

© Copyright:DEXTER
Irwing Wallace, 1989
Kesim Ajansı aracılı ı ile
Türkiye'de Yayın Hakkı:

© NKILÂP K TABEVi
Yayın Sanayii ve Tic: A. .
Ankara Cadd. No:95 tSTANBUL
Tel: 522 28 51 526 83 28

Kapak resmi:
ahin KARAKOÇ

Bu kitabın her türlü yayın
hakları Fikir ve Sanat Eserleri
Kanunu gere ince
nkılâp Kitabevi Yayın Sanayii ve Tic.
A. .'ye aittir.

ISBN 975 10 0332 6
90 34 Y 0051 0179

Baskı:
Anka Ofset A. .
İSTANBUL 1991

IRVING WALLACE

ALTIN ODA

(GOLDEN ROOM)

Türkçesi:
OYA ALPAR

nkılâp Kitabevi

Yayın Sanayi ve Ticaret A. .
Ankara Cad. 95 STANBUL

NASIL BA LADI

Everleigh Kulübü ve onu i leten iki genç kadın gerçektir. Minna ve Aida Everleigh adındaki iki kız karde Kentucky'de do mu büyümü ler ve sonra Chicago'da randevuevi i letmeye ba lamı lardı.

Ben, Minna ve Aida Everleigh'i yakından tanırım.

II. Dünya Sava ı sırasında Los Angeles'de Amerikan Kara Kuvvetleri Seyir ve Foto raf Merkezi'nde çavuş tum. Bo vakitlerimde Everleigh karde ler hakkında elime geçen her eyi okudum, sonra onlar ve i lettikleri kulüp hakkında müzikal bir komedi yazma fikri aklıma geldi. Chicago kentinden sürüldükten sonra ceplerinde bir milyon dolarla (ki o zamanlar ö le yemende be sent harcadınız mı, karnınız tıka basa doyuyordu.) New York'a ta ınıp, Central Park semtine yerle ip kulüp yöneticileri havasında Manhattan sosyetesine girmi lardı.

1944 yılının Nisan ayında, New York'ta Long Island'a nakil olunca, Everleigh karde lerin hâlâ hayatta olup olmadıklarını ö renmem için iyi bir fırsat yakaladı ımı dü ündün. E er hayatta iseler, onların hakkında bir oyun yazmama izin verip vermeyeceklerini ö renebilecektim. Edgar Lee Master'ın yazdı ı bir makaleden onların birkaç yıl önce hayatta olduklarını biliyordum. Fakat emin olmam gerekti. Reklamcı bir arkada ım, New York Daily Mirror gazetesinin yayın müdürü Jack Lait ile

yakın dost idi. Jack Lait de Everleigh kız karde lerin yakın dostuydu. Everleigh'lerin hâlâ hayatta olup olmadıklarını Lait vasıtasıyla örenebilirdim.

New York'a gelince hemen Lait'i ziyarete gittim. Everleigh karde lerin hayatta ve çok sağlıklı olduklarını, Minna ve Aida Lester adı altında 20 Batı 71'inci Sokakta ya adıklarını söyledi. Ve kendi ismini kullanarak onlara bir mektup yazmamı önerdi.

Onlara samimi bir mektup yazdım ve bir hafta sonra Minna Everleigh'in el yazısı ile yazdığı yirmi sayfalık yanıtı aldım. Minna bana "Mektubunuzdan sizin, kültürlü, zeki, edebi ve dramatik yeteneğe sahip kibar bir beyefendi olduğunuzu anlıyorum" diye yazmıştı.

Böylece, dostlu umuz başladı. Minna'ya mektup yazıp telefon etmeyi alıkanlık haline getirdim. Ve bundan sonra birkaç yıl aramızdaki yakın ilişkiyi sürdürdük. Kız karde lerin gününde nazlı nazenin yeti tirildiklerini, sahneye çıkmak için sarf ettikleri gayretleri, ilk kez Omaha'da bar ile açtıkları randevu vini ve sonunda Chicago'ya taşınmış ünlü Everleigh Kulübü'nü nasıl kurduklarını öğrendim. Üç katlı, elli odalı kulübü nasıl kurduklarını öğrendim. Üç katlı, elli odalı kulübü birbirinden güzel otuz kızla birlikte ortabatıda bir cennet yaratmışlardı. Altın Oda (On sekiz karadık amdanlarıyla, 15.000 dolar değerinde altın piyanosu vardı.) Park Odası, Japon Odası, Mavi Oda ve buna benzer isimlerle tam on iki tane kabul salonu vardı. Ak odaları evin üst katındaydı, her odanın içinde mermerden oyulmuş piriç süslü yatakların üstü beyaz kumir battaniyelerle örtülüydü, tavanlar ayna kaplıydı, otomatik spreylere parfümler fi kırır, banyo küvetleri ise altın kaplıydı.

Ak am yemeğe elli dolardan barlıyordu, fakat birisi yanında konuk getirecek olursa ak am yemeğe faturası 1.500 dolara kadar çıkıyordu. Yukarı kattaki kızları ziyaret elli dolardan barlıyordu, halbuki o tarihlerde diğer genelevlerin ücretleri be dolardı. Everleigh Kulübünün ünlü ziyaretçileri arasında Ring Lardner, Jack Johnson, George Ade, Percy Hammond, James J. Corbett, John Banymore, John 'Bir Milyon Bahisçisi' Gates gibi

isimler vardı. Kentin ünlü avukatlarından birisi iki haftalık tatilini kulüpte geçirmişti. Chicago'da kalan Amerika Birleşik Devletleri Kongre Komiteleri otel yerine Everleigh Kulübünde yatıp kalkmayı yeğliyorlardı.

Everleigh'lerden aldığım bütün bilgilere rağmen, bir şey almayı beceremedim, onlar hakkında yazmama izin vermediler. Daha sonra, oyun yazmaktan vazgeçip, onların belgesel biyografilerini, yazmaya karar verdim. "SUNDAY GENTLEMAN" adı altında yazdığım anılar kitabının girişinde ve birinci bölümünde "ki Tatlı Yaşlı Bayana" ithaf ediyorum diye başladım.

Minna 1948 yılında yetmiş yaşında, Aida 1960 yılında doksan üç yaşında öldü. Öldükleri zaman yine yakın dost idik ama SUNDAY GENTLEMAN'da onlardan yalvararak istediğim oyun yazmam iznini vermeden bu dünyadan göçüp gittiler.

Sonra hiç beklenmedik bir anda çok heyecanlı bir şey oldu ve Everleigh konusu tekrar gündeme geldi.

New York'ta yaşıyan bir arkadaşım, aynı zamanda ünlü arkı sözü yazan Irwing Berlin'in de arkadaşı idi. Benim yazdığım Everleigh kız kardeşlerden söz ettiğim SUNDAY GENTLEMAN isimli kitabımı okuduktan sonra Irwing Berlin'e bu eseri okumasında ısrar ettim. Berlin kitapçıya gidip kitabı satın almı ve büyük bir hevesle okudu. Irwing Berlin Everleigh bölümü hakkında benimle konuşmak istediğini söyleyince, mü terak dostumuz 12 Aralık 1965 akşamı telefonda bizi konu turdu.

Aşağıdaki telefon konuşması sırasındaki özel notlardan aldığım parçalardır.

"Telefonda Irwing Berlin bana kansı ile birlikte yalnızca THE SUNDAY GENTLEMAN adlı eserimi de il, di er kitaplarını da okuduklarını, benim en büyük hayranlarımdan birisi olduklarını söyledi. Ben de buna karşılık, onun eserlerine hayran olduğumu söyledim. Karşılıklı hayranlıklarımızı belirttikten sonra, Irwing Berlin uzun yıllardır Everleigh kız kardeşler hakkında epeyce bilgi topladığından söz etti. Fakat benim kitabımın bildiklerine büyük katkısı olduğunu da ilave etti. Sonra

bana anlatmadan geçemeyeceği, Everleigh kız karde ler hakkında küçük macerasından söz etti.

"Irwing Berlin 1934 yılında Moss Hart ile birlikte Broadway için büyük bir müzikal komedi yazmaya karar vermişler ve bu müzikalin temelini Everleigh kız karde lerin olu turmasına karar vermişler. Böylece, Irwing Berlin ve Moss Hart, kollan sıvayıp müzikalin tasla ı üstünde çalı maya başlamışlar, Moss Hart birkaç öneri ortaya sürmü , Irwing Berlin büyük bir evkle i e sanlmı , 1934 yılında birkaç sahne için arkılann sözlerini yazıp bestelemi . Sonra telefonda Irwing 'Yaptı mı çalı malar da açılı arkısını dinlemek ister misin?' diye sordu ve çaiak bir sesle açılı arkısını söylemeye başladı. Irwing'i dinlerken heyecandan arkının sözlerini kâ ıda not alamadım. Notlanmın arasında arkının yazdı m satırlanndan öyle birisini buldum: 'Kulüpte zevkli bir gece geçirdim.' Sonra sayfanın sonunda ba ka bir satıra rastladım, 'Everleigh kız karde lerle birlikte ya adık.'

"Berlin arkısını bitirince, ona harika bir eser oldu unu söyledim. Berlin de bana 'Oh, o zamanlar yirminci yüzyılın başlan na uygun sandı m nostaljik bir arkı daha yazmı tım, ismi "EASTER PARADE" dedi. Her neyse, sonunda Moss Hart ile birlikte yeterince çalı üklanna inanınca akıllanndan geçen projeyi Irwing Berlin'in arkadaşlanndan ünlü George M. Cohan'a gidip, öhretleri dillere destan randevuevi patronu iki kız karde hakkında çok güzel bir müzikal yaptıklarını anlatıp, arkılardan bazılanm Cohan'a dinletmişler. Sarkılan dinleyen Cohan âdeta ok geçirmi . Irwing Berlin'e göre 'Cohan fazilet taslayıcısı idi. Fakat onun dü ünceleri bizim için çok önemliydi. ok geçirdi ini görünce projeyi unutmaya karar verdik.' dedi. Everleigh projesinden vazgeçine Hart ve Berlin 'Thousands Cheers' adlı bir müzikal yazıp 'Easter Parade' adlı arkıyı da bu eserde kullanmışlar.

"Irwing Berlin bana, 'Sunday Gentleman adlı kitabınızı okuyunca, Everleigh kız karde ler hakkında yazmak istedi iniz oyunun notlanm gördüm, böylece Moss Hart ile Everleigh'ler

hakkında yapmak istedi imiz müzikal komediyi tekrar anımsadım.' dedi. Ben öyle dü ünüyorum: 'Müzikal 1948'de Minna'nın ölümüyle ba lamalı. Cenaze töreninden sonra, Aida, akrabalar, dostlar ve bazı eski mü teriler bir araya toplanıp eski günleri anımsamaya ba larlar, eski günleri dü ünürlerken sizin kitabınızda canlandırdı mız gibi yarım yüzyıl önceki Kentucky'deki çiftte dü üne döneriz. Sonra kız karde lerin öyküsünü Chicago'ya yerle ip ahane genelevi i letmeye ba layana dek götürürüz. Nostaljik, duygusal, ince zevke hitap eden müzikal komedi çıkartırız. Öyle kaba saba adi sahnelere gerek yok, yalnızca güzel bir yatak odası sahnesi düzenleriz. 1900'lerin katı tutumlu babası ergenli e yeni eri mi bakire o lunun usulünce erkekli e adım atmasını ister. Ve bakire o lan kazayla Everleigh'lerin, Kulübün gerçek eylemlerinden uzak tutup sakladıkları bakire ye enlerinin odasına girer. te böyle sizin de sözünü etti iniz yatak odası sahnesini düzenleriz. Kız ve erkek ikisi de bakire, masum, ikisi de utangaç, birbirlerinin yüzüne bakmakta lar, harika bir sahne olur.'

"Sonra Irving Berlin Moss Hart ile ba aramadıkları dü leri ni benimle birlikte gerçekle tirmeye çalı aca ını söyledi. Everleigh kız karde ler hakkında böyle bir oyunu onunla birlikte gerçekle tirmenin benim için büyük e ref olaca ını söyledim. Irving Berlin üç ay sonra Los Angeles'e gelece ini, çünkü Arthur Freed MGM hesabına Berlin'in arkılannndan olu an bir film yaptı ım, Berlin'in de film çekimi sırasında Los Angeles'de olmak istedi ini söyledi. Los Angeles'e gelince benimle bulu p, sahneye koyaca ımız müzikalin nasıl geli ece ini enine boyuna görü memiz gerekti ini söyledi. Benim duydu um sevincin sınırı yoktu."

Ama ne yazık ki, Irving Berlin Los Angeles'e gelemedi. Ve biz tasarladı ımız projenin detaylarını asla konu amadık. Berlin hastalandı ve yata a dü dü ve New York'ta kaldı. Yüz ya ında ve hâlâ ya ıyor.

Böylece Everleigh kız karde ler hakkında yapmak istedi imiz müzikal ikinci kez rafa kalktı.

Be yıl önce birisi Irwing Berlin ile tekrar görü memi, yazmak istedi im oyunda, onun çok eskiden yazdı ı sarkılan kullanmama izin vermesini istememi önerdi. Avukatım Berlin'in avukatıyla görü tü. Berlin Everleigh kız karde ler hakkında Broadway sahnesinde bir oyunu yönetemeyecek kadar ya lı oldu unu ve kendi yönetmedi i bir oyunda arkılannın kullanılmasına asla izin veremeyece ini açıkladı. Böylece proje yine suya dü tü.

Ama tamamen unutulmadı.

Kısa süre önce bir gün, kendi kendime Everleigh hakkında neden oyun yazmayı tutturdum diye dü ündüm. Ben romancıyım. Oyun hakkında dü üncelerimi romana çevirip neden bir roman yazmıyorum dedim.

Ve böylece bu eseri meydana getirdim.

ALTIN ODA i te böyle yazıldı.

Kitabım Minna ve Aid a Everleigh ve onlann ünlü muhtem kulübü hakkında yan gerçeklerden, kısmen de dü llerden olu an bir yapıttır.

1

Duyduklarından ve gördüklerinden Chet Foley'in nutku tutulmuştu.

Foley Chicago'ya geleli bir hafta oluyordu. 1903 yılının Mart ayında sokuk bir öleden sonra, heyecanla beklediği an gelip çatmıştı.

Sıksık genç Foley ve kendisinden yaşlı iri yan arkadaşı Thomas Ostrow, South Dearborn Sokasının parke taşları döşeli kaldırımlarda yürüyorlardı. Thomas Ostrow, Chicago Tribüne gazetesinin Belediye Kent Meclisi kıdemli muhabiriydi. Genel Yayın Müdürü, yeni köşe yazana kenti tanıttırma görevini Ostrov'a vermişti. Eve yaklaşırlarken Foley ceketini düzeltti. En iyi kostümünü giymişti. Gri siyah çizgili giysisi sırtına hokka gibi oturuyordu. Kırmızı kırıvatını takmış, pabuçlanmış da ayna gibi parlatmıştı. Bu kostümü genç hanımlarla birlikte gezmeye çıkmıştı özel günlerde giyerdi, bugün de tanıdığı iki genç bayanı etkilemek ümidiyle giymişti.

Sırtındaki eski, ütüsüz lacivert giysisinin üstündeki iki sigara yanığı deliye aldırmayan Ostrov, "Neredeyse geldik" dedi.

Foley heyecanla başını salladı.

Ostrow konu mayası devam etti: "Şu burası dillere destan Levee semti. Tabii buradan söz edildiğini duymuşsunuz."

"Evet efendim, duydum."

"Burası adını ç Sava tan önce almı " diye Ostrow anlatmaya devam etti. "O zamanlar nehir gemileri buraya yakın bir yerde demirleyip, kumarhanelere, seks ovlanna ve kötü öhretli evlerdeki seks âlemlerine kaülmak isteyen Güneylileri burada karaya çıkartılmı . Yıllardar aynı durum devam ediyor ve gün geçtikçe daha da çılgınla ıyor. Pek geni bir saha de il. Sadece dört be bloklu bir alam kaplıyor, fakat bu küçücük alanda iki yüzden fazla genelev var. Mamafih sen yalnızca birisini göreceksin."

"Evet, sadece birisini görece im."

ki üç yüz metre hiç konu madan yürüdüler, sonra Ostrow birden bire durdu.

Yolun sol tarafındaki üç katlı binayı eliyle i aret edip, " te geldik, Chet. Aradı ımız yer burası. South Deaborn Soka ı 2131 numaralı ev burası" dedi.

Foley ba ını kaldırıp binaya baktı; ta tan yapılmı sa lam büyük bir konaktı. Yontulmu ta duvarlan, sa lam çizgileri, geni pencereleri ve sokak kapısına çıkan geni merdivenleriyle görkemli bir binaydı.

Ostrow "Everleigh Kulübünün önündeyiz" dedi. "Aslında bütün dünyadaki en ık, en ünlü genelevin önündeyiz."

"Peoria'da bu evden çok söz edilirdi."

"New York, Londra, Paris ve Berlin'de de buranın adını duymayan yoktur. Ne dü ünüyorsun?"

Foley yutkundu. "Ben... Ben içersinin nasıl oldu unu dü ünüyordum"

"Pek yakında göreceksin. Minna ve Aida Everleigh'e telefon edip, bugün seni onlarla tanı tırmak istedi imi haber verdim. Senin Tribune gazetesinde çalı maya ba ladı ını açıkladım. Basınla araları çok iyidir. Gazetecileri çok severler. Seninle tanı maya can atıyorlar." Ostrow genç muhabirin kolumdan tutup merdivenlere do ru yürüdü. "Haydi içeriye girip genç bayanlarla tanı alım. Sana göstereceklerini hayatında unutamayacaksın."

Everleigh Kulübünün içinde, ofis olarak kullanılan odada

göl a acından yapılmı büyük çalı ma masasının arkasında Minna Everleigh her zamanki gibi geç saatlerde kahvaltısını ederken, bir yandan da konuklarını bekliyordu. Kız karde i Aida da masanın kar ısına oturmı yüksek sesle Chicago Examiner gazetesini okuyordu.

Çatalının ucuyla taba ındaki fümeye levreyi didikleleyen Minna aya a kalkıp, masanın yanında isminin baş harfleriyle süslü buz kovanın içinde duran Mumm's Ekstra Sek ampanyadan kadehini doldurdu.

Ayakta dimdik durdu u zaman bile Minna ufak tefek bir kadındı. Bir elli dokuz boyunda, oldukça zayıf (korse giymesine gerek yoktu) 50 kilo kadardı. Kızıl kahverengi saçların parlak kehribar taraklarla tutturmu tu. Küçük gri mavi gözleriyle sanki insanın aklından geçenleri okurdu. Sırtında uçuk pembe tafta bluzun bir hayli açık yakasına sevdi i, etrafı elmaslarla süslü kebek i nesini takmı tı. Beli yüksekçe koyu lacivert etekli inin üstüne koyu kahverengi lastik kemer takmı tı. Etekli inin etekleri de burunlan sivri süet pabuçlarının üstüne de - niyordu.

I

Masanın kar ısında oturan Aida ise, balık etli ve daha uzun boyluydu. Güne saatine benzeyen vücudunun hatlarını iyice belirtmek için korse giyerdi. pek beyeli, tütün rengi, hanım hanımcık bir giysi giymi ti. Yüksek sesle elindeki gazeteden yeni belediye reisi seçimi haberim okuyordu.

Minna bir yandan gazetede ki haberi dinlerken di er yandan da gözlerini odanın içinde dola tıp bekledi i konuklar gelmeden önce düzeltilecek bir ey var mı diye ara tırıyordu. Çalı ma odasının e yalarını iyi bir etki yaratmak gayesiyle bilinçli seçmi ti. Minna çalı ma odasını Fransız stilinin en canlısı ve gösteri lisi oldu unu dü üdü ü XIII. Louis stili e yalarla dö et mi ti. Yüksek tavan birbirinin içine geçmi kıvamlı yaprak deseni yıldızlı kartonpiyerlerle süslüydü. Duvarlarda yurt dı ndan getirilmı rengârenk çok de erli goblenler asılıydı. Tavan dan a a ıya sarkan kristal avize kısa süre önce elektrik sistemi ne ba lanmı tı.

. Bakı larını çalı ma odasının içinde dola tıran Minna bütün e yaların birbirinden ik oldukları dü ündü. Odanın di er kö esindeki beyaz damarlı mermer öminenin üstünde Ninevra'nın minyatür bronz bir heykeli, içinden san papatyalann ta tı ı va zo ve koyu parlak me eden Alman yapısı bir saat göze çarpıyordu. öminenin iki yanında cumbalı pencerelere tavandan a a ı , ya abanoz korni lere tutturulmu a ır am ipe inden, uçları püsküllü perdelerin altında, dantel perdeler ve muslin güne likler asılıydı. Aübusson halısının üstünde ise birisi kırmızı deri, di eri siyah hezaren kaplı iki rahat maun koltuk, aslan pençesi bacaklı ve kollan kıvrımlı bir divan vardı. Çalı ma masası ile divanın arasına da yaprak ekinde oyulmuş bir sehpa yerleştirilmi ti. ' ..

Odanın derli toplu oldu una karar veren Minna kadehine ikinci kez doldurdu u ampanyayı yudumlamaya ba layınca biraz canlandı m hissetti. Minna ve Aida Everleigh —evin içinde ya ayan otuz kızın da âdet edindi i gibi— sabahtan ö leye kadar yataktan çıkmamayı ve ö leden sonra saat ikide, sabah kahvaltısı yapmayı âdet edinmi lerdı,

Çalı ma odasının kapısı hafifçe tıklatıldı ve kivrık kır saçlı, uzun ince burunlu, koyu esmer tenli, üstüne hokka gibi oturan lacivert üniformalı, melez u ak ba mını içeriye uzattı. Minna'ya hitaben, "Bayan Everleigh" dedi. "Basından iki ki i, sizi görmeye gelmi ler. Bay Ostrov ile Foley kendilerini bekledi inizi söylediler" dedi.

Minna, "Evet bekliyordum, onları içeriye al" diye yanıt verdi. • ' • ' . . . • • '\

Birkaç dakika sonra Edmund kapıyı tekrar açıp Ostrov ile Foley'in içeriye girmelerini bekledi.

Minna ve Aida'nın yanaklarına birer öpücük konduran Ostrov, sonra meslektanın elinden çekip, "Bayanlar, Tribüne gazetesinin yeni kö e yazart ile tanı manızı istiyorum" dedi. "Bu Bay Chet Foley. Peoria'dan yeni geldi. Sizin kulübünüzü görmek için yanıp tutu uyordu."

Minna elini uzatıp Foley ile tokala tı. "Nasılsun o lum?" di

ye hatırını sordu.

Bir an a kına dönen Foley, onun elini sıktıktan sonra, Aida'nın elini de sıktı. Sonra yutkundu. " e ref verdiniz."

Minna kız karde ine döndü. "Aida, kalk, yerini konu umuza ver. Siz de Tom ile gidip divanda oturur musunuz?"

Minna elini sallayıp, Foley'e kar ısına oturmasını i aret etti. "Önce, Tom'la seni biraz gev etelim" diyerek onlara ampanya ikram etti. Kadehlerin birini Foley'e uzattı. Di erini de Ostrov/a götürdü.

Masasına döndükten sonra Minna oturup ne eyle Foley'e gülümsedi. "Demek kulüp hakkında bilgi edinmek istiyorsun?" diye sordu; "Buraya ilk ayak basan herkesin sordu u soruyu sormak istedi ine bahse girerim. Aida ile benim bu i e nasıl girdi imizi ö renmek istiyorsun de il mi? ki hanımefendi kız karde nasıl randevuevi patronu oldular? Haklı mıyım evlat?"

Kendisini biraz daha rahat hisseden Foley hafifçe gülümse di. "Çok haklisiniz, Bayan Everleigh."

"Bana Minna de."

Foley çekinerek, "Peki Minna" dedi. "Fakat e er aynı soruyla yanıt vermekten bıktınsa, ben bekleyebilirim..."

Minna onun sözünü kesti. "Bu soruya yanıt vermekten asla bıkmam" dedi. "Kız karde im daha çekingendir, ama ben geç mi imiz hakkında konu mayı çok severim. Everleigh Kulübünü nasıl mı açtık? Bu çok uzun bir hikâyedir, ama ben sana kısaca özetleyece im."

Minna kadehindeki ampanyanın son yudumunu da içtikten sonra kadehini tekrar doldurdu. Kadife koltu a rahatça yerle ip arkasına yaslandı.

Minna alçak sesle anlatmaya ba ladı: "Aida ile ben Kentucky'nin yemye il çayırlarında büyüdük" dedi. "Kibar aristokrat akrabalarımızın bir kısmı hâlâ orada ya am çabası veriyor lar. Erkek karde imiz Charls ve iki çocu u bizim ailenin özü. Gharls da bir zamanlar babamız gibi ünlü bir avukattı. E er felç geçirmeseydi, hâlâ mesle indeki öhretini sürdürecekti. Mesle ini bırakmak zorunda kaldı. Aileden kalan evi ve çiftli i de

idare etmekte güçlük çekiyor. Ona yardım etmek istedik, ama bizden para almayı kabul etmiyor" diyerek Minna açıkladı ve ne eyle sözlerine devam etti: "Her neyse, kızı zengin birisiyle evleniyor. Charls bize çocuklu undan beri hiç görmedi imiz ye enimiz Cathleen'in, Chicago et paketlenme kralı Haroldt T. Armbruster'in o lu ile ni anlandı inı yazdı. Her neyse biz imdi tekrar Aida ile kendimden söz etmeye devam edelim. Babamız zengin ve ünlü bir avukattı. kimiz de Güneydeki etiket ve gör-gü dersleri veren bir okulda büyüdük. Daha sonra, her ikimiz de çok yakı ıklı iki karde e â ık olup, onlarla evlendik. Çok ho tu. Fakat kocalanımızın i e güce yaramaz ımarık aile çocuklan ol duklan çok geçmeden ortaya çıktı. Ayrıca bize kar ı çok da kö-tü ve ha in davranıyorlardı. Öyle de il mi Aida?"

Odanın di er ucundan Aida'nın incecik sesi duyuldu. "Min-na onlann çok kötü olduklarını benden iyi biliyorsun. Vücu dumdaki çürüklerin bazılarının hâlâ izleri duruyor."

Minna dönüp tekrar Chet Foley ile konu maya ba ladı. "Chet, beni iyi tanıyınca, zorba davrananlara uzun süre boyun e meyece imi anlayacaksın. Böylece e yalanımı toplayıp koca-mın evini terk ettim. Ondan bo anıp Washington D.C.'ye ta n-dım. Kısa süre sonra, Aida da aynı i i yapıp pe imden Washing-ton'a geldi. Okulda her ikimiz de diksiyon ve sahnede rol yapma dersleri almı tık, ba ka bir i yapmak istemedi imizden, ikimiz de sahneye çıkıp, aktrist olmaya karar verdik. Biraz yü-zümüze bakılır oldu unu söylemekte sakınca yok sanınm."

Ostrow odanın di er ucundan seslendi. "Minna ikiniz de hâ-lâ çok güzelsiniz."

Foley de co kuyla katıldı. "Evet."

Minna, "Pekala, te ekkürler baylar" dedi. "Kısa süre içinde Aida ile bir gruba.katıldık ve turneye çıktık. Biz turnedeyken babamız öldü. Ve bize otuz be bin dolar miras kaldı. Bu haberi Trans Mississippi Ulusal Fuan'nın açıldı ı, Omaha'ya vardı ı-mız zaman ö rendik. Tiyatro grubundan ayrılmak istiyorduk • — felaket bir i ti— paramızı daha zevkli ve kazançlı bir i e yatıra-bilir miyiz diye dü ündük."

Foley, "Demek ilk kez aklınıza bu i geldi öyle mi?" diye sordu.

Minna bir süre dü ündü. "Hayır, pek de il. Önce apkacı dükkânı veya çay salonu sahibesi olmayı dü ündük. Fakat sonra beklenmedik bir ey oldu. Günün birinde tiyatrodaki bir aktristin di erine, annesinin aktristli in orospuluktan çok daha iyi bir ey olmadığını dü ündü ünü söyledi ini duyduk. Aida ile hemen göz göze geldik ve sanki birbirimize «hey neden olmasın?» der gibilerden bakök. Bizler asla orospuluk yapamazdık, ama ev i letebilirdik. Daha do rusu i kadını olabilirdik. Ben insanlarla iyi ileti im kurabiliyordum. Aida ise hesap kitap i le- rinde çok iyiydi."

Foley , "Böylece genelev sahibesi oldunuz" dedi.

Minna, "Evet, hemen oracıkta" diye yanıt verdi. "Aida anımsadın mı?"

Aida anımsıyordu. "Hiç unutulmayacak bir karardı."

Tekrar Foley ile konu maya ba layan Minna, "Harap bir ev satın alıp kendi paramızla onu yeniledik ve e lence aramak için kannca ordusu gibi fuara ko an bekâr erkeklere kapımızı açtık. Fuar sona erene kadar bizim otuz be bin dolarlık servetimiz iki katına çıkıp yetmi bin dolar oldu. Fuar kapalı oldu u sürece Omaha'da pek fazla kazanç sa layamayaca ımızı biliyorduk. Daha büyük bir kente ta ınmalıydık. Ayrıca, Amerika Birle ik Devletleri'nde bir e i daha bulunmayan göz kama tıncı görkemli bir ev açmamız da çok önemliydi. Soma Aida ile aynı anda aklımıza bir fikir geldi. Seyahate çıkacaktık. Avrupa ve Amerika'daki genelevleri gezip oralardan yeni fikirler edinecektik. Böylece yola çıktık. Bir yıl en lüks evleri ve en ba anl patroniçeleri dola tık. Tekrar kendi i imize ba lamadan önce neler yapaca ımızı iyice ö rendik. Seyahat dönü ünde, Aida ile ben mükemmel bir genelevin nasıl olması gerekti ini iyice ö renmi tik.

Aida, "Yalnızca genelevi nerede açaca ımızı bilmiyorduk" diye söze kan tı.

Minna, "Evet do ru" diye onayladı. "Böylece Washington

D.C.'deki Cleo Maitland'a tekrar mektup yazıp, onu ziyaret edip bazı önerilerini almak istedi imizi belirttik. Ve kalkıp Cleo Maitland'ı ziyarete gittik. Aida ile birlikte Willard Oteline yerle tik ve Cleo'yu —neydi?— evet, 1233 D Soka ındaki bir dizi kırmızı tu la evde bulduk. Cleo ev sahibesi rolündeydi, evinde çalı tırdı ı altı genç hanım da oda kiracıları gibi davranıyorlardı. Cleo bizi çok nazik kar ıladı. Ona ara tırmalanmızın sona erdini, imdi zengin erkeklerin bulundu u ve hiç lüks genelevi olmayan büyük bir kent aradı mızı söyledim. Cleo'nun bu soruma yanın hemen hazırды. Bize Illinois Eyaletinde Chicago'ya yerle memizi önerdi. Kent zengin milyonerle kaynıyordu. Genelevlerin bulundu u semt iyi korunuyordu, ayrıca bir tek lüks genelev de yoktu. 'Chicago'da satın alaca mız bu i e uygun evi dahi biliyorum' dedi. 'South Dearborn Soka ında 2131 numaralı birbirine biti ik elli odalı üç katlı konak. Dünya Kolumbiya Fu an sırasında, yüz yirmi be bin dolara Patroniçe Lizzie Ailen tarafından yaptırıldı. Fuardan sonra Lizzie emekliye ayrılmaya karar verdi. Evi kiraya verip e yalan Effie Hankins adındaki ba ka bir patroniçeye sattı. Kısa süre önce Effie'den emekliye aynım ak istedi ini ve evi satın alabilecek mü terilere göz kulak olmamı isteyen bir mektup aldım. Evet bayanlar, i te Chicago'daki sarayınız. Evde çalı an kızlarıyla birlikte e yalara elli be bin dolar, iyi niyetle,, uzun süre ayda be yüz dolar kira istiyor. Hiç vakit yitirmeden bu i le yakından ilgilenin.' Böylece Aida ile birlikte hemen Chicago'ya ko up, eve alıcı gözüyle baktık. Bundan daha alâsını bulamazdık. Hiç vakit yitirmeden kiraladık."

Foley hayretler içinde, "Hemen kiraladınız" dedi.

Minna ba ım salladı. "Hayır, önce de i ikli ler yapmaya ba ladık. İlk adımı zı de i tirdik. Gerçek ismimiz Minna ve Aida Lester idi. Adımı zı Everleigh kız karde lere çevirdik. Sonra çalı an pasaklı, saygısız ve pi kin orospulan i ten attık. Ülkenin altını üstüne getirip, hanımefendi görünümlü, cinsel yetenekli güzel kızlar aradık. Daha önce tiyatrodan tanıdı mız bazı kızlarla i e ba ladık. Onlann hepsine ık gece giysileri giydirip,

nazik davranmalarını örettik. a yaramaz hizmetkârları kovup, onların yerine do ru dürüst becerikli, saygılı, zenci hizmetçiler ve u aklar tuttuk. Sonra sıra ücreüere geldi."

Minna ampanyasından bir yudum alıp konu hlaya devam etti. "Levee'deki orta halli bir patroniçe mü terilerinden yata a bir girip çıkmak için elli sent veya bir dolar alıyordu. Bizler çok daha fazla ikramda bulundu umuzdan ücretleri arttırdık. Bir kızla birlikte olmak mü terilerimize elli dolara mal olur. Evin içindeki restoranda ak am yeme i en az elli dolardan ba lar. Bir i e ampanyanın bedeli ise on iki dolardır. Kazandı ımız paralan yanımızda çalı tırdı ımız insanlarla payla ınız."

Foley, "Peki hiç kimse istedi iniz yüksek ücretlere itiraz etmedi mi?" diye sordu.

Minna iddetle ba ını salladı. "Hayır, hiç kimse itiraz etmedi. Onlara verdi imizin kar ılı ını seve seve ödüyorlardı. Mü terilerimizin! arasında Ring Lardner, Edgar Lee Masters, Marshall Field, Jr. Stanley Ketchel, Percy Hammond, George Ade, James J. Corbett, John Barrymore gibi daha önce bahsetti imiz isimlerin arasında, ayrıca sık sık tatillerini burada geçiren bazı Amerika Birle ik Devletleri senatörleri de var."

Minna aya a kalkıp, bo kadehini elinden bıraktı.

" imdi, Chet, sana Everleigh Kulübünü dola tıraca ım. Yaptı ımız yolculuklarda ve kendi muhayyelemizin katkılarıyla neler yarattı ımızı gözlerinle göreceksin... Aida sen Tom Ostrow'u burada oyalat. Aynı turu bir kez daha yapmasına gerek yok. Ben bu çocu u dola tıraca ım. Gel bakalım, Chet."

Hole çıkınca Minna, Chet'in koluna girip onu Everleigh Kulübünün duvarları tavandan a a ı deri ciltli kitaplarla kaplı kütüphanesine götürdü. Foley parmaklarını Honorè de Balzacın tüm eserlerinin üstünde dola ırdı. Di er bir rafta ise Percy Bysshe'nin tüm iirleri diziliydi. Minna kıkırdayarak güldü. "Bu kütüphaneyi gördü ü zaman Gates 'Bir Milyon Bahi.şçi' ne dedi biliyor musun? 'Minna orospulann yanlı taraflanm e itiyorsun' demi ti."

Kütüphanenin yanındaki kapıdan sanat galerisine geçiliyor

du. Duvarlar ahane ya lı boya tablolarla kaplıydı. Mermer heykellerin arasında Bernini'nin Apollo ve Daphne'sinin birer kopyası da vardı.

Yemek salonuna girince, Foley am ipe i sofr a örtülerinin üstüne.pınl pınl gümü çatal bıçakların dizildi i ik bir restoranla kar ıla tı. Her masanın ortasına taze çiçeklerden olu an bir arajman yerle tirilmi ti.

Minna keyifle, "Milyonerlerden birisi i arkada lanndan birini ak am yeme ine getirmi ti, bin be yüz dolar yemek faturası ödedi. Orkestranın parasını hesaba dahil etmedik" dedi. Minna yemek salonunun arkasına do ru yürüdü. "Chet imdi iyice yakla bakalım. Salonun ucunda ne görüyorsun?"

Foley a kınlık içinde, "Yataklı tren restoranı" diye yanıt verdi.

"Do ru. Aslında içi tamamen maun kaplı bir taklidinden ba ka bir ey de il. te geldik. çeriye bir bak. Büfe urada. Konuklar istedi i yemeklerden seçip yataklı tren restoranındaki küçük masalardan birisine oturur veya dı ardaki yemek salonuna geçebilir. imdi sana benim en sevdi im odayı gösterece im. Burasını sohbet, bazı kez de seks âlemleri için kullanırız."

Foley, Minna'nın pe ine takılıp El Dorado gibi ı lı l ı l parlayan bir hole girdi. Gördüklerinden âdeta nefesi kesildi, hayranlıkla a zı bir kan açık bakakaldı.

Minna sevinçle, "Altın Oda" dedi. "E yalann hepsi altın yaldızla kaplı. Gördü ün akvaryumun kenarları altın, perdelerin püskülleri altın, u on sekiz karadık a k tanrısı heykeltiklerinin tanesi bana altı yüz elli dolara mal oldu. Odanın ortasındaki havuzun fıskiyesinden parfüm fı kıyor. Bu odada benim en sevdi im e ya uradaki altın piyano. Gerçek altın, bana on be bine mal oldu. Normal bir piyanonun üçte iki büyüklü ünde, tu ları hariç ayak pedalları dahil her tarafı som altından. Bu harika odada erkek mü teriler sohbet eder, veya güzel genç kızlarımızdan birisiyle tadı e lencelere dalarlar."

Altın Oda'dan çıkarılarken, Foley sordu. "Minna, yanında çalı tıraca ın kızları nasıl seçiyorsun?"

Minna, "Çok kolay" diye yanıt verdi. "Mandel Brothers veya Carson Pirie Scott ma azalannda tezgâhtar olarak çalı an çok güzel biçimli, yirmi birinden fazla olmayan bir kız görüyorsunuz. Her gün saatlerce çalı an bu kız haftada altı dolar kazanıyor. Ba ndan cinsel bir tecrübe geçip geçmedi ini ö renirsin—genellikle geçmi tir— ona yakla ıp, e er gerçek lüksün kucacında ya amak istiyorsa, «biraz daha gayret edip haftada yüz dolar kazanmak ister misin» diye sorarsın. Genellikle bu fırsatı ellerinden kaçılmazlar. Fakat kızın on sekiz ya ını geçmi olmas ı, uyu turucu, alkol kullanmamas ı, küfür etmemesi gerek. Evimizde kesinlikle deneyimsiz kızlan ve dullan çalı tırmayız. Çünkü onlara birisi evlenme teklif eder etmez hemen i i terk ederler. Kızlanın hepsinin sa lıkl ı, kibar ve biraz da e lendirme yetene i olmalı. Makyaj yapmasını bilmesi, aktüel olaylardan haberdar olması gerekir. Kızlanma kütüphanedeki tüm kitaplan okumalarını tavsiye ederim. En önemlisi, yeni çalı maya ba layan kızlarıma yatakta bir erke i mutlu edecek her eyi yapmalar ını, fakat bunu ilginç ve biraz da esrarengiz ekilde gerçekle tirmelerini ö ütlerim. Haydi yürüyelim. Seni üst kata çıkarmadan önce burada daha göstereceklerim var."

Minna'nın Japon Odası dedi i odaya girdiler. Yerler incecik dokunmu hasırlarla dö eliydi. Kapının kenannda bambu bir emsiyelik vardı. Odanın tam ortasındaki setin üstüne yerle tirilen Uzakdo u oymalanyla süslü üstü ipek kuma la kaplı koltuk odaya egemendi. Koyu mavi tavandan a a ıya sarkan avizenin lambalannın üstünde minik Osaka emsiyeleri vardı. Duvarları süsleyen Japon çiçeklerinin hepsi do al renkliydi. Panoların üstü uçan leylekler, mitolojideki kutsal ejderhaların, bronz kabartmalarıyla süslüydü. Kyoto'dan getirilen demir çaydanlıklar ve Japon yelpazelerine kadar çe itli dekoratif süsler etrafa serpilmi ti.

Bunun yanında Çin Odası vardı. Tavandan a a ıya sarkan avize Pekin'deki ya antıyı gösteren sahnelerle süslü bir mabet feneriydi. Odanın içinde güzel oymalarla bezenmi çe itli abanoz e yalar yerle tirilmi ti. Duvarların birinde tik a acı çerçe

veli ipek iplikle i lenmi tavus ku u panosu asılıydı. Odanın lo kö esindeki küçük dolabın üstünde, Foley, enfiye kutuları, por selenler ve küçük bronz heykelciklerden olu an egzotik sanat eserleri gördü.

Foley büyülenmi gibi, Minna'nın pe ine takılıp orkestraya ayrılmı yüksek setli yerleri parke dö eli, çe itli divanlann, yer yastıklannm bulundu u geni balo salonuna girdi. Balo salonunun yanında, içi dövme bakırdan e yalarla dö enmi Bakır Oda'ya, soma gümü dantelli, telkari gümü ler ve brokar kuma la kaplı geni 'koltu un yanındaki masanın üstünde gümü bir süvari heykeli bulunan Gümü Oda'ya girdiler.

Sonra yerlere tilki postları atılmı , dört bir kö ede buhur danlıklar bulunan Bedevi Odası'na girdiler. Bu odanın içinde arkalan doldurulmu yuvarlak• kerevetlerin yanında saksılarda palmiye a açlan, sayısız altı kö eli sehparlar, etekleri yerlere dek inen altın iplikle i li brokar kuma larla süslü koltuklar vardı. öminenin üstünde uzun bir afyon çubu u göze çarpıyordu.

Minna, "Bu odanın duvarlarında resim yok, çünkü Müslümanlıkta tasvirler günahtır" dedi.

Minna yanında Foley ile birlikte. Mısır Odası'na geçti. Ta , varıda ve duvarlarda eski Mısır ya antısını tasvir eden freskler vardı. Kocaman ta öminenin üst kö elerine sfenks ba lan oyulmu tu.

Onun yanında insanın içine taze bir bahar havası estiren Mavi Oda vardı. Bu odanın havası çok Amerikanvari ve ne eliydi. Derin, rahat divanlar, deri yastıklar, duvarlar Gibson'un kızlannm tablolan ile süslüydü. Her duvarda renkli kolej flama lan asılıydı.

Minna özellikle müzik odasıyla gurur duyuyordu. Odanın bir kö esinde kocaman kuyruklu bir piyano duruyordu. Di er odadaki gibi altın de ildi ama çok büyüktü. Arklar oyulmu du varlan, Bedevi aynalanyla, Türk divan ve kilimleriyle süslüydü.

Ye il odayı, gül odasını ve kırmızı odayı gördükten sonra Foley'in iyice akli kan tı.

Minna Foley'i ba ka bir odaya çekip, "Sonunda aynalı oda

ya geldik" dedi. "Senin için en çarpıcı ey ne?"

Foley, "Yer dö emesi" diyerek nefesini tuttu. "Bütün yer ayna ile dö enmi ."

.Minna gururla, "Her kan ı" dedi. "Genellikle kızların arasında seçim yapamayan mü terilerimizi bu odada a ırlanz. Bu oda Budape te'deki genelevlerin hepsinden çok daha etkilidir. Orada, erkekler çıplak kadın resimlerine bakıp istediklerini seçer. Mü teri ho landı ı kızın resmim seçer ve sonra foto rafın altındaki zile basar. E er foto rafın üstü hemen kapanırsa, mü -teri kızın bir ba kasıyla oldu unu anlar ve ba ka bir kız seçer. Aynalı odada seçim yapmak çok daha etkileycidir. Bu odada gördüklerinin ço unu Aida ile birlikte yarattık. Fakat aynalı oda fikrini bize di lerine pırlantalar kakürmı , St. Louisli i ko zenci Babe Connors verdi. Onun evindeki odanın aynını bu eve yaptırdım."

Foley, "Fakat neden yeri ayna kaplattınız?" diye sordu.

Minna sabırsızca ona baktı. "En iyi gösterilerimizi bu odada sergileriz" dedi. "Kızlarımız bu odada konuklanımızla dans eder. Hepsi çıplak tenlerinin üstüne uzun tuvaletler giyer. Bu giysilerin etekleri uzundur, fakat içleri görünmeyecek kadar ne fazla uzun ne de dardır. Yere dö eli aynalar kızlann mallannı mülklerini ortaya serer, yani giysilerin altına iç çama ır giymedikleri için aynada Onların çıplak vücutlarını görebilirsin. Çok tahrik edeci de il mi?"

Kıpkırmızı kesilen Foley bakı lannı yere indirdi.

"Evet efendim" dedi.

a kınılı ı hâlâ devam ediyordu. Minna'mn pe ine takılıp aynalı odadan çıkıp, yukandaki yatak odalanna çıkan merdivenlerin ba ma geldiler. Merdivenlerin iki ba nda saksıların içinde palmiye a açları vardı ve Yunan heykellerinin arasındaki basamaklar kalın tüylü hanlarla kaplıydı.

Minna, "Genellikle, yerel basına a a ı, kattaki olanaklar konusunda bilgi veririz. Yukardaki yatak odalanna çıkmak yasaktan Ama bize nezaket ziyareti yaptı ın için, sana tipik bir yatak odasını ve içinde ya ayanı gösterece im" dedi.

Minna çevik adımlarla merdivenlerden çıktı. Foley de onu izledi. Sahanlı a gelince birkaç adım yürüdü, di erlerinden hiç farkı olmayan bir kapının önünde durdu, sonra kapıyı sertçe tıklattı. Sonra kapıyı hemen açıp içeriye girdi, eliyle Foley'e içeriye girmesini i aret etti.

Foley'in gözüne ilk çarpan mermer kasanın içine yerle tirilmi yata ın üstüne tembelce uzanmı olan ahane ansındı. Minna, Foley'i odadan içeriye sokunca, kız okudu u kitabı elinden bırakıp ba ım kaldınp baktı.

"Chet, bu Virginia, bu da Chicago Tribune'dan Chester Foley. Sana buraya gelece inden söz etmi tim" diyerek Minna eliyle havada geni bir kavis çizdi ve tekrar konu maya ba ladı. "Virginia'nın üstünde yattı ı battaniye beyaz ka mir. Aynalı tavana ve divanının arkasından tavana do ru yansıyan gümü renkli spota dikkat et. Arkadaki di er kapı Virginia'nın içinde altın küvet bulunan banyosuna açılır. Yata ın ba ucundaki güller bu sabah taze toplandı. Yata ın ba ucundaki gizli zile basınca bo alan i enin yerine eni ampanya gelir. Duvardaki ya lı boya tabloların hepsi orijinal, talya'dan getirildi. Fakat bu odadaki en büyük sanat aheseri Virginia'nın kendisidir."

Bu sözler üzerine Virginia, yataktan kalkıp Foley'in kar ısında durdu. Bu muhte em kadının kar ısında genç gazetecinin solu u kesildi. kisi de hemen hemen aynı boyda idiler. Virgini a tül gibi incecik kuma tan beyaz bir sabahlık giymi ti. Sert memelerinin ucu Foley'e do ru dikilmi ti. Foley onun incecik belini ve küçük dar kalçalanm rahatça görebiliyordu.

Minna Foley'den yana dönüp, "Evlat kız senin, Everle igh'lerden tanı ma arma anı" dedi.

Foley'n solu u kesildi. "Minna, böyle bir eye belki param yetmez."

Kapıya do ru yürüyen Minna, "Evlat dediklerimi duymadın mı? Bu bizim ikramımız" dedi.

Kapıyı açıp dı anya çıkarken, Minna Virginia'nın sırtından sabahlı ım çıkardı mı gördü. Ba döndürücü güzel kadın çini çıplak Foley'e do ru yakla tı.

Minna gülümsedi, usulca kapıyı kapatıp, merdivenlerden a a 1 kata indi. Kütüphaneye gidip, raftan Balzacın eserlerinden birisini seçti, cebinden sigara paketini çıkartıp bir tane yapıp divana yerle ti.

Yirmi dakika kadar rahatsız edilmeden kitabını okudu, sonra ba mını kaldırıp bakınca, genç yüzü heyecandan kızaran Foley'in sanki birkaç ya daha ihtiyarlamı gibi merdivenlerden a a ıya indi ini gördü.

Minna aya a kalktı.

"Evet, evlat nasıldı?"

Foley nefes nefese, konu amıyordu. "Harikaydı... gerçekten harikaydı. Sana olan borcumu nasıl ödeyece imi bilemiyorum" diyerek solu unu tuttu. "Fakat sanınm ödeyecek bir yolunu biliyorum. Evet biliyorum. Gazeteye döner dönmez, Everleigh Kulübü hakkında harika bir yazı yazaca ım. Aylardır bu konu hakkında tek satır yazılmamı tı, imdi ben büyük bir yazı dizisi hazırlayaca ım."

Minna, "Hayır, yazmayacaksın" dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

Minna kelimelerin üstüne basa basa, "Hayır yazmayacağım, hiç olmazsa imdilik yazmayacaksın" dedi. "Genellikle reklamdan ho lanırız. Fakat imdi hakkımızda yazılacak herhangi bir yazının bize büyük zarar dokunur. Biliyorsun Belediye Reisi büyük reformlar yapma vaadiyle tekrar seçime giriyor. Bizim hakkımızda yapılan reklamlar onun seçimi kazanmasını sa lar. E er kazanırsa, ilk i olarak Everleigh Kulübünü kapataca ına söz verdi. Evimizi elden çıkartmak istemiyoruz."

"Fakat Chicago'da sen çok önemli birisisin. Onun seçimi kaybetmesini sa layamaz mısın?"

"Sa lamaya niyetliyim. Minna Everleigh'nin elinde her zaman oynayaca ı bir koz vardır." Foley'e göz kırıp genç adamın dirse inden tuttu. "Sen i i bana bırak. Sana gelince, biraz yorgun gibi görünüyorsun. Sanınm bir kadeh ampanya seni kendine getirir."

Chicago'ya dünyanın Domuz Mezbahası denilmesinin üç sebebinden birisi, Harold T. Armbruster idi. Di er iki sebep de et paketleme kralları Philip Armour ile Gustavus Swift idi. Üçü aralannda, kentin mezbahalannı ve büyükba hayvan yeti tiricili ini payla mı lardı. Ve aralanndan Armbruster, zenginlikte üçüncüydü. Son altı yıl içinde iki milyon dolardan fazlasını cebine indirmişti. En zengin olma arzusuyla bu geceki konu mayı dinlemeye gelmemişti. Genelde her gece bu saatlerde yatmı olurdu:

Armbruster, Turner'in salonuna Belediye Reisi Carter Harrison'un bu gece Belediye Seçim Ligine yapacağı konu mayı dinlemeye gelmişti. Armbruster onuncu sıradaki boş yere binbir güçlüklerle sırtı abildi. Çok i man bir adamdı. Göbeği vücudunun iki yanından pantolonunun kemerinin üstüne taıyordu. Konu macıların kürsüye çıkmalarını beklerken, patates gibi iri burnunu ve pos bıyıkların sabırsızca sıvazladı.

Aslında, Armbruster'ın politikaya özel bir ilgisi yoktu. Demokrat Partiden Belediye Reisi Carter H. Harrison'un çok sevilen Graemes Stewart adındaki cumhuriyetçilerin adayına karşı tekrar seçime girdiğini biliyordu. Bu seçim kampanyasında Armbrusteri tek ilgilendiren madde, Harrisohun hayvan besleme ahırlandı gelitirip, Chicago'ya düzenlenecek ek. mar andiz seferleriyle daha fazla hayvan sevkiyatı yapılacağına söz vermesiydi. Rakibi Stewart bu tür kent geli melerine aykırı konulara karşı çıkıyordu.

Rahatsız olmasına rağmen konu mada Armbruster'ın varlığını Belediye Reisi Harrison'u büyük bir güven içinde destekleyecekleri ve partiye büyük yardımlar yapacakları anlamına geliyordu.

On dakika kadar huzursuzca bekledikten sonra Armbruster, uzaktan tanıdığı parti ileri gelenlerinden birisinin baş konu macıyı takdim etmek için kürsüye çıkmasını gördü. Parti ileri geleni, "Chicago kenti, elini cebinden çıkarmayan bir belediye reisine sahip oldu u için çok anslıdır" diye söze başladı. Bu sözler

dinleyiciler arasında gülü melere yol açtı. Sonra parti ileri geldi, "Bayanlar ve Baylar, Belediye Reisi Cárter H. Harrison'u kürsüye davet etmekle eref duyarım" dedi. Dinleyicilerin ço u çılgın gibi alkı lamaya ba ladı.

Belediye Reisi Harrison, hemen kulisten çıkıp sahnedeki kürsüye do ru yürüdü. Armbruster, yıllardır Harrison'u hep sosyal toplantılarda uzaktan veya gazetelerde resmini görmü tü; hiç bu kadar yakından görmemi ti, ona dikkatle bakınca, adamdan çok ho landı. ri yan, esmer yakı ıklı bir erkekti. Gözleri ate gibi parlıyordu. Armbruster gibi pos bıyıklıydı, ama bıyıklan daha bakımlıydı. Harrison tepeden tırna a bakımlıydı. Beyaz yakası kolalı bir gömlek giymi , papyon kırıvat takmı tı. Lacivert ceketinin altından yele i ve saatinin altın zinciri gözüküyordu. Gri pantolonu bıçak gibi ütölüydü.

Harrison konu maya ba layınca, Armbrusterin ilgisi da ıldı. Et paketleme patronu, Harrison'un, Armbrusterin kendi çı karılanm kollayıcı eyler söyleyece ini dü ünerek bu toplantıya katılmı tı. Halbuki Harrison büyük co ku içinde Chicago'yu pisliklerden temizleyece inden, genelevlerin ve kumarhanelerin bulundu u Levee semtini kapataca ından söz ediyordu. Armbuster bu saçmalıklara ilgi duymuyordu. Belediye Reisini aklından çıkartıp kendi i lerini dü ünmeye ba ladı. Konu manın sonunda Armbruster tekrar dikkat kesilip dinlemeye ba ladı.

Kenti pisliklerden temizledikten sonra Belediye Reisi Chicago'yu daha zengin bir kent haline getirecek yük treni seferlerinin arttırılmasından ve hayvan ta ımacılı ının öneminden söz etmeye ba lamı tı.

Harrison'un konu ması sona erince, dinleyicilerin sıraya girip, Belediye Reisinin elini sıkmalan istendi. Bunun üzerine uzun bir sıra olu uverdi.

Armbruster sıkı ık sırada oturup ne yapaca ına karar vermeye çalı tı. Sonra Harrison'un tekrar seçimi kazanmasını çok istedi ini ve bunun için ne yapması gerekti ini bildi ini fark etti. ∴ ' '

Yerinde oturup, huzursuzca, iyi dileklerde bulunan dinleyi

çilerin olu turdu u sıranın sona ermesini bekledi. Sonunda oturdu u sıradan zorlukla kalkıp kuyru un sonunda yerini aldı. Ya nm saat sonra sahneye ula abildi. Belediye Reisi jle el sıkı ıncaaya dek adım adım ilerledi.

Harrison ile yüz yüze gelince Belediye Reisinin elini yakalayıp, soluk almadan, "Sizinle tam mayı çok istiyordum. Adım Harold T. Armbruster, et paket..."

Harrison Armbrusterin elini kuvvetlice sıktı. Belediye Reisi sıntttı. "Sonunda" dedi. "Armour, Swift, Armbruster. Sizinle tanı mak istiyordum. Toplanüya gelmekle bana eref verdiniz" dedi.

Armbruster, "O eref bana ait" dedi. "Çok etkileyici bir konu maydı. Ben sizin tarafınızdayım ve imdi sizi desteklemek istiyorum."

"Desteklemek mi?"

"Seçimi tekrar kazanmanız için elimden gelen her türlü yardımını yapmaya hazmm. Sayın Ba kan sizi destekleyecek etkili yol hangisidir?"

Harrison dikkatle et paketleyicisine baktı. "Pekala, sizinle çok açık konu aca ım."

"Lütfen benimle açık konu un."

"Di er tüm politikacılar gibi, benim de yardımlara ihtiyacım var: Nakit para yardımları. Kuraca ım seçim platformunda bilgi almak için kullanılacak paralara ihtiyacım var."

Armbruster, "Ne kadar paraya ihtiyacınız oldu unu bana söyleyin" diye yanıt verdi. "Yardıma hazırım."

Harrison öksürdü. "Ben....asında kampanyaya yapılacak yardımlarla ben ilgilenmiyorum. ki tane kıdemli Belediye Meclisi üyesi benim seçim kampanyamı yürütüyorlar. Birisi John Coughlin" diyerek Belediye Ba kanı mahcubiyetle güldü. "Politikaya girmeden önce Türk hamamının sahibi oldu u için 'Hamamcı' John diye tanınırdı. Yardımcısı Michael Kenna ise, kıdemli Belediye Meclisi üyelerinden birisidir. Boyunun kısalı ından ona da 'Bücür' adını takmı lar. Her ikisi de çok güvenilir insanlardır. Siz onlarla görü ün. Benim ne kadar paraya

ihtiyacım oldu unu, elimizdeki parayı en iyi ne eklide de erlendirece imizi onlar bilir."

Armbruster, "Onları nerede bulabilirim?" diye sordu.

"Bana kartınızı verin. Onlardan birisi sizi telefonla arar. Size uygun gelen bir gün birbirinize randevu verirsiniz."

Armbruster kartını uzattı. "Onlardan haber bekliyorum. Ya nın ö leden sonra benim için uygun" dedi.

Harrison et paketleyicisinin elini tekrar sıktı. "Çok bonkör-sünüz Bay Armbruster. Bana ne büyük destek verdi inizi bilemezsiniz. Gelecek hafta çok çeki meli olacak, benim de her türlü yardıma ihtiyacım var."

"Elimden gelen yardımı size yapaca ım" diye Armbruster söz verdi.

"Tabii, benim de size yapaca ım herhangi bir ey olursa, Bay Armbruster..."

Armbruster, "Bunu sonra konu uruz" dedi.

Ertesi gün ö leden sonra, Armbruster, John Coughlin ve Michael Kenna'yı —Hamamcı John ve Bücür'ü— ça ırdı. Chicago Kulübünün üyelerine ayrılan özel odada bulu tular.

Armbruster kar ısındaki iki adama bakınca onların üçka itçi olabileceklerini dü ündü. Coughlin geni kenarlı bir apka takmı tı. Saçlarının favorileri de yanaklarına dek uzanıyordu, bıyıklarının da uçları a a ıya do ru sarkıyordu. Armbruster kadar da iriyandı. Kenna ise asık suratlı ufak tefek bir adamdı, yanındaki arkada ı kadar göze batmıyordu ve takımın beyni oldu u açıkça belliydi. Armbruster kendi kendisine, «adamlar pek sa lam ayakkabıya benzemiyorlar, her ne kadar güven verici de illerse de, belediye ba kanı onlara itimat ediyor ben de güvenebilirim» diye dü ündü.

Coughlin söze ba ladı. "Belediye Ba kanı seçim kampanyasına yardım edece inizi söyledi."

"Harrison'un kesinlikle seçimi kazanmasını istiyorum. Bunu nasıl garanti edebilirsiniz?"

Kenna söze karı tı. "Politikada hiçbir ey garanti edilemez Bay Armbruster. Ama biz elimizden geleni yaparız."

Armbruster, "Ne kadar paraya ihtiyacınız var?" diye sordu..

Coughlin, Kenna ile birlikte oturdukları divandan kalkıp öne do ru yürüdü. "Hiçbir ey gizlemeden size durumu açıklmalıyım" diye söze ba ladı. "Belediye ba kanının kentteki' yeri sa lam. Ama birinci bölgede pek sevilmiyor, orası benimle Bü cür'ün bölgesi. Birinci bölge Levee, yani genelevlerin icrayı sanat eyledikleri yer. E er iyi idare edebilirsek, birinci bölgeyi istedi imiz yöne çevirip, belediye ba kanının seçimi kazanmasını sa layabiliriz."

Armbruster, " yi idare etmek nedir?" diye sordu.

Coughlin, "Sizinle açık konu aca ım efendim" dedi. "Birinci bölge, pezevenkler, sokak kadınları, serseriler, i siz güçsüzler ve ayya lardan olu ur. Bedava içki —viski, bira—^ ve puro daıtabiliriz. Bunlann yanma birkaç tane de gümü dolar ilave edersek oylarını satın alabiliriz."

"Gerçekten Harrison'a oy verirler mi?"

Kenna söze kan tı. "Hiç üphe yok. Hepsi kendilerini bize borçlu sanacaklar ve gelecekte daha fazlasını alabilecekleri umuduyla, Harrison'a oy verecekleri üphesiz."

Armbruster cebinden çıkarttı ı purosunun ka ıdını sıyınp, ucunu kesti. Coughlin e ilip puroyu yaktı. Armbruster purosundan derin bir nefes çekip dumanını havaya savurdu."Ne kadar?" diye sordu.

Coughlin öne do ru e ilen Kenna'nın yüzüne baktı. "On be bin dolar nakit i imize yarar."

Armbruster, "Bu çok para" dedi.

Kenna, "Aynca bir sürü oy" diye yamt verdi.

Armbruster, "Nakit paraya ne zaman ihtiyacınız var?" diye sordu.

Coughlin, "Bugün" dedi. "Seçimler gelecek hafta."

Cebinden çek defterini çıkartan Armbruster, "Pekala, parayı cebinizde bilin. Haydi hemen i ba ı yapın" dedi.

Armbrusterin yanından ayrıldıktan bir dakika sonra Minna Everleigh telefonla Coughlin ve Kenna'yı aradı.

Minna, "Hamamcı" dedi. "Aida ile ben seninle Bücür'ü hemen görmek istiyoruz. Size bir i teklifimiz var.;"

Coughlin, "Ne kadar kısa zamanda?" diye sordu.

Minna, "Hemen imdi" diye yanıt verdi.

Coughlin, " ampanyayı aç, hemen yola çıkıyoruz" dedi.

Yanm saat sonra, Coughlin ve Kenna, Minna'nın sevgili Altın Odasındaki altın yıldızlı divana oturmu lardı. Aida ve Minna da kar ılarındaki divana yerle mi lerdı.

Minna söze ba ladı. "Hamamcı, seni neden görmek istedi imizi biliyorsun."

Coughlin büyük bir masumiyetle, "En ufak fikrim yok" diye yanıt verdi. "Ama e er size yardım edebileceğsek..."

"Evet bize yardım edebilirsin."

Aida söze kan tı. "Sizin yardımlanıza ihtiyacımız var. Karde im ne oldu unu açıklayacak" dedi.

Minna aya a kalkıp Coughlin ile Kenna'nın kadehlerine ampanya doldurdu. Sonra Aida ile kendi kadehini de tazeledi.

Ayakta kristal kadehinden ampanyasını yudumlarken, karısında oturan kıdemli Belediye Meclisi üyelerine dikkatle baktı. Sonunda konu maya ba ladı. "Hamamcı...Bücür...Tanrının belası Belediye Ba kanı arkadaş ınızın bize ne yapmak istedi ini ikiniz de biliyorsunuz."

Kenna, "Yani onun reform hareketlerinden mi söz ediyorsun?" diye sordu. "Sadece sizin pe inizde de il ki, tüm Levee semtini pisliklerden temizlemek istiyor."

Minna, "Saçmalık" diye terslendi. "Bu semte belki en az iki yüz kadar genelev var, ama siz de ben de Harrison'un bu genelevlerden birisinin pe inde oldu unu biliyoruz. Tüm konu ma lannda bunu açıkça söyledi. Everleigh Kulübünü kapatmak istiyor, çünkü bizim kulübümüzün kent in en iyi, ülkenin hatta dünyanın en ünlü genelevi oldu unu biliyor. Bizim kulübümüzü kapatmakla di er genelevlere gözda ı verece ini biliyor. Fakat bizim, kulübümüzü kapattırmaya niyetimiz yok. Bu seçimlerde onun yenilgiye u ramasını istiyoruz. Stewart in onu yenmesini istiyoruz." Minna sesini yükseltti. "Söylediklerimi

duydunuz. Aida ile ben Harrison'un seçimi kazanmasına göz yumamayız."

Coughlin, "Peki bizim ne yapmamızı bekliyorsun?" diye sordu.

Minna usançla, "Aman, imdi bana numara yapma" dedi. "Birinci Bölgeyi avucunuzun içinde tuttu unuzu biliyoruz. E er pe inizdeki ordu Harrison'a oy vermezse belediye ba kanı seçilemez."

Coughlin, "Sana tekrar soruyorum. Bizim ne yapmamızı istiyorsun?" dedi.

Minna elindeki kadehini bıraktı. "Yıllardır oynadı ınız oyunu tekrarlamamızı istiyoruz. Oyları satın alın. Harrison'un oyları nı satın alın."

Coughlin, "Ama bunun için çok para gerekli" diye yanıt verdi.

Minna Kenna'dan yana dönüp, "Kaç para?" diye sordu. "Evimizi ve i imizi kaybetmemek bize kaç paraya mal olur?"

Kenna, "Bugün elimize geçmesi ko uluyla on be bin dolar" dedi.

Minna ıslık çaldı. "Çok para."

Kenna da istifini bozmadan, "Senin istedi in de çok" dedi.

Minna Coughlin'e sonra da Kenna'ya baktı. Sonunda, "Hayır, bu paranın kayması sizlerin cebine girecek. Aida ile ben size on bin dolar teklif ediyoruz" dedi.

Coughlin omuzlarını silkti. "Bilmiyorum" dedi. Gözlerini kısip ortasına baktı. "Bücür sen ne dersin?"

Kenna gözlerini yerdeki halıdan kaldırmadan mırıldandı. "Tabii, Minna ile. Aida bizim eski dostlarımız."

Minna'nın gözünün içine bakan Coughlin, "Pekala" dedi. "Sanırım on bin dolara i i çevirebiliriz."

Minna gülümsedi. Kadehini kaldırdı. "Anla tık" dedikten sonra ampanyasından bir yudum aldı. "Haydi çalı ma odama geçelim de size parayı vereyim."

John Coughlin ve Michael Kenna Belediye Meclisindeki kendi çalı ma odalanna girinceye kadar yaptıkları yeni anla - madan hiç söz etmediler.

Her ikisi de koltuklarına yerle ip, kırıvatlarını gev ettiler, Kenna iki barda a viski koydu. "Müthi bir gündü" dedi.

Coughlin, "Çok verimliydi" diye yanıt verdi.

Kenna tekrar koltu una oturup viskisini yudumladı. "Pekala Hamamcı imdi ne yapaca ız?"

"Neyi ne yapaca ız?"

"Armbrusterin parasını nasıl harcayıp Harrison'u ba kan seçtirece iz ve Everleigh'lerin parasını harcayıp ona seçimi na - sıl kaybettirece iz?"

çkisini yudumlayan Coughlin, "Çok kolay" diye yanıt ver - di.

"Öyle mi, nasıl?"

Coughlin koltu unda dikildi. "Biz en büyük bahisçiyi des - tekleyece iz. Harrison seçimi kazanacak."

"Ama Hamamcı Everleigh'ler bizim çok eski dostumuz."

Coughlin umursamadan, "Zıyanı yok" dedi. "Harrison seçi - mi kazandıktan soma Minna ile Aida'nın gönüllerini ho ederiz, et paketleyicisini mutlu edecek ba kanı seçeriz. Ama aynı za - manda Harrison'un Everleigh'lerin kulübünü kapatmasına izin vermeyiz. Böylece, her iki taraf da istedi ini elde eder."

Kenna huzursuzca kıpırdandı. "Ama bu olanaksız."

Coughlin viskisini içip bitirdi. "Bilmiyorum. Dünya bir biri - ne girse, biz bu i i çözümleriz. Benim birkaç fikrim var. nan bana Bücür. Sonunda herkes istedi ine kavu acak... Sanırım."

2

Minna Everleigh çalı ma odasındaki masasının yanında Mayakta durmu öfkeyle elindeki Chicago Tribuhe'nun birinci sayfasını tekrar okuyordu. Ate saçan gözlerini gazetenin ba lı ında dola tırdı.

CARTER HARR SON BELED YE
BA KANLI I SEÇ M N KAZANIP GÖREV
SÜRES N UZATTI. STEWART 146.208'E
KAR I 138.548 OYLA YEN LG YE U RADİ.
B R NC BÖLGEDEK BEKLENMED K
DÖNÜ ARADAK KIL PAYI FARKI
KAPATTI. REFORMCU ADAY HARR SON
KENT GENEL NDEBÜYÜKB RTEML ZL E
G R LECE NE SÖZ VERD .

Aida telefonu kapatınca Minna ba nı kaldırıp baktı, "Evet?" diye sordu.

Aida, "Hamamcı ile konu tum, onu hemen görmek istedi ini söyledim" dedi. "Bu telefonu bekledi ini açıkladı. Bücürle birlikte yola çıktılar bile."

Hırsından hâlâ yerinde duramayan Minna elindeki gazeteyi masanın üstüne fırlattı. "Üçkâ ıtçılar!"

Aida masanın üstündeki gazeteyi alıp büyük harflerle yazü

mı ba lıklara göz gezdirdi. "Her neyse birbirlerine çok yakla -
mı lar" dedi.

Minna terslendi. "Birbirine yakla mak yatakta olur?"

Aida gazetenin birinci sayfasına göz gezdirmeye devam et-
ti. "Minna, unu dinle Prusya Prensi Henry, Almanya Kayze
ri'nin karde i..."

"Ona ne olmu ?"

"Pek yakında Chicago'ya geliyormu . Minna onu görmek
için Chicago'ya birçok insan gelecek. Yani i imiz i demektir."

"Ne i i? Pek yakında i imizden olaca ız. Harrison'un saye-
sinde."

Aida yalvarırcasına, "Bakalım Hamamcı ile Bücür neler an-
latacaklar. Onlan bir kez dinleseک olmaz mı? Dur sana biraz
viski vereyim" dedi.

"Bari duble olsun."

"On be dakika sonra, Minna ve Aida hâlâ arpacı kumrusu
gibi dü ünürlerken, u ak Edmund kapıyı tıklatıp, açtı, John Co
ughlin ile Michael Kenna'yı çalı ma odasına soktu.

Minna gazeteyi kapıp birinci sayfayı Coughlin'in burnunun
dibine soktu. "Rü vet da ıtmak için paramızı aldıktan sonra bu
olanlan nasıl açıklayacaksınız? Kendi bölgeniz size ihanet edip,
Harrison'a oy verdi. Bu nasıl oldu?"

Coughlin içtenlikle, "Sizin paranızı da ıttık" dedi. "Ama
pek yeterli olmadı ı anla ıldı. Birisi bizden fazla da ıtmı ol-
malı."

Minna yüksek sesle, "Sana inanmıyorum" dedi. "Bahse gi-
rerim ki paralan kendi cebinize indirdiniz."

Coughlin, "Minna yemin ederim ki..." diye söze ba ladı.

Kenna onun sözünü kesip lafa karı tı. "Bütün parayı harca-
dık. Belediye Ba kanının tarafım tutan birisi gelip bizim verdi-
imizin iki katını da ıtmı olmalı."

Minna ısrarla, "Söylediklerinizin hiç anlamı yok" dedi. "Le
vee'nin oylannı toplamak intihar demektir. Herkes Harrison'a
oy vermekle, kendi ölüm fermanlarını imzaladı. Bütün i yerleri
kapanacak, tabii ilk önce Everleigh kız karde lerin çanlanna ot

tıkayacaklar."

Coughlin, "Hayır, bu do ru de il" dedi. " te sana anlatmak istedi im bazı eyler var."

Minna, "Do ru de il demekle neyi kastediyorsun?" diye sordu.

"Minna, lütfen otur. Aida sen de, olayları size açıklamama fırsat verin." John Coughlin kız karde lerin oturmasını bekledi. Soma yerdeki gazeteyi aldı. "Burada seçimi kaybetti iniz yazıyor, ama aslında kazanan siz oldunuz."

Minna acı acı, "Söyledi inden hiçbir ey anlamadım" dedi. "Hemen kaybettik ama kazandık."

Coughlin konu maya devam etti. "Beni dinleyin. Bücür ile birlikte bu sabah Belediye Ba kanı Harrison'un yarandaydık. Onu tebrik etmeye gitmi tik. Belediye Ba kanına 'Levee'deki di er evleri ne yaparsanız yapın, ama Everleigh Kulübüne dokunmayın, orayı kapatamazsınız' dedim. 'Everleigh Kulübünü kapatamayaca ımı kim söyledi? Ik i o genelevi kapatmak istiyorum. Hem de vakit yitirmeden' diye Ba kan bana kar ı koydu. Sonra Bücür söze kan tı. 'Sayın Ba kan ellerinde yetkililerden aldıkların geçerli belgeler var. Orası genelev de il. Tabii bir zamanlar genelevdi. Ama imdi de il. Everleigh Kulübü bir restorandır, orada çalı an kızlar da bir kısmı mü terileri e lendirir, bir kısmı da dansözdür' dedi. Belediye Ba kanı hırsından köpürdü. 'Orasının genelev oldu unu biliyorum' diye avaz avaz ba ırdı. Bunun üstüne ben, 'Sayın Ba kan kulübü kapatmadan önce orasının genelev oldu unu kanıtlamanız gerek' diye yanıt verince imdilik a zı kapandı" diyerek Coughlin Minna'ya sınttı. " - te eviniz kapanmıyor. Serbestsiniz."

Minna, "Kimin evi serbest?" diye sordu. "E er evimi ve kızlarımı istedi imiz gibi çalı tıramazsam, ben ne yaparım?"

"Pahalı bir restoran i letirsin, kızların yaptı ı gösterilere özel bir tarife uygularsın, tabii kızlar da istedikleri gösterileri yapar. Tabii e er gelen bütün mü terileri iyice inceleyebilirsen, belki kızlar, arzu edene üst katta daha ba ka gösteriler de sunar."

"Fakat yine de, evimizi istedi imiz gibi i letemeyece iz" diye Minna ısrar etti.

"Tabii, istedi iniz gibi i letemeyeceksiniz. Restorandan kazandı ın parayla evi idare edebilirsin, kızlar da dans edip mü - terileri e lendirirler."

"Asıl parayı üst kattan kazandı ımızı biliyorsun."

Coughlin ne eyle, "Ne yapalım kısa bir süre zarar edecek - sin" dedi. "Zamanla, ortalık durulacak. Belediye Ba kanının ak , lında di er ba ka önemli konular var. Evinizi kapattı ım iddia edip, sonra bu meseleyi unutacak. Unutunca da, siz yine her za - manki gibi yine eski dümeni döndürürsünüz, bütün sorun da bi - ter. Belki bu oyunu kaybetti inizi dü ünüyorsunuz, ama Bücür ve baha göre kazandınız, tabii uzun vadede siz kazançlısınız."

"Korkunç bir plan ama kısa bir süre önerilerini gerçekle ti - rece im, tabii e er sen üstüne dü en rolü iyi oynarsan."

"Ne rolü?"

"Harrison'un adamlarından hiç kimsenin buraya ayak atma - masını sa layacaksın. Hâlâ genelev i letti imizi ispatlayacak casusların ayaklanmızın arasında dola masını istemiyorum."

"Bücür ile elimizden geleni yapaca ız. Siz de kendi üstünü - ze dü en rolü iyi oynayın."

"Nasıl yani?"

"Yukanda olup bitenleri kimseye anlatmayın. Kızlar da a ızlanm sıkı tutsun. Tabii evde çalı an hizmetkârlar da a ızla - nından bir ey kaçırmasınlar."

"Sen kızlar ve hizmetkârlar konusunda endi e etme. Evin kapanmasını hiçbir i istemez. Hepsi ekmek parası kazanmak derdinde."

Kenna, Coughlin'in yanına geldi. "Minna bir ey daha var. Dı ardan yabancı birisi yanında çalı ıyor mu?"

"Dı ardan mı? Sadece bir ki i, Loop'da çalı an Dr. Myers var. Her hafta buraya gelip kızlan muayene eder."

Kenna, "Ona güvenebilir misin?" diye sordu.

"Nereden bilebilirim ki?"

Coughlin, "Hayır, bu yeterli olmaz" diye söze kan tı. "Onu

i ten kov, yerine bir ba kasını al." Dönüp Kenna'nın yüzüne baktı. Kenna da arkada inı onaylarcasma ba inı salladı. Cough lin tekrar konu tu. "Dr. Herrnan H. Holmes adında kadın hasta lıklan uzmanı bir tanıdı ımız yar. Muayenehanesi Englewo od'da, buradan pek uzak sayılmaz. Duydu umuza göre güvenilir ve a zı sıkı bir doktormu . Ona neler olup bitti ini anlatırız. Ona güvenebilece ini biliyorum. Cumartesi günü onu buraya yollanz. Belediye Ba kanının ruhu bile duymaz. Sen de restora nı paravan yapıp i ini bildi in gibi yürütürsün."

Minna, "Aklıma yattı" dedi. Dönüp kız karde ine baktı. "Ai da, bu planın yürüyece ini dü ünerek, haydi reform yapn ımız Everleigh Kulübünün erefine bir i e ampanya açalım" dedi.

Belediye Ba kanı Harrison'un sekreteri Bayan Karen Grant telefon edip ö leden sonra Belediye Sarayına davet edip, Ba kanın seçimlerde gösterdi i büyük deste e te ekkür etmek iste di ini bildirince et paketleyicisi Harold T. Armbruster bir süre tereddüt etti. Çok me gul bir adamdı. Normal olarak Belediye Ba kanının kendisine telefonda te ekkür etmesi yeterliydi. Ama sonra Armbrusterin aklına bu sabah gazetede seçim haberleri nin yanında çıkan ba ka bir haber canlandı. Okuduklarını henüz unutmamı tı.

Belediye Ba kanı ile yüz yüze gelip konu manın yararlanm dü ünüp karannı verdi.

Armbruster, "Evet, ö leden sonra gelirim" diye yanıt verdi. "Belediye Ba kanı Harrison'a bugün ö leden sonra saat üçte onu ziyaret etmekten erefduyaca ımı söyleyin."

imdi, saat üçü be geçe, Armbruster, Belediye Ba kanının üstü açılır kapanır me e a acı masasının kar ısındaki deri koltu a rahatça yerle mi oturuyordu.

AnTibruster tekrar, "Sizi tebrik ederim" dedi. "Dün harika bir zafer kazandınız."

Seçimi kazanmanın keyfini çıkararak Belediye Ba kanı döner deri koltu unun arkasına yaslandı. "Tebrikleriniz için te ekkür ler" dedi. "Tabii ayrıca yaptı ımız yardımlara da çok çok te ek

kür ederim. Belki de bu seçimi sizin sayenizde kazandım. Bakın, Bay Armbruster tekrar ediyorum, e er sizin için yapabilece im bir ey varsa...."

Armbruster Ba kanın sözünü kesti. "Aslında yapabilece iniz bir ey var."

"Ah, çok iyi. Bana söylemeniz yeterli."

"Bu sabah gazetede bir haber okudum."

"Ne haberi?"

"Alman Deniz Kuvvetleri Komutanı, Kayzer Wilhelm'in karde i Prusya Prensi Henry hakkında. Kayzer'in yeni yatını almak için Amerika Birle ik Devletleri'ne geliyormu •—ve bu arada kısa bir gezi yapmaya kararlıymı — Buraya, Chicago'ya Alman nüfusunun en fazla bulundu u kentimize gelme ihtimali büyük. Ba kan Harrison Prensine buraya gelece i do ru mu?"

"Kesinlikle. Henüz kesin tarihini bilmiyorum ama, sanırım Prens Henry üç haftaya kadar güzel kentimizi ziyaret edecek."

Armbruster dikkatle öne e ildi. "Sayın Ba kan, ben Prens Henry ile tanı mak istiyorum."

"Bunu ayarlamak kolay sanırım."

"Yani yalmzca onunla el sıkı mak istemiyorum. Onunla oturup ba ba a rahatça sohbet etmek istiyorum. Acaba çok mu me gul olacak?"

Belediye Ba kanı bir süre dü ündü. "Evet, Prens Henry'nin ziyareti imdilik planlama safhasında. Abraham Lincoln Anıtına bir çelenk koymasını dü ündük. Sonra ona kenti dola tıracağız. Prens Henry ile ba ba a konu mak istemeniz sizin için çok mu önemli?"

"Benim için evet çok önemli" diye Armbruster tela la konu tu. "Prensten Almanya elçisi olmam için bana yardım etmesini isteyece im" diyerek Armbruster kendisini topladı. "Size dü üncelerimi itiraf edeyim, Ba kan Harrison. Hayatımın bü devresinde hemen hemen istedi im her eyi elde ettim. Çok iyi, gün geçtikçe geli en bir i im var. Ev olarak saray yavrusu gibi bir kona a sahibim. Bana sadık bir ailem ve iyi dostlanm vâr. Servetim tahmin edemeyece iniz kadar büyük. Armour, Swift

Marshall Field ve atalanmın benden bekledikleri her eyi elde ettim. Yalnızca bir eyim eksik: Sosyal statüm yok. Atalanmın varmı , benim yok. Kanmın ve çocuklanmın yararlanması için sosyal statüye ihtiyacım var. Almanya'ya elçi olursam istedi i mi elde edece im."

Ba kan Hanison a ırımı ü. "Fakat elçileri ey atamaz mı... ey, Ba kan Roosevelt veya Dı i leri Bakanı atamaz mı?"

"Tabii Sayın Ba kan. Ama onlar etkilenebilir. E er Prens Henry ile ba ba a konu mak fırsatını elde edersem, o benim adımın a abeyisi Kayzer'e verir, bunun kar ılı nda Kayzer de benim adımdan Ba kan Roosevelt'e söz eder ve Ba kan da beni elçi tayin eder. lerin böyle yürüdü üne inanıyorum. Belki diplomatik bir geçmi im yok, ama ben Alman asıllıyım ve çok iyi Almanca konu urum. Benden daha mantıklı bir seçim yapamazlar."

Harrison, "Evet ba anlı olaca nızdan eminim" dedi. "Yalnızca sizin Prens Henry ile ba ba a konu abilece iniz zamanı ayarlamak sorun. Programı çok dolu" dedi.

"Burada geçirece i gecelerde onun için ne gibi e lenceler Planlıyorsunuz?"

"Tabii, resmi bir yemek, daha henüz detaylan üstünde çalı - madım, ama.."

Armbruster, " te oldu!" diye ba ırdı. "Yemekte sizinle birlikte ev sahipli i yapmama izin verin. Mutlu bir rastlantı, ben de kendim için büyük bir yemek daveti hazırlıyordum. O lum Alan, güneyli çok güzel bir kızla ni anlandı. Kentucky'li, Cathleen Lester, Chicago'daki iki sosyetik hanımın ye enleri. Prens Henry'nin kentimizi ziyaret etti i günlerde benim evimde dü ünleri olacak. Prens Henry'nin dü üne, ziyafete ve onu izleyecek baloya katılmasını sa lamalıyız. Böylesine duygusal bir davete sırt çevirece ini sanmıyorum. Onu bir kenara çekip elçilik konusunu açanm. Buna ne dersiniz Sayın Ba kan?"

Belediye Ba kanı Hanison aya a kalkıp, güldü. "Çok ho u rna gitti. Sırtımdan büyük bir yük kalkacak. Sanırım bunu ayarlayabiliriz, ama Prens Henry'nin onayım almak kaydıyla. Buna

ne dersiniz?"

"Harika! Harika!"

Ö le yeme inden hemen sonra Belediye Ba kanı hayati önem ta ıyan bir konuyu tartı mak üzere yanında çalı anlan toplantıya ça ırdı.

Harrison masasının arkasındaki dik arkalıklı koltu una oturup, kar ısında dizilen yardımcılanna baktı. Seçimlerden birkaç ay önce i e aldı ı genç güzel sekreter Karen Grant odadaki tek kadındı.

Harrison söze ba ladı. "Seçim kampanyamda söz verdi im ana madde konusunda toplandık. Halka ba ka konularda da söz verdim, bunlann hepsini sırasıyla yerine getirmek zorundayız. Fakat bildi inizi gibi seçmenlerime Verdi im ilk söz, bu kente ahlak de erlerine gere ince özen gösterilece idir. Kenti bütün pisliklerden temizlemeye söz verdim. Levee'deki tüm kötü öhretli evlerin hepsi kaldınlacak. Bu evlerden özellikle birisine tüm dikkatimi yönelttim. Everleigh Kulübünden söz ediyorum. İlk hedefimin Everleigh Kulübü olmasında kararlıyım. Everleigh Kulübü Amerika Birle ik Devletleri'nde ve Avrupa'da herkesçe bilinen bir yer. Onu hemen kapatmak niyetindeyim, böylece seçim kampanyamda verdi im sözleri gerçekten tutaca ımı seçmenlerime kanıtlayaca ım. Yalnız bir sorun var."

Harrison kalktı, himüdorunu açıp içinden bir püro aldı. Püronun ucunu kesip dudaklarının arasına yerle tirdi ve yardımcı lanndan birisinin yerinden fırlayıp yakmasını bekledi.

Belediye Ba kanı, "Te ekkür ederim Evans" dedi. Ve tekrar kar ısmdakilerle konu mayla ba ladı. "Everleigh Kulübünün tam anlamıyla bir genelev oldu unu biliyorum ama Everleigh kız karde ler evlerinin artık genelev olmadı ını iddia ediyorlar. Bu haber bana bu sabah erkenden geldi. Birinci Bölgenin kıdemli iki Belediye Meclisi üyesi bana bu haberi getirdikleri zaman, Bayan Grant da bu odadaydı" diyerek Harrison sekreterine dönüp bakı. "Bayan Grant notlannız elinizde mi?"

"Evet Sayın Başkan." ,

. Karen Grant not defterini masanın kenana koydu, yerdeki suneni alıp içinden bir tabaka kâğıt çekti.

Harrison, "Aldığın notları yüksek sesle oku" diye buyurdu.

Karen başkanın e-posta kâğıtları yazılı olanları okudu. "Belediye Başkanlığı Hanison Kıdemli Belediye Meclis üyesi John Coughlin ve Michael Kenna ile sabah bir görüşme yaptı. Coughlin ve Kenna Belediye Başkanını destekledikleri halde Minna ve Aida Everleigh ile eski dost olduklarını söylediler. Kıdemli Belediye Meclisi üyesi Coughlin 'Sayın Başkan Everleigh Kulübü bazı hatalarını anlayıp onları düzeltti' dedi. 'Hayat kadını ticaretine son verdi. Bu sizin reform kampanyanızın direkt sonuçlarından birisidir. Kulübü çok pahalı lüks bir restorana dönüştürdüler, başkan hiçbir iş yapmıyorlar.' Buna karşılık Belediye Başkanları onları söyledi. 'O evde otuz kadının çalıştığını biliyorum. Peki şimdi onları çalıştırıyor?' Kıdemli Belediye Meclisi üyesi 'Onlar orospu de iller' diye yanıt verdi. 'Evet bir zamanlar hayatlarını vücutlarını satarak kazanıyorlardı. Fakat bugün orospuluk yapmıyorlar. Bundan böyle akşam restoran yemek yemeye gelenleri engelleyen arkı, dansöz ve aktrist olarak gösteri yapacaklar' diyen kıdemli Belediye Meclisi üyesi Coughlin sözlerine böyle devam etti. Everleigh kardeşi bundan böyle iki orkestra eleminde gösteriler yapan pahalı restoran işleterek para kazanmaya kararlıdır. Restoran işletmek yasal oldu buna göre orayı kapatmanız için bir sebep yok' dedi. Kıdemli üye Kenna ise orayı kapatmak için buna gayret edilmemesini önerdi. Belediye Başkanlığı iki kıdemli üyeye teşekkür edip toplantıya son verdi."

Purosunu içmeye devam eden Harrison, sonra dönüp dikkatini yardımcısına verdi.

Harrison, "Baylar" diye söze başladı. "Bu bilgi bana verildikten sonra üstünde çok düğündüm ve yalan oldu buna inandım. Everleigh Kulübünün yalnızca bir restoran olarak çalıştırılmasına inanmıyorum. Orada yine hayat kadınlarını çalıştırmaya devam ettiklerine kesinlikle eminim —kentimizin en büyük, en zengin ve en önemli genelevini işletmeye devam ediyorlar— ve

bu genelevi kapatmaya hakkım oldu unu ispat edece im. Tek sorunum elimde ku kularımı kanıüayacak delilim olmaması. Everleigh Kulübünün hâlâ kötü öhretli evlerden birisi oldu unu nasıl kanıtlayabilirim? O evin kapısına ebediyen kilit vurup, seçmenlerime Belediye Ba kanı Carter H. Harrison'un seçim kampanyasında verdi i sözleri yerine getirdi ini kantlamam için elimde çok kuvvetli bir delil olmalı. te sizleri buraya bu konuyu tartı mak için ça ırdım. Gerekli kanıtlan nasıl elde edece imi söyleyin bakalım. Hepinizin dü üncelerini almak istiyorum."

Belediye Ba kam Harrison bakı lannı odanın içinde dola tırdı.

"Baylar herhangi bir öneriniz var mı?"

Jim Evans elini kaldırdı. "Neden kızlan sorguya çekmiyoruz? Kar ılı ında onlara bir eyler de teklif edebiliriz de il mi? Aralandan birisinin çözümlü konu aca ı kesin."

Harrison olumsuzca ba ını salladı. "Yaran yok. Kızlardan hiçbiri Everleigh'ler hakkında konu maz. Di er orospuların kazandıklarının be altı misli para kazanıyorlar. Ekmek paralannı tehlikeye atmak istemezler."

Jim Evans, "Peki hizmetkârlar?" diye sordu.

Belediye Ba kanı tekrar olumsuzca ba ını salladı. "Onlar da çok iyi aylık alıyorlar."

Ba kan yardımcılardan birisi, "Oraya devamlı giden mü terilerden birisini neden sorguya çekmiyoruz?" diye önerdi.

Harrison, " e yaramaz" diye yanıt verdi. "Hepsi boykot eder. Mü teriler Everleigh Kulübünden çok ho lanıyorlar. Onun açık kalmasını isterler. Aralandan birisi konu mak istese bile, polisin kar ısına çıkıp tanıklık yapmak istemez. Kansı mn, sevgilisinin veya ailesinin sık sık geneleve gitti ini ö renmesinden korkar. Hiç ansımız yok. Unut."

Yardımcılardan Gus Varney, "Eskiden Everleigh Kulübünde çalı an kızlardan birisinin izini bulup konu turabiliriz de il mi?" diye önerdi.

Harrison yine kar ı koydu. " imize yaramaz. Kızlardan bi

risini bulup konu turdu umuzu dü ünsek bile, bize yalnızca geçmi ten söz edebilir. imdi orada olup bitenler hakkında bilgi veremez." Harrison bir an dü ündü. "Benim aklıma ba ka bir fikir geldi. Çok iyi bir fikir, tabii e er yürürlü e koyabilirsek."

Gus Varney, "Nedir?" diye sordu.

"Eski Truva Atı hilesi."

Varney biraz a ırdı. "Truva Atı hilesi mi?"

"Bizim tarafımızdan birisini Everleigh Kubübüne sokanz. te onun sayesinde Everleigh kızlarının hâlâ erkeklerle para kar ılı nda yatıp yatmadıklarını ö reniriz. Böylece elimizde somut bir kanıt olur."

Evans, "Evet gerçekten somut bir kanıt elde ederiz" diye onayladı. "Fakat üphe çekmeden böyle birisini kulüpten içeriye nasıl sokabiliriz? Sanırım Everleigh'ler bundan böyle gelip giden mü terilerden iki misli ku kulanacaklar."

Harrison ba ını salladı. "Her zaman dikkatlidirler. Eve yalnızca kendilerinin çok iyi tanıdıktan insanları kabul ederler veya tanıdıklarının tavsiye ettikleri mü terileri veya sosyal statüsü yüksek, saygın kimseleri kabul ederler."

Jim Evans, "Bir insan kendisinin saygın biri oldu unu nasıl belirtir?" diye sordu.

"Bunun birçok yolu vardır. Davranı lanyla, giyimiyle, iyi konu masyyla, hattâ göz kama tıncı *bir i kartıyla" diyerek Harrison elindeki sönmü puroyu bıraktı. Kesin ses tonuyla, "Evet gösteri li bir i kartı sayesinde kesinlikle amacımıza ula ca ız" dedi, "Kartın üstüne süslü bir yazı ile bir isim ve gerçek bir fabrika ismi —St. Louis'teki bir fabrika ismi yazabiliriz— Bunun sahte oldu unu kim kanıtlayabilir ki? Böyle bir kartı görür görmez Everleigh'lerin oltanın ucundaki yemi yutacaklarına emimim."

Yardımcılardan bazıları Ba kanın bu fikrini onayladı.

" çinizden birisi gece için güzelce süslenip, elindeki kartı gösterip evden içeriye girebilir. Önce, size e lik edecek bir kız istersiniz, sonra ikiniz ba ba a çok pahalı bir ak am yeme i yersiniz, böylece bonkör, eli açık oldu unu kanıtlarsın. Sonra

yine kızla birlikte yukan kata çıkıp e lenceye devam edersiniz. Bundan sonra, elimizde somut delillerle Emniyet Müdürü O'Neill'in kar ısına çıkıp tanıklık yapabiliriz."

Aralarından birisi, "Ama yapü ımız i e tuza a dü ürmek denilmez mi?" diye sordu.

"Sanırım bizim dostumuz olan hâkimler mahkemede bu gerçe i görmezlikten gelebilir. Tabii, her ey sona erdikten sonra kızı yapaca ınızı açıklamak daha do ru olur. Nasıl olsa kız da i inden kovulacaktır. Verece iniz ifadeyi desteklemek için mahkemeye birlikte gitmeyi teklif edeceksiniz. Tabii bunun kar ılı nda ona okkalı bir rü vet ödeyeceksiniz. Bu mükemmel olur."

Gus Varney, "Bu talihli erkek kim olacak?" diye Sordu. " ans hangimize gülecek?"

"Evet, durun bir dakika dü üneyim..."

Harrison yardımcılardan her birini dikkatle inceledi. Verilen görevi hakkıyla yerine getirebilece ine karar vermeye çalışı yordu. çlerinden ço u uzun süredir belediyede çalışı yordu. Everleigh Klubündeki di er mü teriler onları tanıyabiliyordu. Sonunda bakı ları, Gus Varney'nin üstünde durdu.

Harrison, "Sen" dedi. "Aramızdaki anslı erkek sensin Gus. Tabii sadece çok yakı ıklı ve seksi oldu un için de il." Aslında Varney fasulye sın ı gibi uzun boylu ve hemen hemen çenesi yok gibiydi. "Sen belediyede uzun süredir çalışı mıyorsun. Det roit'den yeni geldin. Seni hemen hemen hiç kimse tanımaz. Evet, senden daha iyisini arasak da bulamayız. Bu görevi üst lenmek ister misin?"

Varney sırtıttı. "E er gecenin masrafiannı çekmeyi kabul edersen, atafatlı bir ak am yeme i, içkiler ve sonra güzel bir kadınla sevi meye canı gönülden razıyım" diye yanıt verdi.

Harrison, "Öyleyse i senin" dedi. "Sırtındaki giysilerden daha temiz ve ık giyin, sözünü etti im i kartını bastır ve GOT ughlin ile Kenna'dan Everleigh Kulübünde i lerin nasıl döndü ünü ö ren. Yatakta nasıl davranılması gerekti ini bildi inden emin misin?"

Varney, "Bugüne dek daha hiç mahcup olmadım" dedi.

Minna Everleigh yirmi dört saat konuyu yanında çalı anlara nasıl açıklayacağını dü ündükten sonra, ba ka bir seçim yolu olmadığını karar verdi. U a ı Edmund'u ça ınp, kulüpte çalışan di er hizmetkârları, müzisyenleri ve kızları ö leden sonra saat üçte Ark Odasında bekledi im haber vermesini istedi.

Kızlar ve hizmetkârlar birer birer gelmeye başladıkları zaman Minna Ark Odasındaki divanların üstündeki yastıkları dü zeltip, odanın ortasındaki çe meden akan suyu kapatıyordu.

İlk önce hizmetkârlar, bodrum katındaki rahat odalardan çıkıp geldiler. Sonra, Everleigh Kulüp orkestrasının be üyesi geldi, Müzisyenler ve hizmetkârlar Ark Odasının bir kö esinde durup, kimisi giyimli, kimisi hâlâ sabahhklılı, bir dizi göz kama tıran genç esmerleri, san ınları, kızıl saçlıları seyretti. Minna odanın ortasında durmuş içeriye giren kızların hepsini, "Merhaba Virginia... Avis., Margo... Fanny... Belle... Phyllis... Cindy" diyerek isimleriyle selamlıyordu. Sonunda kızların hepsi odaya dolmuş tu, kar ılama merasimi sona erdi.

Bütün grup oturup yerle tikten sonra, meraklı bakı lları Minna'nın üstüne diktiler. Minna yüksek sesle tane tane konu maya başladı.

Minna, "Aida ön kapıya göz kulak oluyor, onun için bu konuyu mayı ben yapıyorum" diye söze başladı. "Çok önemli bir konuyu konuşmak üzere burada toplandık. Bizimizdeki büyük sorunu bir an önce size açıklamanın iyi olacağını dü ündüm."

Minna, kar ısında hayretle kendisine bakan yüzleri inceledi ve sonra yine konuşmaya devam etti.

"Dünkü gazetelerde hepinizin okudu u gibi Carter Harrison yeni Belediye Başkanı seçildi. Bu adam bizim can dü manımız. Seçimi reform yapma vaadiyle kazandı ını hatırlatmama gerek yok. Bunu hepiniz biliyorsunuz. Levee semtini temizlemeye söz vermişti. Ve ilk hedefi de Everleigh Kulübü. Belediye Başkanı bizim kulübümüzü kapatabilir mi? E er kulübümüzün bir gene

lev oldu unu kanıtlarsa, evet kapatabilir. Sizler ve ben bunun çok saçma oldu unu biliyoruz."

ark Odasının içi kahkahalarla çınladı.

Minna da gülerken, "Hepinizin bunun ne demek oldu unu bildi inize sevindim" diyerek konu maya devam etti. "Bundan böyle Everleigh Kulübü çok ık, pahalı bir restoran olarak çalı - maya devam edecek ve sizler de — imdi kızlara hitap ediyorum— burada ov yapan, dans eden, arkı söyleyen sanatkârlarsınız. Eski dostlanımız kıdemli Belediye Meclisi üyeleri Coughlin ve Kenna Belediye Ba kanının kula ına kar suyu kaçırdılar. Bundan böyle Belediye Ba kanının bizim restorandan ba ka eyler de i letti imizi kanıtlaması gerek. E er kulübümü zü kapatmayı dü lüyorsa, gerçek tanıklara ihtiyacı var. Yapılacak herhangi bir soru turmada burada dürüstlük ve temizlikten ba ka hiçbir ey olmadı ını kanıtlamak zorundayız."

Uzun boylu sansın Phyllis aya a kalktı. "Minna e er erkeklerle üst katta bulu mazzak bizim kazancımız ne olacak?"

Minna kıkırdayarak güldü. "Erkekleri yukarı kata çıkartmaya nızı kim söyledi? Ben yalnızca erkeklerin yukarı kata çıktığı nı hiç kimse bilmemeli dedim."

Minna elini cebine atıp sigara paketini çıkanp bir sigara yaktı.

"Her zamanki gibi i imize devam edece iz" diye Minna konu maya devam etti. "Ama tabii pek her zamanki gibi de il. Devamlı mü terilerimize güvenebiliriz, ama yabancılardan sakınmalıyız. Ancak ellerinde iyi bir referansla veya geçerli bir kimlik kartıyla gelenlere ayrıcalık tanıyıp, di erlerini geri çevirece iz. Bu durum kazançlarınızda biraz dü ü e yol açacak, ama yine de yeterince para kazanacaksınız, Levee'de çalı an di er kadınlardan kat be kat fazla kazanacağını kesin. Aida ile ben gelen mü terileri sıkı bir kontrolden geçirece iz. Bu i i siz bize bırakın. Yalnızca kulübün dı ındaki harekeüerinizi kontrol edemeyiz. Ö leden sonra dola maya çıktı nızda veya izin günlerinizde alı veri e veya tiyatroya veya herhangi bir e lence yerine gittiniz zaman nasıl davrandı nızı izleyenleyiz. E er içi

nizden birisi Everleigh Kulübünün hâlâ genelev olarak çalıştığını ima edecek olursa, sizin sözleriniz kanıt olarak Harrison'a veya polise gider ve i te o zaman savaşı biz kaybederiz. Eğer çenenizi tutamayıp bizi ele verecek olursanız, burası kapanır ve hepimiz i imizi kaybederiz. Yani hepinizin i siz kalacağını anlamına gelir. Levee'deki diğer kötü evlerden birisinde az paraya onur kmcı i ler yaparak ekmek paranızı kazanmaya çabalarsınız."

Ufak tefek yuvarlak hatlı esmer Avis, aya a kalkıp konutu. "Minna bu artlar altında ne kadar ya ayacınız? Yani demek istiyorum ki, gelen giden mü terilere ku kuyla bakıp, dışarda herkese karşı a zımızı sıkı tutmamız ne kadar sürecek?"

Minna, "Pek uzun sürmeyecek" diye yanıttı verdi. "Belediye Başkanlığı reform çabalarının sonuçlarının istediği gibi oldu uanıp, seçim kampanyasında verdiği sözleri yerine getirdi ine seçmenlerine kanıtlayıncaya kadar. Soma bizim pe imizi bırakıp, dikkatini diğer konulara verecektir. Uzun sürmeyecektir."

Avis yine ısrarla, "Ama ne kadar?" diye sordu.

Minna, "Diyelim iki hafta. Sanırım bu kadar süre dayanabilirsin de il mi?" diye yanıt verdi.

Odanın içindeki ço unlu un kabul etti ini bildiren sesler duyuldu.

Minna aldığı yanıtta hoşlandı.

"Pekala" dedi. "htiyatlı davranmaya hemen —bugün— bu gece başlıyoruz. Yarın yeni bir doktor tutacağım. O size eski doktorun önerdiği aynı korunma metodlarını gösterip, sağlığınıza ilgilenecek. Eğer hepiniz az önce söyledi im kurallara uyarsanız endişe etmemize gerek kalmaz. Yine alıtığımız ekilde ya antımızı sürebiliriz."

Minna Everleigh arabasıyla adarını satmaya karar verdikten sonra atsız arabasız otomobil denilen tattan almaya karar verip çarşıya çıkmıştı. Peerless marka otomobili çok beğendi ama 4.000 dolar fiyatındaki aracı pek pahalı buldu. Sonunda Colum

bia Electric'in üretti i Haynes Apperson ile Model A Ford arasında bir seçim yapmak zorunda kaldı. Haynes Apperson da biraz pahalıydı. Yuvarlak camlarına, ipek perdelerine, brokar döemelerine, ıvır zıvır konulabilecek küçük gözlerine hayran kaldı ama her be milde bir arabanın pilini de i tirmek gerekiyordu. Sonunda pratik bir araç olan Model A Ford'da karar kıldı. Arabanın hızının az olması nedeniyle —saatte en fazla on mil yapıyordu— ön cama ve klaksona veya fara ihtiyacı yoktu. Minna 1903 yılında imal edilen iki yüz arabadan birini satın aldı. 900 dolara mal olan arabaya âdeta tapıyordu. Minna kendisi araba kullanmadı ı için gidece i her yere oförü Edmund ile birlikte gidiyordu.

imdi, bu sabah, direksiyonda kalın motosiklet gözlükleri takmı Edmund'un yanına oturmu , arka koltu u bo bırakmı tı. Engelewood'daki Dr. Herman H. Holmes ile görü meye giderken yolculu un keyfini çıkartıyordu. Ayrıca kırmızı ve altın yaldızlı siyah parlak çamurluktu, direksiyonunun yanındaki vazoda bir demet çiçekle yayaların ilgisini çeken arabasının da keyfini çıkartıyordu.

Elindeki adres yazılı kâ ıda bakıp evlerin önünden geçerken numaralan dikkatle izleyen Minna, Edmund'un kolunu çeki tirdi. " te orada" diye seslendi. "Güneybatı kö esinde Wallace ile Altmı üçüncü soka ın kesi ti i yerde. Gördün mü? Üç katlı tu la bina. Damında kuleler ve bacalar var gördün mü? Hamamcının neden bu eve ato dedi ine a mamak gerek. Edmund arabayı evin önüne çekip park et. Pek uzun sürmez. Hemen gelirim."

Minna, Ford'dan indikten sonra, garip binanın önüne gidip kapının zilini çaldı. Birkaç dakika sonra kapı açıldı, Minna karısında yakı ıklı orta ya lı iyi giyimli bir erkekle kar ıla mca a ırdı.

"Ben Minna Everleigh" diyerek kendini tanıttı. "Dr. Herman Holmes ile randevum vardı."

Adam geri çekilip Minna'yı içeriye buyur edip, "Ben Dr. Holmes" dedi.

A a 1 yukarı 1.65 boyunda 50 kilo a ırlı nda ufak tefek bir erkekti. Fakat geni alınlı, büyüleyici mavi gözlü, uçları yukan ya kıvnc kırça gibi bıyı 1 ile müthi yakı ıklıydı. Bir anda insanı çarpıyordu. Konu urken sesi de çok rahatlatıcı ve melodikti. Adamın üstünden kibarlık ve zarafet akıyordu.

"Lütfen içeriye buyrun ve rahatınıza bakın Bayan Everle igh" dedi. Eliyle ön kapının yanındaki oymalı sütunların arasından geçmesini i aret etti. Minna holden içeriye girince doktor konu maya devam etti. "E er küçük evimi biraz büyük bulursanız —a a 1 yukarı her katta otuz oda vardır. Yani toplam doksan oda— sakın a ırmayın. Kolumbiya Fuarı'nda otel gibi kullanılmak üzere kendim in a ettim. Fuar sona erdikten sonra da, burada yerle ip eski mesle ime dönmeye karar verdim. Evi dola tırıp sizi yormak istemem. Gelin en rahat edece imiz yere, benim çalı ma odama gidip konu alım."

Doktorun çalı ma odasına giderlerken, Minna ucu buca ı belli olmayan birkaç merdiven görünce a ınıp kaldı.

Dr. Holmes, "Evin in aatını pek tamamlayamadın" diye açıkladı. " imdi çalı ma odama buyrun."

Sekiz gözlü me e çalı ma masasından ba ka odada beyaz çar aflı bir muayene masası, süslü püslü büyük bir ömine ve yanında Milo Venüsü ekinde içinde kurumu çiçekler bulunan sarı bir vazo ve arkasında tavana dek büyük bir ayna, her iki tarafından mavi büzgülü perdeler sarkan bir pencere üstünde tıp kitapları, dosyalar bulunan kare masayla gösteri ten uzak sade bir odaydı. Çalı ma masasının önüne iki tahta koltuk yerle tirilmi ti. Dr. Holmes koltuklardan birisini çekip masaya yakla tırdı. Minna'nın o koltu a oturmasını i aret edip, kendisi de di er koltu a oturdu.

Dr. Holmes, "Kıdemli Belediye Meclisi üyesi Coughlin bana telefon edip sizin gelece inizi haber verdi" dedi.

"Onu tanıyor musunuz?"

"Hayır, pek yakın tanımam. Telefon edip kendini tanıttü — üphesiz onun adını daha önce duymu tum— kadın hastalıklar konusunda benim ünlü bir doktor oldu umu duydu unu, sizin

eski doktorunuzun i ine son verdi inizi ve yeni bir doktor aradı nızı söyledi."

"Neden yeni bir doktor aradı mın sebebini de açıkladı mı?"

Dr, Holmes keyifle güldü. "Belediye Meclisi üyesi bana — aslında hiç de gere i yoktu— sizin ve kız karde inizin Amerika'daki en lüks genelevi i letti inizi hatırlattı."

"Evet,. Dearborn Soka ındaki Everleigh Kulübünü i letiyorum. Evimizde otuz tane çok güzel, birinci sınıf kız çalı yor. Onlar için bir doktora ihtiyacım var. Bir genelev doktoru olarak çalı manız sizi rahatsız eder mi?"

Dr. Holmes, "Rahatsız etmek mi?" dedi. "Ne münasebet. Otuz tane genç hanımın sa lı ıyla ilgilenmek benim için büyük bir zevk ve keyifli bir u ra olacak."

Minna, "Pekala" dedi. " indiki durumum hakkında bilginiz var mı?"

"Pek yok. Yalnızca a zı sıkı bir doktor aradı nızı biliyorum."

"Evet, kulüpte olup bitenleri etrafta anlatmayacak birisini anyorum."

"Mesle imin ana prensibi hastalanman hastalıklarını herkesten gizli tutmaktır."

Minna, "Yalnızca hastalannızın hastalıklan de il" dedi. "Belediye Ba kanı Harrison'un seçimi tekrar kazanmasının sebebi reform yapmaya söz vermesidir. Ve ilk önce de Everleigh Kulübünü kapatmaya yemin etti. Kulübün artık genelev gibi faaliyet göstermedi i haberini kula na uçurduk. Yalnızca yemekli bir gece kulübü oldu unu iddia ediyoruz" diyerek durakladı. "Dr. Holmes, aslında kulübümüz yine genelev olarak faaliyet gösterecektir. Tabii Belediye Ba kanının eline kanıt geçmesini de istemiyoruz. Bundan böyle gelen mü terileri sıkı göz altında tutacağız. Yanımda çalı an hizmetkârlarım ve kızlar da a ızlanı sıkı tutacaklarına söz verdiler. Hiçbiri kulüpte olup bitenleri kimseye anlatmayacak. A zı çok sıkı bir doktor bulunca bütün derdimiz sona erecek."

Dr. Holmes yürekleri hoplatan gülü üyle tekrar gülümsedi. "Bayan Everleigh, lütfen rahatlayın, aradı ınız doktor kar ınızda oturuyor."

"Evet, asıl sorun buydu."

"Tanıdı ım kadınları ba kalanyla asla konu madı ımı kısa sürede anlayacaksınız."

Minna ba ını salladı. "Çok iyi. Göreviniz haftada iki kez kulübe gelip sabahlan veya ö leden sonraları olabilir—çünkü kızlar gece çalı ırlar— kızlan muayene edip hasta olanları rapor etmek."

"Yani aralannda zührevi hastalığı yakalanıp yakalanmayı tespit edece im öyle mi?"

"Evet tek endi em bu" diye yanıt verdi. "Evimde en iyi ve en pahalı kızlan çalı ünüm onun için hepsinin çok temiz olmaları gerek."

"Bayan Everleigh sanırım sizin asıl endişeniz frengi."

"Evet. Frenginin son tedavi eklini biliyor musunuz?"

Dr. Holmes, "Tabii, ihtisas yaptı ım dallardan birisi de bu" diye yanıt verdi.

Minna, "Hastalığın belirtilerini tanıyabilirim, ama ben doktor de ilim. Kızları nasıl muayene edece imi ve son tedavi metodlarını bilemiyorum. Beni biraz aydınlatır mısınız?" dedi.

Dr. Holmes bu sorudan hiç rahatsız olmadı, büyük bir açık sözlülükle Minna'nın sorusunu yanıtladı. "En büyük sorun sahte çekingenlik numarası yapan kadınlan muayene etmektir. Hastalığı yakalandı ını tahmin etti ininiz bir kadının muayenesi çok zordur. Bu sarı hastalık genellikle temizlikten uzak cinsel birleşmelerin neticesinde bula ır. Erkeğin mikropları kadın ile birleştiğinde kadının ufak bir yarasının kıvrımının içine yerleşir. Frengi pek öldürücü de ildir, fakat kadınlar üstündeki etkisi çok tehlikelidir. Kadın hastalığı yakalanınca di erlerine de bula tım . Sahte çekingenlikle kar ıla tı ım zaman, genellikle hastanın cinsel organlarını inceleme olana ı bulamıyorum. Halbuki yangılı bölgeyi bulup orayı muayene etmek frengi mikrobu taşıyan yaralan muayene etmek gerekir. Fakat kadınlan bu konu

da fazla duyarlı olmaları etkili bir tedavi eklini zorla tırmaktadır."

"Ama bir orospuyu muayene ederken çekingenlikle karı koyma sorunu olmaz değil mi?"

"Hayır sanmıyorum. Hem hasta için hem de benim için çok kolay olacak. Vajinanın içinde sadece spekulum ile bakarım. Eğer bir yara görürsem, tedavi için gerekli ilaç reçetesini yazanın hap veya merhem ekinde civa. Benim için zor olmayacak."

Minna aya a kalktı. "Dr. Holmes i inizin ehli oldu unuz belli ve ayrıca size güvenebilece imi hissediyorum. Eğer isterseniz i sizin."

Dr. Holmes da aya a kalktı. "Size ve kızlarınıza hizmet etmek benim için büyük bir eref ve zevk. Ayrıca büyük bir fırsat" dedi.

"Yalnız alacağınız ücreti konu madık. Eğer yarın sabah saat on birde Everleigh Kulübüne gelerseniz, kız kardeşim Aida ile tanışırız, ücret konusunda sizi tatmin edecek bir anlaşmaya varırız. Sonra ben sizi kızlarla tanıştırmam. Anlatık mı?"

"Anlatık Bayan Everleigh."

Minna, Dr. Holmes'un kendisine kapıya kadar elik edip, sonra Edmund'un direksiyonu bekledi i Model A Ford arabasına kadar geçirip arabaya binmesine yardım etmesine izin verdi.

Dr. Holmes'un atoya benzer evinden uzakla ırlarken Minna pek sevinçliydi. Dr. Holmes tam bir profesyoneldi. Ayrıca kibar bir beyefendi idi. Sezileri Minna'ya ona güvenebilece ini fısıldıyordu. Belediye Başkan Harrison'a kar ı kulübü koruyabileceklerine inanıyordu.

Ford doktorun atosundan uzakla ırken Minna arkasına dönüp eve baktı. Yanmış mil uzaktan üçüncü kat ve damdaki bacalar rahatça görülüyordu. Bacalardan birinden duman tütmesi de çok garipti.

İlk baharda kalorifer yakmak delilik diye dü ündü Minna Ama ne de olsa hava hafif serindi, ısınmak için Dr. Holmes ne

yapıyorsa yapsın, kendi sa l ı ve ba kalarının sa l ı için en iyi olanı ondan ba ka kimse bilemezdi.

Dr. Herman Holmes Minna Everleigh'in evden uzakla tı ından emin olur olmaz, hemen çalı ma odasına ko tu, öminenin yanındaki perdenin altına uzanıp, gizli panelin üstündeki gaz veren muslu u harekete geçirdi.

Bir süre sonra, koridora çıkıp önu tahta perdeyle örtülü metal duvann önüne gidip, kalın yapraklı kauçuk bitkisinin arkasına uzanıp dü meye bastı, ve kapının usulca yana kayıp arka taraftaki ses geçirmez gizli odanın kapısının açılmasını bekledi. çerisi lo aydınlık, ruh karartıcı odaya girdi, gazın temizlendiğini anlamak için havayı kokladı ve alüncü kansı Georgianne'm yerde bıraktı ı ekilde yattı nı gördü.

Minna Everleigh'in kendisiyle görü meye gelece ini ö rendikten sonra, artık Georgianne'nin kendisine yararı dokunmayacağı na karar vermi ti, Minna geldi i zaman kansının kendisine ayak ba ı olacağını biliyordu. Everleigh Kulübüne adım atıp, o fantastik kızlarla tanı masına ramak kala, kansı bin bir türlü sorun yaratacaktı. Georgianne ö le yeme inde ba nı öne e ip saçlarını ensesinin üstünde toplayınca Holmes usalcacık arkasından yana ıp kalın demir çubukla ensesine vurmu ve kansı yere dü meden önu tutup sürükleyerek, gaz odasına götürmü , giysileri çıkartıp demir levhalarla kaplı penceresiz odanın kapısını kilitleyip çalı ma odasına dönmü ve gaz muslu unu açmı - tı.

Minna randevu verilen saatte gelmi ti —zaten doktor onu bekliyordu— ve Everleigh Kulübündeki i i almı tı. Bü i i aldığı na Dr. Holmes çok sevinmi ti. Artık büyük bir ziyafete kondu unu dü ünüyordu. Her biri di erinden mükemmel genç kadınların arasında istedi ini seçecekti. Kimisiyle sevi ecek, kimisinin parasını yiyecek ve gerekti inde ortadan kaldıracaktı.

imdi, Georgiannein cesedine bakan Holmes en ufacak vicdan azabı duymuyordu. Kadın üstüne dü en görevlerini yerine

getirmi ti. Parasını Holmes'un eline teslim etmi ve birçok geceler akrobatik hareketlerle onunla sevi mi ti. E er ya asaydı, ayakba ı olacaktı. Georgiannein da di er cesetlerden farkı yoktu. Ondan önce de birçok kadını bu yoldan ortadan kaldırmı tı. Birkaç erke i de öldürmü tü ama genellikle kadınların pe in-deydi. Kimisini parası için, kimisini de cinsel zevklerini tatmin için kullanırdı. Holmes için ha bir insan fazla, ha bir insan eksik önemli de ildi. Aptal insanlardan yararlanmaktan büyük zevk alıyordu, onları kullandıktan sonra, e er ba ına dert olurlarsa hemen ortadan yok ediveriyordu. Tıp kitaplarının birinde sürekli cinayet i leyen katillerin akıl hastası olduklarını okumu tu. Halbuki Holmes kendisinin çok dengeli ve akıllı oldu unu dü ünüyordu. Yalnızca yapü ı i ten büyük mutluluk duyuyordu, o kadar. Evet belki biraz garip, ama harika bir arzuydu.

Daha fazla oyalanmadan, Georgiannein cansız cesedini yerden kaldırdı, omuzuna vurup birinci mahzen kapa ının önüne gitti, serbest eliyle kapıyı açıp, cesedi ya lı oluktan a a ıya bodruma attı.

Mahzen kapa ını örttü, sonra ikinci mahzen kapa ını çekip açtı. Burası da dar merdivenlerden bodrum katına iniyordu.

Holmes yüksek tavanlı bodruma inince, hemen çalı maya koyuldu. Georgiannein cesedini içi çinko kaplı sedir a acından sönmemi kireçle dolu teknenin yanına getirdi. Cesedi sönmemi kireç dolu teknenin içine atınca, kadının ederi hemen erimeye ba ladı.

Kısa süre sonra Holmes tekneyi bo alttı, eline lastik eldivenlerini geçirdi, Georgianne'nin cesedinden kalan artıkların ameliyat masasının üstüne ta ıldı. Ne terini, bisturisini ve di er kesici aletlerini önüne dizdi. Ne ter kullanmaktaki ustal ıyla gurur duyardı. Michigan Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne devam etti i günlerde ilk i ne ter kullanmayı ö renmi ti.

Usta darbelerle Georgiannein cesedinden kalan parçaları kesmeye ba ladı. Kansının cesedini yedi parçaya bölüp kesti. Pek fazla kan akmamı tı. Holmes büyük fırının önüne gidip ate-i canlandırdı ve metodik ekilde Georgiannein yedi parçaya

ayırdı ı vücudunu birer birer alıp alevlerin içine attı. Yanm saat sonra artık Georgianne'dan eser kalmamı tı. Yalnızca küllerin arasında yanmı birkaç kemik parçası ve bacadan tüten dumanlardan ba ka biriz kalmamı tı.

Bundan soma, Holmes ellerini yıkadı, tekrar kurbanlarını gazla bo du u odaya çıkıp etrafı düzeltti.

Her eyi yerli yerine yerle tirip etrafı tertipledikten sonra, Holmes gizli odadan dı arıya çıkıp, kapısını kapatıp, tekrar çalı ma odasına döndü.

Masum bakı lanyla çalı ma odasını gözden geçirdi. Az önce kurnaz ve gözünden hiçbir eyi kaçırmayan Minna Everleigh kar ısına oturup kendisini soru ya muruna tutmu tu.

Holmes çalı ma masasının arkasındaki koltu una geçip oturdu ve piposuna doldurdu u tütünü keyifle tütürmeye ba ladı. Bir kez daha özgür kalmı tı, Everleigh Kulübünün hareminden istedi i gibi yararlanıp özgürce zevkini çıkarmaya hazırды.

3

Ak amüstü erken saatlerde Gus Varney Everleigh Kulübünden içeriye girdi. Ceketini yele, çizgili pantolonunu, papyon kirasını ile pekişti. İki oldu onu bildiği halde kendisini yabancı ve garip hissediyordu. Bantındaki apkasını çıkartırken sinirli olduğunu belli etmemeye çalıştı. Kimliğini belli etmediğine inanmak için ceplerini yokladı. Cebinde Belediye Bantkanının verdiği paralarla dolu iki kin cüzdandan ve güzel iki baskılı kartlardan başka bir şey yoktu.

Balık etinde, kahverengi saçlı, sade giyimli bir kadın Gus Varney'e yaklaştı. Elini uzatıp, "Benim adım Aida Everleigh" dedi. "Sizi daha önce burada gördüğümü hatırlamıyorum. Acaba Kulübümüze daha önce gelmiş miydiniz?"

"Hayır, gelmemi değil, fakat, St. Louis'deki arkadaşlarımla pek çok defa Everleigh Kulübünde bir akşam yemeği yemeden Chicago'dan ayrılmanın delilik olacağını ısrarla yinelediler."

Aida, "Ne güzel fikir" dedi. "Sizinizi sorabilir miyim?"

Varney elini ceketinin iç cebine sokup karta tırdı ve cüzdanını çıkarttı. Kartını ararken cüzdanın içindeki elli dolarlık banknotları göstermeye çalıştı. Kartlardan birisini çekip Aida'ya uzattı. "Benim adım Jack Simon, Quality Bira fabrikasının genel müdürüyüm."

Aida kartı okudu, Varney'i tepeden ürüne dikkatle inceledi.

di, sonra gülümseyip, kartı cebine koydu. "Bay Simon Kulübümüze hoş geldiniz. Sizi aramızda görmek bizim için büyük zevk. Acaba bu akşam için aklınızdan neler geçiriyorsunuz? Akşam yemeği yediniz mi?"

"Ne yazık ki bütün gün aklıma zıma bir lokma atacak vakit bulamadım. Bir öğe arapla öyle lezzetli bir yemeğe hayır diyemem."

Aida dönüp Varney'i kulüpten içeriye soktu. "Aklınızdan başka geçenler var mı?"

"Ben... Duyduğuma göre burada çok güzel kızlarınız varmış. Birisinin yemekte bana arkadaşlık etmesi hoşuma gider."

"Bunu şimdi ayarlanız. Mavi Odamızda üç dört genç bayan var. Henüz vakit erken, diğer kızlar daha sonra akşama gelecekler. Ama akşamıdaki kızların arasından sizin zevkinize uygun birisini seçebileceğinizden eminim. Beni izleyin. Sizi kızlarla tanıştırayım."

Mavi Odadan içeriye girdikleri zaman Varney hiç ümit etmediği bir manzarayla karşılaştı. Odanın girişi üç mavi divanla yerleştirilmişti. Üstlerinde ise deri yastıklar vardı. Duvarlarda da Gibson'un güzel kız tabloları asılıydı. Odanın diğer duvarlarına asılan kolej armaları—Yale, Harvard, Darmouth, Princeton gibi—odaya çok canlı ve yaşam dolu bir hava vermişti. Kapının hemen karşısındaki mavi divanın üstünde üç genç kadın oturuyordu. Hepsi de son moda çok ince muslin bluzlar ve vual etekler giymişlerdi. Aida Varney'in elinden tutup onlara yaklaşıncı aralanndaki konu mayı kestiler.

Aida, "Kızlar, Missouri, St. Louis'deki en ünlü bira fabrikasını yöneten Bay Jack Simoni sizlere tanıştıyorum. Jack, benim te kulübümüzün en tatlı üç güzeli karşınızda. Bu Fanny... Avis... Margo."

Varney kızların içtenlikle el sıkışmalarından hoşlandı.

"Kızlar Jack buraya yemek yiyip eğlenmeye gelmiş. Bana açlıktan öldü ünü söyledi. Yemeğini bir arkadaşla birlikte yemek istiyor." Aida dönüp Varney'e baktı. "Kızlar da açlıktan ölüyor. Aralanndan istediğinizi seçin."

Varney'in gözleri üçlüden ilk tanı tı ı Fanny ismindeki kıza takıldı. Çok iri gö üslü, ince belli ve iri kalçalı bir ansındı.

Varney a zını açıp konu maya ba lamadan önce Aida konu tu. "Gördü üm kadanyla gözlerinizi Fanny'den ayıramıyorsunuz. Do rusu sizi suçlayamam. Buradaki en be enilen kızla nmızdan birisidir. Fanny'nin yemekte size e lik etmesini ister misiniz?"

Varney'in sesi solu u kesilmi , konu amıyordu. Bu nefis iç gıcıklayıcı yaratı ı âdeta bakı lanıyla yiyordu. "Evet, evet harika olur."

Aida, "Öyleyse sizin oldu" dedi. " ekerim, Jacki restorana götür ve menüde neler var birlikte seçin" derken Fanny ne eyle aya a fırladı. Aida bir kez daha Varney ile el sıkı tı. "Everleigh Kulübünde iyi e lenceler. Sizinle daha soma görü ürüz" dedi.

Fanny Varney'in koluna girip ne eyle uzakla tı.

Gümü amdanlı, parlak kristal kadehli, bol çiçekli masalan görünce Varney bir an geni restoranın kapısında korkuya kapıldı. Bir kez Belediye Ba kanı ve yardımcılarıyla birlikte Palmer House'un restoranında yemek yemi ti. Fakat Everleigh Kulübünün yemek salonu çok muhte emdi. Fanny onu kolundan tutup restorandan içeriye soktu. Masalarda di er yemek yiyen mü terilerin. yanından geçerlerken, Fanny masaların birinde oturan çok i man ya lıca bir adamla iki erkek arkadaşına samimiyetle selam verdi.

Fanny Varney'i تنها kö edeki bir masaya oturttu. Onun kar ısına oturaca ı yerde iskemlesini çekip Varney'in yanına oturdu. Elinde menü ile bir garson ba lanna birden bire dikili verdi. Fakat Fanny ona aldırmadı.

"Bir i e Mumm's ampanyası ile ba lasak iyi olur sanmm. Sizde uygun mu?"

"Çok iyi."

" imdi e er aklınızdan yemek istedi iniz belirli bir ey yoksa, size birkaç öneride bulunabilirim."

Varney, "Size güveniyorum" dedi. "Ben de sizin seçtiklerinizi yerim."

Fanny pek memnundu. "Önce Romanov beluga havyan ile ba lamayı öneririm. Ondan sonra roz bif. Sizinki nasıl pissen istersiniz?"

"Çok az."

"Benimki de. Etin çok az pi mi inden ho lanınm. nsana enerji verir. Sonra belki krep süzet yeriz. Ne dersiniz?"

"Mükemmel efendim."

"Jack benim ismim Fanny. Benimle resmi konu mana gerek yok. Ümit ederim ki birbirimizi daha yakından tanımak fırsatı buluruz."

"Ben de bunu çok isterim Fanny."

çinde Mumm's ampanya i esinin bulundu u buz kovası gelip i esinin mantan açılınca, Varney tüm dikkatini üstlendi i görevine vermeye çalı tı. Belediye Ba kanı Harrison'un Everle igh Kulübünün genelev oldu unu kanıtlamak istedi i için buraya gelmi ti. Varney'in görevi de orospulardan birisiyle yatmaktı. Peki insan orospu ile yata a nasıl girerdi? Fanny çok hanımefendi görünümlüydü ama yine de yaptı ı imalar her iki tarafa çekilebilirdi. Varney kendisini sıkımayıp i i oluruna bırakmaya karar verdi.

çkilerini yudumlarlarken, Fanny, "Sizin bira kralı oldu unuzu biliyorum. n allah ampanya ısmarladım diye bana kızmadınız. yi vakit geçirmek için ampanyanın çok daha uygun oldu unu dü ündüm" dedi.

Varney, "Evet öyledir" diye onayladı.

Ho ça vakit geçirmek demi ti. Varney bu kelimelerin anlamını di er yöne çekebilir miyim diye dü ünmeye bile cesaret edemedi ama yine de ümit ediyordu.

Yemek servisi yapılırken, Varney Fanny'nin St. Louis hakkında sordu u sorulara yanıt veriyordu. Hayatında bir kez olsun St. Louis'e gitmemi ti. Ama Fanny de o kenti görmemi ti. Onun için korkmasına gerek yoktu. Sonra Chicago'da e lence hayatından söz etmeye ba ladılar.

Fanny, "Tiyatroyu sever misiniz?" diye sordu.,

Varney, "Çok severim" diye yanıüadı. "Özellikle Ethel

Barrymore'un ba rolü oynadı ı Trelawny of the Wells adlı eseri. Maude Adamsin oynadı ı Peter Pani da gördüm."

Fanny, "Aslında ben vodvilden ho lamnm" diye itiraf etti. "Sahnede en son gördü üm oyun Tom Amcanın Kulübesiydi. Sahnede gerçek av köpekleri vardı."

" aka yapıyorsun?"

"Hayır. Ama her gün vodvil tiyatrosuna gidebilirim. Hokkabaz Harrigan veya ünlü sihirbaz Büyük Hermann, piton yılanıyla dans eden Prenses Rajah. Sanınm en güzel oyun 'Ciddi Sue Onu Hiç Kimse Güldüremez.' Güldürebilirseniz bin dolar ödül kazanacaksınız. Bütün komedyenler denedi ama hiçbirisi ba ramadı. Söylentilere göre Ciddi Sue'nun yüz kaslan felçliyimi . Benim en sevdi im e lence ne biliyor musunuz?"

"Hayır ne?"

" u yeni icat, sinema" diye Fanny konu maya devam etti. "Chicago Opera Binasında ba rolü Bronco Billy Anderson'un oynadı ı 'BÜYÜK TREN SOYGUNU' filmi ni gördüm. Hayatımda ilk' kez sinemaya gitmi tim. Fakat film çok kısaydı. Sadece on be dakika sürdü. Ondan sonra 'KÜL KED S 'ni seyrettim. Kamera efektleri harikaydı. Balkaba ının dört atlı arabaya dönü tü ü sahneyi asla unutamıyorum. Vakit bulunca sinemaya gidin."

Varaey, "Söz veriyorum gidece im" dedi. "Artık St. Louis'de film gösterileri ba layaca ını duydum."

E lence konusunda konu acakları bir ey kalmayınca, sessizce, kreplerinin son lokmalanm yediler. Fanny peçetesiyle dudaklarını silip mırıldandı. "Yum, harikaydı."

Varney, "Evet harikaydı" diye onayladı.

"Bu harika yemek için size te ekkür etmeliyim. Size te ekkür etmek istiyorum."

Fanny ona do ru e ildi, dolgun gö üslerini bir çift yumuak yastık gibi Varney'in koluna dayadı ve aralık dudaklarının üstüne tatlı bir öpücük kondurdu. Fanny dilini uzatıp Varney'in a zına soktu ve dudaklarını yaladı.

Varney cinsel organımn sertle ti ini hissetti.

Fanny elini a a ıya uzatıp, kamını ok adı. "Kendini nasıl hissediyorsun? Bütün istediklerin oldu mu?" Varney'in yanıt vermesine fırsat bırakmadan Fanny'nin eli kamının üstünden kasıklarına do ru indi ve parmakları sertle en cinsel organın üstünde kıvıldı.

Fanny a ır a ır elini çekip, ba tan çıkancılıkla kızı kızı güldü. "Yoksa daha ba ka eyler de mi istiyorsun?"

Vamey yutkunup, "Dana ba ka eyler istiyorum" dedi. Kıza birlikte yatmayı teklif etmek zorunda kalmadı ina sevindi. Fanny açıkça kendisini yata a götürece ini ima ediyordu/Kendine güveni arttıkça cinsel organı da sertle iyordu. Kendinden emin, "Daha fazlasını seni istiyorum Fanny" dedi.

Fanny sadece, "Ben seninim" dedi ve Vamey'in elini tuttu. "Haydi yolumuz pek uzun de il."

Çıplak Yunan heykellerinin ve saksıdaki palmiye a açlan mn arasındaki, kalın tüylü halı dö eli, trabzanlı maun merdivenlerden yukarı katın koridoruna çıktılar. Fanny Vamey'in önünden ilerledi. Kendi odasına gelene dek bir dizi kapalı kapının önünden geçtiler.

Fanny kapıyı açıp, ı ı ı yaktı ve Vamey'e içeriye girmesi için eliyle i aret etti. ahane e yalarla dö eli odayı görünce Varney kapının a zında a ınp kaldı. İlk önce mermer kasanın içine yerleştirilmiş ba ucu oymalı pirinçten iki ki ilik büyük yatak gözüne çarptı. Yata ın yanındaki penceredeki tavandan yere kadar sarkan kenarları ipek bordürlü, kırmızı kadife perdeler sıkı sıkı kapalıydı. Duvarların birinde oymalı tahtadan altın yıldızlı bir raf asılıydı. Ve rafın üstündeki iki metal vazanın içinde taze kesilmiş güller vardı.

Vamey burası cennet, diye dü üdü.

Fanny bluzunun dü melerini açıyordu. Vamey ona yardım etmek için yanına yaklaşıncı, "Jack beni soyarak epeyce vakit alır. Önce bu dü meleri açacaksın, sonra kancaları ve kopçaları, bluzumdan sonra sıra etekli ime, juponlarıma, iç gömleklerime, balinalı korsemeye, sonra pabuçların kopçalarının açılmasına,

çoraplarının çıkartılmasına gelecek. Bu i a a ı yukan yanm saat sürer. Bu arada sen heyecanım yitirirsin."

Varney ho görüyle, "Hayır kaybetmem" dedi.

Fanny, "nan bana kaybedersin" diye yanıt verdi. "Fakat ben banyoya geçip be dakika içinde soyunurum. Ben çabuk giyinip soyunmaya alı ı m. Sen burada dur ve soyun. Göz açıp kapayana kadar dönerim."

Fanny gözden kaybolunca, Varney a ır a ır giysilerini çıkarttı. Çini çıplak kalınca cinsel organının sertli ini yitirdi ini gördü. Banyo kapısından yana kaçamak bir bakı atıp, Fanny'nin çıplak halini dü lemeye çalı tı ve cinsel organı yine hemen sertle ti.

Birkaç dakika sonra Fanny sırtında yalnızca içini gösteren incecik tül gibi pembe bir sabahlıkla çıkageldi. Uzun uzun Varney'in çıplak vücudunu süzüp be niyle ba ım salladı. Ve hemen yata a do ru yürüdü. Sırtındaki sabahlı ını çıkartıp sırt üstü yata a uzandı. Varney bakı larını Fanny'nin san saçlarına, güzel yüzünde, dolgun iri memelerinde, ince beyaz vücudunda, bacaklarının arasındaki kıllarla örtülü üçgende dola tırdı. Fanny dolgunca bacaklanm kaldınp iki yana açınca, Vamey cinsel organının iyice sertle ip dikildi ini hissetti.

Fanny eliyle Varney'e yakla masını i aret ederek, "Haydi delikanlı, gel de senin keyfini çıkartayım" dedi.

Varney onun sözünü ikiletmeden hemen yata a adayıp, Fanny'nin üstüne çıkıp bacaklarının arasına girdi.

Fanny gözlerini kapatıp sevinçle cıvıladı, kollannı boynuna dolayıp Varney'i kendisine do ru çekti.

Varney kadının üstünde a a ı yukan gidip gelmeye ba laınca Fanny de altında kalçalanm kıvınyordu. Varney bir an zevkten aklını yitirece ini dü ündü.

Bir yandan da gerçek görevini dü ünüyordu.

Everleigh Kulübünün yalnızca restoran olmadı ını ö renmi ti.

Kısa süre soma Varney elindeki kanıtları Belediye Ba kanına anlatınca Harrison dünyanın en muüu adamı olacaktı.

Varney Fanny ile —pek bilmiyordu— belki on veya on be dakika aynı tempoda sevi ti. Bugüne dek yattı ı kadınlann arasında en iyisi ve en deneyimliydi. Varney zevkten ılıgına dönene kadar Fanny gerekli her eyi yaptı tı. Varney zevkin doru una eri ip doyuma ulaınca, Fanny de zevkin doru una ula ır gibi uzun uzun sesler çıkarttı tı. Fakat Varney aklım bana toplayınca, kadının numara yaptı ını anladı. Fanny bir orospuydu, taüı hafif bir kadındı. Ama ne olursa olsun orospuydu ve orospular para kar ılı ında asla zevkin doru una çıkıp doyuma ula amazlardı.

Battaniyenin altında yatıp dinlenirken, Fanny, onun kendisiyle konu masını dinlemeye hazırdu. Burada hiçbir ey aceleye getirilmiyordu. Everleigh Kulübünde bütün gösteriler birinci sıftı.

Varney, "Bugüne dek yattı ım kadınlann en mükemmeli-sin" diye itiraf etti. "Sana ne kadar para ödüyorlarsa bunun iki mislim almalısın."

Fanny tüm içtenli i ile, "Ben de öyle dü ünüyorum" diye yanıt verdi. "Sen elli dolar ödeyeceksin ve ben de bunun yansını alaca ım. Genellikle, bana adil davrandıklannı dü ünüyorum. Fakat imdi kazancım biraz dü ecek, çünkü —çünkü bazı sebepleri var— Minna ile Aida mü terileri iyice gözden geçiriyorlar ve birço unu geri çeviriyorlar. Bundan ho lanmıyorum. Minna ilk kez bize kar ı haksız davranıyor."

Vamey, "Peki neden Everleigh'den ayrılmıyorsun?" diye sordu.

"Peki nereye gidece im? Bu Chicago'nun en iyi ücret veren genelevi. E er bana daha iyi para verecek bir ev bilsem bir an durmam hemen giderim. imdilik böyle dü ünüyorum."

Sonunda Varney tüm duygulannı kontrol altına alabildi. Aklım görevine verdi. Everleigh Kulübünün genelev oldu unu kanıtlayacak ifadeyi verebilirdi. Fakat Harrison kendisine tanık olarak kızlardan birisini elde etmesini söylemi ti. Kulübü kapatmak için en mükemmel tanık kızlardan birisini mahkemede konu turmaktı.

Varney yüklendi i görevi açıklamakla büyük bir kumar oynadı m biliyordu. Ama kızın anlattıklarına bakılırsa, üstlendi i görevini açıklamakta sakınca görmüyordu.

Varney birden bire, "Belki sana daha fazla para kazandırabilirim" diye dilinin altındaki baklayı çıkardı.

Kız hayretle onun yüzüne baktı. "Nasıl? Seninle birlikte mi ya ayaca m?"

"Hayır. Ba ka bir ey. E er benim istedi im eyi yaparsan, üç bin dolar nakit para kazanaca mı söylesem."

Fanny ku kuyla, "Ne yapaca m?" diye sordu.

"Belediye Ba kanına az önce benimle yaptıklarını anlatacaksın. Soma aynı ifadeyi polis müdürünün kar ısında vereceksin."

Fanny gözlerini kırıp tırıp Varney'in yüzüne bakü. "O zaman kulübü kapatırlar. Bu sorumlulu u yüklenmek istemem. Evet, hiç olmazsa üç bin dolara yüklenmek istemem."

Son cümleyi duyunca Varney kızın oltanın ucundaki yemi yuttu unu anladı. Dirse inin üstüne dayanıp pazarlı a hazırlandı.

Dr. Herman Holmes siyah doktor çantasının sapından tutmu Everleigh Kulübünün üst katındaki koridorda hızla ilerliyordu. Kulüpte ilk i günün sonuna gelmi hattâ biraz da geç kalmı tı. Çok zevkli ve doyurucu bir gün geçinni ti. Bugüne dek asla bu kadar nefes kesici güzeli bir arada görmemi ti. Salkılıklı tertemiz on dört nefes kesici kızı pek yakandan iyice muayene etmek fırsatını yakalamı tı.

Kendisini arpa ambarına dü mü horoz gibi hissediyordu. Harikaydı. Dünyanın en heyecanlı ve verimli i ini bulmu tu. Kızlann rahat tavırlanndan hiçbirisinin kendisine kar ı koymayaca mı anlayıvermi ti.

Bu gece bir vajinayı daha incelemesi gerekiyordu. Toplam on be kızı muayene edecekti. Elindeki listeye baktı. Sonuncu kızın adı Fanny idi. Kızın yatak odasının kapısının önüne yak

la tı. Tam kapıya vurmak üzereyken, kızın içeride mü terisiyle birlikte olacağını düşünüp, ini bitirene dek rahatsız etmemek istedi. Fakat, Dr. Holmes kapının tokmağını tutup usulca çevirdi. Kilitli de ildi, kapıyı hafifçe aralayıp içeriyi gözeüedi.

Bir erkek sesinin, "Evet, be bin dolar" dediğini duydu.

Tam kapıyı kapatmak üzereyken, Dr. Holmes Fanny'nin sesini duydu. Kadın, "Gerçekten be bin dolar mı? Hem de nakit. Yani nakit vereceksin de il mi? Yani sadece Everleigh'ler hakkında ifade verdikten sonra be bin dolar kazanacağım öyle mi? Pekala, e er kulübü kapatsalar bile, bana göre hava ho . Beni ilgilendirmez. Be bin dolarla Loop'da kadın giysileri satan bir maaza açanım ve bundan böyle erkeklerin peşinde ko mama gerek kalmaz. Jack tekrar anlat bakalım ki iyice emin olayım" diye heyecanla konu uyardı.

Dr. Holmes kapıyı kapatmadı. Konu malan iyice duyabilmek için aralık bıraktı.

Erkek sesi tekrarladı. "Sana söyledim. Ben Belediye Başkanını Harrison'un adına çalışıyorum. Başkanın e er Everleigh kızlarından birisiyle yatıp da onu Everleigh'ler aleyhinde konuturup, kulübün genelev olduğunu belirten ifadesini alırsam, be bin dolar teklif edebileceğime garanti verdi. Sen de beni seçmekle akıllık ettin."

Fanny, "Peki sonra ne olacak?" diye sordu.

"Kalkıp giyineceğiz. Önce odadan ben çıkacağım. Gidip Aidaya gecenin faturasını ödeyeceğim. Sonda arıya çıkıp umumi bir telefon bulacağım ve Belediye Başkanının bürosuna telefon edip birlikte oraya kendisini görmeye geleceğimizi haber vereceğim. Sonra köşebaşına gidip seni bekleyeceğim. Dışarıya çıkabilir misin? Dışarıya çıkman sorun yaratmaz değil mi?"

"Tabii çıkabilirim" diye yanıt verdi. "Burası esir pazandır. İki. Canım istediği zaman dışarıya çıkıp temiz hava alabilirim."

"Haydi kalk giyinelim."

Dr. Holmes yüzünü ek itip kapıyı usulca kapattı. Kalbi deli gibi atıyordu. Çerdeki salak kız Everleigh'lere kazık atmak üzere

reydi. Everleigh'lerin ba ina gelecekler Holmes'un umurunda de ildi, ama kulübün kapanması i ine gelmezdi. Yeni buldu u et cennetinde diledi i gibi at oynatabilmek için kulübün ebedi-yen kapanmasını asla istemezdi.

Dr. Holmes'un ilk dü üncesi a a ıya inip Minna Everleigh'i bulup duydu u haberi ona iletmekti. Fakat bir kez daha dü ününce gösterdi i tepkiyi sakıncalı buldu. Minna Belediye Ba -kanının gizli casusunu nasıl idare edece ini bilemezdi. Adamı öldürmeyi veya onu öldürecek birisini kiralamayı akıl edemezdi. Cinayet i leyecek veya i letebilecek tip kadın de ildi. Casusla pazarlı a kalkı ıp ona rü vet teklif edecekti. Holmes adamın rü veti kabul etmeyip çekip gidip Belediye Ba kanına ba ından geçenleri anlatıp kulübü kapattıraca ından korkuyordu. Holmes kendi hesabına adamın çekip gitmesine veya iki yüzlü Fanny'nin istedi ini serbestçe yapmasına göz yumamazdı.

Dr. Holmes nasıl davranaca ını biliyordu. Bunu kendisinden ba ka kimse yapmaya cesaret edemezdi.

Sertçe kapıya vurdu, sonra itip hafifçe açtı.

"Fanny?" diye seslendi. "Ben Dr. Holmes. Yeni doktorunuzum. Buraya seni haftalık muayeneye geldim. çeri girece im."

Fanny, "Biraz bekler misiniz?" diye içerden seslendi. " imdi mü terim var."

Holmes, "Mü terin beni ilgilendirmez, seni kısaca muayene edip hemen gidece im."

Kapıyı itip ardına kadar açtı.

Baca ının birisini pantolonunun paçasına sokmaya çalı an zayıf bir adam ve banyoya do ru yürüyen çırılçıplak Fanny, hayreüe doktorun yüzüne bakakaldılar.

Fanny öfkeyle, "Me gul oldu umuzu görmüyor musun?" diye sordu.

Holmes sükûneti elden bırakmadan, ona do ru yakla tı. "Anladı ım kadarıyla i ini bitirmi sin. Ne yazık ki ben bitire medim. Minna'ya söz verdim. Bugün on be kızı muayene etmem gerek. imdiye kadar on dört kızı dola tım. Sen sonuncu

sun. Fanny lütfen zorluk çıkarma. Yalnızca birkaç dakikanı alca m."

Fanny hâlâ öfkeyle, "Ne yapmam gerek?" diye sordu.

"Benden önceki doktorla ne yapıyorsan. Muayenede bir de i iklik yok." Dr. Holmes sonra odadaki mü teriye döndü. "Beyefendi, giyindikten sonra, beklemenizi öneririm, e er beklen-medik bir durumla kar ıla ırsak, a yet hastalık kapmı sanız... Pekâlâ Fanny imdi biz i imize bakalım."

Fanny dudaklarını sarkıtıp somurtarak, tekrar yata a uzanıp bacaklarını iki yana açtı.

Dr. Holmes yere çömeli onun bacaklarının arasına baktı. Kız gerçekten bir içim suyd u. nsanın nefesini kesiyordu.

Kendi kendisine, ne yazık ki sonunda onu ortadan kaldırmak zorundayım diye aklından geçirdi. Ne olursa olsun kızı öldürmesi gerekti.

Spekulumunu kullanıp kızın içine bakmaya çalı tı. Sonra iki parma ını Fanny'nin vajinasına soktu.

Fanny, "Hey ne yapıyorsun?" diye kar ı koydu. "Öbür doktor asla böyle eyler yapmazdı."

"Yapmam gerek, çünkü korkanm içerde bir eyler gördüm. Emin olmam gerek."

Birkaç dakika sonra Dr. Holmes parmaklarının Fanny'nin va jinasından dı anya çıkardı.

"Tam üphelendi im gibi" dedi. "Bir dakika bana izin ver de ellerimi yıkayayım. imdi kalkıp oturabilirsin."

Dr. Holmes tekrar yatak odasına döndü ünde Fanny yata ın üstünde oturm u gözlerini onun yüzüne dikmi bekliyordu.

"Neler oluyor?" diye sordu. "Bende bir ey mi buldunuz?"

Dr. Holmes "Evet kesinlikle" diye yamt verdi. "Enfeksiyon lu yaralar var. kinci derecede frengiye yol açacak lif bozukla n."

Fanny tekrar, "Olmaz" diye kar ı koydu. "Ben temizim. Her zaman da temizdim. Burada çalı an bütün kızlar temizdir."

Spekulumunu çantasına yerle tiren Dr. Holmes "Nasıl emin olabiliyorsun?" diye sordu. Koltukta oturm u asabiyetle etrafına

bakman genç adamın yüzüne baktı. "Size gelince efendim, Fanny'den frengi kapmı olabilirsiniz. Bunu hemen anlarız. ki-nize de elimden gelen yardımı yapaca ım."

Fanny a larcasına inledi. "Minna'ya söylemeyeceksin de il mi?"

"Hayır, söylemeyece im. Fakat sen ve arkada ın —ismini anlayamadım—"

Varney çäuak sesle, "Jack Simon" diye yanıt verdi.

"Fanny ile birlikte muayenehaneme gelmenizi isteyece im. Orada Fanny'yi ve sizi tedavi edebilirim."

Varney, "Bekleyemez mi?" diye sordu. Ba ka bir randevu-muz vardı."

Dr. Holmes bir kâ ıda adresini yazıp Fanny'nin eline tutu - turdu. "Yarım saat sonra bu adreste sizi bekliyorum. Hayır, Bay Simon bekleyemez. Enfeksiyonu tedavi etmeden bırakmak, her ikinizin hayaü için de tehlikelidir. Fanny'yi —belki sizi de— civa ile tedavi ettikten sonra, di er randevunuza gitmekte ser- bestsiniz." Dr. Holmes kapıya do ru yürüdü. "Yarım saat sonra muayenehanemde" dedi.

Yalnız kaldıktan zaman Varney dönüp Fanny'ye baktı. "Ne- den giyinmiyorsun? A a ıya gidip borcumu ödeyece im ve Be- lediye Ba kanına telefon edece im. Seni kö ede beklerim. Son • ra birlikte doktora gideriz."

Varney maun trabzanlan tutarak Everleigh Kulübünün giri katına inince zayıf, güzel, genç, ufak tefek bir kadının kendisini bekledi ini gördü.

Kadın, "Bay Simon sanırım" dedi.

"Evet."

Kadın kendisini tanı tırdı. "Benim adım Minna Everleigh. Kız karde imle tanı mı sınız. Nasıl iyi e lendiniz mi?"

Varney, "Hem de çok" diye yanıt verdi. "Yemek bir hari- kaydı. Bana arkada lık eden kız, Fanny, yemekten daha hari- kaydı."

Minna, "E lendi inize sevindim" dedi. "O zaman restoran-daki yeme in ve yukan kattaki e lencenin faturasını ödemeye itiraz etmezsiniz" diyerek elini cebine sokup faturayı çıkartıp, Varney'e uzattı.

Varney faturanın yekûnuna baktı, cüzdanını çıkarttı ve içinde 150 dolar çekip Minna'ya uzattı.

"Sanınm bah i yeterlidir" diyerek birkaç tane be dolarlık daha ilave etti.

"Çok iyi Bay Simon. Chicago'ya bir dahaki geli inizde bizi hatırlayaca ınızı ümit ederim."

Vamey inttı. "Ik dura ım Everleigh Kulübü olacak."

Minna'nın yanından ayrılp çalı ma odası oldu unu tahmin etti i odaya giri ini izledi. Soma antreye çıktı. Telefonu görünce etrafına bakındı. Hiç kimse yoktu. Belediye Ba kanına burada telefon etme tehlikesini göze almayı dü ündü, fakat birdenbire meydana çıkan u ak, Varney'e çıkı kapısını gösterdi.

Çıkı kapıma do ru yürüyen u ak Edmund kapıyı açarken Varney tereddüt etti.

Varney, "Umumi bir telefon anyorum" dedi. "Birkaç yere telefon etmem gerek. Civarda umumi telefon var mı?"

Edmund, "Yarım blok uzakta" diye yanıt verdi. "Giderken, sa a dönün. Kö enin ba ından soka ın kar ı tarafındaki küçük oteli göreceksiniz. Orada lobide umumi bir telefon var."

Varney dı an çıkınca sa tarafa dönüp kö eba ma yürüdü. Soma kar ı kaldırımında Zion Otelini gördü. Ve oraya gidip içeriye girdi.

Lobiden içeriye girince ilk önce telefonu görmedi. Sonra dar lobinin dip tarafında telefonu ve santralin ba ında oturan genç kadım gördü,

Varney o tarafa do ru yürüdü. "Bu umumi telefon mu?" diye sordu.

Kız telefonu kaldırıp, "Evet efendim" diye yanıt verdi. "Bana istedi iniz numarayı verin arayayım. Borcunuz on sent."

Elini cebine sokup bozuk para arayan Varney bir telefonun bu kadar pahalı olmasına a tı. Her gün ö le yeme inde üç sent

para harcıyordu. Sosisli sandviç iki sent, kahve de bir senti. Her neyse bozuk parayı uzatıp, santraldeki genç kadına Belediye Ba kanının bürosunun numarasını verdi. Telefonun ba lanmasını beklerken, görevini ba arıyla gerçekle tirmenin heyecanından yerinde duramıyordu. Belediye Ba kanının veya bürosunda kendisinden kim haber bekliorsa onun, kendisi kadar heyecanlı oldu unu biliyordu.

Santraldeki kız telefonu uzatıp, "Aradı mız numara ba landı efendim" dedi.

Varney hattın di er ucundaki kadının sesini duydu. "Alo, alo" diye ba ıran sesin Karen Grant'a ait oldu unu fark etti.

Santral memuresinin konü tuklarını duyaca mını dü ünerek, elinden geldi ince sesini alçaltıp üstü kapalı konu maya karar verdi.

"Ben Gus" dedi.

Karen, "Belediye Ba kanı senin telefonunu beklememi söyledi. E er haberlerin iyiyse, hemen kendisine telefonla haber vermeme istedi. Buraya gelip seninle buluacak."

Vamey usulca, "Haberler çok iyi" dedi. "Hem de çok çok iyi."

"Oh, harika. Hemen belediye ba kamna haber vereyim de burada seninle bulu sun."

"Ona acele etmemesini söyle. Oraya gelmem en az yanm saat sürer. Fakat daha önce ba ka bir yere u ramam gerek. İm di açıklayamam. Yanm saat daha gecikecek im."

"Belediye Ba kanı Hanison'a söylerim."

"Söyle. Sonra görü ürüz."

Karen Grant, "Evet görü mek üzere" dedi.

Varney almacı yerine asıp umumi telefonu santral memuresine uzattı.

Tela la, Zion Otelinin lobisinden dı anya çıkıp, kar ı kaldırana geçip yolun kö esinde Fanny'yi beklemeye gitti. Önce Dr. Holmes'un muayenehanesine sonra da Belediye Ba kanı Harrison'un ofisine gideceklerdi.

Otelin kapısı arkasından kapanırken Gus Varney kazandı ı

zaferin sevinciyle yerinde duramıyordu.

çinden in allah frengiye yakalanmamı ımdır diye dua etti. Dr. Herman Holmes sırtına beyaz gömle ini geçirdi i anda kapının zili çaldı.

Muayenehanesinden antreye çıkıp, kapıyı açtı.

Fanny, soyadı her neyse, ba ında tüylü apkasıyla kapının önünde duruyordu. Yanında da gerçek ismi her neyse Simon denilen adam vardı. Her ikisi de korktuklanm gizlemeye gerek duymuyorlardı.

Dr. Holmes eliyle onlara içeriye girmelerini i aret etti. Sonra onlan gösteri siz çalı ma odasına sokup oturmaları emretti.

Kendisi de masasının arkasındaki koltu a oturdu. "Uzun sürmez" diye söze ba ladı. "Fakat muayenenin nasıl olaca mını size anlatmama izin verin. Fanny, seni bir kez daha muayene edece im, bulgulanımdan kesinlikle emin olmak istiyorum. Sonra, e er gerekirse Bay Simon sizi de muayene edece im, bakalım hastalı ın izlerine rasüayacak mıyız?"

Varney, " n allah rasüamazsınız" diye yamıt verdi.

"Yüzde elli ansınız var. E er hastalı ı kanüayacak izlere rasüamazsak, endi e etmenize gerek yok. E er frengiye yakalandı ınızı gösteren belirtiler varsa, tıpkı Fanny'yi tedavi etti-im gibi size de aynı ilaçları uygulayaca ım."

Fanny, "Daha önce hiç bu hastalı a yakalanmamı tım. Beni nasıl tedavi edeceksiniz?" diye sordu.

Dr. Holmes, "E er frengi kanınıza kan mı sa, size civa tedavisi uygulayaca ım" diye yanıt verdi. "Civa hapları verece-im, ayrıca —arkada ınız da— civa buharı banyosu yapacaksınız."

Varney, "Fazla uzun sürmez de il mi?" diye sordu.

"Hayır, muayeneden uzun sürmez" dedikten sonra Dr. Holmes aya a kalktı. " imdi beni izleyin, koridorun ucundaki muayene odama geçelim."

Aya a kalkan Fanny, "Bizi burada muayene edece inizi sa-nyordum" dedi.

Dr. Holmes, "Bu tip muayeneleri ba ka bir odada yapmayı

ye lerim" diye yanıt verdi. "Lütfen beni takip edin."

Her ikisini de odanın arka tarafına götürüp hava geçirmez odaya açılan kapının dümesine bastı.

" çeriye girin" diye buyurdu.

Dr. Holmes odadan içeriye girdi, arkasından da ne yapacak lanm bir türlü kestiremeyen Varney ve Fanny onu takip ettiler.

Doktor onları odanın ortasındaki geniş muayene masasının yanına getirdi ve elini sallayarak odanın durumunu açıkladı.

"Pencerelerin tamamen örtülü olması muayenehaneyi meraklı gözlerden uzak tutuyor. Kinizin de soyunup muayene masasının üstünde yan yana oturmanızı istiyorum."

Fanny, "kimiz birlikte mi?" diye sordu. "kimizi birlikte mi muayene edeceksiniz?"

Holmes sert sesle, "Size söyleneni yapın" diye terslendi.

Arkasını dönüp odadan dışarıya çıktı. Dışarıya adımını atamaz, hemen kalın kapıyı sıkıca kapattı.

Ve birkaç adımla çalıştığı odasına doğru yürüdü.

Masasının başına gelince, piposunu çıkartıp içine tütün doldurup ateşledi ve içmeye başladı. Onlara zaman tanıyıp soyunmalarını bekliyordu. Çıplak olmaları daha sonra kendisine bulaşıcı bir zaman kaybettirmeyecekti.

Üç dört dakika sonra, piposunu bakır kül tablasının içine bırakıp, gaz musluklarının gizlendiği yere doğru yürüdü.

Heyecana kapılmadan, Fanny ve Varney'in kendisini bekledikleri odaya gaz verecek muslukları çevirdi. Zehirli gaz dört fiskeyeden hava geçirmez odaya fırlatılmaya başladı.

Birkaç saniye sonra Fanny ve arkadaşlarının gazın farkına varacaklardı. Bir dakika sonra ikisinin içinde bir terslik olduğunu anlayacaklardı. Ve birkaç dakika sonra, nefesleri tıkanıp boğulmaya başlayınca imdat diye bağıracaklardı.

Fakat hiç kimse onların yardımını ve yakarışlarını duymayacaktı.

Dr. Holmes keyifle güldü. Cebinden saatini çıkartıp baktı. Beş dakika sonra ikisi de boğulup ölecekti. Önce birisi sonra diğeri yere düşecekti.

Dr. Holmes saatine baktı.

Bir dakika sonra öleceklerdi.

Dr. Herman Holmes Everleigh Kulübünü kurtardı ına inanıyordu.

Elindeki saatin yelkovanı a ır a ır ilerliyordu. Tam bir dakika geçmi ti.

Her ikisi de ölmü tü. Düzenbazlar ebediyen susturulmu tu.

Dr. Holmes gaz muslu unu kapattı. Sonra ikinci dü meyi yukarıya çevirip, yukardaki gizli odanın pencerelerini açü. Bu temizleme olayı a a ı yukan on dakika sürüyordu.

On be dakika sonra ölümcül gaz etkisini yitirecek, tehlike ortadan kalkacaktı. Dr. Holmes da rahatça odaya dönecekti.

Odanın havasının temizlenmesini beklerken, Holmes, birkaç tıp dergisinin sayfalannı çevirdi. Fakat onlan okuyacak kadar sabn yoktu. Birkaç gün önce E. P. Roe ve George Ban McCutcheon'nun yazdıklan iki roman almı tı. Reo'nun kitabını alıp okumaya çalı tı, fakat duydu u heyecandan okumaya devam etmesi olanaksızdı. ki kez saatini çıkartıp baktı. Aradan on iki dakika geçtikten sonra elindeki romanı bir kenara fırlattı, çalı ma odasından dı arıya çıkıp, ölüm odasına do ru yürüdü.

Yana kayarak açılan kapıları aralayıp içeriye girdi. Havadaki hafif gaz kokusu hâlâ hissediliyordu. Holmes birkaç derin nefes aldı ve odanın havasının yeterince temizlendi ine emin oldu. Muayene masasının dibinde yerde kıvrılmı yatan iki cesede gözlerini dikip baktı. Fanny çini çıplakü, ama Simon adındaki adamın soyunmaması çok garipti.

Holmes onların yanına gidip yere çömeldi ve nabızlanı yokladı.

Her ikisinininki de atmıyordu.

Ölmü lerdı. kisi de ölmü tü.

Keyfinden yerinde duramayan Holmes, Fanny'yi koltuk altlarından tutup kaldırdı ve sürükleyerek bodruma açılan mahzen kapa ının önüne sürükledi. Kadının cesedini yere bıraktı. Holmes e ilip mahzen kapa ının kulpunu çeki tirdi. Holmes hoyratça Fanny'nin cesedini yerden kaldınp, mahzenin a zındaki

oluktan a a ıya attı. Ceset bir anda kayarak gözden kayboldu. Sonra Holmes Fanny'nin giysilerini de aynı yoldan a a ıya attı.

Holmes önce Fanny'nin cesedini ortadan kaldırmaya karar verdi. Daha sonra Simon'un cesedini ortadan kaldıracaktı. Holmes ikinci mahzen kapa nın yanına gitti. Kulpunu tutup açtı ve dikkatle merdivenlerden a a ıya indi.

Holmes bodruma inince, fırını açıp ate i yaktı. Dönüp Fanny'nin cesedini kucakladı ve onu sönmeme kireç dolu teknenin yanına getirip içine attı. Kısa süre sonra, tekneyi bo alttı, ellerine uzun lastik eldivenler giyip Fanny'nin cesedini alıp terih masasının üstüne yatırdı. Fanny'nin cesedinden arta kalanlar n masanın üstüne yaydı, elinden eldivenlerini çıkardı, ne terini alıp i ine koyuldu.

A ır a ır, büyük bir özenle, Holmes cesedi bölüm bölüm yedi parçaya ayırdı.

Fmın kapa nı açıp, her parçayı tek tek alev alev yanan ate lerin içine attı. Sonra Fanny'nin giysilerini finın içine doldurdu.

Finın kapa nı kapattı. Fanny'nin cesedinden geri kalanlar yanarken Holmes özenle terih masasını yıkayıp temizledi. Yaptı ı i ten memnun kalınca, merdivenlerden yukarıya gizli odaya çıktı.

imdi çaresine bakması gereken bir de erkek cesedi vardı. Holmes ikinci cesede do ru yürüdü, tam cesedi oluktan bodruma ataca ı zaman bir an duraksadı.

Simon'un birdenbire ortadan yok olması, Belediye Başkanı Harrison'un büyük soru turmalara yol açmasına sebep olabilirdi. Holmes cesedi oluktan a a ıya atmamaya karar verdi.

Bir süre dü ündü. E er Simon'nun cesedi bulunup, kimli i belirlenirse, u veya bu e kilde Belediye Başkanının kula nına gidecekti. Böylece Harrison korkacak ve Everleigh Kulübüne gizlice adam sokmasının ne korkunç bir olaya sebep oldu unu dü ünecekti. Böylece kulübün bir genelev oldu unu aç ı a çıkarmak için Harrison ajanlarının can güvenli im dü ünüp oraya kimseyi yollamayacaktı.

Holmes ayaklarının dibinde yatan cansız vücuda baktı. Sonunda Holmes yere çömelip, Simon'un pantolon ve ceketinin ceplerini karı tırmaya ba ladı. Adamın cebinde yalnızca içi para dolu bir cüzdan ve çok ık basımlı kartlardan ba ka bir ey yoktu. Adamın kartının üstünde St. Louis'deki Quality Bira Fabrikasının yöneticisi oldu u yazıyordu. smi de Jack Simon'du. Bu kartın sahte oldu una üphe yoktu, ama Everleigh Kulübüne giri pasaportuydu ve böyle bir cesedin bulunuu er veye geç Belediye Ba kanının kula ına gidecekti.

Holmes bir anda karannı verdi.

Cesedi oluktan a a ıya atmayacaktı. Sönmü kirece batır mayacaktı. Jack Simon'un vücudunu parçalayıp yakmayacaktı. Ceset oldu u gibi bulunacaktı, bir cinayete kurban gitti i zanne dilecekti, ama kimli ini saptayamayacaklardı. Bu olay bir süre Harrison'u durduracak ve Belediye Ba kanı soru turma yapmaktan vazgeçecekti.

Ondan sonra Dr. Herman Holmes Everleigh Kulübünde istedi i gibi at oynatacaktı.

imdi yerde yatan cesetten nasıl kurtulaca ı sorununu dü ünmeye ba ladı.

Sabaha kar ı saat üçü yirmi geçe, Dr. Holmes bir silindirli yeni Packard arabasını atosunun kapısının önüne çekti. Araba fazla göze batmakla birlikte yüksek damının ve birbirinden ayrı arka koltuklanmn avantajı vardı.

Holmes arabayı evin önünde bırakıp dikkatle mahalleyi inceledi. nsanlar henüz sokaklara çakmamı lardı. Uyku zamanıydı, gecenin en sessiz saatleriydi. Holmes'un maksadını gerçekle tirebilece i en mükemmel zamandı.

atodan içeriye giren Holmes, çalı ma odasını geçip yürümeye devam etti. Ölüm odasının yana kayar kapılannın önüne gelince durup dümeye basü ve içeriye girdi. Ceset yere serilmi yatıyordu. Adamın vücudu sıskaydı ama ölümün a ırlı ı çökmü tü. Holmes büyük bir gayretle cesedi sürükleyerek oda

dan dı arıya çıkarttı, koridordan geçirip ön kapıya getirdi. Cesedi giri teki sütuna dayayıp oturttu. Sokak kapısını açıp dı anya çıktı.

Tekrar etrafına bakındı.

Hiçbir hareket yoktu. Etrafta kimsecikler görünmüyordu.

Görünme tehlikesi çok azdı.

Holmes yava yava tekrar güvenini kazanıyordu.

Cesedi yukanya do ru kaldınp dik tuttu —e er birisi fark edecek olursa, arkadaşının sarho oldu unu iddia edebilirdi— cesedi dı anya Packardın arkasına ta ıdı. Arabanın arka tarafındaki kapıdan arka koltuklara geçiliyordu. Holmes bu kapıyı açıp, cesedi biraz yükse e kaldırmaya zorlandı ve binbir güçlükle cesedi arabanın içine sokmayı ba ardı. Holmes arabanın kapısını usulca kapattı.

Alnından akan terleri silip, bakı lanyla etrafı bir kez daha taradı. Hayır, hiç kimse görmemi ti. Yaptıklarına kimsenin tanık olmadığı na kesinlikle emin olabilirdi.

atonun ön kapısına gidip kapıyı kilitledi.

Sonra Holmes hızlı adımlarla tekrar Packardın yanına geldi, arabaya bindi, direksiyonun arkasına yerle ti. Arabanın motorunu çalı tırıp gaza bastı ve kent merkezindeki Loop semtine do ru hızla uzakla tı.

Kentin merkezine yaklaırken, sa da solda birkaç gece kuuuna rasüadı. Fakat hiçbirisi endi e etmeye de mezdi.

Arabayla yanm saat yol aldıktan sonra Holmes gri binayı görünce Belediye Sarayına yakla tı ım anladı. Emniyet Müdürlü ü merkezi de aym binada idi. Holmes binanın önündeki kam tahta perdeli parkı anımsadı. Parkın içi orman gibi sık a açlıklıydı. Etrafı da taflanlarla çevrilmi ti. te Holmes'un aradı ı da böyle bir yerdi.

Sa da solda fenerlerin ucundaki elektrik lambalarından yansıyan ı ıklann dı ında parkın içi kapkaranlıktı. Holmes parkın içindeki toprak yollardan birisini ara tırdı, sonra gördü ü ilk yoldan hızla sola döndü. A açlann derinliklerine daldıkça arabanın farlanndan yansıyan soluk ı ıklar yolunu aydınlatıyordu.

Sonunda bir açıklık gördü. Sonra yine sa a dönüp kısa bir süre ilerledi. Arabaya manevra yaptırıp, a açlarla taflanlann arasına sokup durdurdu. oför mahallinden yere adayan Hol mes hızla arabanın arkasına gitti. Arabanın arkasındaki kapıyı açtı, arka koltuktaki cesede uzandı. Ve onu sıkıca tutup dı anya çekmeye ba ladı.

Yakınlardan bir yerden kula ına kahkaha sesleri çalındı. a kınlık ve korkudan kalbi deli gibi çarpmaya ba ladı. Holmes hemen cesedi tekrar arabanın içine itekledi. En yakındaki a acın arkasına gizlenen Holmes boynunu uzatıp etrafını gözetledi. Sonunda apkalı ık genç bir erkekle bir kadının sarma dola parkm yanından geçtiklerini gördü.

Kadın ve erkek gözden kaybolana kadar Holmes nefes almadan bekledi. Kadının kahkahasını bir kez daha duydu ama ses çok uzaklardan geliyordu. Az sonra etraf yine derin bir sessizli e büründü.

Holmes tekrar tela la arabanın arkasına gidip Packardın arka kapısını açtı ve hiç vakit yitirmeden cesedi çeki tirip çimenlerin üstüne attı. Sonra onu koltuk altlanndan yakalayıp sürükleyerek sık a açların bulundu u yere çeki tirdi.

Sonunda cesedi taflanlann arasına bıraktı.

Burası mükemmel bir yer diye dü ündü. Ceset ayak altında de ildi, ama er veya geç —kısa sürede olması daha muhtemel dı ^— ana yoldan çıkıp تنها yollarda gezinenler cesetle kar ılaacaklardı.

Holmes, tela la arabasına döndü, arkasında iz bırakmamak için ceketine takılan dikenleri filan temizledi.

Arabaya binince bir an durup tekrar rahat nefes almaya çalıştı. imdilik en ufacık bir ip ucu bırakmamı tı. Tabii yalnızca yerlerde arabasının, lastiklerinin izleri ile aya ıyla tela la sildi i ayak izlerinden ba ka ipucu yoktu.

Holmes Packard'a binip arabayı geri geri yola çıkardı. Belediye Ba kanı Carter Harrison'a kimli i bilinmeyen bir ki inin e er i lerine burnunu sokmaya devam ederse ba ının belaya gi

rece ini gösteren bir uyan yaptı ndan mutluydu. Böylece Everleigh Kulübü ve onun güzel kadınları Dr. Herman Holmes'un insafına kalmı lardı.

Chicago Belediye Ba kanı Carter Harrison geceyi çok kötü geçirdi i gibi sabah da gizemli olayların etkisinden kurtulamamı tı.

Bir gece önce, tam yatmaya hazırlanırken, Belediye Sarayındaki bürosundan Karen Grant heyecanla Belediye Ba kanına telefon etmi ti.

Karen, "Gus Varney'den az önce iyi haberi aldım" diye heyecanla ba ırmı tı. "Bana bir yerden telefon edip rapor verdi — e er do ru hatırlıyorsam öyle söyledi— Haberler çok iyi. Belediye Ba kanına bir saat içinde görü ece imizi söyle. Hemen size haber verece imi söyleyince, acele etmemenizi söyledi. Gus ancak bir saat sonra Belediye Sarayına gelebilece ini çünkü yolda bir yere u raması gerekti ini belirtti, ama açıklama yapmadı."

Harrison, "Neden gecikecekmi ?" diye ö renmek istemi ti. "Nerelerde oyalanacak?"

Karen de tekrarlamı tı. "Açıklamadı. Fakat bir saat içinde burada olaca ını söyledi. Everleigh'ler hakkında elde etti i bilgileri size anlatacak. Israrla sizin istedi iniz bilgileri elde etti ini yineledi."

, Uyku sersemli inden sıynlan Belediye Ba kanı, "Mükemmel" diye heyecanlı ba ırmı tı. "Hemen giyinip bir saat içinde oraya gelece im."

Harrison bir saat sonra bürosunda Karen Grant ile bulumu tu. Ve birlikte Gus Varney'i beklemeye ba lamı lardı. Aradan yanm saat, sonra iki saat geçmi ti. Bir süre sonra gece yanısı olmu fakat Gus Varney hâlâ gözükmemi ti.

Sabaha kar ı saat birde Belediye Ba kanı artık ümitsizli e kapılmaya ba lamı tı. "Onun ba ına ne gelmi olabilir bilmiyorum."

Karen Bakan yatı tırmaya çalı mı tı. "U ramak zorunda kaldı ı yere takıldı ina eminim. Her nereye gittiye gecikti. Herhalde oradan aynlamadı. Neden eve dönüp biraz uyumuyorsunuz? Ben burada bir saat daha beklerim. Bo yere endi elenmeyin Sayın Bakan, Gusin eninde sonunda buraya gelece inden eminim."

Belediye Bakan da evine dönmü tü. Aradan bir saat geçtikten sonra Karen de beklemekten vazgeçip evine gitmi ti.

imdi sabah olmu , vakit ö leye yakla ıyordu. Gus Varney iyi haberi müjdelemeye hâlâ gelmemi ti.

Karen ve Harrison sabah saat sekiz buçuktan on ikiye kadar yönetim kurulu odasında beklemi lerdı. Varney gözükmemi ve herhangi bir haber de vermeme ti.

Sonunda Belediye Bakan ı sıkıntıyla ellerini havaya kaldı nıp Karen'e, "Bu i ten hiç ho lanmıyorum" dedi. "Onun ba ına bir i gelmesinden korkuyorum, dü ünme bile istemedi im kötü bir ey gelmi olmalı."

Karen yüksek sesle, "Ama ba ına ne gelmi olabilir?" diye dü ünmesini belirtti.

"Bakalım, anlayaca ız. Ben etrafta soru turma yapmaya ba layaca ım. Karen bana polis müdürünü ça ır."

"Yani Francis O'Neill mi?"

"Evet ta kendisi. imdi hemen ona telefon et."

Karen telefonunun yanına gidip, santrale Belediye Sarayının alt katındaki emniyet müdürlü ünün numarasını verip hattın ba lanmasını bekledi. Hattın di er ucundaki sesi duyunca, Belediye Bakan ı Carter Harrison adına telefon etti ini, Bakan ın hemen polis müdürü ile konu mak istedi ini söyledi. •

Kısa süre bekledikten sonra, Karen telefonda konu maya ba ladı. "Polis müdürü O'Neill mi?"

"Evet?"

"Burası Belediye Bakan ı Harrison'un bürosu, Bakan adına telefon ediyorum. Bakan önemli bir konu hakkında sizinle görüşmek istiyor."

Polis Müdürü O'Neill, "Bakan ı bana ba layın" dedi.

"Pekala."

Karen telefonu masasının arkasındaki koltukta oturan Belediye Başkanı Harrison'a uzam.

Başkan, "ef, seninle, beni çok rahatsız eden bir konuyu görüşmek istiyorum" dedi.

"Dinliyorum."

"Dün, yardımcılardan, Gus Vamey'i bir soru turma ile görevlendirdim. Gece saat on sulannda soru turmayı tamamladıktan sonra, sekreterime telefon edip bana verecek iyi haberleri unu söylemi. Müjdeyi vermek için Belediye Sarayına geleceğini söylemi, fakat yapmış telefon konusundan sonra bir yere uğrayıp, daha sonra Belediye Sarayına rapor vermeye geleceğini de belirtmiş. O saatten beri bekliyoruz, ama Gus Vamey hâlâ ortada yok. Dün gece tam üç saat onu bekledim. Ama görünmedi. Sonra, bu sabah erkenden ofisime geldim. Vamey'i bekledim. Yine yok. Hâlâ ortada yok" diyerek Harrison bir süre sustu. "ef bu durumdan hiç hoşlanmıyorum."

"Bay Vamey güvenilir bir adam mı?"

"Hem de nasıl. Yarıda çalışanlar arasında en dakik insandır."

Polis müdürü, "Pekala" dedi. "Unutkanlık krizine tutulmuş olabilir. Biliyorsun böyle vakalar sık sık meydana gelir."

"Böyle şeyler pek sık olmaz ef." Sonunda Harrison baklaya zından çıkardı. "ef benim aklımdan daha kötü şeyler geçiyor" dedi. Sonra tereddütle, "Bu sabah üphe çekici veya talihsiz bir kaza haberi filan aldınız mı?" diye sordu.

"Diğer bölgelerdeki polis karakollarından böyle bir haber almadım. Bu bölgede yalnız bir olay var. Üstünde kimlik kartı bulduk ama adamın ismi Vamey değil. Cesedin cüzdanındaki kartın üstünde adamın St. Louis'den bira fabrikası yöneticisi Jack Simon olduğunu anlıyoruz."

Harrison dehşet içinde solu unu tuttu. "ef, Varney'eri gerçek kimliğini saklamak için o kartı ben bastırmıştım."

Hattın di er ucunda bir sessizlik oldu. "Öyleyse morga yol-
ladı ımız ceset senin Bay Varney'in."

"Emin misin?"

"Kesinlikle. Kimlik belirlemesi için devlet hastanesine gel-
sen iyi olur."

Harrison korkuyla titredi. "Hemen geliyorum."

Savcıyı morgda bırakıp dı arıya çıktılar, kapıyı kapattık-
tan sonra, Belediye Ba kanı Harrison ile Polis Müdürü O'Neill
koridorda durup göz göze bakı tılar.

Polis Müdürü bir kez daha sordu. "Eminsin de il mi?"

Belediye Ba kanı Harrison'un yüzü kül gibi solmu -
tu. " çerde morgda yatan Varney'in ta kendisi. Fakat hiç ölüye
benzemiyor. Vücudunda yara bere de yok, adli üp doktoru bize
onun bo ularak öldü ünü mü söyledi?"

"Evet, bo ulma. Yardımcılarınızdand birisini yitirdi inize
üzüldüm, hem de çok üzüldüm."

"Nasıl bo ulabilir?"

"Birçok yoldan. Yüzüne birisinin yastık kapatmasından tu-
nun da gazla zehirlenmeye kadar her ey olabilir."

" nanılmaz."

Polis Müdürü, "Sayın Ba kan" dedi. "E er size yardımcı
olmamızı istiyorsanız bize bütün gerçekleri açıkça anlatmalısı-
nız. Varney'i bir soru turmaya yolladımız. Görevini ba arıyla
yerine getirdi, ö rendiklerini size rapor etmek üzereyken araya
birisi girip onu öldürdü. Bütün bunlann ne anlama geldi im ba-
na açıklamayacak mısınız?"

"Yalnızca ikimizin arasında kalmak ko uluyla."

Polis Müdürü, "Sayın Ba kan, benden korkmanıza gerek
olmadı ını biliyorsunuz."

Belediye Ba kanı dü üncelere daldı, koridorda birkaç
adım yürüdü, sonra durup polis müdürünün yüzüne baktı.

Harrison, "Pekala" dedi. "Bu cinayetleri i leyenin elini ko-
lunu sallayarak dola masına göz yumamam. Sana her eyi ba-
ından anlataca ım. Seçimlere reform yapmak vaadiyle katıl

dım ve kazandım, biliyorsun. Seçmenlerime Birinci Bölgedeki bütün genelevleri kapataca im a söz verdim. İlk hedefim de adı dillere destan olan Everleigh Kulübünü kapatmaktı. Fakat kulüp artık genelev olarak faaliyet göstermedi ini iddia ediyordu. Restoran i ettiklerini ileri sürüyorlardı."

Polis Müdürü homurtuyla, "Yok canım" dedi.

"Evet. Fakat senden kulübü kapatmanı istemeden önce Everleigh'lerin hâlâ genelev i ettiklerini kanıyacak kuvveü bir delilin elimde olması gerekti."

Polis Müdürü, "Korkanm öyle" dedi.

"Lemiden geleni yaptım, kulübün içinden elde edece im kanıda i e ba lamaya karar verdim Varne, St. Louis'li bira fabrikası yöneticisi olarak Everleigh Kulübüne gitmeye gönüllü oldu. Oradaki kızlardan birisiyle ba ba a yemek yiyecek ve sonra onunla yata a girecekti. Evet, sekreterime telefon edip görevini ba anyla yerine getirdi ini müjdelemi , elindeki kanıtla Belediye Sarayına gelirken ortadan kayboldu."

Polis Müdürü ba mını salladı. "Öyleyse nereden ba layacağımızı biliyoruz. Everleigh'e gidip oradakilere baskı yapacağız. Olardan anlatıp, onlara gerçe i itiraf ettirece iz."

"Yani Varney'i onlann öldürdü ünü veya onların adına bir ba kasının öldürdü ünü mü söyletece iz?"

"Neden olmasın?"

Harrison, "Mantı a uymuyor. Ben insanın karakterinden iyi anlam. Do rusu Everleigh'lerle bugüne kadar hiç kar ıla madım. Ama onlar hakkında çok ey biliyorum. Her ikisi de genç ve nazik Güneyli hanımefendi. Bugüne dek gösterdikleri faaliyetlerde iddete ba vurduktan hiç duyulmamı ."

"Pekala, e er siz i yerinizin kapanaca mını, ekmek paranızın kesilece ini haber alsanız, biraz iddete ba vurmak istersiniz. Ben hâlâ i e oradan ba lamamız gerekti ini söylüyorum."

Harrison sertçe, "Hayır, ef dedi. "Ne yapmaya çalı tı ırımı açıklayıp, Everleigh'leri ku kulandırmak istemiyorum. Belki haberleri yoktur. E er biz eyleme geçsek, onları uyandırır

savunmaya geçiririz. Soru turma için ba ka yollar arayaca ım. Bana kar ı hazırlıklı olmalarım istemem."

"Öyleyse Varney'in nasıl öldürüldü ünü ö renemeyece iz."

"Evet, ö renece iz. Sanınm ba ına ba ka bir i geldi. Ba ka ipuçları olması gerek." Belediye Ba kanı Harrison ba ına apkasını giydi. "Sorun u, Varney'in ailesi yoktu. Yanımızda yeni göreve ba lamı tı. Yalnız bir adamdı. Haber verebilece imiz veya soru turma yapabilece imiz kimse yok. Senin departmanında çalı an çocuklara bir eyler söylemen gerek. Fakat Everleigh'lerden tek kelime etmek yok imdilik yok."

"E er ısrar ediyorsan."

"Israr etmek zorundayım. Te ekkür ederim ef, sana iyi günler."

Belediye Ba kam Harrison saat tam üçte çalı ma odasında toplamı düzenledi.

imdi saat üçü çeyrek geçe Belediye Ba kanı yardımcılan na ve Karen Grant'a Gus Varney'in nasıl ortadan kayboldu unu anlatıyordu.

" te bütün bildiklerimiz bu kadar" diyerek sözlerini bitirdi.

Yardımcılandıan Jim Avans, "Yani Varney olayını kapandı mı demek istiyorsunuz?" diye sordu.

Belediye Ba kanı, "Evet korkarım öyle" dedi. "Hiç olmazsa imdilik kapandı. Tekrar ediyorum, Everleigh'leri hiçbir eyle suçlamayaca ız. Elimizde onlan aç ı a çıkartacak olanaklar varken suçlamamıza gerek yok. Ve hâlâ onlan aç ı a çıkartmak niyetindeyim. Onlar hakkında delil toplayaca ım. Varney'in gerçe i ö rendi i anlaşıyor. Bize iyi haberleri oldu unu söylemi ti. Bunun anlamı ancak u olabilir, Everleigh Kulübünün hâlâ eskisi gibi faaliyet gösterdi ini ö renmi ti —yani bir genelev gibi çalı tı ını ö renmi ti— Yani bir kez daha gerçe i ö renip, genelev çalı tırdıklanm kanıüayıp, kulübü ebediyen kapataca ım."

Evans, "Ama nasıl?" diye bilmek istedi.

"Henüz en ufacık fikrim yok. Onun için hepinizi toplantıya ça ırdım. Teker teker fikirlerinizi almak istiyorum."

Evans, "Varney'i gönderdi ininiz gibi aramızdan birisinin mü teri gibi kulübe girmesini sa layabilirsiniz" dedi.

Belediye Ba kanı a ır a ır ba ım salladı. "Hayır tekrar bu tehlikeyi göze alamam. E er içinizden birisi mü teri gibi kulübe girmeyi ba arıp da içerde dönenleri ö renirse, belki canlı olarak tekrar buraya dönemez. Bakın Gus Varney'in ba ına neler geldi. Hayır, aranızdan birisini oraya gönderip tekrar sizlerden birisini tehlikeye atamam."

Karen Grant elini kaldırdı. "Fakat Sayın Ba kan Harrison, bir kadın gönderebilirsiniz. Everleigh Kulübüne beni yollayabilirsiniz."

Belediye Ba kanı Harrison'un a kınıktan a zı bir kan açık kaldı. "Sen mi?"

Karen aya a kalkıp, "Evet ben" diye yineledi. " ans kapılın yüzüne kapanmı talihsiz i arayan bir kız pozunda Everleigh Kulübüne girebilirim. Ve belki de orada kendime bir i bulurum."

Belediye Ba kanı a kınıktan neredeyse bayılacaktı. "Orospu olarak mı? Asla., .sen ... sen çok kibar ve terbiyelisin."

Saçlarını kabartıp, yaygın yaygın konu an Karen, "Öyle miyim?" dedi. A ır a ır Belediye Ba kanı ve yardımcılannın arasında parmaklannın ucunda döndü. Vücudunun ne kadar alımlı oldu unu gösterdi. " yi dü ünün."

Seçimlerden birkaç ay önce onu i e alırken Belediye Ba kanı Karen'in yüzüne do ru dürüst bakmamı tı bile. Karısıyla evlenmeden çok önce Karen'in annesi Naomi'yi tanırdı —hem de çok iyi tanırdı— ve ondan çok ho lanırdı. Yerinde duramayan çılgın bir kadındı, kadınların ba ımsızlı ım elde etmelerine ön ayak olan ve kadımlann oy vermesini savunan ele avuçası maz bir kadındı. Naomi bir sanatkârla evlenmi ti. Karen de kan kocanın tek çocuklarıydı. Karen henüz çok küçükken sanatkâr ölmü , Naomi de geçen yıl tüberkülozdan bu dünyadan göçmü tü. Karen büyümü ve steno ö renmi ti. Belediye Ba

kanı Harrison'un bir sekreter aradığını öğrenince hemen başvurmuş ve annesinin kim olduğunu anımsatmıştı. Harrison diğer yöneticilerin yaptığı gibi erkek sekreter tutmak niyetindeydi. Halbuki genç hanımlar da artık elde ettikleri yeni özgürlüğün tadını çıkartıp iş yerlerinde çalıma balmışlardı.

Harrison, sadece annesinin anısını unutmadığından değil, Karen'in kendine güvenen ve yetenekli halini beğenip iş almıştı.

Hayır, iş aldıktan sonra Harrison onu pek düşünmemişti, hele ona öyle alıcı gözüyle bakacak zaman dahi bulamamıştı.

İmdi Karen ofisin ortasında, karışıkta dururken ona alıcı gözüyle iyice baktı. Onu tepeden tırnağa inceleyince epeyce şaşırdı. Karen Grant uzun boyluydu. Boyu belki bir yetmiş fişandı. İpek gibi kızıl kahverengi saçları uzundu. Birbirinden epeyce ayrıntılı gri gözleri, minicik bir burun ve alt dudak hafifçe somurtur gibi sarkan gül goncası gibi pembe dudakları vardı. Geni çene kızına biraz ehvet düğünü bir görünüm veriyordu. Kadınlardan giydiği giysiler, onların vücudunu pek belli etmiyordu ama Karen'in bluzunun altında dolgun iri memeleri belli oluyordu. Ayağına doruklu dikişlerle tutturulmuş plili etekli dolgun kalçaları ve baldırları sanıp ince uzun bacaklarından ayağına iniyordu.

Belediye Başkanları çatıp karışıkta duran kadını düşünmüştü.

Bir Everleigh kızı. Hiç üşesiz o kızlardan hiç farkı yoktu. Ama yine de...

Belediye Başkanı, "Pekala Karen" dedi. "Söylediklerimi geri alıyorum. Everleigh Kulübünde seni beğeneceklerine eminim. Oradaki kızlardan daha güzel olduğunu kesin. Haydi orada çalıma bala ve bana kucak dolusu bilgi getir. Fakat ne gibi bir işe atıldığını iyice biliyor musun?"

"Tabii biliyorum." "Orada bir sekreter gibi davranmayacaksınız. Orada orospu numarası yapacaksınız."

Karen, "Ben ne yapacağımı iyi biliyorum" dedi. "Ne olursa

olsun benim için sorun de il. Sizin delilleri kanıtlamak için bir tanı a ihtiyacınız var. Sanırım ben de bu kadarını idare edebilirim. Bana bir mü teri verdikleri zaman, Everleigh'lerin ne yapmak istediklerini kanıtlayarak bu i in içinden kolayca sıyn laca ıma eminim. E er sıynlamazsam, eh ne yapalım sava ta her ey insanın ba ına gelebilir. Elimde kanıtlarla size gelince kendimi hâlâ tertemiz el de memi gibi hissedece im."

Olasılı ın tadını çıkartarak Belediye Ba kam, "Kanıt" dedi. Aya a kalktı. "Bilmiyorum. Belki de senin bu i e girmene izin vermemeliyim. Orada i bulaca ına emin misin?"

"Denemek istiyorum."

"Peki nasıl i bulacaksın? Kapıyı çalıp i mi isteyeceksin?"

"Sayın Ba kan ben daha akıllıca bir ey yapaca ım. Tribüne muhabirlerinden birisini tanıyorum. Onunla iyi dost olduk. Belediye Sarayı muhabirlerinden. Adı Thomas Ostrow."

"Oh, evet çok iyi bir insan."

"Aida ve Minna Everleigh'in isimlerini a zından dü ürmüyor. Onları çok iyi tanıdı ını sanıyorum, kulüp hakkında bir yazı dizisi hazırlamı . Ondan bana yardım etmesini isteyeceğim."

Belediye Ba kam Harrison güldü. "Yaptı ın teklifi duyunca Bay Ostrow herhalde çok a ıracak."

"Aslında benim o tip bir kız oldu uma onu inandınm. Ayrıca bana neye mal olursa olsun, çok para kazanmak istedi i mi söylerim. Sayın Ba kan izin verin de ansımı bir kez deneyim. Ne dersiniz?"

"Ne diyebilirim ki. Sadece iyi anslar dilerim."

4

Thomas Ostrow, Everleigh Kulübüne gelince, yanındaki Karen Granti holdeki rahat bir koltu a yerle tirip, Minna Everleigh ile kendisi yalnız konu maya gitti.

Minna'nın kar ısına geçip oturan Chicago Tribune'un politika yazana "Seni buraya neden görmeye geldi imi merak ediyor musun?" diye sordu.

"Tom istedi in zaman buraya gelebilirsin."

Ostrow, "Geli imin bir sebebi var" dedi. "Minna dı arda bekliyor, sana harika bir kız buldum."

"Yani tereciye tere satmaya geldin. Yeni kızlara ilgi duyanın. Nasıl bir ey?"

" smi Karen Grant. Kısa bir süre önce New Orleans' da bir evde çalı mı . Sonra muhit de i tirmeye karar verince, kalkıp Chicago'ya gelmi . Güneydeki eski gazeteci arkada larımdan birisi bana bir tavsiye mektubu yollamı ."

Minna, "Peki daha önce Chicago'da ba ka bir evde çalı mı mı?" diye sordu.

"Hayır. Namuslu para kazanmak istemi . Burada bir kuma çı dükkânında tezgâhtar olarak çalı mı . Biliyorsun dükkânlardaki tezgâhtarlara ne kadar para verirler."

"Evet zavallıların açlıktan nefesleri kokar."

"Onun için kızca ız bana geldi. Tekrar eski mesle ine dönmek istiyor. Öyle rasgele bir evde de çalı mak istemiyor. Yal

nızca Everleigh Kulübünde çalı mak istiyor. Benim Everleigh karde leri tanıyıp tanımadı ımı sordu. Ben de ona tam adamına geldi ini söyledim. Onunla tanı manı istiyorum. Fakat Minna konu de il. Bildi in gibi, ben biraz kadından anlanm. Yıllardır Karen Grant gibi birisine rasüamadı ımı: söylemeliyim. Sanırım onu sen de görmek istersin."

Minna, "Tabii görmek isterim" dedi. "Fakat imdilik ona verecek bir yerim yok. Biliyorsun benim limitim otuz kız. Mamafih, geçen gün kızlardan birisi —Fanny, onu tanıyorsun— yürüyü e çıktı ve bir daha geri dönmedi. imdi, belki geri döner, e er geri dönecek olursa ba kasını i e alamam. E er dönmezse onun yerine birisini i e alabilirim."

"Pekala, Minna, gel kızını bir gör."

Minna aya a kalktı. "Birkaç dakika içinde onu görürüm. Bak sana ne diyece im, sen Karen'i yukanya yedi numaraya Fanny'nin odasına çıkar. Beni beklemesini söyle. Sen a a ıya inip burada bir içki içebilirsin."

"Te ekkürler Minna."

Minna, "Belki de sonunda ben sana te ekkür ederim Tom" diye yanıt verdi.

Ostrow Minna'yı çalı ma odasında bırakıp, hole Karen Grantin yanına çıktı ve onu üst kata çıkartıp Minna Everleigh'i beklemesini söyledi.

Karen Grant yatak odasındaki piriñç karyolanın üstüne oturmu bekliyordu. Her geçen dakika biraz daha korkuyordu. Yatak odasının kapısı açıldı ve ufak tefek, kahverengi kızıl saçlı çok ho bir kadın içeriye girdi.

Karen onu görür görmez hemen aya a kalktı. Kadın elini uzatıp üstüne do ru yürürken her nedense korkudan titriyordu.

"Benim adım Minna Everleigh."

Karen uzanıp onun elini sıktı. "Ben Karen Grant."

Minna onu alıcı gözüyle süzdü. Karen gri ayak etekli ini beyaz moher bluzunun ve inci dü meli yele i belindeki kaim

süet kemeriyle sokak kıyafeti içinde çok güzeldi. Minna, "Fena de il" diye fikrini belirtti. "Omuzlarındaki kalın vatkalara ra men, sanırım Tom Ostrow haklı. Çok ho bir genç kadınısınız. Lütfen oturun. Birkaç dakika konu alım."

"Pekala" diyerek Karen rahat bir koltu a oturdu, Minna da onun kar ısına geçti.

Minna, "Pekala, imdi" diye söze ba ladı. "E er ya nız yirmi üçün üstündeyse sizi i e alamam. Mü terilerim gençlerden ho lanıyorlar. Bana göre yanılıyorlar, ama onların arzula nını yerine getirmek benim görevim. Karen kaç ya ndasın?"

"Yirmi bir."

"Tom bana deneyimli oldu unu söyledi. Amatörlerin burada i i yok. Mü terilerimizin ço u görmü geçirmi ki ilerdir. Kadının iyisini uzaktan tanırılar. Onun için kanlanını evde bırakıp buraya geliyorlar."

Konu ma uzadıkça —ne gibi bir i e kalkı tı nın gerçe i ortaya çıkıyordu— Karen kopacak hale gelen sinirlerini yatı tırmaya çalı yordu. "Bayan Everleigh yeterince deneyimim var" diye Karen yanıt verdi. "New Orleans'da bir süre çalı tım. Benden... Benden ho nut kalmayan bir erkek hatırlamıyorum."

Minna güldü. "Pekala, tahmin ediyorum. Karen söyle bakalım dul musun?"

"Dul mu? Oh, hayır. Ben bekânım."

Minna, " te bak bu güzel" dedi. "Çünkü genellikle dullar i e yaramaz. Yeni bir koca pe inde ko arlar ve, buldukları zaman i i bırakırlar. Ben evimde sürekli çalı acak birisini i e almayı ye lerim."

"Sizin evinizde çalı mayı gerçekten istiyorum. Tabii siz beni istedi iniz sürece yanınızda çalı mak isterim."

Minna ba nını salladı. "Davranı lannız çok kibar. Tıpkı bir hanımefendi gibi konu uyorsunuz. yi yeti tirildiniz mi, yani geçmi iniz nedir?"

"Yani tahsilim var mı yok mu onu mu soruyorsunuz? Evet var. Boston'da özel e itim gördüm."

"Okumaya devam ettiniz mi?"

"Evet. Kitaplar —özellikle iir kitapları— ve gazete okurum."

"Çok iyi. Sekse kar ı tutumunuz nedir? Belirli bazı sorunlarınız var mı?"

"Ne demek istiyorsunuz Bayan Everleigh?"

"Yani bizim ya lı mü terilerimiz arasında a ız seksi yapmaktan ho lananlar var. Bu gibi seks oyunlarında deneyiminiz var mı?"

"Var."

"Bundan ho lanıyor musunuz?"

"Ho uma gidiyor. Ne yaparsa yapsın bir erke i muüu etmek isterim. Bunun için endi e etmeyin. Mü teriyi tatmin etmek için elimden gelen çabayı gösteririm."

"Evet, sormak istedi im bir konu daha kaldı" diyerek Minna bir süre sustu. "Karen, giysilerini çıkartıp soyunmanı istiyorum."

Karen bir an a kına döndü. "Benim soyunmamı mı istiyorsunuz?"

. "Evet."

"Tüm giysilerimi çıkartaca ım?"

Minna ba ını salladı. "Evet seni anadan do ma çıplak görmek istiyorum. Üstünde hiçbir ey olmadan seni görmek istiyorum. Bir erkekle ba ba a kalınca o erke in sende neler görece ini bilmek istiyorum."

Karen isteksizce oturdu u koltuktan aya a kalktı. "Pekala soyunurum" dedi.

"Banyoya gir ve orada soyun. Sana yardım etmesi için bir hizmetçi yollanm. Anadan do ma soyununca dı arıya çık ve sana bakayım."

Karen, Minna Everleigh'in zile basıp hizmetçiyi ça ırdıktan soma eline mecmua alıp karı tırmasına bakakaldı. Bir dakika soma, Karen banyoya do ru yürüdü.

Banyodan içeriye girince Karen'in yardımına genç bir hizmetçi geldi. Onun da yardımıyla, Karen'in giysisinin arkasını açtılar. Hizmetçiye dı anya çıkmasını söyledikten soma, Ka

ren yava yava soyunmaya ba ladı. Önce etekli ini, sonra beyaz rlanda dantelli yele ini, korsesine takılı fırfırlı sutyenini, dizlerine dek uzanan kolsuz ipek kombinezonunu çıkarttı. Sonra kat kat ipek iç etekli ini, onun altındaki etekli ini ve dizlerine dek uzanan pamuklu külotunu çıkarttı. Daha sonra, uzun topuklu, üstten ba lı ayakkabılarını çıkarttı. Sonunda, üstü kırmızı gül desenli siyah ipek çoraplarınm bacaklarından sıyırdı.

Boy aynasında anadan do ma çıplak vücudunun aksine gözü ili ti. Çok iyi göründü ünü dü üdü. Hiç olmazsa, çok iyi göründü ünü ümit ediyordu. Banyodan çıkmadan önce ilk tepkisi, tek eliyle bacaklarınm arasını kapatmak oldu. Fakat sonra deneyimli bir hayat kadının kesinlikle böyle davranmayacağını fark etti. Büyük bir gayretle, ellerini yana indirdi, solu unu tutup, banyodan dı anı çıkıttı. <

Minna hâlâ aynı koltukta oturmu , elindeki dergiyi okuyordu. Karen'in odaya girdi ini duyunca, okumaya son verip elindeki dergiyi bir kenara fırlattı.

Karen kur un gibi a ırla an ayakların sürükleyerek odanın ortasına gelip karyolanın ayak ucunda durdu.

Minna oturdu u yerden kırırdamadan dikkade onu süzdü.

Sonra, Minna aya a kalktı. Karen'e yakla ıp yüzüne, memelerine, gövdesine, kasıklarının arasındaki tüylere, uyluklarına ve kalçalanna dikkatle baktı.

"Karen arkanı dön. Bakalım arkadan nasıl görünüyorsun?"

Karen elinden geldi ince zarafeü parmaklarının ucunda dönmeye çabaladı. Arkasından Minna'nın usulca dilini ıklattı nı duydu.

Minna, "Omuzların ve sırtın güzel" dedi. "Kalçalann da çok güzel. Pekala, imdi tekrar yüzünü bana dönebilirsin."

"Peki, Bayan Everleigh. ey tatmin oldunuz mu?"

"Evet do ruyu söylemek gerekirse i e yararsın. Ama ba ka bir sorun var."

"Ne sorunu?"

"Burada otuz odam var ve hepsi dolu. Yalnız kızlarımdan birisi birkaç gün evvel buradan ayrıldı. E er dönerse bütün oda

tarımız dolu. Ve seni i e alamam. Fakat ihtiyaç duydu umuz zaman hemen sana haber yollanm. E er bekledi imiz kız geri gelmezse, odamız bo alacak ve sen hemen i e ba larsın."

"Peki sizden nasıl haber alaca ım?"

"Yann ö leye kadar sana telefon eder haber veririm. Yann evde misin?"

"Evet, buradan pek uzak olmayan bir pansiyonda ya ıyorum. Size holdeki umumi telefonun numarasını bırakayım."

"E er telefonda sana gel dersem, i e ba lıyorsun demektir, yalnız bir ko ulumuz daha var."

"O nedir?"

"Evimizin doktoru haftada iki gün kıztanmı muayene eder. Sanırım onun bu hafta üçüncü kez buraya gelmesini ayarlayabilirim. E er, seni i e alacak olursam, Dr. Holmes'un muayenesinden geçmen gerek."

"Muayene mi? Niçin?"

"Zührevi hastalıklar için, Karen."

"Oh, benim öyle bir derdim..."

"Nereden biliyorsun? E er seni i e alacak olursam bırak da buna Dr. Holmes karar versin. İmdi giyin, a a ıya ofisime gel ve bana sözünü etti in telefon numarasını ver" diyerek Karen'e gülümsedi. "Hiç üphesiz çok güzel bir genç hanımsın. Burada çalı manı isterim. Bakalım Yann bize neler getirecek bekleyip görelim."

Dr. Holmes Everleigh Kulübüne kızları muayeneye gideceği günü heyecanla bekliyordu.

Bir hafta önce muayene ettiği i ufak tefek esmer Avis adlı kızın görecekti.

Avis'in kocaman, dimdik, uçtan gül goncası gibi pembe memelerini çok erotik bulmuştu. Kızın dolgun kalçalının altında da muntazam bacadan harikaydı.

Avis'i muayene ederken kızın konu malannı düşününce soma, onun kendisine ait olmasını, hem de her bakımdan ken

di ine ait olmasını aklına takmı tı.

Ayrıca bu kıza baskı yapabilece ini de hissediyordu. Kıza kar ı yeterince sevimli ve nazik davranırsa, onun kendisine boyun e ebilece im biliyordu.

Avis'in odasının kapısını çaldı. "Ben Dr. Holmes."

Kapının ardından onun bo uk sesini duydu. " çeriye gelin, doktor içeriye gelin."

Dr. Holmes çantası elinde odadan içeriye girerken, Avis'in bir hafta önceki gibi cinselli i ile ba tan çıkancı olmasını diliyordu.

Kızın bir hafta öncekinden çok daha ba tan çıkancı oldu u Dr. Holmes'un gözünden kaçmadı.

Avis yata ın üstünde sırt üstü sere serpe yatıyordu. Çıplak tenine giydi i Japon kimonosunun önü açılmı tı. Bacaklarını karnına do ru çekmi , önü açdan kimonosunun altından geni kalçaları görünüyordu. Doktoru görünce okudu u kapa ı muzır resimli kitabı elinden bıraktı.

"Doktor zührevi hastal ı yakalanmadım" diye cıvıladı. "Fakat oramı kan tırmanızda sakınca yok. Elleriniz çok deneyimli. Size bir ey itiraf edece im ellerinizi pek uyancı buldum. Yoksa böyle konu mam ayıp mı oluyor?"

"Do rusu çok di ice, pek ho uma gitti."

Avis'in ensesinde sıkıca topladı ı gü r koyu renk saçlan, badem gibi iri gri gözleri, ucu hafifçe yukanya kalkık minicik burnu ve ehvetli kırmızı dudaklan vardı. Dr. Holmes yata a do ru yakla ırken, Avis do rulup oturdu ve kimonosunu omuzlarından sıyrıldı. Süt gibi beyaz tenli iri memelerini dikle tirdi.

Dr. Holmes elinden çantasını bıraktı.

"Avis nasılsın?"

"Son günlerde pek i yok doktor. Kız karde ler buraya sıkı bir ambargo koydular. Mü terilerim yan yanya azaldı. Çok sıkıcı, ak ama kadar yata ın üstüne uzanıp pinekliyorum. Tabii budununun bana kaç ı mal oldu unu dü ünme bile istemiyorum. E er pek yakında durum de i mezse, ba ka bir yere gitmeyi dü ünüyorum."

Dr. Holmes çantasının içine elini sokup ara tırdı ve spekulumunu çıkarttı. "Fakat Levee'de bu ev kadar cömert bir yer bulamazsın."

"Biliyorum. Ama ben de diğer kızların çalıştığı şekilde çalışmayı düşünüyordum. Bir otel odası kiralayıp orada oturacağım."

Dr. Holmes sıradan bir yanıt verdi. "Evet bu da bir fikir. İmdi pozisyonunu alırmısın? Seni muayene edelim bakalım."

Avis yatağın üstünden kalktı, doktorun karısına dikildi ve onu baktı. Çıkartmak istemesine memelerini okudu. Sonra yatağın kenarına uzanıp ayaklarını hafifçe yerden kaldırdı.

Dr. Holmes, "Bacaklarını biraz daha aç canım" dedi.

Avis bacaklarını açınca Doktor Holmes yere diz çöktü. Tek eliyle Avis'in vajinâsının yumuak dudaklarına dokunup, onun hafifçe birbirine sürttü.

Avis, "Hey" diye bağırdı. "Sakın öyle yapma beni heyecandırıyor." "

"Özür dilerim. Kendimi kontrol ederim."

"Pekala fazla ileriye gitme, yoksa hoşuma gitmiyor de il."

Dr. Holmes spekulumu sokup sağa sola kaydırarak kızın içine baktı ve onun sakımlı olduğunu gördü.

Muayeneyi gereğinden fazla uzattı. Çünkü yaptığı işi ten büyük keyif alıyordu. Sonunda bacağına havaya kaldırdı. "Avis temizsin. Hiçbir şey yok."

Avis yatağın üstüne oturup bacaklarını kaldırıp kollarını sardı. "Sakımlı oldu mu biliyordum. Doktor hemen gitmiyorsunuz de il mi?"

"Hayır henüz gitmiyorum" diye yanıt veren Dr. Holmes, Avis'in yanına oturdu. Mendiline alkol döküp spekulumun aynasını sildi.

"Sanki aklınızdan bir şeyler geçiyor gibi."

"Evet, Avis eğer konu mak istersen konuabiliriz."

"Sizinle sohbet etmek çok emelcili doktor. Çok tatlısınız."

"Teşekkür ederim, Avis. Ben de aynı koplımanı sana yapabilirim. Sen de çok tatlı bir kızsın. Aslında bu evdeki kızla

nn en tatlısısın."

"Pekala, imdi..."

"Seninle konu mak istedi im bir konu var. Bir hafta önce seni ilk kez gördü üm zaman ve yine az önce, Aida ve Min na'nın bazı davranı lanndan ho nut olmadı ını dile getirdin. Bir otel odasına ta nıp orada i tutmaktan söz ettin. Bu evden gerçekten aynlmak istiyor musun?"

Avis çıplak omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Sadece aklımdan geçiriyordum."

Spekulumunu çantasına yerle tiren Dr. Holmes, "Peki buradan aynlacak mısın?" diye sordu.

"Herhalde aynlmam. Ama aynlmak isterim do rusu. Fakat fazla cesaretim yok. Kendi ba ına pek i yapamam."

Dr. Holmes tatlılıkla bir soru sordu. "Peki tek ba ına yapman gerekmezse? Yani demek istiyorum ki, tek ba ına bir ey yapmak zorunda kalmazsan?"

"Evet belki karar vermeme yardımcı olabilir, ama bütün sıkıntılara ra men, burası çok rahat. Ba kalannın seni kayınp sana bakması ho bir ey."

"Pekala seni kayınp sana bakacak birisiyle buradan ayrılır san ne olur?"

Avis dikkatle Dr. Holmes'un yüzüne baktı. "Ne demek istiyorsunuz?"

Dr. Holmes, "Yani ben bir ey dü ünüyorum" diye konu maya devam etti. "Geçen hafta söylediklerinden bazı sonuçlar çıkardım. Parasal bir endi en yok de il mi?"

"Do ru. Ben ta rada yeti mi bir kızım. Kazandı ım her kuru u dikkade harcanm. Kazançlanm giysilere, içkiye, ve uyu turuculara harcayan Levee'deki kızların ba ına neler geldi ine gözlerimle tanık oldum. Ben kazandı ım paraları biriktirdim."

Dr. Holmes, "Aklıma bir ey geldi" dedi. "Sana bir soru sorabilir miyim?" Ne kadar para biriktirdin?"

"Pek fazla de il ama yeterli. Son saydı ımda iki bin dolar kadardı."

"Avis, aklımdan geçen ey için bu kadar para yeterli".diye

Dr. Holmes konu masını sürdürdü., "Sana bir önerim var, daha do rusu bir teklifim var. imdiye kadar her gece kazandı ın paranın yansını sakladın. Öyle de il mi?"

"Evet, öyle."

"Peki bu paranın yansından fazlasını saklamaya ne dersin?"

"Tabii isterim. Ama nasıl?.."

Dr. Holmes kendinden çok emin bir halde konu maya devam etti. "Senin kendi evini açmana yardımcı olsam, belki bu evden biraz daha küçük bir yer, ama bunun kadar lüks. kimiz ortak oluruz. Everleigh'ler ile rekabet edeceksin, ama kimseye ba ımlı de ilsin, kendi kendinin patronu olacaksın. Ve kazan dıklanmn ço u senin cebine kalacak. E er sen bugüne dek biriktirdiklerini ortaya.koyarsan, ben de e it miktarda para koya nm ve böylece möbleli lüks güzel bir yer kiralayabiliriz. Sen kazandı ımız paranın yansı de il, üçte ikisini alırsın, bende yaptı ım yatınma kar ı üçte birini alınm. Buna ne dersin?"

" nanılmayacak kadar güzel."

Dr. Holmes, "Daha var" diye ilave etti. "Aynca, yalnız da kalmayacaksın. Benim evime ta ınırsın ve i saatlerinin dı ında benim evimde ya arsın. Ben sana bakanm."

"Bakar mısın?"

"Evet. Hem de seve seve. Benim için çok özel bir kızsın. kimizin çok iyi anla aca ına inanıyorum. Tabii e er sen benimle ya amak istersen. ster misin?"

"Hem de nasıl! Daha önce sizden ho landı ımı ima etmi -tim. Seni çok çekici buldu umu, keyif için sevi ece im birisi oldu unu ima etmi tim."

Dr. Holmes sevinçten havalara uçuyordu. "Pekala, i te iste di in oldu. Hem orta ız, hem de aym evde birlikte ya ayaca ız. Birlikte ya amaya hazır mısın?"

"Sen bana yalnızca zamanı söyle."

"Bu gece. Avis. Bu gece. imdi hemen muayenehaneme dönüp ortaklık anla masını hazırlayaca ım. Sen de e yalanm topla ve saat altıda benim evime gel. te kartım. Saat altıda gel. Bütün e yalanm birlikte getir. Getirebilir misin?"

"Çalı ırım." ¹

"Sonra birlikte kutlanz. Seni Palmer House'a ak am yemeyine götürürüm."

"Aman Tanrım, oraya hiç gitmemi tim."

"Bu daha ba langıç. Sonra ortaklık anla mamızı gözden geçiririz. Birlikte imzalarız. Bir hafta içinde ben kiralayacağımız evin parasını yatınm. Sonra orayı birlikte dö eriz. Bir ay sonra sen de i kadını olur ve para kesmeye ba larsın."

"Heyecandan yerimde duramıyorum."

"Aynca hiç de yalnız kalmayacaksın. Her zaman birlikte olacağız."

Dr. Holmes aya a kalktı. Avis hemen aya a fırlayıp çini çıplak doktorun kar ısına dikildi. Heyecandan yerinde duramıyordu. Holmes'a sıkıca sarılıp, dudaklarından öptü. ••

"Asla pi man olmayacaksın" diye kula ına fısıldadı.

Holmes da dudaklarının arasından, "Avis sen de pi man olmayacaksın" dedi. "Bu geceki randevumuzu asla unutmacağız."

"Saat tam altıda orada olacağım" diye Avis söz verdi. "O saati ipe çekiyorum."

Ak amüstü geç saatlerde, Avis ve Dr. Holmes, Palmer House'un görkemli geni yemek salonunda oturuyorlardı.

Avis, pembe ık bir bluz, geni yakalı bir ceket ve kahverengi iyi dikilmi bir eteklik giymi ti. Dr. Holmes ile el ele tuttu mu otururlarken, üniformalı bir garson gümü çorba kâsesinden tabaklarına servis yapıyordu.

Garson usulca yanlanndan çekilince, Holmes sürekli salonun görkemli zengine yalanm a zı bir kan açık hayranlıkla izleyen Avis'in yüzündeki ifadeye bakıp elendi.

Holmes, "Bu salon" dedi. "Almanya'daki Potsdam Sarayı'nın yemek salonunun bir kopyası."

Avis, " u avize harika bir ey" dedi.

Holmes, "Evet, avize Mısır'dan getirilmi " diye açıkladı.

"Salonun duvarlanndakiler Venedik aynalan, urada gördü ün merdiven ise talyan Carrara mermerinden yapılmı . ekerim, senin için bunlar bile az. Bir i e daha V^{euv}e Clicqout ister misin?"

"Hayır çorbamı içsem iyi olacak. Ba ka ne ısmarlamı tık unuttum."

. "Senin için Maryland tav anı, ben ise az pi mi rozbif istedim."

Sonra bir an sohbete ara verip sessizce çorbalarını ka ıkladılar.

Avis tekrar konu maya ba ladı. "Gördü ün gibi evine gelirken yanımda iki büyük bavul e ya getirdim. Everleigh Kulübünden tamamen aynldım. Benim kulüpten çıkıp gitti imi gören olmadı." Sonra bir' an tereddüt etti. " n allah verdi in sözlerden caymaz, hepsini yerine getirirsin. Yani senin evine taınmam, kuraca ımız ortaklık falan filan gibi verdi in sözleri tutarsın."

"Hiç bu kadar ciddi olmamı tım. Sana söylediklerimin her kelimesine inanabilirsiniz."

Avis, "Sevindim" dedi. "Çünkü ben seni çok ciddiye aldım." Masanın üstünde duran çantasına dokundu. "Yapaca ımız yatanmın bana dü en hissesini bile getirdim. Bankadaki iki bin dolarımı çektim."

Holmes, "Harika" dedi. "Söz verdi im gibi ben de iki bin dolar koyaca ım."

Elinden ka ı nı bıraktı. "Ben de anla mayı hazırladım. Onaylarsan hemen imzalarız" diyerek elini cebine sokup, katlanmı bir kâ it çıkartıp açtı, " te burada. Tıpkı sana özetledi im gibi. Al bak."

Avis önündeki birkaç sayfa kâ ıda baktı. Holmes konu maya devam etti. "Görüyorsun ya tıpkı sana söyledi im gibi. Sen iki bin koyuyorsun, ben de iki bin koyuyorum. Kiraladı ımız evi sen i leteceksin ve kânn yüzde yetmi be i senin. Görebildin mi?"

"Okudu um anla malan pek anlamam. Sana güvenebilece

ime eminim" diyerek Avis elindeki kâ rüan doktora uzattı. " mzaya hazır oluncaya kadar sende kalsın."

Dr. Holmes hazırladı ı anla mayı tekrar cebine yerle tirdi. "Yemekten sonra hemen imzalayabiliriz. Eve dönünce im'zala nz. Buna ne dersin?"

"Dört gözle bekliyorum" diye yanıt veren Avis, garsonun önünden çorba taba ını kaldırıp, Maryland tav anı koydukları ık taba a bakı.

Yemekten sonra, Avis, Dr. Holmes'un vestiyerden apkası ile pelerinini almasını bekledi, sonra birlikte dı anya çıkıp Monreo ve State soka ının kö esine kadar yürüdüler. Park bek- çisi Packard arabayı getirince, Holmes Avis'in ön koltu a oturma- sına yardım etti. Sonra kendisi de direksiyona geçti.

Avis oturdu u koltu u ok ayarak, " te ben lüks ya am di- ye buna derim" dedi.

Holmes gülmüsedı. "Bundan böyle fazlasını, daha fazlasını elde edeceksin."

atoya gidene dek ikisi de konu madılar. Avis'in söyledi i bir eyi Holmes asla unutmuyacaktı. "Everleigh Kulübünden kurtuldu uma çok seviniyorum. Yani kız karde ler bana kar ı çok iyi davrandılar, kulüpteki ya am da çok rahattı, ama her gün her gece hiç tanımadı ım yabancılarla yatmak bir süre son- ra çok sıkıcı olmaya ba ladı. nsan özel birisinin özlemını çekiy- yor. Bir kadının sevip güvenebilece i bir erkekle yatıp kalkma- sı çok güzel" dedikten sonra gözünün ucuyla Holmes'a baktı. "Herman, sen beni seviyorsun de il mi?"

"Tahmin edemeyece in kadar çok."

atodan içeriye girdikten sonra Holmes Avis'in elinden ce- ketini alıp astı. Sonra Avis'i çalı ma odasına götürdü ve cebin- deki anla mayı tekrar ortaya çıkardı. " unu hemen imzalayıp bu i i bitirelim. Ben imzamı attıktan sonra sen de imzalarsın."

Dr. Holmes kâ ıdın alını imzaladı ve Avis'in de imzalaması nı bekledi.

Tekrar anla mayı cebine kaldıran Holmes, " imdi iki bin dolarlık bir çek hazırlayaca ım, böylece ben de kendi payıma

dü en parayı ödemi olurum" dedi.

Çantasının a zını açan Avis, "Buna gerek yok, ama benim hisseme dü en parayı istersen sana hemen verebilirim. Aslında, cebimde bu kadar çok para ta ımkattan ho lanmıyorum. Kiralayaca ımız evi buldu un zaman ve e yalan alırken sen paranı korsun."

Holmes Avis'in uzattı ı para destesini aldı. "Pekala" diyerek paralan masanın çekmecesine yerle tirdi ve aya a kalktı. "Bu gecelik bu kadar i yeter. imdi biraz da e lencemize bakıp kutlayalım."

Avis koltuktan kalkarken, Holmes kolunu onun beline sa np, çalı ma odasından dı anya çıkartıp büyük yatak odasına çıkan merdivenlere do ru yürüttü.

Duvarlardaki minik aplikli gaz lambalarının ı ı ı yatak odasına çok romantik bir hava verdi ti.

Holmes dönüp Avis'in yüzüne baktı. "Birbirimizi çok yakından tanımalıyız" dedi.

"Evet ben hazırım."

Holmes uzandı. "Dur giysilerini ben çıkarayım."

"Gerekmez. Ben daha çabuk soyunurum. Sen kendin soyun. Sen beni çırıl çıplak gördün, arha ben seni hiç anadan do ma görmedim. Heyecandan yerimde duramıyorum."

Avis co kuyla soyundu, Holmes'dan daha önce soyundu. Ve erkek sırtındaki giysilerin son parçasını çıkartırken onun kar ısında çini çıplak durdu.

Avis Holmes'un esmer vücudunu inceledi. "Hiç fena de il, hiç fena de il" diye a zının içinden mınıldandı.

Holmes, "Öyleyse hiç vakit yitirmeden bir eyler yapalım" dedi.

Avis yata a ko tu. Holmes da birkaç saniye sonra onun yanma uzandı. Avis ba nını kaldırıp Holmes'un çıplak vücudunu inceledi. "Cinsel organın çok büyük. Canımı acıtmayacaksın de il mi?"

"Hayır çok nazik ve tatlı olaca ım."

"Herman dur sana dokunayım. Biraz elimde tutayım."

"Zevkle."

Avis uzanıp Holmes'un cinsel organını eline alıp usta parmaklarıyla ok amaya başladı. Sonunda, "Herman haydi.." diyebildi.

Avis'in yüzü karanlıklar içinde kayboldu u halde, Holmes onu son kez Everleigh Kulübünde muayene ederken yüzünün aldığı ifadeyi anımsadı. Bu dü ünce onu daha da heyecanlandırdı ve hiç tereddüt etmeüen Avis'in üstüne çıkıp içine girdi. Avis acıyla hafif bir çılık attı ve geriye çekilmeye çabaladı.

Fakat bundan başka hareket yapmadı.

Holmes kadının üstünde hızla ileri geri gidip geliyordu. Fakat Avis altında onun davranışlarına yanıt vermeden kalıp gibi yatıyordu. Sırt üstü yatmış hiç kıvıldamıyordu. Bütün gayreti Holmes gösteriyordu.

Holmes onun yumu ak kalçalarını biraz hareket ettirmeye çalıştı ama Avis hiç kıvıldamadan yattı.

Herhalde Everleigh'ler mü terilerinden bu kız hakkında çok ikâyet almışlardır diye içinden geçirdi.

Holmes deneyimli bir kadından bundan çok daha fazlasını bekliyordu, ama yatakta Avis'te i yoktu. Karılığında hiçbir şey vermeyen tatmin edilmesi gereken bir e ya gibi kıvıldamadan yatıyordu.

Holmes kadının üstünde ileriye geriye gittikçe a kınılı hâlâ devam ediyordu. Kadının seksi görünümü ve baktan çıkana davranışlarından onunla uzun vadeli bir ilişki içinde olacağını tahmin etmişti. Belki birkaç ay onunla birlikte ya ayabilirdi. Nasıl olsa parasını elinden almıştı. Her gece ona sahip olabilirdi. Fakat şimdi her gece ona sahip olmak istemiyordu. Parası yeterliydi. Uzun bir ilişkiye girmeye karlıydı. Bir an önce hiç vakit yitirmeden ondan kurtulmalıydı.

Bir an önce ondan kurtulma dü üncesiyle bu tek taraflı sevişmenin keyfini çıkartmaya başladı.

Zevkin doru una çıkıp doyuma ulaşmaya kadar hızla kadının üstünde ileri geri gidip geldi. Sonra derin bir iç çekikle

bo aldı.

Avis içini çekti, Holmes üstünden kalkarken gözlerini açıp baktı.

"Hey çok güzeldi" dedi.

Holmes, "mit ederim, benim için çok zevkliydi" diye yanıt verdi.

Holmes on on be dakika yastık sohbetine katlanması gerektiğini biliyordu ve bunu sabırla yerine getirdi. Sonra yataktan kalkarken, kendisini inceleme numarası yaptı ve omuzunun üstünden, "Avis üstüme biraz kan bula mı . Belki için kanı yordur" dedi.

"Asla böyle bir ey ba ıma gelmemi ti. Yalnızca ayın belirli günlerinde geçiririm. Ama o günlere henüz çok var."

"Ama samnm bu kez kanama geçiriyorsun. Sana bakmam gerek."

"Oh, imdi yataktan kalkmam mı gerek? Halbuki burası çok rahattı. Kendimi çok iyi hissediyorum. Biraz da uykum var o kadar."

Holmes pantolonunu giydi. "Birkaç dakikadan fazla sürmez. Kanamanın nerede oldu unu bilmem gerek. Haydi gel, muayene odama gidelim."

Avis yata ın içinde do rulup gerindi. "E er ısrar ediyorsan peki."

"Evet ediyorum."

"Geceli imi giyeyim mi?"

"Hayır. Oldu un gibi muayene edebilirim. Sonra yukan çıkıp uyursun. Haydi gel Avis."

Avis kar ı koymadan yataktan kalkıp, Holmes'un pe ine takıldı. Merdivenlerden inip duvardaki gizli kapının önünde durdu. Holmes kapıyı açmak için gizli dmeye bastı ve odadan içeriye girip takip etmesi için Avis'e eliyle i aret etti.

Avis içeriye girip geni bo odayı dikkatle inceledi. "ok garip bir oda" dedi.

"Doktor tarafından muayene edilirken samnm hastalar bütün yabancı gözlerden uzak olmak istiyorlar."

"Evet, haklısın bunun anlamı olabilir."

• Holmes, odanın ortasındaki muayene masasının üstüne çıkmasını eliyle i aret etti. " unun üstüne sırt üstü yat. Ben gidip aleüerimi getireyim."

Holmes odadan çıkarken Avis muayene masasının üstüne çıkıyordu.

Holmes bir saniye bile oyalanmadan, hemen duvardaki gizli odanın kapısını kapattı. Sonra ko ar adımlarla çalı ma odasına döndü, tela la kontrol panelinin yanma gidip, en üstteki muslu u çevirdi.

imdi gaz odaya dolmaya ba lamı tı.

Masasının ba ına geçip oturdu ve dergileri karı tırmaya ba ladı. Bir süre sonra yerinden kalkıp, gaz muslu unu kapattı, sonra gaz dolu odanın havasını temizlemek için ikinci muslu u çevirdi. Tekrar masasının ba ına geçip dergileri kan tınp keyifle piposunu tüttürdü. Kıçını yerinden kımıldıtmayan orospudan kurtulmu tu. E er Everleigh Kulübündeki kızlar da bunun kadar ahmak iseler birkaç hafta içinde büyük bir servet sahibi olması i ten bile de ildi.

Holmes kolundaki saatine baktı. Artık gizli odaya girip cesedi ortadan kaldırabilirdi.

Holmes, hızlı adımlarla duvardaki gizli kapının önüne gitti, dü meye basıp kapıyı açtı.

Odadan içeriye girince odanın havasını kokladı. Odaya sinen gaz kokusu tamamen temizlenmi ti.

Dosdo ru muayene masasının yanına yürüdü. Et yı nı sırt üstü yatıyordu. Daha önce onun güzel bir kız oldu unu dü ün mü tü. Halbuki imdi a zı açık gözleri kapalı yatarken görünümü pek i rençti. Holmes önce onun bile ini tutup nabzını, sonra da kalp atı lannı dinledi.

Bir ölünün olabilece i kadar ölüydü.

Holmes birinci mahzen kapa mının yanına gitti. Kulpundan tutup hızla açtı. Sonra muayene masasının yanma döndü, ellerini cesedin koltuk altılarına sokup havaya kaldırdı.

Avis ufak tefek bir kadındı, ta ımakta zorluk çekmedi. Ce

sedi mahzen kapa ının a zına yerle tirdi ve kaygan oluktan a a ıya itekledi. Ceset iki yana sallanarak gözden kayboldu.

Mahzen kapa ının yanındaki di er kapa ı açıp, Holmes dar merdivenlerden a a ıya bodrum katına indi.

Holmes hiçbir ey dü ünmeden bir robot gibi son birkaç yıldır alı kanlık haline getirdi i i i yapmaya ba ladı.

Avis'in cesedini yerden kaldırdı, sürükleyerek sönmemi kireç dolu teknenin yanına getirip içine attı. Cesedin ederi kirecin içinde eridikten soma, eline lastik eldivenlerini geçirip tekneyi bo alttı ve teknenin içindeki i renç kalmtılan ameliyat masasının üstünü ta ıdı.

Eldivenlerini elinden çıkardıktan sonra, ne terini bisturisini alıp bir zamanlar kendisine güven duyan Avis'den geriye kalan cesedin yanına döndü.

Usta darbelerle cesedi parçalara böldü.

Avis'i yer yüzünden tamamen yok etmesi yirmi dakikasını aldı.

Holmes finna odun kömür doldurup küllenen ate i canlandırıp kor haline gelmesini bekledi. Sonra Avis'in yedi parçaya böldü ü cesedini ameliyat masasının üstünden teker teker alıp finndaki alevlerin arasına fırlattı.

ini bitirdikten sonra, bodrum katını iyice temizledi. Her taraf tertemiz olunca tekrar yukanya gaz odasına çıktı. Mahzen kapaklarının ikisini de sıkıca kapattı.

Her eyin yerli yerinde ve muntazam oldu unu görüp rahatlayınca, Dr. Holmes odadan dı anya çıkıp kapıyı sıkıca kapatıp, koridorun ucundaki çalı ma odasına geçti.

Masasının arkasına yerle ince, çekmeceyi açıp bu gece kazandı ı 2.000 dolar nakit parayı çıkarttı.

Ve Avis'in kendisini kandırmadı ına emin olmak için para, lan teker teker saymaya ba ladı.

Kız karde i Aida ile birlikte Minna Everleigh yeis içinde çalı ma odasında oturuyordu.

Aida'ya, "Önce Fanny, imdi de Avis ortadan yok oldular. Her ikisi de ortada fol yok yumurta yokken kayboldular. Neden? Acaba daha iyi i teklifleri mi aldılar?" dedi.

Aida yanıt verdi. "Bu kentte onlara bizden daha iyi ko ularda hiç kimse i vermez. Chicago'da bizden daha iyi ücret ödeyen genelev yok."

"Peki öyleyse neden kayboldular? Pekala, her ne sebepten ortadamyok oldularsa, onların yerine ba kalarını bulmamız gerek. Hiç olmazsa, ilk önce birisinin yerine yeni kız bulmalıyız. Bu gece kulüp çok kalabalık olacak, büyük bir gruba önceden yer ayrıldı. Mü terilerimizi dü kinklı ma u ratamayız."

"Çalı mak için ba vuran kızların uzun bir listesi var."

Minna, "Ama hiç biri de yeterince asil görünümlü de il" diye yanıt verdikten sonra bir süre dü ündü. "Fakat yeterince asil görünümlü bir genç bayan tanıyorum. Taptaze ve gerçekten güzel. Karen Grant adındaki kız bir süre New Orleans'da çalı mı . Dün gece sana ondan söz etmi tim."

"Hani u uzun boylu kusursuz güzel mi?" .

"Evet, ta kendisi. Hiç vakit kaybetmeden ona telefon etmeliyim. Pansiyon kaldı ı evin telefon numarasını almı tim."

Minna, Karen'in telefon numarasını yazdı ı kâ ıdı bulana kadar masasının üstünü karı tırdı.

. Minna, " te buldum" dedi. "Ona Dr. Holmes'un muayenesinden geçtikten sonra i e ba layabilece ini haber verece im. Birkaç parça e yasını alıp hemen buraya gelmesini söyleyece im."

Minna, telefonun almacını kaldınp, santrale Karen'in numarasını verdi.

Hattın ucunda telefonun zili birkaç kez çaldıktan'sonra bir kadının yanıt vermesi Minna'nın ho una gitti.

"Alo?"

"Karen Grant ile konu mak istiyorum."

"Ben Karen Grant."

"Ben Minna Everleigh."

"Evet. Ümit ederim bana iyi haberleriniz var."

Minna, "Tabii haberlerim çok iyi Karen" diye yanıt verdi. Öyleye kadar dönmesini bekledi im kız ne yazık ki gözükmedi. Bu geceden itibaren devamlı evimizde çalı abilirsin. Bu ile hâlâ ilgileniyor musun?"

"Evet ilgileniyorum."

"Harika. Fakat i e ba lamadan önce, Everleigh Kulübünün doktoru Herman Holmes tarafından muayene edilece ini bilmeyi isterim. Saat be te buraya gelebilir misin? Doktoru ça ıracağım. E er herhangi bir hastal ınız yoksa hemen Farıny'nin odasında çalı maya ba larsınız. Saat altı ile yedi arasında mü teri seline tutulaca ız. Oh, evet en iyi giysilerini bir valize koyup getir. De i tirebilece in iki ık elbise, iç çama ırların, ipek sabahl ın, tabii e er varsa."

"Var Bayan Everleigh."

"Öyleyse seni bekliyorum Karen."

"Ben de i e ba layacağım saatleri i ple çekiyorum."

Minna telefonu kapatıp, Aida ile konu maya ba ladı. "Çalı maya pek hevesli. Buraya gelece i saati i ple çekti ini söyledi. Sanırım çalı maktan keyif alan kızlardan. Onun sayesinde biraz rahat soluk alca ımızı tahmin ediyorum."

Aida, "Dr. Holmes'dan ne haber?" dedi.

"Ona telefon etmek niyetindeyim."

Bir dakika sonra Minna telefonda Dr. Holmes ile konu u yordu.

"Dr. Holmes ben Minna Everleigh."

"Buyrun efendim. Size ne gibi bir yardımım dokunabilir?"

Minna sert fakat ikna edici ses tonuyla konu tu. "Doktor bana gerçekten yardımınız dokunabilir, hem de çok önemli. ki gün üst üste gelip haftalık muayenelerinizi yaptı nızı biliyorum. Fakat bugün bir kez daha buraya gelmenizi istiyorum. Çok önemli. e yeni bir kız alıyoruz. Görünü te kusursuz ve çok sa lıklı, ama iyice emin olmalıyım. Onu muayene etmenizi istiyorum. Eminim on be dakikadan fazla sürmez. Bir hafta içinde sizi üçüncü kez buraya ça ırdı ıma üzgünüm, ama bu kızın hemen bu gece i e ba lamasını istiyoruz."

"Hiç mahzuru yok. Kulübe saat kaçta gelmemi istersiniz?"

"Be sularında. Sanırım o saate kadar muayenehanenize gelen hastalannızdan kurtulursunuz."

Hattın di er ucunda uzun bir sessizlik oldu. Holmes'un randevu defterine baktı ı anla ılıyordu. Holmes, "Aslında, saat dört buçukla be arası iki hastam var. Ama onların durumları acil de il. Her ikisi de bekleyebilir. Onlann randevulannı iptal ederim. Saat be e do ru orada olmaya çalı aca ım."

"Aida ile ben çok te ekkür ederiz Dr. Holmes. Birkaç saat sonra görüşmek üzere."

Ö leden sonra saat dört buçu a yakla ırken, Karen sinirden neredeyse kriz geçirecekti.

Valizini topladı tı. Kendisine en yakı an giysisini giymi - ti Everleigh Kulübüne gitmek üzere tramvaya binmeye hazırды.

Ama yine de kendisini hazır hissetmiyordu.

Doktor muayenesinden korkmuyordu. Sadece doktor çıkıp gittikten sonra yüz yüze gelece i sahneyi dü ünüp endi eleni - yordu. Hiç tanımadı ı yabancı bir adamla üst kata çıkıp yatma - sı gerekiyordu. Ve bu a ktan yoksun yabancı adamla sevi mek zorunda kalacaktı. Hiç dü ünmeden böyle bir rolü gönüllü üst - lendi ine pi mandı. Neden böyle davrandı ını merak etti. Be - lediye Ba kam Carter Harrison'a yardım etmek istedi ine üp - he yoktu. Adam bir zamanlar annesine kar ı çok iyi davranmı tı. Karen de ona olan borcunu ödemek istemi ti. Ayrıca, Belediye Ba kanının erkek yardımcılarından hiçbirisi ona yardımcı ola - mıyordu. Karen o adamlara meslekda lan Gus Vamey'in ba - ramadı ını bir kadının ba arabilece ini kanıüamak istiyordu.

Belediye Ba kam bu tatsız i i kıvramayaca ını söyleyip ken - disini ba tan uyardı tı, ama Karen Ba kanın söylediklerine kulak asmamı tı. Ba ına korkunç bir bela germeden bu i ten tereya - ndan kıl çeker gibi sıyrılacak ım söyleyip Ba kana güvence vermi ti.

<

Ama imdi pek emin de ildi. Kendisini bekleyen çirkin, i

renç olayları ve deneyimsizli inin ba ına açaca ı belalan dü-
ünüp korkuyordu.

Yine de sevinmesi gereken bir konu vardı. Güzelli i ve ze-
kâsı sayesinde dünyanın en ünlü genelevine girebilmi ti.

Pansiyon kaldı ı evin holünde durup dü ünürken, kazandı-
ı bu zaferi Belediye Ba kanı Harrison'a haber vermesi gerek-
ti ini fark etti.

Minna Everleigh ile dünkü ilk görü mesinden sonra, Ba -
kanla konu mu tu. Toplantının iyi gitti ini fakat i e kabul edi-
lip edilmeyece ini bilmedi ini söylemi ti. Sesindeki korkuya
ra men, Ba kan Karen'in yaptı ı ilerlemeden ho nut kaldı ını
saklamaya gerek duymamı tı. Everleigh Kulübüne bir muhbir
yerle tirme olana ı yakaladı ına seviniyordu.

imdi, kısa bir süre için dahi olsa, Minna'nın kendisini i e
aldı ını Belediye Ba kanına haber vermeliydi.

Telefonla Belediye Sarayını aradı ve kısa süre sonra hattın
di er ucunda Harrison'un sesini duydu.

"Sayın Ba kan ben Karen Grant."

"Merhaba, Karen. İyi misin?"

"Çok iyiyim. Pansiyon kaldı ım evden telefon ediyorum,
ama biraz sonra Everleigh Kulübüne ta ınıyorum. Odamı kısa
bir süre için kız arkada lanndan birisine devrediyorum. Evin
doktorunun verece i temiz raporundan sonra, bu gece Everle-
igh kızlanndan biri olarak i e ba lıyorum."

"Karen, ba ına bir bela açılmasını istemem."

"Endi e etmeyin Sayın Ba kan, ben kendimi idare edebili

"Dikkatli ol, çok çok dikkatti ol."

Karen elinde valiziyle Everleigh Kulübünün kapısını çalın-
ca, Minna Everleigh onu sevgiyle kar ıladı.'

Minna, "Mudu ailemizin bir parçası olmaya karar verdi ine
çok sevindim Karen" dedi. "Dr. Holmes henüz gelmedi. Ama

bir iki dakika sonra burada olur. Bu arada sen yukarı kata çıkıp yedi numaralı yatak odasına yerle —Fanny'den bo alan oda— ve muayene için çini çıplak soyun."

Karen tereddüt etti. "Çini çıplak soyunmam art mı? Daha önce de muayene oldum, ama doktorlar bluzumu filan çıkarttırmadılar. Yalnızca etekli imi çıkartıp bluzum üstümde kalsa olmaz mı?"

Minna ka lannı çattı. "Ha,yır, bütün giysilerinizi çıkarmanızı ye lerim. Dr. Holmes belki gö üslerinizi muayene etmek ister. Neden böyle birdenbire çekinip utanıyorsun? Deneyimli oldu unu söylemi tin. Dün benim önümde çinlçıplak soyundun."

"O ba ka, siz kadınsınız. Uzun süredir bir erkekle birlikte olmadım."

Minna, Karenin kolundan tutup ona güvence vermek ister gibi sıktı. "Karen, bu evde. her gece sadece erkekler için çinlçıplak soyunacaksın. Onun için buna kendini alı tır."

"Haklısınız. Özür dilerim Bayan Everleigh."

Minna, " imdi hepimiz büyük bir aileyiz."

"Pekala, Minna."

Minna konu maya devam etti. "Sanki imdiye kadar hiç çıplak erkek görmemi gibi. New Orleans'da bir evde çalı tı nı ve deneyimli oldu unu söylemi tin."

Minna'nın kendisim dikkatle süzdü ünü fark eden Karen ne eli bir kahkaha attı. "Saçmalıyordum" diye yanıt verdi. "Herhalde ortam de i ikli i, yeni bir ev. Endi e etme Minna. Sorun de il. Yukarda yedi numaralı oda..."

"Evet. Giysilerini çıkardıktan sonra sabahlı nı giyebilirsiniz. Doktor gelir gelmez onu kendim yukarıya çıkartaca ım."

Karen merdivenleri çıktı. Sahanlıkta durup soluk aldı ve aradı ı odayı bulana dek koridorda ilerledi.

Odadan içeriye girince, valizini dik arkalıklı iskemlenin üstüne bıraktı, kapa nı açıp içinden eflatun ipek sabahlı nı buldu.

A ır a ır isteksizce, giysilerini çıkartmaya ba ladı. Bir yandan da ba na bir zarar gelmeden bu evden nasıl kurtulaca

ını dü ünüyordu. Çınlçıplak kalınca sırtına ipek sabahlı ını geçirdi. Sonra asabi adımlarla yatak odasının içinde dola ıp görkemli e yaları ve aksesuarlan teker teker inceledi.

Aradan be dakika geçtikten sonra Karen kapının vuruldu-
unu duydu.

Hızla dönüp arkasına bakınca, Minna ile birlikte elinde doktor çantası ta ıyan sakallı ve çarpıcı bir adamın içeriye gir¹
di ini gördü.

Minna, "Karen, bu Bay Dr. Herman Holmes" diye tanı tır-
dı. " imdi seni hemen muayene edecek. Eminim fazla uzun sürmez...."

Minna'ya yanıt verirken Holmes gözlerini Karen'e dikmi
bakıyordu. "On be dakikadan fazla sürmez."

"Pekala, ikinizi ba ba a bırakıyorum" diyerek Minna ka-
pıdan çıkarken, "Dr. Holmes'verece iniz raporu almaya gelece-
im. Karen ilk mü terini yukanya getirmeden önce biraz din-
lenmelisin. Aslında doktor gittikten soma, sana bu evin kurallanndan
söz etmek istiyorum."

"Evin kuralları mı?" diye Karen sordu.

"Oh, Everleigh Kulübünü ziyarete gelen erkeklere kar¹
nasıl davranaca ım anlataca ım."

Minna bunlan söyledikten sonra, yatak odasından çıkıp,
Dr. Holmes ile Karen'i ba ba a bırakn.

Doktor Holmes bakı lannı Karen'in yüzünden çekip elin-
deki çantasının içini kan tırmaya ba ladı. "Sabahlı ını çıkar
Karen" diye seslendi. "Yata ın kenanna otur. Önce gö üslerini
muayene edece im. Daha sonra, yata a sırt üstü uzamp, bacak
lannı kıvınp karnına do ru çekip iki yana açarsın. Hiç bir züh-
revi hastalık belirtisine rasüamayaca ıma emin olmalıyız."

"Doktor zührevi hastalı ım yok."

"Genç bayan bırakın da buna ben karar vereyim."

Karen içini çekip, sırtından sabahlı ını çıkardı ve piriñç
karyolanın yanına gidip kenanna oturdu.

Çantasının içinden spekulumunu çıkartan Dr. Holmes'un
kendisini inceledi im fark etti.

Karen'e do ru yakla tı. Ve birden bire onun önünde durdu. Koyu mavi gözlerini ipnotizma olmu casma Karen'in çıplak vücuduna dikti.

"Karen" diye söze ba ladı. "Sen gerçekten çok güzel bir kadınsın. Minna Everleigh'i mükemmel zevkinden dolayı tebrik etmeyi unutmamalıyım."

"Te ekkür ederim."

"Bu evdeki bütün kızları muayene ettim. tiraf ederim ki içlerinde senin kadar güzelini görmedim."

"Ben... ben ne diyece imi bilemiyorum."

"Erkeklerin senden nasıl zevk alacaklanm dü ünüp sevin. Burada çok iyi i yapacaksın."

"Ben... ümit ederim."

"Ben iyi i yapaca ına garanti veriyorum" dedikten sonra Dr. Holmes elindeki spekulumu yata ın üstüne bırakıp, Karen'in gö üslerine uzandı. "Dur bakalım. Önce gö üslerini muayene edelim, bakalım bir gariplik var mı?"

Karen büyük bir çaba gösterip dolgun gö üslerini ileriye do ru uzattı. Dr. Holmes kızın iki gö sünü biren avuçlayıp hafifçe sıktı. Sonra her iki elinin parmaklarını gö üslerinin üstünde dola tırdı. Memelerinin ba larını tekrar tekrar tutup sıktı.

Karen, "Aynı hareketi tekrarlamak zorunda mısınız?" diye sordu.

Dr. Holmes kızın sorusunu duymamazlıktan gelip aldırma dı. Ve ince uzun parmaklarını Karen'in memelerinin üstünde ok arcasına dola tırmaya devam etti. "Çok yumu ak, dolgun ve sa lıklı. Sizi ve Minna'yı temin ederim ki endi e edilecek bir durum yok. imdi lütfen sırt üstü yata a uzanın ve bacakla nnızı iki yana açın —daha açın canım— bir bakalım."

Utançtan kıpkırmızı kesilen Karen sırt üstü yaüp, doktorun parmaklarının bacaklarının arasına girip orasını burasını kurcalamasına sesini çıkarmadan razı oldu.

Dr. Holmes spekulumu eline alıp dizlerinin üstüne çöküp ba mını Karen'in bacaklarının arasına soktu.

Karen onun sıcak nefesini kasıklarında hissediyordu.

Doktor dilini. ıklattı. A zının içinden, "Mükemmel, mükemmel" diye mınıldandı. "Bugüne dek gördü üm en sa lıklı kadın. Biraz daha içine bakayım."

Karen spekulumun içine girdi ini hissetti. Doktorun muayenesi ebediyen sürece e benziyordu.

Karen, "Biraz daha çabuk olamaz mısınız?" diye kar ı koydu.

"Emin olmam gerek."

En sonunda i ini bitirmi e benziyordu.

Doktor, "Kalkıp oturabilirsiniz" dedi.

Karen yata ın üstünde do rulurken, baca ına sert bir eyin dokundu unu hissetti. Baca ına neyin dokundu unu anlamak için bakınca, doktorun pantolonunun önünün göze batacak e-kilde kabardı ını gördü. a ırıp, gözlerini ba ka tarafa çevirdi. Doktor da arkasına dönüp spekulumunu çantasına yerle tirdi.

Karen, "Pekala, bir eyim yok" dedi.

Doktor yava ça yanıt verdi. "Bir anlamda var Karen" dedi.

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Anladı ım kadıyla, Everleigh Kulübünde deneyimli bir kadın oldu un için i buldun. Everleigh karde ler yanlarında deneyimli kadın çalı tırmak isterler."

"Evet, do ru."

Dr. Holmes yüzünde çarpık bir gülümsemeyle Karen'e baktı. "Sizin deneyiminiz yok genç bayan. Bir erkekle asla yatmamı sınız. Siz bakiresiniz."

"Yalan söylüyorsun."

"Yaptı ım muayeneye göre hayır. Hâlâ bakiresin."

Karen akayla, "Bir yanlı lık olmalı" diye yanıt verdi.

"Hayır yanlı lık filan yok" diye Holmes konu maya devam etti. "Bu i i alabilmek için deneyimli oldu unu ileri sürüp yalan söyledin. Ama, birlikte olaca ın ilk erkek içine girmeye kalkı nca —e er bu bir mü teriyse— seni i inden edebilir. Çar aflann üstünde kan lekelerini görünce, a kına dönecek ve hiç ku kusuz ya Minna'ya veya Aida'ya haber verecek. Sen de o anda i ini kaybedeceksin. imdi, bu duruma dü mekten seni

kurtarabiliriz."

"Nasıl?"

"Minna'ya benimle birlikte muayenehaneme gelmen gerekti ini söylerim. Ve orada seni bakirelikten kurtanm."

"Yani bana ameliyat mı yapacaksınız?"

"Hayır. Bekaret zarını delmenin tek yolu vardır. Bu ikimiz için de çok zevkli bir deneyim olacak ve sen de böylece deneyim kazanacaksın. Ben..."

"E er sizi yanlı anlamadıysam" diye Karen öfkeyle yanıt verdi. "Önerinize yanıtım hayır! Bana asla dokunmanızı istemem. Siz bir doktorsunuz, ey de il."

"Evet ben doktorum ve senin iyili ini dü ünüyorum."

"Sen i reñç bir zamparasın" diyerek Karen aya a fırladı ve sabahlı m giydi. "Sizi yalnızca doktor olarak kabul edebilirim. Benim için doktordan ba ka bir ey olamazsınız. Deneyimim konusunda ansımı deneyece im."

"Sen nasıl istersen Karen. Tabii seni i inden kovdurmak niyetim yok. Ama korkanm i ini kısa sürede kendin kaybedeceksin. Her neyse, benim bir çapkın veya daha fenası i reñç bir zampara olmadı mı bilmeni isterim. Ben yalnızca sana iyilik etmek isteyen bir profesyonelim."

Karen hiç yanıt vermeden sessizce durdu. Kapı dı andan çalındı.

Dr. Holmes, " çeri girin" diye seslendi.

Minna Everleigh odadan içeriye girip önce Karen'e sonra da Dr. Holmes'a dikkaüe baktı.

Minna, "Muayene bitti mi?" diye sordu.

Çantasını eline alan Dr. Holmes, "Tam zamanında geldiniz" dedi. "Karen'i iyice muayene ettim. Durumu mükemmel. Çok sa lıklı. Onun için endi e etmenize gerek yok."

Minna üstüne büyük bir rahadı n çöktü ünü hissetti. "Çok sevindim. Çok te ekkürler doktor."

Dr. Holmes, "Benim için zevkti" diye yanıt verdi. Dönüp Karen'e göz kırptı. "Seni muayene etmek benim için zevkti. Ay nca sa lıklı oldu una sevindim."

Karen a zının içinden usulca, "Te ekkür ederim" diye mıldandı.

Minna ile birlikte doktorun ne eyle kapıdan çıkıp gidi ine baktılar.

Yatak odasının kapısı kapanınca, Minna Karen'e sandalyeye oturmasını i aret etti. Kendisi de kızın kar ısına geçip oturdu.

Minna, " İk mü terin yukarıya çıkmadan önce yanm saatlik bo zamanın var" dedi. "Mü terin gelmeden önce, burada nasıl davranacağını sana anlatmak istiyorum. Bu evde her eyn anahtan senin arzu edilir genç ve güzel bir kadın oldu unu asla unutmamandır. Sen kaldırımlarda sürten pasaklı bir sokak kadını de ılsın. E er Everleigh kızlarından birisi olmak istiyorsan, mü terinin yanında her zaman kibar ve sabırlı olup, burada niçin bulundu unu unutmam gerek."

Minna cebinden sigara paketini çıkartıp bir tane yaktı.

"Buraya gelen centilmenlerin hepsi gerçek birer beyefendidir. Ve kızlanımızı onlara do ru dürüst takdim ederiz" diye Minna konu tu. "Her kızın her mü teriye usûl ve âdaba göre tanı tırılmasına dikkat ederiz. Di er genelevlerde oldu u gibi Everleigh Kulübünde kızlar sıraya dizilip mü terinin kendilerini seçmesini beklemezler. Mü teriler geldi i zaman ne ben, ne de Aida, 'Haydi kızlar a a ıya inin' diye seslenmeyiz. Ben her mü teriyi ahsen kendi elimle odana getirip eninle tanı tıracağım. Bundan sonra sen mü terinle ba ba a kalacaksın. Bazı zamanlarda, e lenceye ayıracak bol zamanımız varsa, en güzel gıysilerinden birisini giyip a a ıya inmeni ve mü terilerinizle salonda sohbet edip veya restoranda.birlikte yemek yiyerek e lendirmeni rica edeceğim. Daha önemlisi, senden bir tek ey istiyorum. Mü terilerinin ihtiyaçlarını özenle yerine getirmelisin. Bir eyi aklıdan hiç çıkarma: Everleigh Kulübünde kabalı a asla yer yoktur. Tatile çıkmı bir memuru, veya elinde çek defteri bulunmayan birisini mü teri olarak kabul edemeyiz. Burada bizler yalnızca centilmenlere zaman ayınp hizmet veririz."

Minna sönen sigarasını yaktı.

"Biliyorum, ne kadar deneyimli olursan ol, ilk günler biraz

zorluk çekeceksin. Hiçbir mü teriyi aceleye getirme ve onlan sakın yolunacak bir kaz gibi dü ünme. Burada kabalı in hiçbir türüne, hırsızlı a, üçkâ ida ve dalavereye yer yoktur. Bizim görevimiz mü terilerimize hizmet vermektir. Senin görevin ise onlan bugüne dek alı madıktan bir ekilde e lendirmektir. Ver, fakat ilginç ve esrarengiz ver. Karen, Everleigh Kulübünde çalı tı in için gurur duymanı istiyorum. Bir saat sonra, seni ilk mü terinle tanı tırdıktan sonra, buraya ait oldu unu anlayacak-sın."

Bütün bu söylev boyunca ve Minna'nın az önce anımsattı ı gibi Karen az sonra yabancı bir adamla ba ba a kalaca ını dü ündükçe korkudan titriyordu. Az sonra, mü terilerden birisi kendisini kö eye sıkı tınca, bir orospu gibi davranması gerekecekti. Minna'nın sözlerinden Everleigh Kulübünün hâlâ bir genelev gibi faaliyette bulundu u yeterince anla ılıyordu, ama bu Belediye Ba kanının kulübü kapatmasına yeterli somut bir kanıt de ildi. Mü teri parasını ödeyip, soyunup Karen'in koya-nuna girince somut kanıt elde edilecekti. Bu çok korkunç bir fi-kirdi.

Minna konu maya devam ederken, Karen onu yan kulak, zar zor dinliyordu. "Sana söylediklerime ilaveten kulüpte nasıl davranaca ına dair bilmen gereken bir iki küçük nokta daha var. Bunlardan birisi..."

Kapının sertçe vurulmasıyla Minna'nın sözü yanda kesildi. Kapı açıldı ve Aida rüzgâr gibi içeriye daldı. Yüzü kül gibi sol-mu tu. Elinde bir not kâ ıdı vardı.

Aida, "Minna hemen seninle konu mam gerek çok acil" di-ye söze ba ladı.

"Birkaç dakika bekleyemez misin?"

Aida sert sesle, "Hayır" dedi. "Ellerinde valizleriyle az önce kim geldi a a ıda kimler var biliyor musun? Cathleen ve Bru-ce!"

Kulaklarına inanamayan Minna, "Kim?" diye sordu.

"Cathleen ve Bruce Lester, Kentucky'deki ye enlerimiz. A abeyimiz Charlie'nin çocukları."

Minna'nın a kınıktan a zı bir kan açık kaldı. "Onların burada ne i i var?"

"ki hafta burada bizim yanımızda kalacaklarını . Cathleen Harold T. Armbrusterin o lu Alan ile evlenene kadar bu evde bizimle birlikte ya ayacaklar."

Minna'nın sesi solu u kesilmi konu amıyordu. "Ama burada kalamazlar.."

"Kalamayacaklarını ben de biliyorum, ama niyetleri buraya yerle mek. Buraya geleceklerini daha önceden biliyorduk. Armbruster'ların Kentucky'ye gittiklerini ve o ullanın Cathleen ile tanı ıp ona â ik oldu unu ve evleneceklerini biliyorduk. Babalan çocuklara destek olaca ımızı ö renmek..."

Minna, "Evet hatırlıyorum" dedi. "Charlie'ye kısa bir not yazıp, onları yanımıza göndermesini istemi tim, ama yalnızca dü ünde onları yalmz bırakmayaca ımızı ima etmi tim. Tan nım, onları burada konuk edece imizden söz etmemi tim."

Aida elindeki mektubu havada salladı. "A abeyimiz Cathleen ile birlikte bu mektubu yollamı . Dü ün gününe kadar çocuklarının Chicago'da sosyete mensup zengin halalarının yanında kalmalarını istiyor. Çocuklar otelde kalamazlarını . Kentucky'deki evlerine sıçan dü se ba ı patlayacak kadar fakir oldukları halde, zengin ve saygın ki iler olduklarını kanıtla mak istiyor.. Bunca yıldır a abeyimize Chicago sosyetesine mensup iki zengin kadın oldu umuzu ve büyük bir konakta ya adı ımızı yazıp çizdik. Evet, Charlie de bizim yalanlanmıza inanmı , imdi çocukların halalarının ya adı ı kona a gönderiyor. Minna, çocukları a a ıda bekliyor. Onları artık geri gönderemeyiz. ki hafta bu duruma boyun e mek zorundayız. Dü ün olup bitene kadar Cathleen ile Bruce'a katlanacağız. Ba ka ne yapılabilir ki?"

Karen ile Aida'nın arasında duran Minna derin dü ünelere daldı.

Minna, "Kendi kazd ımız kuyuya dü tük" dedi. "Zengin, saygın hala rolüne devam edece iz ve kona ımızım kapılanm ye enlerimize açaca ız. Dur bir dü üneyim..." Minna bir süre

dü ündü. Sonra Aida ile konu maya ba ladı. " İlk önce. Ed mund'a söyle restoranımızda yalnızca i yemekleri kabul etti imizi belirten bir not hazırlayıp kapıya assın. Ak am yemekle- rinde mü terilere varyete programları düzenlenecektir, ama di er e lenceler yeni bir bildiriye kadar kaldırılmı tır. Salonla nn yeniden dekore edildi ini ve iki hafta süreyle kapatıldı ım belirtsin. Cathleen ve Bruce burada misafir kaldı ı sürece erkek mü terilerin üst kata çıkmalarına asla izin verilmeyecektir."

"Ama kızlanmız?"

"Restoranda varyete gösterisininin dansözleri pozuna girsin- ler. Yalnızca dansöz pozuna girsinler ba ka bir ey yok. çle- rinden ikisini tatile yolla ve onlann odalannı Cathleen ile Bru ce'a Ver. Aida hemen kızlan topla ve durumu açıkla. Burada ne i yaptı ımızı kesinlikle a ızlanndan kaçırılmamalanm istiyorum. Ak am yeme ine gelen mü terileri e lendiren dansöz ve arkıcı hepsi bu kadar. Ne yapaca ım anladın mı? Kapının önüne not asmayı sakın unutmayın.!"

"Kızlara çalı madıkları günlerin parasını ödeyce imizi söyleyebilir misin?"

Minna, "Evet onlann günlük kazançlanm ödemeliyiz. Asıl konu Cathleen ile Bruce'u bu görkemli konakta ya ayan saygın birer hanımefendi oldu umuza inandırmak. Kendimizi e len- dirmek için evin içinde çok lüks birinci sınıf bir restoran i letti- imizi söyleriz. imdi sen hemen git. Kızlan topla ve onlara gerçe i anlat. Onlardan ne bekledi imizi söyle. Ben de a a ıya inip Cathleen ile Bruce'u sevinçle kar ılayıp, onlara ho geldi niz demeliyim."

Aida kapıdan fırlayıp dı anya çıkü, ko arak merdivenler- den ihdi,

Minna da tam onun arkasından odadan fırlamak üzereyken, birdenbire Karen'in yatak odasında oldu unu anımsayıp durdu. "Karen sen'olup bitenleri duydun. Onun için durumu biliyorsun. Az önce ilk mü terinin yukanya çıkmasını bekledi ini biliyo- rum. Ama özür dilerim, bu geceden itibaren iki hafta süreyle odana erkek kabul etmeyeceksin. Giyin ve a a ıya in. Aida siz

lere bir dans gösterisi hazırlarken di er kızlarla tanı " diyerek kapının tokma ını tuttu. "Karen, olayların bu ekilde gelişine üzüldüm. Özür dilerim. Yeni oldu un halde hakkına düşünürdüm. Ücreti sana ödeyeceğim. İleride daha iyi para kazanacaksın. Ama imdilik başını havada tut. Ve külodunu sakın a a ıya indirme."

5

Minna merdivenlerden inip antreye çıkınca, ye enlerinin el-
lerinde valizleriyle holde beklediklerini gördü. kisini de
çocukluklarından beri görmemi ti, ama bu iki yeti kin insanın
ye enleri Cathleen ve Bruce Lester olduklarını anladı.

Onlara yaklaınca, Minna Cathleen'nin yıllarca önceki ken-
di haline benzediğini gördü. Kız kendisinden pek fazla uzun
boylu de ildi. Yani Cathleen ufak tefek, san saçlı, parlak mavi
gözlü, küçük masum yüzünün ortasında fındık gibi ufacık bu-
runlu güzel bir kızdı. Vücut hatları ince göğüsleri de ufaktı. On
dokuz yaından fazla göstermiyordu. O lan ise daha büyüktü,
herhalde yirmi iki yaında. Dört köşeli, kahverengi
gözlü, koyu kumral gür saçlı, a a ı yukan bir doksan boyunda,
zayıf fakat vücudu sırtım gibi kaslı bir delikanlıydı.

Minna, "Cathleen" diye seslendi.

Kız asabiyede gülümsedi.

Minna hemen onun üstüne yürüyüp kollarının arasına alıp
sarıldı. "Ben Minna hala. Sonunda sizi gördüm üme sevindim.
Evimize hoş geldin."

Cathleen'den âynlan Minna Bruce'un yanına gidip delikan-
lıya sarıldı. "Bruce çok büyümüşün —boyun da çok uza-
mı — Louisville'de seni son gördüğümden bu yana çok geli-
mişsin. Lester Kona'na hoş geldin."

Bruce, "Bizi evinize kabul etmeniz büyük konukseverlik" dedi.

"Bizim için büyük zevk. İmdi ikiniz benimle gelin bakalım" diyerek Minna her ikisinin elinden tuttu. "Valizlerinizi burada bırakın. Sonra hizmetkârlardan birisiyle yukarıya odanıza yollarım. Fakat önce oturma odasında biraz konu alım. Her ikinizi de yakından tanımak istiyorum."

Minna ye enlerini en çok sevdi i oturma odası dedi i ve bütün dekorasyonunu tek ba ına yaptı ı Altın Odaya götürdü.

İ l l göz kama tıncı odadan içeriye girince, pırıldan gözleri kama an Cathleen bir an oldu u yere mihlanıp kaldı. "Harika, ahane" diye fısıldadı. " u piyano altın. Onun gibisini hiç görmedim."

Minna, "Yıllarca önce onu Paris'te yaptırdım" diye yanıt verdi.

Bruce a kınıktan ziyade merakla odayı inceliyordu. "Beni ba ı layın Minna hala, babam çok zengin oldu unuzu söyledilerdi, ama böylesine göz kama tıncı lüks içinde ya adı ınızı bilmiyorduk."

Minna, "Ke ke babanız da ya adı ımız evi görseydi. Ama bunca yıldır Chicago'dayız, bir kez olsun gelmedi" dedi.

Bruce yanıt verdi. "Felç geçirdi inden beri pek fazla hareket edemiyor. Ayrıca böyle bir yolculu a çıkabilecek kadar parası da yok."

Ye enlerini altın kuma la kaplı divana do ru götüren Minna, "Evet bu konuyu çok kısa süre sonra çözümleyeceğim" dedi. " kiniz de oturun. Ben de sizin kar ınıza oturacağım."

Ye enleri divana yerle tikten sonra, Minna da onlann karısındaki koltu a yerle ip, tekrar konu maya ba ladı.

Minna, "Sizleri bekliyorduk" dedi. "Çünkü Charles bana bir süre önce yazdı ı mektupta, Cathleen'nin Chicago'ya evlenmeye gelece ini ve Bruce senin de ona e lik edece ini haber yemi ti. Babanızın sizi evimizde konuk etmemizi ve dü ünde Cathleen'i yalnız bırakmamamızı isteyece ini biliyordum. Do rusu ikinizin herhangi bir otele yerle mek yerine bizim evimiz

de konuk olmak isteyece inizi bilmiyordum. Aida ile ben çok sevindik, ama daha önceden haberimiz olsaydı."

Cathleen hemen söze kan tı. "E er sizi rahatsız ettiysek..."

Minna onun sözünü kesti. "Hayır, kesinlikle hayır."

Bruce aya a kalkıp öne do ru yürüdü. "En iyisi ben durumu açıklayayım. Hepimiz bir aile oldu umuza göre gerçekleri saklamakta yarar yok. Babam artık hemen hemen hiç avukadık yapamıyor. Hastalı ı onu iyice yıprattı. Önce annemiz öldü, arkasından babama felç geldi, artık babam bütün co kusunu yitirmi gibi. Hâlâ eski evde oturuyoruz, ama pek yakında onu da satmak zorunda kalaca ız. Do rusu babamın be parası yok. Evi geçindirmek için ben bankada çalı yorum. Babam elindeki avucundakini bir araya toplayıp dü ün töreni için buraya gelebilmemizi sa layacak yol parasını denkle tirdi. Fakat Pearl ve Harold T. Armbrusterin bizim meteli e kur un sıktı ımızdan haberleri yok. Onlar insanları görünüşleriyle de erlendiriyorlar. Onlara iyi bir aile oldu umuz güvencesini verebilmek için babam size mektup yazıp bizi evinizde konuk etmenizi istedi."

Minna ba mını salladı. "Evet Aida bunu bana söyledi."

"Babam e er kız karde lerinin yanında kalıp, onların yüksek sosyete çevresine girersek —ve e er Armbruster'lann ho una gidecek ko ullar altında ya arsak— Cathleen'in o ullanna uygun bir gelin oldu undan ku ku duymayacaklarına inanıyor. Aslında, Alan Cathleen'e delicesine tutkun. Onun böyle eylere de er verdi i yok. Ama anası babası onun gibi dü ünmüyor. Cathleen'in güzelli inden ve zarafetinden Armbruster'lar çok etkilendiler. Babam onu özel bir okula göndermi ti."

Minna,, "Tıpkı benim gördü üm e itim gibi" dedi. "Tanrı bilir ya Güneyde kibarlık ve zarafet paradan daha önemlidir."

Bruce kabaca, "Ama sefalet önemli de ildir" diye yanıt verdi. "Bunu söyledi ime üzülüyorum. Fakat Cathleen'in iyi bir aileden gelmesi Armbruster'lar için çok önemli yani iyi ve zengin bir ailenin kızı olması çok önemli demek istiyorum."

Minna, "Anlıyorum" dedi. Ka larını çatıp durumu tarttı. Armbruster'lann üstünde iyi bir ekti bırakabilmek için ye enle

rini nasıl idare edece ini dü ündü. "Anlatın bakalım, Armbruster'lar ile nasd tanı tınız?"

Cathleen hemen canlandı ve çekingenli ini hafifçe üstünden attı. "Bay Armbruster çok zengin bir adam. Et paketleyici

Minna, "Evet duydum" dedi.

"Armour ve Swift gibi Chicago sosyetesinde kendisine iyi bir yer edinmek hevesinde. Chicago'da yan adarına sahip olmak prestij sembollerinden biri. Bay Armbruster da kendisine ait yan atlanna sahip olmak istiyor. Kansı Pearl ve iki çocu u, Alan ve Judith ile Louisville'e geldi. Kentucky'deki en iyi cins atlan satın almak istiyordu. Birisi onu Bruce'a yollamı . Bruce iyi cins adardan anlıyor çünkü. Hattâ Bruce'un da kendisine ait üç tane yan atı var."

Bruce, "Öyle pek önemli de il" diye itiraf etti. "Bay Armbruster benim adarımla ilgilenmedi, fakat ben onu di er at yeti tiricileri ile tanı tırdım."

Minna ye eninin sözünü kesti. "Sana minnettar kaldı ına eminim."

"Aslında, benim taylarımdan birisi ola anüstü, Frontier adında üç ya ında bir tay. Bankadaki memuriyetimden kazandım paranın yansından ço unu harcaayıp, Frontier'i Chicago'daki Amerikan Derby yarılanna soktum."

Mirana, "Yani Frontier'i ta oralardan buraya kadar yan a sokmak için mi getirdin?" diye sordu. "Neden onu kendi eyaletinizdeki Kentucky Derby yan lanna sokmadın?"

Bruce, "Çok iyi sebeplerim var" diye yanıt verdi. "Birinci sebep para. Kentucky at yan lannda birinci gelen at be bin dolar para kazanıyor. Halbuki Amerikan Derby yan lannda birinci gelen at yirmi be bin dolar kazanıyor. Yani be misli fazla. Böylesine yüklü para kazanırsam, aileme büyük yardımım dokunacak. Fakat ne yazık ki Frontier'in Amerikan Derby yan lanna katılması için ya ı küçük, ayrıca bu yan a dayanacak güçte olmadı mı ö rendim. Ama onu da buraya getirmi bulundum. İmdi onu satı a çıkartacağım. Böylece biraz para kazanmayı

ümit ediyorum."

Minna, " n allah ba arırsın" dedi. Sonra dönüp Cathleen ile konu maya ba ladı. "Ni anlınla ne kadar romantik tanı mı sın."

"Evet, Minna hala. Onu görünce çok seveceksin. A a ı yu-
karı a abeyim kadar uzun boylu. Esmer ve çok yakı ıklı. Birbi-
rimize ilk görü te â ık olduk.

Minna, "Louisville'de çok sık görü tünüz mü?"

"Bir ay hemen hemen her gece bulu tuk, ama annesi ve ba-
bası hep yammızda idi" diye Cathleen yanıt verdi. "Annesi ve
babası beni çok sevdiler. Alan'a evlenme teklifi yapmasına izin
verdiler. Armbruster'lar Chicago'da çok zengin iki halam oldu-
nu ö renince de pek sevindiler. Dü ün iki hafta sonra onların
evinde yapılacak. Bruce ile ben bu sabah geldik. Önce Bruce'un
atim yerle tirebilece imiz bir ahır aradık, sonra da buraya gel-
dik."

Minna, "En do ru eyi yaptınız" dedi. "Evimiz çok geni ,
yalnızca dostlarımızı kabul etti imiz ve onlar için i letti imiz
bir restoranımız var."

Bruce, "Acaba size bir soru sorabilir miyim, yani parayı i -
letti iniz restorandan mı kazanıyorsunuz?" dedi.

"Tann a kına hayır. Kentucky'den bize kalan yüklü mirasla
ayrıldık. Ve servetimizi iyi yatırımlara yatırdık. Böylece para-
mız iki üç misline kaüandı. Bu kona ı satın alıp onu dö edik.
Koca kona ın bir bölümünü i sahibi arkadaş larımızı e lendire-
ce imiz bir restoran haline dönü türmeyi ve böylece evin mas
raflannı kar ılamayı dü ündük. Ayrıca sohbet toplamdan ve
kokteyller için salonlanmız var. Hattâ sahne hayatımızdan tanı-
dı ımız altı tane arkıcı ve dansöz kadın tuttuk. Onlar bu evde
bo az toklu una çalı ıyorlar. Hepsine birer oda verdik. Resto-
randa arkı söyleyip dans ediyorlar. imdi biz tekrar Armbrus-
ter'lara dönelim."

Cathleen ne eyle, "Oh, evet" dedi. "Bay ve Bayan Arrnbrus-
ter sizinle ve Aida halamla dü ünden önce tanı mak istiyorlar.
n allah onlarla tanı acak vaktiniz vardır."

Minna, "Tabii var" dedi.

"Yann de il öbür gün evlerinde hep birlikte bir ö le yeme-i yememizi istiyorlar."

Minna aya a kalkıp, "Aida üe birlikte sizlerin aranız katılmak bizi çok sevindirecektir" dedikten sonra Cathleen ile Bruce'a eliyle oldukları yerde kalmalarını i aret etti. "Siz burada biraz bekleyin, ben kalacağınız odaları ayarlayayım. Daha sonra çalışma odamda hafif bir akşam yemeği yeriz. İmdi benim ilgilenmem gereken bazı önemli konular var."

Minna Altın Odadan dışarıya çıkınca holde rasüadını hizmetkârlardan birisine Edmund'u görüp görmediğini sordu. Kadının Edmund'un kütüphanenin tozlarını aldığını söyleyince, Minna onu bulmaya gitti.

Minna, "Edmund" diye seslendi. "Kız kardeşimin nerede olduğunu biliyor musun?"

"Evet, Bayan Everleigh."

"Bundan böyle Everleigh ismini asla aza zınıza almayacaksınız" diye Minna öfkeyle söylendi. "Akrabaları bu evde kaldıkları sürece Everleigh adını aza zınıza almak yok. Gelecek iki hafta süresince, bizler Aida ve Minna Lester'iz. Durumu biliyorsun değil mi?"

"Bayan Aida bana kapıya bir levha koymamı söyledikten sonra, durumu açıkladı."

"Neyi şimdi Aida nerede?"

"Bütün kızları Japon odasına topladı Bayan Lester. Bana yaptıkları açıklamaları şimdi onlara anlatıyor."

"Teşekkür ederim Edmund. Hemen vakit kaybetmeden oraya gitmeliyim."

Minna Japon Odasının kapısına gelince durup nefes aldı. Sonra usulca kapıyı açıp içeriye baktı. Hemen Aida ile göz göze geldi. Aida setin üstünde san ipek kaplı divanın hemen altındaki tiki a acıdan oymalı iskemleye oturmuştu. Everleigh Kulübünün kızları da yarım daire ekinde odanın içindeki divanlara iskemlelere ve yastıklara oturmuş, Aida'nın konu masını dik

katle dinliyorlardı. Odanın ortasında parfüm fı kırtan havuzun fıskiyesi kapaülmü tı.

Ba ıyla Minna'ya ho geldin demesine selam veren Aida tekrar konu maya devam etti. " imdi olup bitenlerden hepimizin haberi yar. Bundan böyle nasıl davranaca ımızzı biliyorsunuz. Durumu bir kez daha özeüemek istiyorum ki, kimse hata yapmasın."

Minna söze karı maya karar verdi. Japon Odasından içeriye girip seslendi.

"Aida birkaç kelime de ben söyleyebilir miyim?"

" üphesiz."

Minna odayı geçip setin üstünden indi ve Aida'nın yanında durdu. Ablasına hitaben, "Aida hazırladı ımızz planın birkaç sakıncalı noktası var. imdi Cathleen ve Bruce ile konu tuktan sonra, durumu bir kez daha gözden geçirdim ve planımızda bazı de i iklikler yapmaya karar verdim."

Aida kar ı koymadı. "Sen nasıl istersen" dedi.

Minna dönüp kar ısındaki küçük toplulu a baktı.

"Ba ımıza gelen beklenmedik durum süresince sizleri bu evde barındırabilmek için aklımıza gelen orijinal planı Aida'nın açıkladı ına eminim. Sanırım, bu plan pek fazla i e yaramayacak. Kızlann hepsi bu evde ya arken akrabalarımızın yanında birinizden birinin gerçe i a zından kaçınma tehlikesi çok büyük. Hepiniz bu evde ya arken Aida ile benim de kendi evimiz deymi gibi davranmamız zor. Dahası,.hepinizi arkıcı ve dansöz olarak tanıtmak da güç. Ço unuz ne arki söylemesini ne de dans etmesini biliyorsunuz çünkü. Aklıma ba ka bir fikir geldi."

Minna gözünün ucuyla Aida'ya baktı. Ama kız karde inin yüzündeki her zamanki kibar ifadeden ba ka bir ey göremedi. Minna tekrar dönüp kızlara baktı.

"Restoranı açık tutaca ız. Ye enlerime bu restoranı çok zengin dostlanmızın rahatça e lenebilmeleri için açtı ımızzı ve bizim de, bazı ekstra masraflanmızzı kar ıladı ını söyledim. Cathleen ve Bruce restorana girmelerinin yasak oldu unu anladılar. Yemek salonunda dola ıp bazı sarho mü terilerimizin a

zindan burada aslında genelev i letti imizi duymalannı istemiyoruz.

"Kızlar sizlere gelince, aranızdan altı tanesinin burada kalıp yemek salonunda hostes pozuna girmenizi istiyorum. Yalnızca hostes olarak hizmet vereceksiniz ba ka saçmalıklara izin yok. Di erleri kentte tatile çıkabilir. Haftalık kazancınızın tamamını alacaksınız. Otelde kalabilirsiniz —ama ba ka herhangi bir genelevde çalı maktan sizi men ederim— ve istedi inizi yapabilirsiniz. ki hafta sonra tekrar buraya dönüp i ba ı yapacaksınız. Aida ile bana kaldı ınız yerlerin adreslerini vermeyi unutmayın, e er gerekirse sizi hemen bulabilelim. imdi soru sormak isteyen var mı?"

Cindy adındaki kızıl saçlı kız elini kaldırdı. "Burada kim kalacak, kimler tatile çıkacak?"

Minna, "Evet, Pekala" dedi. "Burada kalıp restorana gelen mü terileri kar ılayacak altı ki inin isimlerini söyleyece im. Di erleri hemen bu gece evden aynlabilir. Aida ve ben Ed mund'un yardımıyla hepinize otel odası bulaca ız. Burada kalacak altı ki i —Cindy sen, Margo, Belle, Phyllis, Dagmar ve Fanny'nin yerine yeni tuttu umuz kız, sen Karen. Di erlerine iyi tatiller dilerim. Ve iki hafta sonra buraya dönece inizi ümit ediyorum. Hepinize iyi ansılar."

Ertesi gün, ö leden sonra izinli çıkan Karen Grant Belediye Ba kanı Carter Harrison'a telefon edip bulu malannı istedi.

Ve bir saat sonra, Belediye Sarayında Belediye Ba kanının kar ısında oturuyordu.

Harrison, " n allah bana iyi haberler getirmi sindir" dedi.

" imdilik pek iyi haberlerim yok, ama yakında getirece im. Bazı beklenmedik olaylardan dolayı somut kanıtları elde etmem gecikecek."

"Ne demek istiyorsun?"

Karen anlatmaya devam etti. "Bir ziyaretçi beklememi söylediler. Erkek ziyaretçi. Sonra hiç beklenmedik bir olay oldu.

Everleigh kız karde lerin Kentucky'den iki genç akrabası geldi. Ye enleri. Genç kız Chicagolu çok zengin bir i adamının o - luyla evlenecekmi ."

"Evet devam et."

"Pekala, babalan çocuklanm halalannın yanına göndermi . Çocuklar Everleigh kız karde lerin yüksek sosyete ye mensup olduklanm samyorlar. Ye enlerinin halalannın gerçekten ne i yaptıklannı ö renmemeleri için, kulüpteki tüm cinsel hizmetie re bir süre ara verildi. Kulüp iki hafta süreyle, yasal restoran i - leten bir ev olarak faaliyet gösterecek."

" ki hafta! Yani iki hafta kulübün bir genelev oldu unu kanıtlayacak somut deliller elime geçmeyecek mi?"

"Hayır, Sayın Ba kan. Durumu size açıklayayım..."

Aida ve Minna'nın söylediklerim Karen aklında kaldı ı kadar dikkatle Belediye Ba kanına anlattı.

" te hepsi bu kadar" diyerek arkasına yaslandı. " imdilik kulübün bazı faaliyeüeri ertelendi."

"Evet imdilik ertelendi."

"Evet, dü ün töreninin ertesi günü tekrar çalı maya ba laya - ca ız. Akrabalar gidince, Everleigh Kulübü genelev gibi çalı - maya ba layacak. Böylece benim de oldukça bo zamanım var. Sizin için sekreterlik yapmamı ister misiniz?"

Harrison tela la, "Hayır Tannm hayır" dedi. "Buralarda hat - tâ benim ofisime yakın yerlerde görünmeni dahi istemem. Sen kulüpte kal ve ak amlan restoran hostesi olarak çalı ırken göz - lerini dört açıp delil toplamayı ihmal etme. Zamanı gelince top - ladı ın delilleri bana getirir bilgi verirsin, ben de Everleigh Ku - lübün kapısına ebediyen kilit vururum. Karen, bu kez ba ladı ım i i ba anyla sona erdirmeye kararlıyım."

"Ben de size söz veriyorum ki ba aracaksınız."

"Sakin bana ula maya çalı ma, veya ula ma fırsatı arama. Sadece bekle. Senin için mahzuru var mı?"

"Hiç yok. Everleigh Kulübü, her ne kadar yüz kızartıcı bir evse de çok ilginç bir yer oldu unu itiraf etmek zorundayım. Hayatınızda hiç bu kadar a ır ı süslü yer görmemi sinizdir. Ora

da birkaç gün rahat bir ya am sürmeye hiç itirazım yok. Minna Everleigh de çok ilginç bir kadın. ey aklıma gelmi ken söyleyeyim, asıl ismi Minna Lester. Ye enlerinin isimleri de Cathleen ve Bruce Lester" dedikten sonra Karen çantasını alıp aya a kalktı. "Onlann hepsini göz hapsinde tutaca ım. Gelecek seferki bulu mamızda in allah size çok iyi haberler getiririm."

Karen Belediye Ba kanının ofisinden çıkıp alt kata binanın lobisine indi. Çıkı kapısına do ru yürüken, genç bir erkek — uzun boylu yakı ıklı bir erkek— yolu kesti.

Çok kibar bir tavırla, "Özür dilerim efendim" dedi: "Sizin isminiz Bayan Karen Grant de il mi?"

a kına dönen Karen, "Evet, neden sordunuz?" dedi.

Genç erkek kendisini tanı tırdı. "Benim adım Bruce Lester. Minna Lester'in ye eniyim."

Karen bir an bayılaca ını hissetti. "Minna Lester mi?" Sonra kekeleyerek, "Ah tabii" dedi.

"Dün ve bu sabah sizi halalanmın evinde çok kısa süre gördüm."

"Ben de... ben de sizi gördü üümü anımsıyorum."

"Minna halamın yanında restoranda çalı anlardan birisisiniz."

Karen, "Evet hostesim" dedi. "Gelen konuklan masalanna yerle tirip seçecekleri yiyeceklere yardımcı olurum. Ve siz, siz de kız karde inizin dü ününe kadar ona Chicago'da e lik mi edeceksiniz?"

"Evet. Babam Kentucky'den Chicago'ya gelince halalanmın evinde kalmamızı istedi. Biz de onların yanına yerle tik. Ashında burada olmamın sebebi kız karde ime e lik etmek de il."

"Oh, öyle mi?"

"Üç adı küçük, mütevazi bir ahırım var. Ve herhalde atianmdan birisini burada sataca ım."

Karen, "Ba ka bir zaman atlannızın öyküsünü dinlemek isterim" dedi. "Yan adan beni büyüler."

Bruce keyiften buludann üstünde uçuyordu. " te bu harika" dedi. "Size ba ka zaman de il imdi adarımdan bahsede

rim. Ö le yeme i yediniz mi?"

"Henüz yemedim."

"Ben de yemedim. Benimle birlikte yemenizde sakınca var mı?"

Karen Bruce'un gözlerinin içine baktı. "Hayır çok ho uma gider."

"Belediye Sarayına gelirken yolda Bili Boyle'un Kebap Evi adında bir yerin önünden geçtim. Kapıdaki levhada otuz be sente kuzu pirzolası yazıyordu. Herhalde iyi bir yer olmalı. Oraya hiç gittiniz mi?"

"Gittim." Karen birkaç kez orada karnını duyormu tu. Belediye Ba kanı Harrison'un yardımcılannın sık sık gittikleri bir yerdi. "Haydi Boyle'e gidelim." Lobiden çıkarlarken, Karen dönüp Bruce'a baktı. "Sahi, Belediye Sarayında ne i iniz vardı?" diye sordu.

"Geziyordum. Chicago'ya ilk geli im. Görülecek yerleri geziyorum. Peki siz ne yapıyordunuz?"

Karen hızla dü ündü. "Ak am yeme ine kadar restoranda olmam gerekmiyor. Ben de kısa süre önce burada sekreterlik görevi bulan bir kız arkada ımı ziyarete geldim."

Karen'in dirse inden tutup onu binanın dı ina çıkartan Bruce, "Aynı zamanda aynı yerde bulundu umuza sevindim" dedi.

Boyle'un Kebap Evi pek uzakta de ildi, ama Bruce Lester dut yemi bülbüle dönmü a zını açıp tek kelime konu amıyordu. Karen'in güzelli inden dili tutulmu tu.

Kebap evinden içeriye girip bir masaya yerle ip Karen'in kar ısına oturunca Bruce dilinin ba ım çözüp garsona sipari le ri verdi. Her ikisi için de kuzu pirzolası ısmarladı. Karen bir bardak açık bira isteyince, Bruce bir bardak da kendisi için ısmarladı.

Garson yanlanndan uzakla ınca, Karen ile konu maya ba ladı. "Halalarımın evini gördü üm kadanyla çok sevdim, ama oradaki bir restoran i letmeleri benim pek garibime gitti. Evin

içinde bir restoran işletmenin anlamı ne?"

Karen, "Bildiğim kadarıyla halihazırda yalnızca kadınlar. Erkek arkadaşın eve davet etmeleri garip karışır, halbuki restoranda arkadaşlarıyla daha rahat görüşüp konuabilirler. Ayrıca, Minna ve Aida zengin oldukları halde ya adıkları konak çok masraflı bir yer, bir günlük masrafı çok zor karşılanıyor, restoran sayesinde bazı masraftan kaçınmak kolaydır."

Bruce başını salladı. "Benim için hâlâ garip. İle zevki bir , birine kan tırmaya aklım ermiyor. Oradaki işi nasıl buldun?"

"Gazetede bir restoran hostesi arandığı ilanını gördüm. Önce doğru dürüst bir iş olmamasından endişe ettim... Yani namuslu bir iş olmamasından..."

"Yani beyaz kadın ticareti filan gibi bir şey mi demek istiyorsunuz?"

"O kadar korkunç bir şey değil. Ama yine de, her neyse başı vurduğum. Minna Lester ile iş görüşmesi yaparken onun bir hanımefendi olduğunu ve gerçekten bir restoran hostesi aradığını inanmıştım. Ve böylece birkaç gün önce işe başladım."

"Senin görevin ne?"

Karen, "Söyledim ya" dedi. "Kapıdan içeriye giren konuklara nazikçe gülümseyip, birer aperatif almaları için onları salona davet edip, sormalarıyla yerle tirip, menüyü birlikte gözden geçirip bazı tavsiyelerde bulunmak. Ve onlara sanki kendi evlerinde yemek yediklerini hissettirmek."

"Hepsi bu kadar mı? Yemek gelen müşterilerden sana sızan olur mu?"

"Hayır olmaz. Minna öyle insanları bir daha evinin kapısından içeriye sokmaz. Bu konuda çok serttir."

Bruce, "Ama yalnızca geceleri çalışıyorsun" dedi. "Böyle sabahları ve öğleden sonraları boşun. Allah Chicago'yu bana gezdirecek zamanın vardır. Yoksa sen de mi burada yenisin?"

Karen gülümsedi. "Ben buranın yerlisiyim. Chicago'yu sana seve seve gezdiririm."

Garson bira servisi yapana kadar konu madılar.

Bardaklarından birer yudum bira içtikten sonra, Karen, "Önce senin bana göstermen gereken bir şey var. Buraya getirdiğini atını bana göstermeye söz verdin" dedi.

Bruce, "Seve seve" diye yanıt verdi. "Frontier sülün gibi ince ve hızlı bir attır. Onu görünce bayılacaksınız. Yalnız bir sorun var. Kentucky'den ayrılmadan önce onu Amerikan Derby yarışlarına soktum. Seninim çabuk yoldan zengin olmak istiyordum. Fakat dün ona Washington Parkında bir ahır kiralamaya gittiğim zaman, Frontier'in yanına katılmak için yanının tutmadığını öğrendim. Seninim onu hemen satmak zorunda kalacağım."

"Ben görene kadar sakın onu satma."

"Satmam. Satmam. Aslında, yann seni Washington Parkına onu görmeye davet etmek istiyorum, ama davet edemeyeceğim, çünkü yann çok önemli baka bir sözüm var."

Karen hafifçe kalkanı çattı. "Birisine sözün mü var?"

Bruce telaşla, "Hayır senin dü ündü ün gibi değil" diye yanıt verdi. "İmdilik baka kadınlara ilgi duyacak durumda değilim, seninle tanıştıktan sonra baka hiç kimseye bakacak durumda değilim."

"Do rusunu istersen iltifat ediyorsun."

"Karen ciddi söylüyorum. Senin gibi bir kadımı asla tanımadım."

"Te ekür ederim. Bana verdiğin randevudan söz et."

"Kız kardeşimin müstakbel kayınpeder ve kayınvalidesine öle yemeğine davetliyiz. Minna halam ve Aida halamla birlikte Cathleen'e elik edeceğiz ve öle yemenden sonra dü ün töreni hakkında görüşeceğiz. Armbruster'lar iki hafta sonraki dü ün için hazırladıktan töreni anlatacaklar."

Karen, "Armbruster ile daha önce tanıştı mıydın?" diye öğrenmek istedi.

"Kentucky'ye at almaya geldikleri zaman tanıştık."

"Onlar hakkında ne dü ünüyorsun?"

Bruce Lester burnunu kıvırdı. "Alan iyi bir çocuk. Fakat diğerleri, baba Harold T., anne Pearl ve kızları Judith korkunç."

"N Allah yemeyen sona kadar ölmezsin."

Bruce, "Ölmemem gerek" dedi. "Çünkü seni tekrar görmek istiyorum."

Garson tabaklarına kuzu pırzolası servisi yaptı, ama her ikisi de bunun farkına varmadılar.

Bruce, "Evet ya ayıp seni görece im" diye tekrar etti.

"Bruce istedi in zaman beni görebilirsin."

"Öyleyse öbür gün birlikte olaca ız. Anla tık."

O ak am üstü geç vakit Minna doktor Herman Holmes'ü Everleigh Kulübünün Mavi Odasına getirdi. Daha öncede ne e ta an Mavi Odayı gören Holmes, mavi deri kaplı divana oturup yastıklara rahatça yaslandı. Minna da onun yanına bir koltuk çekip oturdu.

Minna daha önce doktora telefon edip ki isel bir sorunu görü mek üzere kulübe gelmesini istemi ti.

Holmes, kar ısındaki koltu a yerle en Minna'ya, "Kulübü daha önce hiç bu kadar bo görmemi tim" dedi.

Minna, "Önemli bir sebebi var" diye açıkladı. " te sizi bu- rayaya neden ça ırdı ımı anlataca ım. Sizi, güvенеbilece imi söyledikleri için i e aldım. imdi size sonuna kadar güvenmem gerek."

"Bana ki isel bir sorununuz oldu unu söylediniz ve açıkla- yaca ınız konu ki isel bir sorun olarak kalacaktır."

Minna, "Pekala" dedi. "Bakın olanlan size anlatayım. Cath leen isminde çok güzel bir ye enim var. Kentucky'deki a abeyimin kızı. Çok masum bir kızdır. Kısa süre önce Louisville'de Chicagolu çok zengin et paketleyicisinin o lu ile tanı mı . Genç adamın ismi Alan Armbruster, Harold T. Armbrusterin tek erkek evladı."

Holmes, " u me hur milyoner et paketleyicisinden mi söz ediyorsunuz?" diye sordu.

"Ta kendisi. Her neyse, Alan benim ye enime â ık olmu . Ni anlanmı lar. ki hafta sonra dü ünleri olacak. Yakında dü ün olaca ını biliyordum, ama a abeyimin kızı Cathleen ile o - lu Bruce'un bu evde Aida ve benimle birlikte kalmalarını iste- yece ini biliyordum."

Holmes hayretle, "Buradalar mı?" diye sordu. "Peki onları nasıl idare edeceksin?"

"Hem edemeyece im, hem de edece im" diye Minna yanıt verdi. "A abeyim Charlie hayatında bir kez olsun Chicago'ya ayak basmadı. Aida ile benim burada ne yaptı imızı gerçekten bilmiyor. Aida ile birlikte servetimizi akıllıca yatırımlardan yaptı imıza inanıyor. Daha do rusu biz onu buna inandırdık. Böylece kazandı imız paralarla bu kona ı satın alıp Chicago sosyetesine girdi imize inanıyor. Böylece dü ün gününe kadar kızıyla o lunu yanımıza göndermesi çok do al."

Holmes gerçekten a ırmı tı. "Ama onlar göz açıp kapayana kadar burada olup biteni anlayacaklar."

Minna, "Gerçe i ö renmelerini engellemek niyetindeyim" diye yanıt verdi. "Kulübü hemen hemen bo alttım. Kızların ço unu tatile yollayıp altısını restoran hostesi olarak burada tuttum, hizmetkârlar dahil herkese ba ımızdaki sorunu açıkça anlattım. te basımdaki sorunu imdi size de açıkladım. i kesinlikle ansa bırakmam."

"Minna a zımı sıkı tutaca ıma inanabilirsin. Biliyorsun bana güvenebilirsin."

"Önümüzdeki iki hafta, benim adım Minna Lester kız karde im Aida Lester bu bizim kızlık soyadımız."

"Anladım." Holmes divanın üstünde huzursuzca kıpırdandı. "Ben bu süre içinde ne yapaca ım?"

"Ça rılana kadar Everleigh Kulübüne adım atmayacaksın. Fakat tatile çıkan kızları muayene ederek para kazanabilirsin. Kızların saklandı ı otellerin listesini ve adreslerini sana verece im. Onları muayene etmeye devam edersin. Onların benden habersiz kendi ba larına i tutup, hastalık kapmalanna göz yummamam."

Holmes pek sevindi. "Tabii bu benim için çok kolay. Anla tık."

Minna aya a kalktı. "Gel benimle. Çalı ma odamda bu i in erefine içelim."

Ertesi gün sabah saat on bir buçukta, dört Lester, Minna'nın yeni Ford arabasıyla yola çıkıp, Michigan Gölünün kıyısındaki Kuzey Sahil yolundan ilerlediler. Lake Park Caddesinden geçip demir kapılı bahçe yoluna girdikten sonra yanm daire ekindeki araba yolundan ilerleyip, Harold T. Armbrusterin kırmızı tu la kö künün önünde durdular.

Hepsi bütün sabahı bu kritik olay için süslenmekle geçirmişlerdi.

Her zamanki gibi içlerinde en göze batan giysileri Minna giymişti. Boyununa elmaslı bir kolye, beline üstü zümrüt kakmalı bir kemer takmıştı. Sirtında ise etekleri uzun, koyu mavi ipek bir elbise vardı. Kolunda dört tane elmaslı bilezik ıngırdıyordu. Aida da her zamanki gibi ıktı ama giysileri pek a ırba lıydı. Boynunda da annelerinden kalan inci kolye vardı. Cathleen de ya ına göre giyinmişti. Bakireli inin tüm masumiyeti giysilerine yansıyordu. Kahverengi bir eteklik ve beyaz plili poplin bir bluz giymişti. Bruce ise hasır apkası, parlak kolalı yakası, yirmi be sente aldığı yeni kıra vatı ve Mandel Karde lerden satın aldığı yetmi be sentlik ekose gömle i ile pek ıktı.

öför Edmund'un kullandığı arabaya hepsi binbir zorlukla sı ı mışlardı. Ford'dan iner inmez Minna öne geçip mermer merdivenlerden çıktı.

U ak konuklan hole aldıktan sonra, Harold T. Armbruster onları zevksiz dö enmiş gösterişli salona kabul etti. Armbrusterin pe inden, kendisi kadar i man ve iriyan kansı Pearl ve iki çocu u konuklan ellerini sıktı. Minna içinden Judith Armbruster tıpkı Abe Lincoln'e benziyor diye geçirdi. Lincoln çirkin bir erkek sayılmazdı, ama yirmi ya ındaki genç bir kıza ona benzemek yakı mıyordu. Di er taraftan Alan uzunca boylu ve zayıftı ama yeterince güçlü kuvvetli oldu u anlaşıyordu. Yüzündeki hülyalı ifade Minna'ya her nedense air Keats'i anımsattı. Ve Minna'nın kanı müstakbel damada kaynaıverdi.

Armbruster ve kansı Cathleenie el sı ıktılar. Alan ise ni anlısını daha sıcak kar ıladı, kızın yana ına tela la bir öpücük

kondurdu. Sonra Cathleen, halalan Minna ve Aida Lester'i Armbruster ile tanı tıp, Chicago'da buldukları sürece onların evinde kalacaklarını açıkladı.

Armbruster, " yi, iyi, çok iyi, siz muttu bir ailesiniz" diye ne eyle gürlledi. Sonra Minna ile konu maya ba ladı. "Cathleen bize sizin ve kız karde inizin Chicago sosyetesinde önemli bir yeriniz oldu unu söyledi. Sizinle kar ıla tı ımı hiç anımsamıyorum."

Minna, "Pek fazla ortalarda dola mayız" diye yanıt verdi. "Bizler kendimizi sanatsal faaliyetlere ve yardım derneklerine adadık. Do rusunu isterseniz, biz her eyden elini ete ini çekmi iki dul hanımız."

Armbruster, "Çok yazık" dedi. " kiniz de sosyeteden uzak la mayacak kadar çekici ve güzelsiniz. Evi dola ırsanız belki kendinizi burada daha rahat hissedersiniz."

Armbruster öne geçip arkasındaki gruba evin alt katındaki odaları dola tırdı. Balo salonu istenildi inde tiyatro salonuna dönü türülebiliyordu. Birbirinden farklı birkaç salon vardı. Müzik odasına girince gül a acından yapılmı piyanoyu gördüler. Büyük bir piyanoydu ama Minna, kulüpteki benim altın piyanomla asla kıyaslanamaz, diye dü ündü. Sonunda ithal abanoz a acından imal edilmi altın süslemeli okuma masalarıyla donatılmı büyük kütüphaneyi gezdiler. Kütüphanenin raflarında birkaç kitap vardı. Duvarların ço u goblen i lemeli örtülerle kaplanmı tı. Duvarlardaki goblenlerden birisine bakan Minna herhalde Armbrusterin sahip oldu u büyük ba hayvanları can landıyor diye içinden geçirdi.

Herkesin Fransız mparatorluk devrine ait divanlara oturup dinlenmesinde ısrar eden Armbruster, eline zili alıp çaldı. Bir hizmetçi ile u ak hemen kapıda belirdiler, hizmetçinin elindeki tepsinin içine dizilmi kaz ci erli kanepeleri ikram ederken u ak da kadehlere Veuve Clicqout dolduruyordu.

Armbruster içkisinden bir yudum aldıktan soma konu maya ba ladı. "Ö le yeme inden önce biraz sohbet edip birbirimizi yakından tanıyalım istedim."

Minna hemen yanıt verdi. "Nereden ba layalım?"

Armbruster, "Sanınm, ye eninizin o lum Alan ile evlenirken yapaca ımız dü ün töreninden" diye yanıt verdi. "Dü ün az önce gördü ünüz balo salonunda yapılacak. E er Cathleen için uygunsa, ben nikâhı kıyacak Lutheryan papazını ayarladım bile."

Cathleen, "Ben Baptistim" diye yanıt verdi.

Armbruster kararlı bir edayla, "Ziyanı yok" dedi. "Hepimiz aynı Tanrıya dua ediyoruz de ilmi?"

Cathleen a zının içinden, "Sanınm" diye geveledi.

"Chicago'da en ileri gelen iki yüz ki iyi dü üne davet ettim. Cathleen gelinli ini hazırladı ını sanıyorum."

Minna yine söze kan tı. "Aida ile birlikte Marshall Field'den Cathleen'e çok güzel dantel ve saten kan ımı bir gelinlik seçtik. Yalnızca üstüne göre düzeltilecek."

Armbruster, "Harika!" diye co kuyla ba ırdı. "Tabii, dü ün çok resmi olacak. Dü ün töreninden ba ka çok özel bir durum var. Aynı gün Prusya Prensi Henry, Chicago'ya geliyor, onu e-ref konu u olarak dü üne davet etmek için elimden gelen tüm gayreti gösteriyorum."

Minna merakla, "Kabul etti mi?" diye sordu.

"Sanınm Belediye Ba kanı Harrison, Washington'daki bü-yükelçili e Prens'in Chicago gezi programını sundu. Prens ve beraberindeki heyet New. York'tan trenle Chicago'ya gelmeden önce daveti kabul edip etmediklerini teyit edecekler sanınm. Prens'in evimizdeki küçük ziyafete e-ref misafiri olarak katılmayı kabul etmeyece ini sanmıyorum." v

Bu kez Aida söze kan tı. "Yani Prens çantada keklik diyor-sunuz."

"Daha fazlası, daha fazlası" diye Armbruster ellerini ovu -turdu. "Dahası, çantamda bir keklik daha var, do rusu bu hepimizin çantasındaki keklik" diyerek dönüp Bruce ile konu maya ba ladı. "Bruce sen de aileden birisi olacaksın, kızım Judith seni benim firmama almamda ısrar ediyor."

Bu beklenmedik sözler kar ısında Bruce afallayıp gözlerini kırıp tırdı. "Siz... Çok iyisiniz Bay Armbruster" diye kekeledi. "Ben... Ben ne demek istedi inizi anlayamadım yani kız karde- im o lunuzla evlendikten sonra."

Armbruster güldü. "Daha fazlası, daha fazlası" diye Arm- bruster konu tu. "Kentucky'de Judith'in seni çok be endi ini anladım. Chicago'ya döndü ümüzden beri bir gün olsun senin adını a zından dü ürmedi."

Yüzü kızaran Judith kıkırdayarak, "Ay, baba...."

Armbruster kızının sözlerine aldırmadan, tekrar Bruce ile konu maya devam etti. "Bruce ayrıca benim de gözüm var. Ju- dith ile birlikte oldu unuz zamanlar ona kar ı çok ilgili davran- dı ını gördüm."

Tela la söze kar ı an Minna, "Tabii ki ilgilenecek" dedi. "O Güneyli bir beyefendidir."

"Bruce eminim ki karar vermekte pek fazla zorlanmayacak- sın. Bana sorarsanız, Prens Henry'nin böyle nadir bir olayın keyfini çıkarmasını isterim. Güzel bir «çifte dü ün». Böylece dü ünden sonra, sana firmamda hiç çekinmeden iyi bir i vere- ce im. Sana güveniyorum. Delikanlı seni kısa zamanda çok zengin birisi yapabilirim."

Bruce, "Etpaketieme irketinizde mi?" diyebilirdi.

"Evet benim müdür yardımcım olacaksın."

Bruce, "Efendim çok iyisiniz, ama benim bir sorunun var" dedi.

Armbruster, "Ne sorunu olabilir?" diye ö renmek istedi.

"Efendim ben vejeteryan olmayı dü ünüyorum."

Armbruster a ırdı. "Vejeteryan mı? Pek emin de ilim."

Minna yine söze kan tı. "Yani asla hayvani gıda ile beslen- memek."

Bruce konuyu uzattı. "Dün gece Minna halamın kütüphanes- inde Upton Sinclair'in YABAN adlı kitabında yeni öykülerini okudum." Bruce et paketlenme endüstrisinden uzak kalabilmek için okudu u kitaptan bazı parçalan ezbere tekrarlamaya ba ladı. "Bu yolculu a çıktıktan sonra, domuzlar geri dönmediler.

Tekerleklerin üstünde kayan vagonlar salondan çıkarken... Deli gibi çırpınan birbirlerini tekmeleyen vagonlardan sallanan bacaklar çılklıklar. Domuzlar vahice öldürölüp pizkola ve domuz pastırması yapılırken, hayvanlardan yüksek sesli çılklıklar, alçak sesli çılklıklar, acı içinde inleyi ve homurtular duyuluyordu. - te bunlan okuyunca Bay Armbruster peri an oldum. Kanlı vahet sahnesi midemi altüst etti."

Armbrusterin yüzü öfkeden morardı, neredeyse tıkanıp ölecekti. "Upton Sinclair!" diye kükredi. "Liberal ekonomi sistemini baltalamaya çalı an bir anar ist, yaptı ı propaganda yüzünden bazı i çilerim sosis makinasına dü üp sosis kangalı olarak dı an çıktılar. O anar istten ba ka bir ey de il."

Minna adamı yatı tırmaya çalı tı. "Bay Armbruster, bu konuda Upton Sinclair yalnız de il. Emanuel Svendenborg, Percy Bysshe Shelley ve Kont Leo Tolstoy da vejeteryan yazarlar arasında."

Armbruster yine öfkeyle kükredi. "Hepsi anar ist! Firmamda çalı an bir vejeteryan dü ünemiyorum" diyerek ate saçan gözlerle Bruce'a baktı. "Ciddi olamazsın. Belki bunu gençlik hezeyanına dayanarak söylüyorsun."

Bruce kararsızlık içinde bocaladı. "Evet, belki."

Armbruster ısrarla, "Evet bunun gençlik hezeyanı oldu una eminim" dedi. "Yemekten sonra Judith ile ba ba a konu ursunuz. Belki o seni beriden çok daha kolay ikna eder. Yanlı yola sapıp hata yapmanı önler. Sanırım" diyerek Armbruster iki yana sallanarak yerinden kalktı. "Yemek servisi hazır." Gözlerim kısıp Bruce'a baktı. "Pearl domuz bifte i ve salata hazırladı. Bunları yiyebilecek misin?"

Bruce aya a kalktı. "Evet salatayı yiyebilirim" diye söz verdi. "Bifte i görünce karar verece im."

Aya a kalkan Minna ye enine kendisini kontrol etmesini söylemesi gerekti ini dü ündü. Armbruster irketinde müdür yardımcılı ı öyle kolay kolay yabana atılacak bir görev de ildi. Hele özellikle Kentucky'deki a abeyisi iflasın e i inde oldu una göre. Tabii, bu i i kabul etmenin bedeli yalnızca vejeteryan

olmaktan vazgeçmekle ödenmeyecekti. Sonunda Judith gibi çirkin bir kızla evlenmek zorundaydı. Minna bu konuyu enine boyuna düşünmek gerektiğine karar verdi.

Armbruster koluna girip yemek odasına götürürken, Minna bütün yemek takımlarının som gümüşten olduğunu tahmin etti.

Yemek salonundan içeriye girince içini çekti. Yemek takımı baştan sona som gümüşten idi.

Aynı gece Everleigh Kulübünde, Bruce Lester ve Karen Grant divanda yan yana oturuyorlardı. Bruce kızın elini avucunun içine alma cesareti gösterdi o zaman, Karen de bu davranışa karşılık koymamıştı. Bruce Armbruster'larda başından geçen olayı anlatmaya devam ediyordu.

Karen, "Peki önüne koydukları bifteyi yedin mi?" diye sordu.

"Onları gücendirmemek için çatalımın ucuyla birkaç lokma aldım."

Karen, "Ama bir et paketleyicisinin evinde vejeteryanlık konusunu açmak da cesaret ister" dedi. "Bu konuda gerçekten ciddi misin?"

Bruce omuzlarını silkti. "Karen, vejeteryan olup olmak istemediğimi gerçekten bilmiyorum. Yalnızca Armbrusteri gücendirmek istediğimi biliyorum. Çok kaba bir adam."

"Paraya ihtiyacın var. Ayrıca babanın mali durumu çok kötü, müdür yardımcılığı görevini nasıl kabul etmedin?"

Bruce alnını kaşıdı. "Kolay olmadı" diye yanıt verdi. "Ama direktör yandan Armbrusterin müdür yardımcısı olmanın karşılığında ödeyecek im bedeli sana söylemedim."

"Nedir o?"

"Ben de o ailenin bir ferdi olacağım. Kızı Judith ile evlenmek zorundayım."

Karen yanında oturan erkeği dikkatle inceledi. "Pekala, neden onunla evlenmiyorsun?"

"Birincisi, onu sevmiyorum. İkincisi senden çok hoşlanıyor"

mm. İmdi anladın mı Karen? Senden çok hoşlandı mı eminim."

Karen erkeğin elini sıktı. "Bruce ben de senden hoşlanıyorum."

Bruce e ilip Karen'i dudaklarından öptü. Karen de kollarının boynuna dolayıp öpücüğüne yanıt verdi.

Birbirlerinin kollarının arasından ayrıldıktan sonra, Karen kısaca, "Çok hoştu" dedi. "Fakat Bruce pratik olmak zorundasın. Para konusunda ne yapacaksın?"

"Yann Washington Parkına gidip Frontier! satacaım. Sattıktan elde ettiğim parayla bir süre geçinirim."

"N Allah."

"Sen de benimle gel bakalım neler olacak."

6

Belediye Sarayı'nın Washington Soka ındaki ana giri kapısının önünde duran Harold T. Armbruster saatine bakınca tam vaktinde geldi ini anladı.

Mermer lobiden içeriye girip yeni takılan asansöre do ru yürüdü, asansör görevlisine üçüncü kattaki Belediye Ba kanı Carter Harrison'un ofisine çıkmak istedi ini söyledi. Asansör yukarıya do ru a ır a ır tırmandı. Armbruster koridora çıkıp Belediye Ba kanının odasına do ru yürüdü.

Bekleme odasında kendisim kar ılayan genç adam, Belediye Ba kanının çalı ma odasına girip Armbrusterin geldi ini haber verdi. Birkaç dakika sonra genç adam tekrar Armbrusterin yanma dönüp, onu sekreterin bo odasından geçirip Belediye Ba kanının görkemli çalı ma odasına soktu.

Belediye Ba kanı Harrison aya a kalkıp elini uzattı. Armbruster kendisine uzanan eli sabırsızca sıktı. Armbruster, "Beni görmek istemi siniz" dedi.

"Evet, evet, lütfen oturun."

Armbruster Belediye Ba kanının masasının kar ısındaki koltu a otururken, Harrison da yüksek arkalıklı deri koltu una yerle ti. Belediye Ba kanının beklenmedik ça nsı Armbrusteri hem huzursuz etmi , hem de meraklandırmı tı.

Belediye Ba kanı önündeki ka ıttan bir süre kar ı tırdıktan

sonra ba nı kaldırıp baktı. "Prens Henry'nin Chicago'yu ziyareti konusunda konu aca ız" dedi.

Armbruster, " n allah bana iyi haberleriniz var" diye söylendi. "Yoksa Prens seyahat programını de i tirmede de il mi?"

"Hayır, Prens belirlenen zaman ve saatte burada olacak. New York'a dönmeden bir'gün önce sabah ö le ve ak amı Chicago'da geçirecek. New York'a döndükten sonra ertesi gün Almanya'ya hareket edecek."

"Pekala, benim evimdeki ziyafet ve dü ün törenine davetii oldu unu ona haber verdiniz mi?"

Belediye Ba kanı ba nı salladı. "Evet bir noktaya kadar."

"Sayın Ba kan ne demek oluyor?"

Belediye Ba kanı Harrison, "Yani benim de izlemek zorunda oldu um kurallar var" diye yanıt verdi. "Yardımcılanmla birlikte bir program düzenleyip Prens'in Chicago'yu ziyaretini saat saat belirledik. Bu programa sizin evinizdeki ziyafet ve o lunuzun dü ün törenim de dahil ettik. Sonra, bana söylendi i gibi hazırladı ımız bu programı Washington D.C.'deki Alman Büyükelçili inin incelemesine yolladık. u programa bakın, size verdi im sözü harfi harfine tuttu umu anlamanızı istiyorum.

Harrison hafifçe koltu undan do rulup, elindeki ka ıdı Armbruster'a uzattı.

Et paketleyicisi resmi programı inceledi. unlar yazılıydı:

PRENS HENRY'N N RESM GEZ PROGRAMI

6:30 (Sabah)

Union Ganna Geli

11:00

Birinci Piyade Alayı Koro Konseri

12:30

Alman Kulübünde Ö le Yeme i.

3:00 (Ö leden sonra)Belediye Sarayında Belediye Ba kanı Harrison ve Belediye Meclisi üyeleri tarafından verilecek resepsiyon

7:00 ,

Bay ve Bayan Harold T. Armbrusterin evinde Prens'in onuruna verilen ziyafet ve aynı zamanda Bay Alan Armbruster ile Cathleen Lester'in dü ün töreni kudamalan.

Elindeki programdan pek hoşnut kalan Armbruster kâ ıdı Belediye Başkanının masasının üstüne bıraktı. "Çok güzel bir program hazırlamışsınız ve bunu çok iyi dile getirmiştir. Ama bana Prens'in yanıtını hâlâ söylemediniz."

Belediye Başkanı, "Sizi görmek istememin sebebi" dedi. "Bir tür yanıt aldım ama aldığım yanıt Alman Büyükelçisinden geldi, Prens Henry kendisi yanıt vermedi. Bunu size okumak istiyorum."

Masasının üstündeki bir paketleyicisine uzattı. Armbruster uzatılan kâ ıdı eline aldı.

Bu kâ it Armbrusterin programını okudu u kâ ittan daha a ır ve parlaktı. Üstünde ise kabartma harflerle Almanya Büyükelçiliğinin arması ve adresi yazılıydı.

Armbruster kâ itta yazılı olanları dikkade okudu:

*"Sayın Belediye Başkanı Carter Harrison,
Prusya Prensi Henry'nin ünlü kentimize yapacağı bir
gececik ziyaretin programını aldım, teşekkür ederim.*

Prens Henry, üşesiz Lincoln Parkına çelenk koymak isteyecektir. Alman Kulübünde öğle yemeği yemekten de büyük zevk alacaktır. Prens dünyadaki en fazla Alman nüfusuyla Chicago'nun altıncı sırada olduğunu biliyor. Programın diğer kısmına gelince, Belediye Sarayında sizin vereceğiniz resepsiyon ile Sayın Bay ve Bayan Armbruster'in ev sahipliği yapacağı ziyafet, sanırım Prens için büyük bireref olacaktır. Mamafih, bu plana Prens'in ne gibi bir tepki göstereceğini henüz bilmiyorum

*rum. Onun verece i kararı size resmen bildirece-
im Yapmı oldu unuz programı diplomatik kurye ile
Berlin'e yolladım. Prens Henry Chicago'ya gelmeden kı-
sa bir süre önce alaca ım yanıtı size bildirece im.*

*Size daha sonra bilgi vermek ümidiyle,
En iyi dileklerimi iletirim.*

*Saygılarımla,
Hans Schilter
Büyükelçi"*

Armbruster elindeki mektubu tekrar okudu, sonra ba nı sallayarak Belediye Ba kanının masasının üstüne attı. "Evet programı aldı nı belirtiyor, ama onayladıklarını açıkça belirtmiyor."

Armbrusteri yatı ürmeye çalı an Belediye Ba kanı, "Evet, belki imdilik teyid etmiyor" dedi. "Ama bu büyükelçinin ifadesinden sizin verece iniz ziyafet dahil programımızdaki her eyi Prens'in onaylayaca nı beklemedi i anlaşıyor."

Yelkenleri suya indiren Armbruster, "Evet, belki siz haklısınız" dedi. "Ama Prens'in kendisi bizim yaptı mız programı henüz onaylamadı. Ondan bir haber alır almaz hemen bana bildirin. Ne de olsa, Bayan Armbruster ve ben kraliyet ailesinden birisini evimizde a ırlamak için daha görkemli hazırlık yapmak isteriz."

Belediye Ba kanı Harrison ellerini havaya kaldırdı. "Size ba ka ne söyleyebilirim Bay Armbruster? Büyükelçinin mektubunda yazanlar siz de benim kadar okudunuz, Prens Chicago'ya gelmeden önce ondan bir haber alaca nı ümit ediyor."

"Ama o zaman biz belki hazırlık yapmak için çok geç kalacağız."

"Bay Armbruster bana göre siz bo una endi e ediyorsunuz. Prens sizin davetinizi memnuniyetie kabul edecektir. Bana kalırsa siz yaptı nız planları uygulamaya ba layın."

Aya a kalkan Armbruster, " yi" dedi, "Sizin sözünüze güveniyorum. Ziyafet hazırlıklarına hemen ba layaca ım."

Belediye Ba kanı da aya a kalktı. "Prese hâlâ ricada bulunmaya kararlı mısınız?"

"Rica mı? Ah, Almanya Büyükelçisi olmak istedi imden mi söz ediyorsunuz?"

"Evet."

"Size çok açık söyleyeyim, tıpkı bu konuyu açtı im günkü kadar açık konu aca ım" diye Armbruster konu tu. "Prensi evime davet etmekle ben kendime Chicago sosyetesinde nasıl önemli bir yer edineceksem, o da benim evimde ev sahibi ile bir kö ede ba ba a konu maya vakit ayırmak zorunda."

Belediye Ba kanı Harrison uysallıkla, "Anlıyorum" dedi.

"Prensi bir kenara çekip, büyükelçi olabilecek yetenekte birisi oldu umu gösterip ayrıca, bu posta nasıl hevesle talip oldu umu açıklayıp onu etkilemek istiyorum. Tabii ki, Prens o anda benim iste ime karar verecek durumda de il, ama hiç olmazsa ülkesine dönünce Kayzeri etkileyebilir, Kayzer de Beyaz Saray'a benim adımları verip dört gözle Berlin'e beklediklerini söyleyebilir. Acaba yanlı mı dü ünüyorsunuz dersiniz?"

Armbrusteri kapıdan u urlayan Belediye Ba kanı, "Hayır, hayır kesinlikle yanılığa dü müyorsunuz" diye yanıt verdi. "Siz insanlara bir ey yaptınız mı, onların da sizin için bir eyler yapmasını beklemek hakkınız. Dünya al gülüm ver gülüm düzeni içinde dönüyor."

"Sizin a zınızdan bu sözleri duymak yüre ime su serpti. Size çok te ekkür ederim. Alaca ınız haberleri bana bildirin" diyerek Armbruster bir süre sustu. "Bu arada ben de size reform kampanyamızda iyi anslar dilerim. Prens Henry'nin Chicago'ya ayak bastı ı gün kentimizin bütün pisliklerden arınmasını yürekten onaylıyorum."

Washington Parkının eski yan sahası ile tahta perdelerle ayrılan arkadaki ahırlar bölümündeydiler. Bruce Lester ve Ka

ren, Robert Cliford adındaki bir at sahibini Bruce'in tayı Frontier'in ba lı bulundu u ahıra götürüyorlardı.

Bruce adamı ahırdan içeriye sokup, " te burada Bay Cliford" dedi. "Güzel de il mi?"

Clifford geriye çekilip tayı inceledi. "Üç ya nda olmasına men biraz ufak sayılır. Yoksa iyi beslenmedi mi?"

Bruce aksi bir sesle, "çok iyi beslendi" diye yanıt verdi. "Ayrıca çok da güçlüdür."

Clifford kahverengi sevimli tayın etrafında dola tı, gövdesi- ne vurdu ve sonra durup bacaklarını inceledi.

Clifford tekrar, "Küçük" dedi. "Sanırım biraz çıtkındım."

Bruce ısrarla, "Çok güçlüdür" diye yanıt verdi.

Clifford cebinden bir kart çıkartıp dikkatle inceledi. " ece- resi de pek ümit verici de il."

"Anası büyük gelecek vaat ediyor."

Clifford, "Zayıf bir üçüncü nesil" dedi. "Bilmiyorum. Pek yan atı olaca nı sanmıyorum. Belki onu damızlık olarak kul- lanabilirim. Sanınm size be yüz dolardan fazla teklif edemeye- ce im."

"Bu kadar mı?"

"Evet bir kuru fazla vermem."

Karen, Bruce'un kolundan kenara çekti. "Sakın kabul etme Bruce. Ba ka bir mü teri bulursun."

Bruce Clifford'dan yana döndü. "Bilmiyorum. Karar ver- mek için biraz dü ünme zorundayım."

Clifford, "Öyleyse karanın vermekte acele et delikanlı" de- di. "Amerikan Derby yan lanndan üç gün sonra Chicago'dan aynlaca m."

Bruce, "Pekala, o zamana kadar size kararımı bildiririm" di- ye söz verdi.

Clifford gittikten sonra Bruce ve Karen ahırdaki kaldılar.

Saman yiyen atını inceleyen Bruce, "E er onu satsam bile kazandı m parayla yeni bir at alamam. Kentucky'de bir at ha- rası kurmaya yeterli parayı bir toplayamam."

Karen onun yüzüne baktı. "Yani bana Armbrusterin teklif

etti i i i ve getirece i ko ulları kabul etti ini mi söylemeye çabalıyorsun?"

Brace hemen kar ı koydu. "Henüz bir ey söylemiyorum. Yalnızca evini kaybetmek üzere olan yatalak bir babam oldu u nu ve ona ancak benim yardım edebilece imi söylüyorum. Karen, gerçekleri göz önünde tutmaya çabalıyorum."

Karen, "Pekala, kız karde in ne olacak?" diye sordu. "Armbruster ailesine gelin gidiyor."

Brace," "Olanaksız" dedi. "Kız karde im Armbruster'lardan para isteyemez. Onlar bizi Güneyli zengin bir aile sanıyorlar. Onun için halalanmızın evinde kalıyoruz. Böylece oldu umuzdan daha fazla zengin görünüyoruz. Hayır, bütün yük benim omuzlanmda."

Karen tereddütle, "Pekala, sen ne yapacaksın?" diye sordu. Judith Armbruster ile evlenmeyi kabul mü edeceksin?"

Brace onun sözlerine kulak asmadı. " u anda iki seçene im var. Birincisi Frontier'i Clifford'un teklif etti i fiyata satmak, ikincisi ise yirmi be bin dolar u runa Frontier'i Amerikan Derby yan lanna sokmak. Onu zaten yarı lara soktum, ama Picket gibi büyük favorilere kar ı yan acak. Ama favori aüara kar ı fazla ansı yok. Ayrıca fazla dayanıklı da de il. Onu ko turacakjokeyi bile yok."

Karen ısrarla, "Bir jokey bul" dedi. "Ben ba ka seçim yolu göremiyorum."

Brace içini çekti. "Bulmaya çalı üm. Ünlü jokeylerin hepsi ba kalarıyla anla mı . Di erleri ise alacaktan parayı garanti etmeden adım dahi atmıyorlar. Yalmzca altın kazanaca ı paradan yüzde almaya da razı de iller."

Karen arkasını dönüp mutsuzluk içinde ahırdan dı anya çıktı. "Sanınm senin için en iyi bahis Judith Armbruster."

Brace onun söylediklerine kar ı koymak için ahırdan çıktı, fakat kırmızı Ford arabanın kendilerine do ru geldi ini görünce sustu. Direksiyondaki Edmund'un yanında yüzüne tül peçe örten Minna Everleigh ve arka koltukta Dr. Herman Holmes oturuyordu. Kırmızı Ford onlardan yana ilerledi. Minna onlara el

salladı. Ford yanlarına yakla ıp durunca Minna seslendi. "Bruce burada ne yapıyorsun? Derby yan lan ba lamadan önce hipodromu dola tık. Bruce Lester aile doktorumuz Dr. Herman Holmes ile seni tanı tırayım" diye Holmes'dan yana döndü ve ilave etti. "Doktor Holmes, Karen Grant ile tanı ın."

Bir an Karen'in yanaklarına ate bastı ve kekeleyerek doktor ile tanı tıklarını söyledi.

Dr. Holmes gülerek apkasının kenarına dokundu, "Bayan Grant ile tanı mı tık. Sizinle tanı tı ima sevindim Bay Lester" dedi.

Minna Bruce ile konu uyordu. "Burada ne yaptı mı bana söylemedin."

"Kentucky'den üç ya ındaki Frontier adlı tayımı getirdi imi söylemi tim anımsadın mı? Onu buradaki ahıra yerle tirdim. Onu Amerikan Derby yarışlarına soktum."

Minna, "Harika!" dedi.

Bruce, "Pek harika de il" diye yanıt verdi. "Onu yan lara soktum ama jokeyim yok. Yani sadece kazançtan yüzde verebilece im jokeyler bulamadım."

Minna Bruce'un yüzüne baktı. "Frontier'e binecek jokey mi anyorsun?"

"Evet."

"Hiç 'Garrison Fini i' diye bir deyimden söz edildi ini duydu mu?"

" üphesiz. En sondaki atın birinci gelmesi."

"Garrison Fini i deymi nasıl meydana çıktı biliyor musun?"

"Hayır."

Minna, "On yıl önce, Ed Snapper Garrison adında bir jokey vardı. Belmont Parkında at yan lanna katılmı tı. Garrison son dan birinciydi. Sonra birden bire atını kırbaçlamaya ba ladı ve yansı birincilikle bitirdi. Bundan soma ona 'Bitirim Garrison' adını taktılar" diyerek Minna bir süre sözlerine ara verdi. "Evet, Ed Snapper Garrison bugün Washington Parkında. Onunla konu mayı denedin mi?"

"Konu mayı denemek mi?"

Minna, "Senin jokeyin olmasını istedin mi?" diyerek aya a kalktı. "Edmund arabadan inmemeye yardım eder misin?"

"Minna yere inince, ye eninin yanına gitti. Yüzündeki peçesini düzeltti. "Gel seni onunla tanı tırayım" diyerek Bruce'u koldan yakaladı. "Haydi gel. Az önce Snapperi seyislerden biriyle birkaç ahır ötede satranç oynarken gördüm. Benim eski dostumdur. Onunla tanımanı istiyorum."

Minna hızla Bruce'u uzaklaştırken, Karen de onların peşinden koştu.

Az ötede satranç oynayan adamlara yaklaştıkça Minna seslenince Snapper Garrison önündeki satranç tahtasını bırakıp aya a fırladı.

Minna Bruce'a, "Beni burada bekle" dedi.

Garrison'a doğru koştu. Minna yüzündeki peçeyi açana kadar adam gözlerini kısıp dikkade ona baktı.

"Ey, Minna sen..."

Minna, " " diye fısıldadı. "Beni dinle, Kentucky'den gelen ye benimle seni tanı tırmak istiyorum. Everleigh Kulübünün gerçekte ne i yaptı nı bilmiyor, ben de bilmesini istemiyorum. Sakın kulüpten söz etme. Snapper ayrıca ye benim adımın Lester oldu unu biliyor."

"Minna sen ne dersen o olur."

"Dur onu senin yanına getireyim."

Minna tekrar Bruce ile Karen'in yanına gidip, onları jokeye doğru ilerletti.

Bruce karısındaki kırık küçük maymun suratlı orta yaşlı adamın gözlerinin içine hayretle baktı. Orta yaşlı adam Karen'e kibarca selam verip gülümsedi.

Minna, "Snapper, Derby yarışlarına katılıyor musun?" diye sordu.

Garrison, "Katılmadığımı biliyorsun" diye yanıt verdi. "Sadece atları çalıştırmak için at biniyorum. Artık yarışlara katılmıyorum. At binemeyecek kadar yaşlandım. Yaşıma epeyce oldum."

Minna, "Bana göre yeterince formundasın" dedi.

Garrison, "Oh, öyleyim" diye yanıt verdi. "Formum çok iyi. Fakat burada hiç kimse benim formumda oldu umu dü ünüyor."

Minna, "Peki Derby yarısı lannda at binmek ister misin?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Bruce buraya mavi çimen bölgesinden üç ya ında cins bir tay getirdi. Onu Amerikan Derby yan lanna soktu. Ne yazık ki yüzde hesabına razı olacak bir jockey bulamadı. Sen bu aü ko turur musun?"

Snapper Garrison tekrar sınıttı. " İmdiki kazandı ımdan çok daha iyi kazanç sa larım. Ama yine de kendimi aptal yerine dü ürmek istemem." Sonra Bruce'dan yana döndü. " u tayını bana gösterir misin? smi nedir?"

Bruce, "Frontier" diye yanıt verdi.

Garrison, "Pekala gidip una bir bakalım" dedi.

Bruce Garrison, Minna ve Karen'in önüne dü üp onlan Frontier'in ba lı bulundu u ahırın yanına getirdi ve Garrison'a içeriye girmesini i aret etti.

Garrison ahırdan çıkmadan önce be dakika tayı inceledi.

Sonra dı an çıkınca Garrison, " yi bir at. Sa lam yapılı" dedi. "Yalnız bir sorunu var çok küçük" diyerek tekrar sınıttı. "Ama ben de ufak tefek bir adamım."

Bruce heyecanla, "Ona binecek misiniz?" diye sordu.

Snapper Garrison, "Tabii hiç üphen olmasın" diye yanıt verdi. "Ona binece im. Ama sana bir ey söyleyeyim. E er — Mayıs ayının en sıcak günü olmazsa— hava sıcak olmazsa, atın hiç ansı yok."

"E er hava sıcak olursa?"

Garrison esrarengiz tavırla, "O zaman ansı var" dedi. "Geçen gün Çiftçi Almanasına bakıyordum. Derby yan ları günü havanın çok sıcak olacağını yazıyordu. İmdilik beklemekten ba ka çare yok. Bakalım o gün hava nasıl olacak?"

Belediye Sarayındaki ofisinde, Belediye Ba kanı Carter Harrison masasının arkasında kazık gibi oturmuş iki saat önceki

tatsız toplantının etkisinden kurtulmaya çabalıyordu.

Reform komitesinin baskılan artık dayarulmaz hale gelmi ti.

Bir sonraki ziyaretçisini beklerken, bu sabahki tartı malann önemli noktalarını bir kez daha aklından geçirdi.

Tartı mayı Belediye Seçmenler Gnıp Ba kanı ince dudaklı, asık yüzlü, sevimsiz Rahip John Stonehill ba latmı ti.

Rahip Stonehill daha yerine bile oturmadan, "Sayın Belediye Ba kanı buraya niçin geldi imi biliyorsunuz" diye söze ba lamı tı.

Harrison, rahibin lafı nereye getirmek istedi im çok iyi bildi i halde, anlamamazlıktan gelip, "Do rusunu isterseniz, beni neden görmek istedi inizi bilmiyorum" diye yanıt vermi ti.

Stonehill lafı a zında eveleyip gevelemeden, "Reform" diye homurdanmı tı. "Seçim kampanyanızın ana maddesini unutmayın. Kenti pisliklerden yolsuzluklardan temizlemeye söz vermi tiniz. Özellikle Levee semti gibi pislik yuvalanm ortadan kaldıracaktınız. Ayrıca adı bütün ülkeye ve tüm dünyaya yayılan Everleigh Kulübünü kapatmaya yemin etmi tiniz. Bu kulübün varlı ı Chicago'nun temiz adını kirletiyor. Reform yapmaya kararlı oldu unuz için Belediye Seçmenler Grubu sizi destekleyip Belediye Ba kam seçilmenizi sa lamı tı. Sayın Belediye Ba kanı seçimi kazandı ınız günden beri bizler sabırla bekledik. Fakat ne yazık ki bugüne dek reform hareketini kanıtlayacak tek eylem göremedik."

Harrison bo azını temizleyip söze ba lamı tı. "Rahip Stonehill, sizi temin ederim ki reform hareketlerine tüm hızımla ba ladım. Ve Levee'deki di er kötü öhretli evlere gözda ı vermek için özellikle de Everleigh Kulübünü kapatmaya büyük gayret gösteriyorum."

"Ben iddia etti iniz eylemi kanıtlayacak hareket göremiyorum. Aldı ım bilgilere göre Everleigh Kulübü her zamanki gibi, belki de eskisinden daha rahat ve hızlı faaliyetine devam ediyormu ."

Belediye Ba kanı, "Hayır eskisi gibi rahat faaliyetine devam

edemiyor" diye ısrar etmi ti. "Gerçekten etmiyor. Oraya devam eden erkeklerin sayısı azaldı ve ayrıca Everleigh'ler evlerinde yalnızca restoran i lettiklerini iddia ediyorlar. Her neyse, ben hâlâ orada az miktarda da olsa yasa dı ı cinsel üi kilere devam edildi inden üpheleniyorum. Fakat bugüne dek ku kularımı kanıüayacak somut delilleri ele geçiremedim. Kulübü kapatabilmem için elimde somut deliller olması gerek. Mamafih, imdi size itiraf ediyorum, oraya kimli i gizli bir adamımı soktum. Bu ajanım sayesinde o evde yasa dı ı cinsel ili kiler düzenlendi ini kanıüayacak delilleri ele geçirece im. Bu kanıdan elime geçirince, polis müdürü hemen kulübün kapısına mühürü basıp kapatacak. Böylece Levee semtindeki di er evler de kulübün kapısındaki resmi ilanı görecek. Ba lanna aynı akibetin geleceinden korkup evlerin kapılarına kilit vurup ba ka kentlere taşınmak zorunda kalacaklar. Bana güvenin Rahip Stonehill."

Rahip Stonehill, "Sizin samimiyetinize güveniyorum" demi ti. "Fakat bu konudaki yetene inize güvenmiyorum."

"Sizi, yalnızca bu konuyu çok iyi ve usulüne göre idare ettim i söyleyebilirim."

Stonehill yerinden aya a kalkmı tı. "Bakalım görece iz. Olumlu netice almak için bir hafta daha bekleyece iz. E er seçim kampanyasında verdi iniz sözleri yerine getirmezsensiz, ben —tüm seçim grubu— istifa etmeniz için dilekçe verece iz."

Bu tehditleri savurduktan soma Rahip çıkıp gitmi ti. Belediye Ba kanı da aralannda geçen konu mayı dü ündükçe öfkesinden yerinde duramıyordu.

Birincisi, reform hareketierine ba lamak için eyleme geçmi ti. Kendi sesinin tanınmasından korkup, yardımcılannndan birisine herkesçe bilinen Everleigh Kulübü 412 numaraya telefon etmesini istemi ti. Kulübün numarası telefon rehberinde açıkça Aida Everleigh adına kayıtlıydı. Belediye Ba kanı yardımcısına Karen Grant'la konu up hiç vakit yitirmeden Belediye Ba kanının ofisine gelmesini söylemesini istemi ti. Karen bir saat sonra Belediye Sarayında olaca ını söylemi ti.

Aradan bir saat geçti i halde Karen görünürlerde yoktu. Be

lediye Ba kam Harrison da sinirden yerinde duramıyordu. Tam o sırada kapı açıldı ve Karen Grant içeriye girdi.

Harrison hiç vakit kaybetmeden hemen konuya girdi. "Otur Karen. Açıkça konu malıyız."

Karen oturdu, fakat Harrison ayakta durmayı ye ledi.

"E er Everleigh Kulübü hakkında konu mak istiyorsanız, henüz elime delil geçiremedim."

"Evet, gerçekten seninle Everleigh Kulübü hakkında konu - mak istiyorum. Ö le yeme inden önce buraya Belediye Seçmenler Grubundan Rahip Stonehill geldi. Seçim kampanyasında verdi im reformlar sözünü hemen yerine getirmemi istiyor. E er söz verdi im reformlan ba aramazsam, grup baskı yapıp istifa etmemi isteyecek."

"Bunu yapamazsınız."

Harrison, "Yapmak zorundayım" dedi. "E er sen elini çabuk tutup iste im delilleri bana getirirsen."

"Sayın Ba kan ben elimden geleni yapıyorum."

"Yeterli de il." Belediye Ba kanı Harrison heyecanla odanın içinde dola maya ba ladı. "Everleigh Kulübünde cinsel ili - kiye tanık oldun veya duydun mu? te sorun bu."

Karen yalvarırcasına, " nanın ki daha bu sorunuza yanıt verecek durumda de ilim" dedi. "Kız karde ler imdilik sadece restoran i letiyorlar. Ben de restoranda çalı an altı hostesten birisiyim. Di er kızları civardaki otellere yerle tirdiler. Everleigh'ler ye enleri Cathleen'i ba göz edip selamette balayına u urlayana kadar kulüp bu hafta kapalı kalacak. Kulüp tekrar eski faaliyetine geçince ben de sizin dört gözle bekledi iniz kanıtı elde edece im."

"Fakat bir hafta bekleyemem. Ye enlerinin biri kız biri erkek de il mi?"

"Evet. BruceLester."

"Peki o ne âlemde?" diye Belediye Ba kanı ö renmek istedi. "Belki o sana halalarının genelev patroniçeleri oldu unu kanıtlayacak bazı deliller verebilir."

"Oh, o mu? Tanrım, hayır. Bruce halalannın büyük bir ko

nakta ya ayan iki sosyetik hanımefendi oldu unu sanıyor. Bruce'u aklınızdan çıkann. Ondan asla yararlananlarız."

Belediye Başkanı dikkaüe Karen'i süzdü. "Artık senli benlisiniz bakıyorum ondan Bruce diye söz ediyorsun. İmdi anladım. Sanırım onunla yakından tanıyorsun."

"Tabii. Kulüpte bir avuç insanız."

Belediye Başkanı, "Bruce denilen o delikanlı ile fazla senli benli olma" dedi. "Evin sahipleri ve yakınlarıyla samimi olma. Tüm dikkatini kulüpte çalı an kızlara yönelt. Belki de el altından Everleigh'ler adına i tutuyorlardır."

Karen, "Hiç sanmam" dedi. "Öyle olsa benim gözümünden kaçmazdı."

"Karen gözünü aç ve dikkat et. Sakın görevini unutma. Senin görevin, Everleigh'lerin kötü öhretii bir ev i lettiklerini kanıtlayacak somut delilleri ele geçirmek. E er —kısa süreli dahi olsa— imdilik ev i letmeye ara vermi bile olsalar, onlar haydi i e ba layın komutunu verdikleri anda bana verdi in sözü tutup hemen haber vereceksin."

"Ben.. Ben size hemen haber verece ğime söz veriyorum."

"En önemlisi Belediye Seçmenler Grubu beni istifa etmeye zorlamadan önce, o genelevi kapatmalıyım ve tabii Prusya Prensi güzel kentimizi siyarete gelmeden bütün bu karma ık i - ler sona ermeli. Prens Chicago'ya ayak baktı ı zaman, onu Amerika'nın en güzel ve pisliklerden annmı en temiz kentini ziyaret etti ini dü ünmesini istiyorum. Bu arzumuda ancak senin sayende gerçekte tirebiliriz Karen"

Ertesi gün, ö le yeme inden sonra, Karen, Cathleen ve Bruce'u Minna'nın kırmızı Ford arabasının yanına götürdü. Kendisi direksiyona geçtikten sonra, Karen, Bruce'un kız karde inin ön koltu a oturmasına yardım etmesini ve soma onun arka koltu a yerle mesini bekledi.

Karen direksiyonun ba nda beklerken, üçünün nasıl bir araya geldi ini dü ündü.

Sabah erken saatlerde, Edmund Karen'in yatak odasına gelmi ti.

U ak, "Bayan Grant" demi ti. "E er imdi i iniz yoksa, Bayan Minna sizi çalı ma odasında bekliyor."

Neyle kar ıla aca ını merak eden Karen, "Evet, hiçbir i im yok" diye yanıt verdi ti.

Edmund'un pe ine takılıp merdivenlerden a a ı kata inmi ve Minna'nın çalı ma odasına do ru yürümü tü.

Karen, çalı ma odasında Minna'nın ayakta durmu dalgın dalgın ileriye baktı ını görmü tü.

Minna lafı a zında eveleyip gevelemeden hemen konuya girmi ti. "Karen bana bir iyilik yapmanı istiyorum."

"Siz ne isterseniz yaparım Minna."

Minna, "Ye enlerimle ilgili bir ey yapmam istiyorum" demi ti.

Karen hemen sevinmi ti. Bir gün önce at yan lan pistinde Bruce'la birlikte olmaktan çok zevk duymu tu, imdi onu tekrar görebilme fırsatı ele geçirdi ine seviniyordu.

Karen, "Benden ne isterseniz seve seve yaparım" demi ti.

"Ye enim Bruce ve Cathleen, hep birlikte kenti gezmemiz için ısrar edip duruyorlar. Kentucky'ye dönmeden önce Chicago'yu iyice görüp tanımak istiyorlar. Ben de onu turistik yerlere götürece ime söz verip duruyorum, ama onunla birlikte soka a çıkmaya korkuyorum. Birisi beni tanıyabilir ve benim gerçek kimli mi açıklayabilir. Dün Washington Parkına gitmekle büyük bir tehlikeyi göze aldım. Fakat tanınmamak için yüzümü peçeyle örttüm. Amerikan Derby yan lanında yine aynı çareye ba vuraca ım. Fakat göz göre göre tehlikeye atılamam. Her neyse, Bruce dün sana yolda rastladı ım ve ona kenti gezdirece ine söz verdi ini söyledi. Bu kentte çok yeni oldu un halde, hemen aklime sen geldin. Hiç olmazsa senin yüzün di er kızlar kadar tamdık de il. E er Bruce ve Cathleen'e kentin turistik yerlerini gösterirsen — öyle birkaç saat— onlar da sürekli bana asılmaktan vazgeçerler. Böyle bir geziye çıkmaya ne dersin?"

Karen ne eyle, "Ne mi derim?" dedi. "Tabii ki seve seve kabul ederim."

"Öyleyse bugün ö leden sonra gezmeye çıkıyorsunuz. Ay nca benim arabamı kullanabilirsin. Arabayı alırsan memnun olurum."

Böylece gezi turu ayarlanmı tı. Bruce ve Cathleen, Karen'in rehberli inde Minna'nın arabasıyla kent turuna çıkılar.

Geziye nereden ba layacaklarını dü ün en Karen, Bruce ve Cathleen'e ilk önce kentin en pahalı yerle im bölgesini göstermeye karar verdi. Sonra önemli caddeleri ve parklan dola acaklardı. Daha sonra da kentin alı veri merkezine ineceklerdi.

Karen arabayı Dearborn Soka ından Michigan Caddesine do ru sürdü. Milyonerlerin ya adı ı ta konaklı yeme il çim bahçeli mahalleden a ır a ır geçti.

Belediye Ba kanına rastiarsam ne yapanm diye dü ünerek, "Burası Chicago'nun en zengin mahallesi" dedi. "Ama kentte çok fakir var. Fak?' burada yalnızca zenginler ya ar. u gördünüz kahverengi tu la konak, hani u kuleli, minareli, balkon , lu ev, otel kralı Potter Palmer'e ait. Bütün odalar Fransız stili dö enmi , duvarlar Corot ve Manet'nin tablolan asılı.' Bir kez verdikleri partide davetlileri e lendirmek için kona ın balo salonunda Rus Bale Toplulu unu kiralayıp gösteri yaptırıldılar. Palmer'lerin evinde iki özel asansör ve yirmi yedi hizmetçi var. uraya bakın, kö edeki Gotik bina altmı bin dolarlık bir ev, El trenleri —elektrikli trolleybüsler— sahibi Charles T. Yekes'in evi. Duydu uma göre yatak odasındaki yatak eski Belçika kralına aitmi ".

Marshall Field, Philip Armour ve George Pullman gibi ailelere ait 200.000 dolarlık konaklan gösterdikten sonra göz ka ma tıncı zenginlikten yorulan Karen arabayı Drexel Bulvanna götürdü. Tekrar arabayı yava latıp, Cathleen ve Bruce'a bu gezinin ana hatlarını gösterdi. Bulvara paralel iki yüz metre geni li inde etrafı sık taflanlarla çevrili sık a açıklık, içinde gezi yolları çiçek tartılan ile harika bir park uzanıyordu.

Karen omuzunun üstünden Bruce'a seslendi. "Bu yolun ucu Washington Parkına uzanır. Dün Frontier! görmeye gitti imiz park. Atını Amerikan Derby yan lanna soktu una sevindim."

Bruce a zının içinden, "Fakir adamın rulet oyununa katılması" diye mınıldandı.

Karen, "Belki" diye yanıt verdi. " İmdi size bütün Chicago'lulann gurur duydu u ve halanızın görmenizi istedi i büyük modern binaları gösterece im."

Sokaklara gire çıka, arasıra urada burada durarak, Karen onlara Palmer House Otelini, on altı katlı bütün bir bloku kaplayan Modadnock Binasını, Sigorta Evi binasını 1.500 dönümlük arazisinin içinde tenis kortlanm bulundu u, kuzulann otladı ı geni Jackson Parkındaki Güzel Sanatlar Akademisi'ni gösterdi.

Karen, " İmdi ıra geldi daha ilginç yerleri görmeye yerel halkın Loop adını verdi i kentin merkezine inelim. Oraya kadar araba ile gidece iz, sonra arabayı bir yere park edip yürüyerek dola aca ız" dedi.

nsanların ve vasıtaların kannca gibi kaynadı ı Loop'a geldiler. Ba lannm üstünde çelik bir a örülüydü. Demiryolu köprülerinin üstünden geçen trenler her gün sokaklara en az milyonlarca alı veri e çıkan insan ta ıyordu. Loop elektrikli tramvayların, adı arabalann, otomobillerin, otobüslerin, kamyonlann arasından iti kakı caddenin bir yanından di er yanına geçmeye çabalayan insanlarla kaynıyordu. Ba ınıp ça ırarak konu an kalabalı ın ve vasıtalann motor gürültüleri insanın kullaklarını sa ır ediyordu.

Karen Ford'u yava yava sürdürü arabalann arasında. Park edecek bo bir yer anyordu. Sonunda bo bir yer bulunca hemen arabayı oraya park etti.

Arabayı park ettikten sonra Karen, Cathleen ve Bruce'a arabadan inip insan selinin arasına kan malan için ısrar etti. Onlara kendisini takip etmelerini söyledi. Özel bir yere gitmeyi aklından geçirdi i belli oluyordu. ti e kakı a yolda ilerleyen Karen onlara gürültüyle ba lannm üstünden geçen trenlerin gökyüzünü görmelerine engel oldu unu gösterdi.

Karen, "Ülkede üçüncü havademiryolu" dedi. "Önce New York ve Brooklyn'de in aa edildi, dünya Kolumbiya Sergisi sırasında küde ta ımacılı ı için yapıldı. Fuardan bir yıl önce hava

demiryolunda buharlı küçük bir lokomotifin çekti i dört tahta vagon dan ba ka bir ey yoktu. Zeytin ye ili vagonların her biri seksen dört metreydi. Zamanla bu vagonlar yerlerini elektrikli trenlere bırakular, aslında bugün yukarda gördükleriniz ikinci kat hizasında."

Bruce akadan kulaklarını tıkadı. "Ben ta ralı bir at yeti ti ficiyim, her gün böylesine kulakları sa ır eden gürültüye ve ke meke e dayanır mıyım bilmem."

Karen, "Evet, imdi size ba ka eyler gösterece im" dedi. Ve bir tiyatronun önünde durdu. Kapının üstünde Amerikan Müzik Hol yazıyordu. Karen, " çinizden biri vodvil oyunu gör dü mü?" diye sordu.

Cathleen, "Luoisville'de çok kez seyrettik" diye yanıt verdi.

Karen, "Çok iyi" dedi. "Fakat bugün on be dakikalık en iyi oyunu seyretmenizi istiyorum. Joe Cook adından söz edildi ini duydunuz mu?"

Cathleen ve Bruce bu ismi duymamı lardı.

"Buraya geli zamanımızı ayarladım. imdi Joe Cook'un gösterisini izleyebiliriz."

Bruce, "Joe Cook kimdir?" diye sordu.

Gi eden üç bilet alan Karen, "Komedyen" diye yanıt verdi. "Deli saçması dedikleri bir gösteri sunuyor. Vodvil ile alay ediyor. Harika bir aktör."

Üçü birlikte matinede üçte ikisi dolu karanlık tiyatro salonuna girdiler.

Koltuklann arasındaki yoldan ilerleyip yerlerini ararlarken sahnedeki sihirbaz alkı lar arasında gösterisini sona erdirdi.

Karen fısıltıyla Cathleen ve Bruce'a, " imdi Joe Cook sahneye çıkacak" dedi. "Dört Hawaili numarasını yapacak."

Elinde mandolini ile kulisten sahneye çıkan Joe Cook'a baktılar. Sahnenin tam ortasına tahta bir sandalye yerle tirilmi ti, Joe Cook bu sandalyeye oturdu, mandolini kuca ına koydu. Gözlerini kısıp salondaki seyircilere baktı ve konu maya ba ladı.

"Size dört Hawailinin taklidim yapaca ım, bu birinci" diyerek Cook ıslık çaldı. "Bu ikincisi" diyerek madolini üngırdattı.

"Ve bu da üçüncüsü" diyerek aya ı ile yerde tempo tuttu. Sonra tekrar konu maya ba ladı. "Dördüncü Hawailinin taklidini kolayca yapabilirim, ama neden yapamadı ımın sebebini size anlataca ım. Bakın, elli dolara satın aldı ım at me erse yarı aüy mı . Bana onun için on be bin dolar teklif ettiler. On be bin dolan alıp aü sattım. On be bin dolarla kendime bir ev yaptım, in aat bitince, kom um bana evi satmam için yüz bin dolar teklif etti. Evimin tam onun kuyu açmak istedi i yere in aa etti imi söyledi. Böylece ondan yüz bin dolan alıp kuyusunu açmasına engel olmadım. Yüz bin dolan yer fıstı ına yatırdım, o yıl kuraklıktan yer fıstı ı yeti medi, böylece yer fıstıklannı üç yüz elli bin dolara sattım. İm di üç yüz elli bin dolan olan adam neden dört Havvailinin taklidini yapsın?"

Cook büyük bir so ukkanlılıkla yerinden kalkıp sandalyeyi aldı ve sahneden çekildi, seyirciler kahkahalara bo uldular. Cath leen, Bruce ve Karen de kannlanm tutarak gülüp salonun içindeki ne eli havaya ayak uydurdular.

Sahnedeki son gösteriyi de seyrettikten sonra, üçü birlikte tiyatrodan çıkıp, kalabalı ın içinde kendilerine zorlukla yol açıp arabaya do ru yürüdüler.

Bruce ba ını salladı. "Joe Cook harika bir komedyen."

Karen sevinerek yan gözle ona baktı. "Chicago'nun e lencelelerle dolu bir kent oldu unu sana göstermek istedim."

Bruce, "Peki im di ne yapaca ız?" diye sordu.

Karen, "Neredeyse ak am olacak. Halalannız fazla geç kalmamızı istemezler sanınm."

Tekrar Ford'a binip, yola koyuldular.

Karen, "Sanınm görülmesi gereken her yeri gördünüz" dedi.

Bruce, "Pek görmedik" diye yamt verdi.

a iran Karen, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu. "E er Et Kurumunu görmedi imizi söylemek istiyorsan, oraya mahsus tan gitmedim. Vejeteryan olmayı dü ün en birisinin canlı hayvan pazannı görmek isteyece ini dü ünmedim."

Bruce, "Orayı görmek istemiyorum" dedi. "Fakat görmek iste im ba ka bir yer daha var."

Karen, "Neresi?" diye sordu.

Bruce, "Levee semtini görmek istiyorum" dedi. "Anladım kadarıyla bu semt halalanmın evine çok yakın."

"Levee mi?" diyerek Karen ka lannı çattı. "Orayı görmek istedi ine emin misin? Sem bir yerdir. Kentin en kötü semtidir."

Bmce, "Biliyorum" dedi. "Nasıl bir yer oldu unu duydum. Fakat Chicago'nun iyi ve kötü her yerini görmek istiyorum."

Keyfi kaçan Karen, "E er çok ısrar ediyorsan sen bilirsin" dedi.

Bmce'un iste inden vazgeçece i yoktu. "Israr ediyorum."

Karen içini çekti. "Öyleyse halalanmızın evine döneriz. Arabayı kapının önünde park edip, Levee'de kısa bir yürüyü e çıkana z."

Everleigh Kulübüne döndükten sonra, Minna'nın arabasını kapının önüne park ettiler ve Karen gönülsüzce konuklan Levee'nin göbe ine götürdü.

Karen, Bruce'a, "Burada görülecek fazla bir ey yok" dedi. Fakat sonra Belediye Ba kanının reform istatistikleri aklına geldi. "Levee semti a a ı yukarı dört blok sa a ve dört blok sola uzanır. Bu kesimde a a ı yukarı iki yüzden fazla genelev var. Bunların bazdan bir elbise dolabından daha küçüktür. Fakat otuz yedi adet büyük genelev var. Bu semtte a a ı yukarı üç bin ki i ya ar. Serseriler, ayya lar, kumarbazlar, uyu turucu sancılan, caniler, hırsızlar gibi aklına gelen her türlü suçlu bu semtte yuvalanmı tır. Bir günde, genellikle geceleri ortalama be cina yet, yedi intihar vakası ve on ki i de bombalanarak ölür. Bu semtten yürüyerek geçmeye cesaret eden kadınların tecavüz u ramaları ola andır. Bu ırza geçme olaylanmın ço u basma yansımaz bile, fakat duydu uma göre sosyete hanımlarından Bayan Frank C. Hollister'in cesedini bir çöp yı nın içinde bulmu lar. Kadının ırzına geçtikten sonra, bakır tel ile bo up sonra tanınmayacak hale gelene dek dayak atmı lar. Olay gazetelere yansıyınca bölgede polis koruması artırıldı ama aldıkları önlem pek kısa sürdü."

Cathleen ürperdi. "Halalanmız böyle korkunç bir semte ya

kın oturmaya nasıl cesaret ediyorlar?"

Karen bu soruya nasıl yanıt verece ini bilemedi. Yalnızca, "Sanırım onlar büyük bir konakta ya amayı arzu etmi ler, ama çok daha saygın bir semtte oturmaya mali imkânlan elverme mi " diyebildi.

Üçü birlikte kaldınmda yürürlerken, geçtikleri genelevin penceresinde yan çıplak a ın boyalı kadınlar Bruce'a el edip onu içeriye ça ırdılar.

Karen ba ka bir genelevi gösterdi. "Bak unun adı Califor nia. çerde yalnızca effaf kombinezon ve uzun topuklu ayakkabılar giyen düzinelerce hayat kadını var. Kapının önünde duran iki adam da mü terileri içeriye girmeye ikna eden görevliler."

Bruce güldü. "Görevli dedi in adamlann pezevenk oldukla nnı biliyorsun."

Karen öfkeyle, "Öyle çirkin kelimeler kullanmayı kendime yakı nramam" dedi.

Gezintiye devam ederlerken, Karen elini havada sallayıp tüm blo u i aret etti. " urada gördüklerinizin hepsi araphaneler bazılannda bütün gece piyanoda Scött Joplin caz müzi i çalar, salonlarda viski su gibi akar, rehinci dükkânlan, kumarhaneler ve tabii hepsinden çok da semtin büyük kazanç kayna ı genelevlerle doludur. Kırmızı hat bölgesinde bu tip e lence yerleri vardır."

Cathleen, "Kırmızı hat bölgesi ne demek?" diye sordu.

Karen, "Satılık kadınlar mahallesi. 'Kırmızı ı ık" deyimi genelevlerin hepsinin kapısının önünde asılı kırmızı fenerden gelir" dedikten sonra yine eliyle i aret etti. " u ilerde gördü ünüz ev beyaz kadın ticareti yapmakla ve masum genç kızlan, hayat kadını na te vik etmekten suçlu bulunan Julia ve Maurice Van Bever'in evi."

"Beyaz kadın ticareti mi?" diye Cathleen a kınlıkla sordu. "Peki kölelik eski tarihlerde kalmadı mı?"

Karen, "Burada hâlâ devam ediyor" dedi. Sol tarafınızdaki pencereleri boyalı kapısı açık kulübeyi görüyor musunuz? Bura-ya yol geçen hanı denir. Biraz müzik dinleyip biraz içki içip,

sonra sevi erek ho ça vakit geçirmek isteyen yakı ıklı bir erkek yolda bir kadın buldu mu, onu bu yol geçen hanına atıp, tazı içkiyle bir güzel sarho eder, sonra kızı bir grup erke in bekle ti i arka odaya atar. Adamlar sıraya dizilip hep birlikte kızın ırzına geçerler. Sonra kıza kokain veya morfin verip onu iyice uyu tururlar. Ve bundan sonra kızda hayır kalmaz ve sokaklara dü er."

Cathleen korkuyla içini çekti. "Ne korkunç."

Karen, "Tabii bu bir kural de ildir" diyerek onu yaü tırma ya çalı tı. "Artık beyaz kadın ticareti hemen hemen ortadan kalkmı gibi. Bu devirde böyle taktiklere gerek yok. Ev i leten patroniçelerin iddialarına göre tazlann ço u buraya kendi istekleriyle gelip orospuluk yapıyor veya ekmek parası kazanmak için bu yola dü üyorlar. Bir zamanlar, William T. Stead adındaki ngiliz gazetecisi Levee'de inceleme yapmı , E er sa Chicago'ya Gelseydi' isimli bir kitap yazmı tı. Kitabında Levee'de medeniyetin izlerine rasüanmadı ım yazmı tı. Bu semtte ne bir konser salonu, ne bir rahip evi, ne de bir e itimci vardır. Koca semtte buldu u bir Alman Kilisesinden, bölgedeki ayya ların, sefihli in ve i rençli in arasındaki vaha diye söz etmi ti."

Cathleen a kınlık içinde etrafına bakındı. " u zavallı kızlar, onlara nasıl acıyorum bilemezsiniz."

Bruce karde inin elini sıktı. "Karen'in anlattı ı gibi bu tazlann ço u kendi istekleriyle buraya gelmi ler. Beni üzen genelevlerin patroniçeleri. Kızlan i e alan onlar. Böyle zavallı kızla n evlerinde çalı tırdıktan için acaba onlar kendilerine nasıl bir mazeret uyduruyorlar?"

Cathleen kesin bir dille, "Hiçbir mazereüeri olamaz" dedi.

Karen kendisini çok rahatsız hissetmeye ba ladı. Blo un sonuna yakla tıktan zaman, "Sanırım bu iç karatıcı semti yeterince gördük. Haydi artık Minna ve Aida sizi nerelere götürdü ü mü merak etmeden eve dönelim."

Tekrar geldikleri yoldan geri dönüp Everleigh Kulübüne geldiler. Cathleen ve Bruce yukanya; odalarına çıktıktan sonra, Karen arkasını dönünce, çalı ma odasının kapısının önünde du

ran Minna'nın kendisine el etti ini gördü.

Tela la Minna'ya do ru yürüyüp onun pe inden çalı ma odasına girdi.

Minna, "Uzun bir tur yapınız, nasıl gitti?" diye sordu.

Karen Levee'ye gittiklerini saklayıp, o gün yaptıklarını ve gördüklerini teker teker anlattı. "Bruce ve Cathleen bu geziden pek ho landılar."

"Öyleyse her ey yolunda gitti."

Karen bir süre tereddüt etti sonra do ruyu anlatmaya karar verdi. "Minna pek mükemmel sayılmazdı. Her yeri gezip gördükten sonra buraya dönerken, Bruce, Levee denilen bir yerden söz edildi ini duydu unu söyledi ve orayı görmek istemekte ısrar etti."

Minna kulaklarına inanamıyordu. "Levee'yi mi görmek istedi?"

"Gördü."

"Ama Tanrı a kına onu neden oraya görürdün —burada— bizim evimizin yakınına?"

"Çünkü çok ısrar etti Minna. Chicago'nun iyi yerlerini gördü ü kadar kötü yerlerini de görmek istedi ini ısrarla söyledi."

"Genelevleri gördü mü?"

Karen, " kisi de gördüler" diye itirafetti.

Minna bir süre susup gözlerini Karen'in yüzüne dikip baktı. Sonunda Minna konu tu. "Ne... orası için ne dü ündüler? Karen bana do ruyu söylemekten çekinme."

Karen, "Genelde gördükleri her eye çok üzüldüler" dedi. "O evlerde çalı an kızlara acıdıklarını ve orada çalı malannın bir sebebi oldu unu söylediler. Ama en fazla onları o evlerde çalı tıran genelev patroniçelerini suçladılar."

Minna korkuyla solu unu tuttu. "Aman Tannm! Aida ile benim burada aslında bir genelev i letti imizi ö renirlerse ne yapanz?" Karen yanıt vermeyince, Minna ba ını dikle tirip kendisini topladı. "Ama ö renemeyecekler. Onlann ö renmelerine fırsat Vermeyece im. Bundan böyle Aida ile ben çok daha dikkatti olaca ız. Karen bana do ruyu söyleyip uyardı in için

sana te ekkür ederim. Binlerce kez ke ekkür ederim."

Everleigh Kulübünde çalı an kızların ço u zoraki tatillerini Tremont House Otelinde geçiliyorlardı.

Haftada bir kez onlan muayene etmeyi kabul eden Dr. Holmes son iki saattir otelde görevini yerine getiriyordu.

imdi, bugünkü i inin sonuna gelmi ti. Muayene edilmeyi bekleyen bir kız kalmı tı. Bu yirmi ya lannda, kızların en cilvelisi ve Dr. Holmes'a en çok pas veren Greta adında sveç asıllı bir güzeldi.

Greta ve Holmes, kızın dördüncü kattaki odasında yalnızdılar. Ceketini çıkartan Holmes, kızın ba tan çıkancı hareketlerle soyunu una baktı.

Dr. Holmes, otele gelirken aklından geçiriyordu ve Greta'yı beklerken hâlâ aklındaydı. Kıza odasında sahip oluverecekti. Everleigh Kulübünde kızlarla cinsel ili kiye giri meyi aklının ucundan geçilmemi ti, çünkü orası çok kalabalıktı ayrıca kızların muayene etti i bir anda Aida veya Minna üstüne gelebilirlerdi.

Fakat Tremont House Oteli Everleigh Kulübünden çok uzaktaydı. Dr. Holmes her türlü tehlikeden uzak her istedi ini özgürce yapabilece im dü ünüyordu.

Greta yata ın kenarına oturup bacaklanm iki yana açtı. Çantasının içinden spekulumunu çıkartan Dr. Holmes ona yak la ü.

Yere çömelip, yakın zamanda cinsel ili kide bulunup bulunmadı ını anlamak için dikkatle kızın içini inceledi.

Hayır bulunmamı tı. Temizdi.

Holmes dizlerinin üstünde oturmaya devam etti. "Hiç bir somnun yok" dedi.

Greta yattı ı yerden, "Zaten olmaması gerek" diye seslendi. "Kulüpten aynldı ımdan beri hiçbir erkekle yatmadım. Kendimi bakire gibi hissediyorum."

Kızın vajinasına bakan Holmes, bacaklarının arasında bir

eyin sertle ti ini hissetti.

"Yalnız bir sorun var" dedi. "Orası çok kuru. Biraz ya lanmaya ihtiyacı var"

Greta, "Peki nasıl yapaca ım?" diye ö renmek istedi.

"Doktorun sana yardım edecek."

Greta tembelce, "E er yardım edebilirsen hiç durma haydi" dedi.

Holmes elindeki spekulumu bırakıp tüm dikkatini Greta'nm bacaklarının arasına yöneltti. Bo uk bir sesle, "Haydi sırt üstü yat" dedi. "Bacaklarını iyice aç. Evet çok güzel."

Ba mını kızın bacaklarının arasına sokup, dilinin ucunu kasıklarına de dirdi. Sonra onu öpmeye ba ladı.

Greta'nm vücudu irkildi ve yata ın üstünde do rulmaya çalı tı. "Hey doktor, hastalanı böyle muayene etti im bilmiyordum."

"Hastalanmı asla böyle muayene etmem. Ama sen çok özel bir kızsın. Dayanamadım. Sakıncası var mı?"

"Özellikle yok, ama Minna kulübün dı nda hiçbir erkekle ili ki kurmamamı söylemi ti."

Dr. Holmes Greta'nm gözlerinin içine bakıp, "Peki benim sizi muayene edece imi söylemi miydi?"

"Tabii, söylemi ti."

"Sizi tedavi ediyorum. Sırt üstü yat ve bana zorluk çıkarma."

Greta derin derin içini çekti. Sırt üstü yatıp direnmekten vaz geçti. "Sen ne söylersen.... sen nasıl istersin doktor."

"Çekinmeyi bırakıp keyfimize bakalım diyorum."

Dr. Holmes tekrar yere çömelip, ba ım Gera'nm kasıklarının arasına gömdü ve kızın zevkten çıldırtıncaya kadar onu öptü.

Greta'nm içi ıslanmı , yattı ı yerde kalçalannı da hafifçe kı vınyordu.

Birkaç dakika sonra, Dr. Holmes onun zevkin doru una çıkıp doyumuna ula tı nı tahmin etti, pek emin de ildi ama umur samıyordu.

Hafifçe geri çekilip, aya a kalktı, kızın bacaklarının arasın

da durup pantolonunun dü melerini çözdü.

"Greta otur" diye buyurdu. "Gel buraya."

Kızın ensesinden tutup ba ını sertle en cinsel organına yakla tırdı. "Sevgilim a ız seksi zamanı" dedi.

"Ne zamanı?"

"Az önce benim sana yaptıklarımı imdi sen bana yapacaksın. Haydi Greta yavrum."

Greta'nın dudakları Dr. Holmes'un cinsel organına dokundu. Doktor çılgın gibi zevkle titredi. Greta i in ehliydi, hem de çok, çok, çok ustaydı. Kızın ba ının üstünden ensesine gözleri ili ince, onun bu ekilde kim bilir kaç kez, kaç erke e zevk verdi ini dü ündü. Ve bir ey onu çılgınca heyecanlandırdı. Kızın ba ını vücudundan ayınp, kafasını kopartmak ve böylece erkekere verece i zevki engellemek Dr. Holmes'a cinsel ili kiden aldı ı zevkten daha fazlasını verirdi.

Dr. Holmes zevkten çılğına döndü ünü hissetti, sonra inleyerek homurdanarak bo aldı.

Daha sonra, sevgiyle Greta'mn yana ını ok adı. "Greta hari kaydın. Bugüne dek tanıdı ım kadınlann en iyisiydin."

"Gerçekten mi? Ama sen de pek fena sayılmazdın."

Holmes elindeki spekulumu çantasına yerle tirdi. "Öyleyse belki biz birbirimize aitiz."

"Sen neden söz ediyorsun?"

"Yani birbirimizle çok iyi uyum sa ladı ımızı söylüyorum. Neden e yalannı toplayıp buradan aynlmıyorsun? Benim evime yerle ."

Greta tereddüt etti. "Çok isterim, ama Aida ile Minna'ya ne diyece im?"

"Onların ruhu bile duymaz. Yann benim evime ta ın. Birlikte ya anz, e er dü ündü üm gibi birbirimize iyice uyum sa larsak evleniriz. Böylece senin için Everleigh sıkıntısı sona erer. Benim evime ta ınır mısın?"

Greta heyecanla, "Ta ınırım!" diye ba ırıp Dr. Holmes'un üstüne atıldı kollanm onun boynuna dolayıp, tekrar tekrar du daklanndan öptü. "Yarın evine ta ınıyorum."

Holmes bir kâğıt parçasının üstüne evinin adresini karaladı. "te adresim. Yann öleden soma istediğin zaman gelebilirsin."

"Geleceğim. Çok mu üyüm."

"Sevgilim pişman olmayacaksın. Sana ne sürprizlerim var bilemezsin. Sana yalnızca bir şey garanti ediyorum. Ya anında ilk kez huzuru bulacaksın."

Minna Everleigh en sevdiği kızlarından birisinin daha kaybolduğunu o gün öylece doğrudan öğrenmişti.

Her sabah çeşitli otellere giden Everleigh kızlarının neler yaptıklarını kontrol eden Edmund haberi Minna'ya getirmişti.

Bu sabah Edmund, Greta'nın Tremont House Otelinden ayrılmış ve kaybolduğunu söylemişti. Edmund otele telefon ettiği zaman Greta'nın bir saat önce valizlerini alıp adres bırakmadan otele ayrılmış haberini almıştı.

Everleigh kızlarından birisinin daha kaçtığı öğrenen Minna bu esrarengiz yok olmalara hem alışmış hem de üzülmüştü.

Kızların sürekli kaybolmaları Minna'yı rahatsız ediyordu. Önce Fanny, sonra Avis ve şimdi de Greta. Her gerçek Minna'yı rahatsız ediyordu. Birincisi bu kadar kısa zaman içinde esrarengiz kaybolmuşlardı. Minna, yılda bir iki kızın kulüpten ayrılmalarına alışmıştı. Fakat üç kızın iki hafta içinde hiçbir şey belli edip söylemeden ayrılmaları duyulmamıştı. Minna'yı rahatsız eden ikinci sorun ise kızların kaybolmuş olduklarıydı. İmdiye kadar, Everleigh Kulübünden ayrılmak isteyen kızlar Minna'ya açıkça ayrılmış sebebini açıklayıp nereye gideceklerini bildirmişlerdi. Ya bir erkekten evlenme teklifi almış ve ev bark sahibi olmaya karar vermişlerdi veya Denver'de filan ya ayan ailelerini özleyip onların yanına dönmek istemişlerdi veya Everleigh Kulübünde kapanıp, tüm yaşamını sırtüstü yatıp, erkeklerin gönüllerini hoş ederken kendisinin de tarifsiz zevk duyduğu numaralarını yapmaktan bıkmışlardı. Geçmişte evden ayrılan her kız — ki bu da çok nadirdi — ayrılmak istemelerinin sebeplerini kibar

ca ve açıkça söylemi lerdı. imdi ise Fanny, Avis ve Greta en ufacak bir açıklama yapmadan sırra kadem basmı lardı.

Minna durumu uzun uzun dü ündü, sonunda Chicago Tri bune'deki genç muhabir Chet Foley'e telefon etti.

"Chet ben Everleigh Kulübünden Minna Everleigh."

"Aradı ına çok sevindim. Ben de gelip seninle bir kadeh içki içmek istiyordum."

Minna en kibar ses tonuyla, "Buraya ne zaman istersen gelebilirsin, yalnız bu hafta ve gelecek hafta kapalıyız. Kulübü yeniden elden geçiriyoruz. Ben sana bir ey sormak için seni aradım. E er sana çok yakın birisi ortadan kaybolursa ve sen onu bulmak istiyorsan ne yaparsın?"

Foley hemen yanıt verdi. "Onlann izini bulmak için özel dedektif irketine ba vurup, bir dedektif tutanm."

Minna, "Evet akla yakın" dedi. "Bir dedektif irketi. Neden olmasın? Chicago'daki en büyük dedektif irketi hangisi?"

"Benim bildi im kadarıyla 'Pinkerton Ulusal Dedektif irketi'"

"Chet bu irket hakkında bir eyler biliyor musun?"

" ahsen hiçbir ey bilmiyorum. Ama burada, gazetede, odlar hakkında bir dosyamız olmalı."

Minna, "Pekala, fikrimi de i tirdim. stedi in zaman buraya gelebilirsin. Tabii Pinkerton irketi hakkında bazı bilgiler getirebilirsen. Getirebilir misin?"

"Pek tabii. Beni hemen görmek istiyor musun?"

"Hemen. Bilgi edinir edinmez hiç vakit yitirmeden buraya gel."

Yarım saat sonra Foley Minna'nın çalı ma odasında oturuyordu.

Elindeki dosyayı Minna'ya uzatı. "Pinkerton hakkındaki tüm bilgiler bunun içinde. Tribüne gazetesinden kesilen bazı kupürler. Bir tane de Observer'dan kesilmi . Firmanın resmi bir bro ürü. Kupürlerin hepsi birbirinin aynı. Bilmek istediklerinin ço unu bro ürde bulacaksın."

Minna sessizce oturup dosyayı kan tırdı.

Bro ü r gerçekten pek etkileyiciydi. Ü stüde PINKERTON ULUSAL DEDEKT F RKET yazıyordu. Amblem olarak da bir göz resmi vardı. Alûnda ise "Biz Asla Uyumayız" yazıyordu. Chicago bürosunun yöneticisi de William A. Pinkerton adında birisiydi.

Minna Observer gazetesinde çıkan haberi dikkatle okuyunca, William Pinkerton'u göklere çıkaran bir yazı oldu unu fark etti. "Amerika'nın bir numaralı dedektifi, Li Hug Changin servetini bulabilecek bir medyum, katibinizin seçimlerde hangi partinin kazanacağı na bahse girişini veya Timbaktu Bankası'nı soyan katibin Afrika'nın hangi vahşi ormanlarında saklandığını bir bakıtanalara. Dedektifin metodları çok etkili oldu u halde çok basit."

Minna elindeki dosyadan başını kaldırdı baktı. "Bana göre bunları i lerini daha çok demiryollarıyla ilgili."

Foley güvence verdi. "Onları i i her türlü suç ve cinayet."

Elindeki dosyayı Chit Foley'e uzatan Minna, "Sanım haklısın" dedi. "Onları tutup, evden kaybolan bazı kızların peşlerine dü melerini isteyebilirim. Sanım birisi bizim ocağımıza incir dikmek istiyor, kim oldu unu bir an önce öğrenmeliyim. Bak Chit, ben Pinkerton'a telefon edip randevu alana kadar burada bekle. Sonra birlikte bir kadeh ampanya içeriz."

William Pinkerton ile telefonla konuştuktan sonra, Minna Edmund'a kendisini arabayla Chicago'nun alıveri merkezindeki Beinci Caddedeki 193 nolu binadaki Pinkerton Ulusal Dedektif irketi'ne götürmesini istedi.

Minna binadan içeriye girince birisi kendisine William Pinkerton'un da mınk ofisine kadar e lik etti. William Pinkerton ayı gibi iriyan, pala bıyıklı, dümdüz saçları briyantini bir erkekti. Minna'yı masasının yanındaki deri koltu a oturttu.

"Benim adım Minna Everleigh, bilmem ismimi duydunuz mu?" diye söze başladı.

Pinkerton kısaca güldü. "Duymayan var mı" diye yanıt verdi.

"Beni rahatsız eden bir durumla kar ı kar ıyayım. Sanırım sizin dedektiflerinizden birisi bu soru turmayı yürütebilir."

Pinkerton, "Bizim dedektiflerimiz yoktur, e itilmi soru - turmacılara ajan deriz" diye yanıtladı.

"Onlara ne isim takarsanız takın, yaptıkları i dedektiflik de il mi?"

Pinkerton incinmi gibi göründü. "Pekala, e er ısrar ediyorsanız sizin dedi iniz gibi olsun." Önüne büyük bir tutanak defterine benzeyen bir ey çekip açtı, sonra kalemini mürekkebe batırdı. "Hiçbir eyi unutmadan önce bana gerçekleri anlatın. Telefonda bana yanınızda çalı anlann birdenbire kaybolmalanndan duydu unuz endi eyi anlattınız. Bu konuyu daha açmak ister misiniz?"

"Mü terilerimizi e lendirmeleri için Everleigh Kulübünde otuz kız çalı ır. Bir yıl içinde normal olarak bir veya iki kız i - ten ayrılır. Bunlar da genellikle ya evlenirler veya evlerinin, ailelerinin özlemine dayanamazlar veya i de i tirme arzusunu engelleyemezler. Fakat kısa süre içinde en iyi üç kızımı kaybettim, hem de iki hafta gibi kısa bir zaman içinde. Her biri en ufak bir iz bırakmadan sırta kadem bastı. Birinin kulübümüzü mahvetmek için Fanny'yi, Avis'i ve Greta'ya elimizden aldı mını dü ünüp tatsız duygulara kapılıyorum."

"Bana kızlann isimlerini soyadlarını verebilir misiniz?"

Minna kızlann isim ve soyadlanm ezbere söyledi: Fanny Spenser, Avis Kaufman, Greta Ryan. "Hepsi de yirmi iki ya ından küçük ve güzeldi."

Pinkerton kızlann isimlerini defterine kayıt ederken, "Lütfen bana onlan iyice tarifedin" dedi.

Minna elinden geldi ince Fanny, Avis ve Greta'yı tarif etti.

Pinkerton yazmaya devam etti. Ba mını kaldınıp Minna'nın yüzüne baktı. "Tanıdı mınız herhangi bir kimsenin bu üç kızla yakından dostlu u var mı, yani onlann akıllanndan geçenleri, yapmak istedikleri planlan iyi bilen birisi var mı?"

"Tabii ki kulüpte çalı an di er kızlarla samimiydiler. U a

ım Edmund imdi onları sorguya çekiyor. Fakat korkanm ki bu soru turmadan hiçbir netice alamayaca ız. Kızlar genellikle birbirleri hakkında bildiklerini bir ba kasına asla anlatmazlar. Özellikle üç kızın hiçbir açıklama yapmadan evden ayrılmaları konusunda tek kelime söylemeyeceklerdir."

Pinkerton, "Anladım" dedi. "Pekala, bu kızlarla yakın ili kide olan ba ka birisini tanyor musunuz, yâni onların dü ündüklerini gerçekte tirmek istedikleri planları çekinmeden açıklayabilecekleri birisini?"

"Pek öyle birisi yok, yalnızca evet, haftada bir kez kızları mızı muayeneye gelen doktorumuz onlarla sürekli senli benli konu ur. Belki o bize bazı ipuçları verebilir."

"Doktorun adı nedir?"

"Dr. Herman Holmes. Hepsini tanır. Belki bize yardımcı olabilir."

"Onu nereden bulabilirim?"

Minna, Holmes'un ev adresini Pinkerton'a verdi. "Telefon numarasını da ister misiniz?"

"Hayır, onun evine randevu almadan gitmeyi ye lerim. Bakalım Fanny'nin Avis'in ve Greta'mn aklından geçenleri biliyor mu?"

"Dr. Holmes'u ne zaman görmeye gideceksiniz?"

"Hemen, bugün. Ben kendim gidece im. Bu çok ilginç esrarengiz bir olay. Bayan Everleigh siz bu kapıdan çıkar çıkmaz hemen bu i e sanlacı m. Ve sonra size rapor verece im. Belki bu meseleyi çözümlenece iz, belki de çözümlenemeyece iz. Ama denemekte yarar var.

Dr. Herman Holmes bu kız için artık cinsel bir arzu duymuyordu. Ama kafasını güzel kıvrak vücudundan ayırmayı özlemle bekliyordu.

Greta birkaç saat önce e yalannı alıp doktorun evine ta ınmı tı. Doktor ona üç katlı evindeki tüm odaları ve çalı ma odasını gezdirmişti. Evin konforu ve rahatlığı Greta'mn gözlerini

kama tırmı tı.

Doktor onu yatak odasında yalnız bırakıp dı anya çıkarken Greta hayreder içinde, "Gerçekten burası benim de evim olacak mı?" diye sordu.

Holmes, "Bugünden sonra senin ve benim yuvamız" diye yanıt verdi.

"Gerçekten benimle evlenecek misin?"

Holmes gülümsedi. "Ben bekânım. Kendime uygun kadını bulana dek evlilikten uzak kalmaya özellikle dikkat ettim" diyerek Greta'nın gözlerinin içine baktı. "Ve sanırım sonunda bana uygun kadını buldum."

Kendinden geçercesine erke in kollan arasına atılan Greta, "Çok mutluyum!" diye heyecanla ba ırdı.

Kızı bir an kollannın arasında tutan Holmes kula ına fısıldadı. "Seni her zaman muüu etmeye çalı aca ım." Sonra ilave etti. "Seninle tekrar sevi meyi deli gibi istiyorum. Sen odana git ve soyun. Güzel bir banyo yap. Sonra sırtına içerdeki ipek sabahlı ı geçirip a a ı kata yanıma gel. Sani a a ıda bekleyeceğim."

Yanm saat sonra, merdivenlerde Greta'nın ayak seslerini duyan Holmes onu kar ılamak üzere çalı ma odasından dı anya çıktı.

Holmes'un iç çama ırlanıyla kendisini bekledi ini gören Greta kıkırdayarak güldü.

Mor ipek sabahlı ının ku a ını sıkıca ba larken, "Herman, aklından çok özel bir ey geçiliyorsun" dedi.

"Evet küçük sevgilim."

"Nereye gidiyoruz?"

"Bizi yabancı gözlerinin asla göremeyece i bir yere" diyerek Holmes kızın koluna girdi. "Haydi gel."

Greta'yı havasız odanın kapısına yakla tırdı. Gizli dü meye basınca kapı yana kayarak açıldı.

Greta heyecanlı, "Ne güzel bir bulu !" diye ba ırdı. "Hiç böyle bir ey görmemi tim."

Doktor Holmes ba ını salladı. "Sana söyledim ya, tüm ya

bancı gözlerden uzak kalmak istiyorum. Aslında burası benim muayene odam."

Greta odaya girimi içerisinde inceliyordu. "Yeterince sevimli ama hiç penceresi yok."

Holmes, "Kimsenin beni gözetmesini istemem" dedi. "Sırtındaki sabahlı mı çıkar ve muayene masasının üstüne yat."

Greta söylenenleri aynen yaptı. Holmes onun alabaster mermerine benzeyen taze diri vücuduna ipnotizma olmu çasına baktı.

Grete, "Ne yapacağınız?" diye sordu. "Bu sabahki yaptıklarımızı mı tekrarlayacaksınız?"

"Eğer senin için sakınca yoksa."

"Sakınca mı? Çok hoşuma gitti. Bayıldım."

Holmes basamağa çıkıp emince Greta bacaklarını iki yana açtı. Holmes'un bacağı yakalayıp kendisine yaklaştı.

Holmes kasıklarını öperken, gözlerini kapatıp sırtını hafifçe havaya kaldırdı.

Önce, Greta inlemeye başladı. Holmes onu öpmeye devam ettikçe, zevkten çılgınlıkla bacağı ırmak istedi ama kendisini bin bir güçlkle tuttu. "Birisini... birisini çılgınlık attığını duyar mı?"

Holmes hafifçe bacağı kaldırıp, "kimiz bacağı ayız" dedi.

Tekrar bacağı Greta'nın kasıklarının arasına gömünce, kız ihtiras dolu çılgınlıklar atmaya başladı.

Onun çılgınlıklarını duyan Holmes pek keyiflendi. Ve dudaklarını iyice kızın kasıklarına yapıştırdı.

Birdenbire, muayene masasının üstünde yatan Greta'nın vücudu iddetle sarsılmaya başladı. Holmes neredeyse yere düşecekti. Bu kez Greta'nın uzun bir orgazmıyla doyumuna ulaşmıştı emindi.

Bir süre sonra Greta nefes nefese muayene masasının üstüne serildi ve ağırlıklı gözlerini açıp Doktor Holmes'abaktı.

"Harikaydı" dedi. "Sen ne âlemdesin Herman?"

Doktor Holmes, "Sen hazır olunca ben de hazırım." Greta'nın bacağına dikilip,, iç çamaşırlarını çıkardı, demir gibi sert uyarılmış cinsel organını kadına doğrudan uzattı.

Greta usta parmaklarıyla Holmes'un cinsel organını okamaya başladı. Sonra dudaklarını üstüne yapıtırdı.

Gözlerini kırpı tırarak Greta'nın ensesine bakarken onun bir harika oldu unu dü ünüyordu, fakat kadının en güzel en büyüleyici yanı da ensesiydi. Baını yitirmeden önce Greta'ya doyumsuz zevkler tattırmak Holmes'u mutlu etti.

Greta'nın baını, ensesini dü ündükçe heyecandan yerinde duramıyordu. Greta cinsel orgamını öpmeye devam ettikçe Holmes kendisini frenlemeye çabalıyordu ama olanaksızdı. Cadı kan acımasızca onu doyuma ula tırmaya uğruyordu.

Sonra Holmes zevkin doru una çıkıp boaldı, boaldı.

Cinsel organı pelte gibi yumu ayınca, Greta gülererek onunla oynadı. "Ho una gitti de il mi Herman?"

"Aslı unutmayacağım."

Greta, "Ben de" dedi.

Holmes onun yanından uzaklaşıp, iç çamaşırlarını yerden topladı. "İmdi döneceğim" dedi.

"Nereye gidiyorsun Herman?"

"Yıkılmaya. Hemen döneceğim. Masanın ucunda bir havlu var. Sen de temizlenebilirsin."

Kayıp kapıdan dışarıya çıkıp dümeye bastı.

Kapı sıkıca kapanmadan önce içerden Greta'nın, "Hey, kapıyı neden kapıyorsun?" diye seslendiğini duydu.

"Sen bana aldırma" diyerek ona yanıt verdi. "Az sonra döneceğim."

Kapı kayıp kapandı.

Holmes sevinçle çalınan odasına döndü, giysilerini bir araya toplayıp, önce gömleğini, pantolonunu sonra da çorapları ile ayakkabılarını giydi. Kıravatını baıladı. Sonra panelin üstündeki muslukları çevirip içerdeki odaya gaz vermeye hazırlandı.

Tam dümeye basmak üzereyken sokak kapısının zilini çaldığını duydu unu sandı. Durup, etrafı dinledi ve bu kez zilin çaldığını iyice duydu.

Holmes çalınan odasından dışarıya çıkıp antreye doğru yürüdü, bir yandan da bu saatte beklenmedik ziyaretçinin kim olduğunu

bilece ini dü ünüyordu. Gaz muslu unu açtıktan sonra daha yapacak bir sürü i i vardı. Greta'nın balık etindeki vücudunu parçalamak büyük zevkti. Cinsel doyuma ula maktan daha zevkliydi. ^ • " ; ' "

Elini sokak kapısının tokma ına uzatıp kapıyı açtı.

Kapının önünde iri yan orta ya lı, saçlarını ba ına briyantınle yapı tırmı , pala bıyıklı, iyi giyimli, bastonlu bir adam duruyordu.

Elindeki kartını Holmes'a uzattı. "Adım William A. Pinkerton. Pinkerton Ulusal Dedektif irketi'nin Chicago bürosunun müdürüyüm" diye kendisini tanıttı. "Buraya patronunuz Minna Everleigh'in ricası üstüne geldim. Soru turma yapü im konuda bana yardımcı olabilece inizi dü ünüyor."

Elindeki karta bakan Holmes kibarca, "Size yardım edece ime emin olabilirsiniz. Lütfen içeriye buyrun."

Öne geçip Pinkerton'u çalı ma odasına götürürken, Holmes gözünün ucuyla duvarda kayarak açılan kapıya baktı. Sıkıca kapalıydı. Ve Greta hâlâ a kınlı im dile getiriyorsa bile hiç kimse onun sesini duymazdı.

Çalı ma odasına girip, Pinkerton'u koltu a oturtuktan sonra, Holmes masasının arkasında kendi yerini aldı.

Gayet rahat ve misafirperver bir davram içinde, "Size nasıl yardım edebilirim Bay Pinkerton?" diye sordu.

Pinkerton lafı a zında eveleyip geveleyen tiplerden de ildi. "Son iki hafta içinde üç kızının ortadan kaybolması Bayan Everleigh'i çok üzüyor. Böyle bir olay daha önce kulüpte asla olmamı ."

"Onun adına üzüldüm. Peki ben size nasıl yardımcı olabili rim?"

"Bayan Everleigh sizi sorguya çekmemi ve böylece belki kızların nerede oldukları belirten ipuçları verebilece inizi dü kündü."

"Kaybolan kızlar kimlermi ?"

Pinkerton cebinden bir not defteri çıkartıp sayfaların karı tırdı. "Bayan Fanny Spenser, Bayan Avis Kaufman, Bayan Gre

ta Ryan. Her üçü de Everleigh kız karde lerin yanında çalı an genç hayat kadınlarıymı . Onların isimlerini anımsadınız mı?"

Holmes ba nını iki yana salladı. "Sanınm evet. Yalnız soyad lannı bilmiyorum. Ama onlan küçük isimleriyle tanıyorum. Fanny, Avis ve Greta. Evet, onlan muayene etmi tim" dedikten soma sanki bir ey anımsamı gibi, "Sahi, imdi onlan iyice anımsadım. Kulübe son gitti imde Fanny ile Avis'i göremedim. Onlann nerede olduklanni Minna'ya sormaya niyetliydim ama unutmum."

"Sonra, Greta, Bayan Everleigh'in Tremont House Oteline yerle tirdi i kızlardan birisiymi . Bu sabah ö leye do ru otelden ayrılmı . Garip olan da ne Greta ne de di er iki kız kulüpten ayrılacaklanni Bayan Everleigh'e haber vermemi ler. Hiç kimseye tek kelime söylemeden, nereye gittiklerini açıklamadan ortadan kaybolmu lar. Kısacası sına kadem basmı lar."

Holmes anlayı la ba nını salladı. "Çok yazık. Peki, ama Minna neden onlar hakkında beni sorguya çekmenizi istedi anlamadım?"

"Çünkü, onlan belirli zamanlarda gören ve onlan çok yakından muayene eden birisiniz. Bayan Everleigh onların üçünden veya birisinden bir eyler duydu unuzu, akıllanndan geçen planlan belki size anlatmı olabileceklerini ümit ediyor."

Holmes, " imdi anladım, anladım" diye yanıt verdi. "Evet, kızlan muayene ederken bazen sohbet ederdik, ama aralanndan hiçbiri dü üncelerini ve planlanm bana açmadı. Durun bakayım kızlan son kez gördü üm günleri dikkatie dü üneyim. Fanny mi demi tiniz?"

"Fanny Spenser,"

"Onu en son birkaç hafta önce gördüm. Fakat öyle i e yarar bir ey söyledi ini anımsamıyorum. Oh, bir süre için kazancının azalmasından biraz ikâyet etti. Evet, kazancının azlı ından ikâyet ediyordu ve Nashville ve San Francisco'da yeni açılan evlerin en az Everleigh Kulübündeki sürekli çalı madan kazan dıklan para kadar kazanç garanti ettiklerini ima etti."

Pinkerton, "Nashville ve San Francisco" diye yineleyerek

not aldı. "Bakalım, oralarda ara tırma yaparız."

Holmes konu maya devam etti. "Avis'e gelince, kızın hayat kadınlı ından bıktı nı söyledi ini gayet iyi anımsıyorum, günün birinde bu i i bırakıp ba ka sahalarda çalı maya ba layacağını söylüyordu."

"Hangi sahada çalı mak istedi inden söz etti mi?"

"Korkanm hatırlamıyorum. sim belle im eskisi kadar kuvvetli de il."

Pinkerton elindeki notlara baktı. "Greta Ryan."

Holmes hiç sakınmadan, "Biliyorsunuz bu sabah erken saatlerde onu kaldı ı otelde muayene ettim" dedi.

Pinkerton, "Evet biliyorum" diye yanıt verdi.

Holmes omuzlarını silkti. "Kız hayatından çok memnundu. Anladı ım kadıyla yaptı ı tatil de pek ho una gidiyordu. So ka a çıkıp alı veri yapaca ından söz etti. Sanınm Carson Pirie Scott ma azasında uzun süredir almak istedi i bir giysiyi gördü ünden söz etti. Korkanm, bundan fazlasını anımsamıyorum."

"Evet, ama Gfeta bugün alı veri e çıkmamı , çünkü valizlerini toplayıp otelden ayrılmı ."

Holmes, "Do rusunu isterseniz gerçekten çok a ırdım" dedi.

Pinkerton iri vücudunu koltuktan çekerek aya a kalktı. "Gösterdi iniz i birli ine çok te ekkür ederim, Dr. Holmes. E er belle inizi biraz daha kurcalayıp, bir eyler anımsarsanız, sizin için ne kadar önemsiz olursa olsun, telefon edip bana bilgi vermenizi rica ederim. Telefon numaram kartın üstünde yazılı. Aklınıza bir ey gelirse lütfen bana telefon edin."

Holmes da aya a kalktı. "Sizi arayaca ım, emin olabilirsiniz. Kızlarını bulması için Minna'ya yardım etmeliyiz."

Pinkerton'u ön kapıya götürüp u urladı. Sonra konu un arkasından kapıyı sıkıca kilitledi.

Çalı ma odasına dönünce kıkırdayarak güldü. Çok iyi bir i çevirmi ti. Ve o sersem dedektif söylediklerinin hepsini yutmu tu. Dünyada hiç kimse Herman Holmes kadar akıllı ve hiç

kimse onun kadar zeki ve ikna edici olamazdı.

Kıkır kıkır gülererek çalı ma odasının di er ucuna yürüyüp, panelin kar ısına geçti ve gaz dü mesine bastı.

Elveda Greta sevgilim. Ne teri eline alınca onunla birlikte yine orgazma eri ecekti ve bugüne dek eri ti i orgazmların en zevklisine eri ecekti. Havasız odaya gazın fısıldayarak doldu-
unu âdeta hissediyordu. Harika, harika bir gündü.

Darmada ınık ofisinden içeriye girip, darmada ınık masası-
nın arkasına geçip koltu una yerle tikten sonra, William Pin-
kerton elini cebine sokup not defterini ara tırıp, buldu ve sayfa-
lan çevirip Dr. Holmes'un evinde aldı ı noüan okudu.

Yolda ofisine dönerken, Minna Everleigh'e telefon edip Dr.
Holmes ile yapü ı soru turmadan hiçbir netice alamadı ını ha-
ber vermeye niyet etmi ti. Fakat imdi aldı ı notlan gözden ge-
çirirken, aklına ba ka dü ünceler takıldı.

Pinkerton, Everleigh Kulübüne telefon edip, Minna Everle-
igh'in telefona gelmesini sabırla bekledi.

"Bayan Everleigh, ben yine William Pinkerton" dedi.

Kadın hevesle, "Evet?" dedi.

" imdi Herman Holmes'un evinden geliyorum. Doktor bana
çok yardımcı olmaya çalı tı, ama yaptı ımız toplantı pek yararlı
de ildi. Kaybolan kızlannız hakkında bazı ipuçlan elde ettim,
ama onlar da pek belirgin de il. Ö rendi im ipuçlanrı takip
edece im, ama onlaran bir sonuç çıkartamazsam, ba ka bir yol
izleyece im."

"Ne gibi yol?"

"Doktor Holmes'un ne kadar dürüst oldu unu inceleyece-
im."

"Fanny, Avis ve Greta hakkında size yanlı bilgi verdi ini
mi dü ünüyorsunuz?"

"Belki. Her neyse, bu soru turmayı bir adım daha öteye gö-
türmemde sakınca var mı?"

"Bana pahalıya mal olur mu?"

"Size pahalıya mal olmayacak. Aslında be kuru harcama-yacaksınız. E er bir netice elde edemezsem bana para ödemez-siniz, anla ük mı?"

"Bundan daha iyisi can sa lı ı."

Pinkerton, "Öyleyse i e ba lıyorum" dedi. "Bakalım sonun-da ne olacak" dedi.

7

Minna Everleigh Karen Granti alı ma odasına a ırđı. Koltu unda oturan Minna, Karen'e kar ısındaki koltu a oturmasını i aret etti.

Minna, "Benim için bir ey yapmanı istiyorum" diye söze ba ladı.

"E er yapabilece im bir eyse seve seve yapam." "

Minna koltu unda kıpırdandı. "Kentin merkezindeki Mars 'hall Field'in çok kadı ma azasına hiç gittin mi?"

Karen gülümsedi. "«Herkesin ma azası» diye reklam verip duruyorlar. Herkesin oradan alı veri etti ine eminim. Evet, Chicago'ya ayak bastı ım zaman ilk i o ma azaya gitmi tim."

"ok iyi yleyse, bana bir iyilik yapmam istiyorum. Ye e-nim Cathleen ile birlikte Marshall Field'e gidip gelinli ini seç-mesine yardım etmek niyetindeydim. Ben o ma azadan alı ve-ri yapmım ve çok para harcarım. Tezghtarlarla yöneticiler beni iyi tanır, ayrıca Marshall Field'in kendisi de beni iyi tanır. Hep kapımn yanında durur onu hiç gördün mü?"

"Hayır, görmedim."

"Evet, ma azaya girenlerin yamna yakla ıp yeni bir m teri gibi sorar. E er böyle bir eyle kar ıla mak istemezsen onun ne biçim bir adam oldu unu  renmelisin. Uzun boylu kır saçlı altmı ya larında kırmızı yanaklı bir erkektir. Sırtı hafifçe kam

bur, bacakları da çarpıktır. Genellikle sa elinin ba parma ını ye le inin cebine sokar, Çünkü parma ı biraz özürdür. Her neyse, Everleigh Kulübünün büyük i kadını diye bana her zaman takılır. ey, e er Cathleen ile birlikte gelinlik seçmeye gidecek olursam, Marshall Field beni görüp yanıma gelir ve kulüp hakkında akalar yapmaya ba lar. Cathleen'in önünde böyle eylerin olmasını istemiyorum. Beni anlıyor musun?"

"Evet."

"Cathleen ile birlikte benim yerime Marshall Field'e gidip gelinli ini seçmesine yardım etmeni istiyorum. Hep birlikte ö - le yeme i yedi imiz zaman Harold T. Armbruster'a Cathleen'in dantelli beyaz saten gelinlik giymesini istedi imi söyledim. Onunla birlikte böyle bir gelinlik seçmenizi istiyorum. Fiyatı mühim de il. Bugün ö leden sonra gidebilir misin?"

Karen co kuyla, "Size yardım bana zevktir" dedi.

Karen kendisini Belediye Ba kanı Harrison adına casusluk yapan bir ajan gibi hissetmeye ba ladı ndan kulüpten uzakla - mak için böyle bir fırsat yakaladı ına sevindi. Ba langıçta sadece Belediye Ba kanının gönlünü ho etmek için bu görevi yüklenmekte sakınca görmemi ti. Ama imdi kendisi için çok önem ta ıyan birisinin gönlünü ho tutması gerekiyordu. Minna'nin ye eni Bruce'dan çok ho lanıyordu. Karen, Minna ve Aida'yı akrabalarının gözleri önünde küçük dü ürmek istemiyordu. Yüklendi i görev a ır gelmeye ba lamı tı.

Ayrıca, Karenin Cathleen ile alı veri e çıkma fırsatı yakaladı - na sevinmesinin ba ka bir sebebi daha vardı. Bruce Lester hakkında kız karde inin a zından laf alabilecekti. Karen onun hakkında hemen hemen her eyi ö renmek için yanıp tutu uyordu.

Bruce'a â ik olmu tu çünkü.

Bruce'un da kendisini gerçekten sevip sevmedi ini Cathle en'den ö renmek istiyordu çünkü.

Yol boyunca hiç susmadan konu an Cathleen, pe inde Karen ile birlikte State ve Washington soka ının kö esinde elekt

rikli tramvaydan indi.

Parke ta ı dö eli kaldırımında birlikte çok kadı dev ma azaya yürürlerken, Karen, Cathleen'in heyecandan yerinde duramadığını fark etti. On iki kadı Marshall Field ma azası, State Sokasından Wabash Caddesi ile Washington Caddesinden Randolph Soka na dek uzanan blo u oldu u gibi kaplıyordu.

Karen ve Cathleen ma azanın Washington Caddesine açılan giri kapısından içeriye girerlerken kapının önündeki üniformalı kapıcı e ilip selam verdi. Siyah parlak mermer lobiye geçip ma aza dedektiflerinin, ık giyimli tezgâhtarların ve yakalarında kırmızı karanfilli kat nöbetçilerinin dükkândaki mü terilerle karı tı ı salona girdiler.

Karen Cathleen'i eldivenlerin, pudra kutularının, pembe fanuslu elektrik lambalarıyla aydınlatılmı mücevher reyonlarının arasında hızla gezdirdi. Sonra Karen ye il deri koltuklu, yerleri ark halılarıyla dö eli ma azanın kütüphanesini Cathleen'e gösterdi. Bir ara gidip duvarları uçuk ye ile boyalı etrafı gümü çerçevesi aynalann asıldı ı ye il yastıklı bambu koltuklann bulundu un çok geni ve ik tuvalete girdiler.

Asansöre binip ma azanın en üst katma çıktılar. Oradaki tezgâhtarlardan birisi, yirmi be bin kürk paltonun saklandı ı so uk hava deposu bulundu unu gururla söyledi. Sonra Karen ile Cathleen, kürk man onların, apkalann satıldı ı katı dola tılar. Sonra dantelli siyah beyaz ve deve ku u tüyünden emsiyelerin bulundu u bölüme geçtiler. Sonunda metre ile kuma satan bölümde metrelerce ipek, pamuklu, yünlü, ifon, üstü el i lemeli ipeklilerin bulundu u salonda gayesizce dola tılar.

Birbirinden göz kama tıncı gelinliklerin satıldı ı salona gelince, uzun boylu, kraliçe havalı, kır saçlarını ba ının üstünde taç gibi toplamı satıcı kadınlardan birisi onları kar ıladı.

"Benim adım Madam Judith. Size yardımcı olabilir miyim?"

Karen ba ını salladı. "Benim adım Karen Grant, arkada ım Cathleen Lester. Cathleen yakında evlenecek."

Madam Judith, "Tebrikler Bayan Lester" dedi. "Size en son

modellerimizi gösterebilir miyim?"

Cathleen, "Oh, hayır gerek yor" diye heyecanla ba ırdı. " s-
tedi im gelinli i gördüm bile."

Elini uzatıp ma azanın balmumu mankeninin üstünde sanlı
giysiyi elledi. Tok ipek satenden dikilen gelinli in gül ekinde
güpür dantel süsleri vardı. Mankenin ba ındaki portakal çiçekle-
rinden yapılan tacından a a ıya saten ve dantel kan ımı uzun
bir duvak yerlere dek iniyordu.

Madam Judith, "Çok zevklisiniz" dedi. "Bu Paris'ten getirt-
ti imiz en güzel gelinli imiz."

Cathleen, "Ah in allah Alan be enir" dedi.

Karen ona güvence verdi. "Görünce bayılacak."

Madam Judith gelinli i mankenin üstünden çıkartıyordu.
"Sanırım sizin ölçülerinize uygun genç bayan" dedi. "Neden bir
giyip bakmıyorsunuz?"

Satıcı kadın gelinli i prova odasına götürdü. Cathleen ve
Karen de onun pe inden gittiler. Cathleen üstündeki giysilerini
çıkartırken, gözlerini bir türlü gelinlikten ayıramıyordu. "Çok
güzel. Bunun sana ne kadar yakı aca ını dü ünüyordum" dedi.

Karen, "Bana mı yakı acak? Ben henüz evlenmiyorum ki"
diye yanıt verdi.

Karen Cathleen'e gelinli i giymesine yardım ederken, Cath-
leen, "Ben seninle evlenmeye can atan birisini tanıyorum" dedi.

"Kim?"

"A abeyim Bruce."

"Bana en ufak bir ilgi göstermedi."

Cathleen, "Oh seni çok be eniyor" dedi. "Birlikte oldu u-
muz zaman senin adını a zından dü ürmüyor."

Karen, "Peki benimle neden konu muyor?" diye sordu.

Cathleen sırtına geçirdi i gelinli in eteklerini düzeltiyordu.
"Belki konu maya korkuyordur. Belki de çok büyük mali sıkıntı
içinde oldu unu dü ünüyordur."

"Yani baban için para bulmaya mı çalı ıyor?"

"Evet, bu birincisi. Sonra kendisini ve kansını geçindirecek
bir yol bulmalı."

"Bana onun Judith Armbruster ile evlenmeyi dü ündü ünü, böylece tüm sorunlarından kurtulacağını anlatmıştın."

"Tabii ki başka bir yol bulamazsa."

"Örneğin ne yolu bulabilir ki?"

Cathleen, "Uzun süredir yarışlara sokacağını atın birinci gelmesine dua ediyor." dedi.

"Ne?"

"Yandı de il öbür gün yarışacak olan Amerikan Derby yarışları."

Karen bunu iki yana salladı. "Herkes o atın kazanamayacağını düşünüyor."

"Bruce kazanacağını ümit ediyor, ama ben de o atın yarış kazanmasının hayal olduğunu düşünüyorum."

"Bana göre bahsi Judith Armbruster kazanacak" diye Karen yanıt verdi.

Cathleen, "Görece iz" dedi.

Parmaklarının ucunda yükselip aynanın önünde döndü. "Nedersin?"

Karen, "Ahane" dedi. "Senin adına çok müüuyum."

Fakat kendi adına her zamankinden daha fazla üzüldü.

Amerikan Derby yarışlarının yarışacağı sabah hava ılıktı. Fakat güne yükseldikçe sıcaklık artıyordu. Gökyüzü masmavi bulutsuzdu. Ö leden sonra sıcak dayanılmaz hale geldi. Tıpkı Snapper Garrison'un daha önce ümit edip kehanette bulunduğu gibi, diye düşünen Bruce Lester, yanında Karen Grant ve yüzünü tül peçeyle örten halasıyla birlikte ahırların bulunduğu sahaya doğru yürüyordu.

Frontier, bakıcılarının önünde durmuş, tembel tembel eker yerken, Snapper Garrison da taya eyerini vuran seyisin etrafında dönüp dikkatle durumu izliyordu. Garrison atın sırtına koyduktan battaniyenin üstüne vurulan eyere bakmış. Sonra eyer deri bir kayı ile yerine tutturulmuş. Seyis kemerin tokasını sıkılaşırken, jockey dönüp Bruce, Karen ve Minna'yı selamladı.

Garrison, "Ho geldiniz" dedi. Elindeki mendiliyle alındaki terleri sildi. "Çok güzel bir gün. Bundan daha iyisini istesek bulamazdık."

Bruce, "Havanın sıcak olmasını istedin. Neden?" diye sordu.

Garrison esrarengiz ekilde güldü. "Sonra anlarsın patron."

Bruce, "Nasıl ko uyor? Onunla uzun süredir çalı ıyorsun" diye sordu.

Garrison, atın sarısını ok adı. "Hızlı, çok hızlı ko uyor. Ama bir mil ko tuktan sonra yorulmaya başlıyor" diyerek sınıttı. "Yarı lar başlayınca bunun de i mesini diliyorum."

Bruce jokey kadar iyimser de ildi. "Görüldü ü kadarıyla hiç kimse ona ans tanımıyor. On be e kar ı bir Frontier'e bahse giriyorlar. Picket'te bahse girenler üçe be . Yansın tartı ılmaz favorisi Picket."

Garrison, "Öyle olması gerek" diye yanıt verdi. "Büyük güçlü bir at."

Washington Parkındaki tahta tribünlerin içindeki yan pistinden öttürülen düdük sesi duyuldu.

Borazan sesini dinleyen Snapper Garrison, aya nını üzengiye taktı.

Bruce homurdandı. "Hâlâ ansımız oldu unu dü ünüyor musun? On be e kar ı bire bahse girdikleri halde ansımız oldu unu dü ünüyor musun?"

Garrison ufak tefek vücudunu eyerin üstüne yerle tirdi. "Ben bahis tahmincilerinin asla gümü kupa kazandıklarını görmedim" dedi.

Minna ye eninin yanına yakla tı. Çantasının içini kan tıp, bir deste bilet çıkardı. "Bence Frontier'e bahse girmeye de er. Aida ile ben bankadan bin dolar para çekip hepsini Frontier'in üstüne yatırdık. Bruce, al bu biletleri. Halalandan sana arma an."

Bruce gönülsüzce biletleri aldı. "Ke ke böyle bir i e kalkı masaydınız Minna hala. Fakat bana gösterdi iniz güvene ger çekten çok sevindim."

Minna öfkeyle, "Ben Judith Annbruster'a kar ı bahse giriyorum" diye söylendi. Yüzündeki peçesiyle güne ten gözlerini saklayıp, gözlerini kısıp Garrison'a baktı. "Snapper acaba çok aptalca mı davrandım?"

Jokey sıntarak Minna'nın yüzüne baktı. "Belki ikimiz de ahmaklık ettik" diye seslendi. "Benim bin dolarım yoktu, ama be yüz dolarım vardı. Bütün kazancımı Frontier'in üstüne yattırdım. E er kaybedersem, ba ımı sokabilece im bir damım dahi yok. Minna sonunda gelip senin yanına sı ınaca ım."

Garrison Frontier'i ba langıç noktasına götürürken Bruce arkasından, " yi anslar!" diye seslendi.

Garrison, "Siz üçünüz yarı ın biti noktasına yakın bir yerde durun ve sadece ye il beyaz renklere bakın" diye ba ırdı.

Washington Parkındaki hipodroma 49.500 ki ilik muazzam bir kalabalık toplanm ıtı. Her taraf kum gibi insan kaynıyordu. Zenginlerin ço u faytonlar, arabalar, tek ki ilik atlı arabalar ve son model otomobillerle gelmi lerdı.

Orta direk ise, ya yürüyerek ya da tramvay ile gelmi , hipodromu doldurmu lardı. Herkes Amerikan Derby at yan lan nın sonunda 25.000 dolar kazanmayı dü ünüyordu.

Bruce öne geçip insan denizini yarararak Karen ile Minna'ya yol açtı.

Sonunda, biti noktasının yakınında bir yer bulabildiler. Parmaklıklara dayanıp, bakı lannı çeyrek mil uzaklıktaki ba - langıç noktasına diktiler.

Bruce cebinden bir çift ucuz dürbün çıkartıp birisini Ka ren'e verdi, di erini de kendisi kullanacaktı. Minna opera dürbününün camlarını temizledi.

Yan a katılan bir düzine at, resmi geçitten sonra, tınsa kalıp ba lama noktasına gelip sıralandılar.

Bruce dürbününü ba lama noktasına ayarladı. Her zamanki gibi yan yana duran cins adar birbirlerine acımasızca çarpıp ba langıç çizgisinin önüne arkasına geçiyorlardı. Ama jokeyleri

onları sabırla yine eski yerlerine getiriyorlardı. Bruce dürbünü-
nü iç kulvarda dire in yanında sakın sakın duran Frontier'in üs-
tünden ayırmıyordu. Birbirlerine rakip adar, taylar ve kısraklar
yakıcı güne in altında iti ip kakı maya devam ediyorlardı.

Bir süre sonra, adar düzgün bir sıra halinde ba langıç çizgi-
sinin üstüne sıralandılar, hakem bayra ını sallayıp ba lama ko-
mutunu vermek üzereyken Bruce, Gnapper Garrison'un iki elini
havaya kaldmp itiraz etti ini gördü. Bruce onun çizmelerinden
birisini i aret etti ini görüyordu. Anla ıldı ı kadıyla çizmele-
rinden birisininin ba ı kopmu tu. Yeni ba bulunması artü. Ha-
kem yardımcısı ko arak yanlanndan uzakla tı.

Bruce sıkıntıyla baktı —veya sıkıntılı görünüyordu— Snap-
per Garrison atın sırtından indi, a ır a ır derledi, jokeylerinin
sakinle tirmeye çalı tı ı huzursuz sinirli adamı arkasına geçti.
Aradan be dakika geçti. Sonra on, derken on be dakika geçti.
Sonunda hakem yardımcısı elinde yeni çizme ba lanyla döndü
ve Garrison'a verdi. Hakem yardımcısından ba lan alan Garri-
son hiç tela a kapılmadan çizmesininin ba lanm de i tirdi.

Sonunda Garrison hazır oldu. Ayaklarını Frontier'in üzengi-
lerine taktı ve eyere oturdu. İmdi di er cins aüann hepsi yine
ba langıç çizgisinden dı arıya çıkmı lardı. Yerlerinde dönüp
birbirlerine çarpıyor, kızgın ö le güne inin altında ter döküyor-
lardı,

Bruce dürbünüyle Snapper Garrison'un davranı lanm kolay-
ca izliyordu. Kulvann içindeki dire in yanında birinci sırada
duran Garrison sol aya ını üzengiden çıkarmı , yan sahasının
parmakhlanna dayanmı tı. A ırlı ını hemen hemen hiç Fronti-
er'in üstüne vermiyordu. Halbuki di er cins atlann hepsi jokey-
lerinin a ırlı ı altında terliyorlardı.

Binlerce seyirci sabırsızlık içinde Amerikan Derby yarı mın
ba lamasını beklerken, hakem hâlâ düdü ünü çalıp yansı ba la
tamıyordu. Bruce saatine göz attı. Atlar yan noktasına dizildik-
lerinden bu yana aradan tam bir buçuk saat geçmi ti. Orada dur-
mu yansın ba lamasını beklerken, Bruce yorgunluktan kendi
ayaklarının kur un gibi a ırla tı ını hissedince, içinden, kimbi

lir atlanrı ayaklan nasıl a ırla mı tır, diye dü ündü.

Hakem adan bir kez daha sıraya sokmayı ba ardı. Fakat Bruce Garrison'un Frontier'in üstünden kalkıp ümitsizce hake-me el edip avaz avaz ba ırdı ını gördü.

Garrison tekrar atın üstünden indi, onun harekeüerinden Bruce eyer kayı ım gösterdi ini anladı. Garcison'un eyer kayı ı kopmu tu ve yeni bir kayı istedi i açıkça anla ılıyordu. Di er jokeyler güne in altında kan ter içinde kalan atlannın üstünde otururken, Garrison yine yere inmi ti.

Bruce dürbünününden hakemin ba ıra ça ıra yumru unu sal-layarak Garrison'un üstüne yürüdü ünü gördü. Bruce dürbünü-nü indirip, elindeki dürbünü indirmi ho nutlukla gülen Min-na'ya baktı.

"Minna hala benim bilmedi im bir eyi biliyorsun" dedi Bruce. "Ortada neler dönüyor? Böylesine geç ba layan hiçbir yan görmemi tim."

Minna , hâlâ gülmeye devam ediyordu. "Dur sana açıklaya-yım. Aida ile Frontier üstüne bahse girerken biz gerçekten se-nin atının üstüne oynamıyorduk, atı tanımıyoruz bile. Biz Snap-per Garrison üstüne bahse girdik. Çünkü onu iyi tanıyoruz. İk kar ıla tı ınız gün hatırlıyor musun, Garrison dua edelim de ha-va sıcak olsun demi ti? Sen bunun sebebini biliniyordun. Ama ben biliyordum, Snapperin sorunu rakip adarın güçlerini tüke-tip onlan zayıflatmak, böylece Frontier di er atlardan daha iyi veya onlann ayannda olabilecek. te Snapperin yaptı ı bu. Önce çizmesinin ba ı koptu. Sonra parmaklıklar üstünde din-lendi. İmdi de eyerinin kayı ı koptu. Eminim ki bütün bunlann hepsini daha önceden ayarladı. Snapper di er at ve jokeylerini iki saate yakın ba lama noktasında tuttu. Evet düdük çaldı ın-dan bu yana aradan tam iki saat geçti. Yan hâlâ ba layacak. Atlann hepsi ba lama noktasında. Eminim artık Snapper yansın ba lamasına hazır durumda. Durun bakalım."

Mimna opera dürbününü kaldırıp gözlerinin hizasına getirdi. Bruce da dürbününü kaldmp ba lama noktasına baktı.

Sonunda neticeden memnun kalan Garrison bir sıçrayı ta

Frontier'in üstüne çıktı. Bruce yanındaki rakiplerini süzen Garrison'un bakı lannı izledi. Di er adamı hepsi sıcaktan bitkin dü mü lerd. Kimisi çok yorgun görünüyordu. Bruce dürbünü kendi tayının üstüne çevirdi. Frontier'in so ukkanlı, sakin ve yorulmamı oldu unu gördü —evet tay yan a hazır.

Bruce dürbününü hakemden yana çevirdi, adar düzgün bir sıra halinde ba langıç çizgisinin üstüne dizilmi lerd.

Sonra ba lama kayı ı havaya kalktı adar çılın gibi ileriye fırladılar.

Bruce tahta parmaklıkların üstünden e ilip hangi aün öne fırladı mı anlamaya çalı tı. Adı sam bilinmeyen bir at en öndeydi. Onun yarım metre arkasından yansı favorisi Picket takip ediyordu. Bruce çılın gibi yan sahasının içinde ilk turu ko an aüar arasında ye il ve beyaz renkleri aradı ama göremedi. Soma gördü Frontier on ikinci sırada ölü gibi tembel tembel ko uyordu. Yarı n yansı tamamlanmak üzereydi. Garrison hâlâ kamçısını çizmesinin içinden çıkarmamı tı.

Yavay yava atlann hızı kesiliyordu. Yan a ilk ba layan adı sanı bilinmeyen at geride kalmı tı. ki saat güne in altında sırtında jokeyini ta ıyarak bekleme noktasında durmanın acısı çıkıyordu. Picket önce bir ba sonra da iki at ba ı öne geçti. Frontier artık arka sıralarda ko muyordu. Ye il ve beyaz renkler öne geçmi ti. Bruce saydı. Frontier sekizinci, hayır, yedinci, hayır altıncı sıradaydı.

Atlar dört nala biti noktasına do ru ko uyorlardı.

Bruce inledi. Picket arayı üç at boyu açmı tı. Frontier dördüncü sıradaydı, ama zaman geçiyordu. Bruce gözlerini kapattı. Bebe i bu yansı asla kazanamayacaktı.

Bruce tekrar gözlerini açtı ı zaman atlar biti noktasına yakla mak üzereydi. Bruce önce Frontier'i göremedi. Çünkü ne dördüncü ne de üçüncü sıradaydı. kinci sıraya geçmi ti. En sonunda Garrison kamçısını çizmesinin içinden çıkartmı sürekli Frontier'in ter kisini kamçılıyordu.

Biti noktasına do ru yol alıyordu. Frontier canım di ine takmı , bütün gücüyle ko uyordu. Üstüne bahse girenlere kar ı

yüzünü kara çıkartmamaya u ra ıyordu. Tıpkı fırtına gibi ko u yordu. Frontier, Picket ile arasındaki mesafeyi kapatıyordu. Snapper Garrison da atın üstünde aya a kalkmı , vücudunu iki büküm e mi , a ırlı ını ata vermemeye çabalıyordu.

Bruce'un arkasındaki kalabalı ın çıkarttı ı u ultular gök gürültüsüne benziyordu. Biti noktasına yakla an atlar ortalı ı toza dumana bulamı lardı. Fini e yakla ırlarken, yere vuran nal seslerinden havaya kalkan toz bulutundan ba ka bir ey görün müyordu.

Bruce'un dürbün kullanmasına gerek yoktu. Lideri ile ara sındaki farkı iyice kapatmı tı. Atlar birbirlerinden boyun farkı uzaktaydılar. Picket biti noktasına yakla mak üzereydi. Birden bire arkadan abanan seyirciler Bruce'u itekleyerek önüne geçti ler.

Bruce bir an yansı bitini görmedi.

Yanında duran bo sandalyenin üstüne çıkan Bruce adardan birinin biti noktasına do ru yakla tı ını gördü. Havaya kalkan tozlardan görü sahası bulandı, bir an yarı ı kazanan atın renklerini ayırt edemedi.

Sonra yansı kazanan atın renklerini gördü.

Ye il ve beyaz kazanmı tı!

Snapper Garrison'un bindi i Frontier, 1903 yılı Amerikan Derby at yan lannın birincisi olmu tu. imdi on be e bir kaza nan Frontier'di. 25.000 dolarlık büyük ikramiyeyi kazanmı tı.

Bruce, Karen'in nefes nefese kendisine do ru ko tu unu gördü. Sonra onun kollannın arasına atılıp Bruce'u öpmeye ba ladı ve defalarca öptü.

Sonra ba ım kaldırıp Bruce'un gözlerinin içine baktı. Bruce onun dü üncelerini okuyamıyordu, ama neler dü ündü ünü tahmin ediyordu.

Karen kendi kendisine yansı kazanıp kazanmadı ına emin olmadı ını ama Judith Armbrusterin da bu yarı ı kaybetti ine emindi.

Minna Everleigh'in masasının üstündeki telefon çaldı.

Minna tela lı adımlarla ko up telefonu açtı. "Alo."

Hattın di er ucundaki erke in sesini hemen tanıdı. "Ben Harold T. Armbruster. Siz Minna Lester misiniz?"

Minna uzun yıllann verdi i alı kanlıkla neredeyse adamın yanlı mını çıkartıp, hayır ben Minna Everleigh diye yanıt verecekti. Kendisini tam zamanında tuttu. "Evet, ben Minna Lester" diye yanıt verdi.

"Nasılsınız? Aslında ye eniniz ile konu mak istiyorum. Bruce orada mı? Aünün Amerikan Derby yansını kazanmasını tebrik edecektim. Harika bir olay."

Minna pek e leniyordu. "Bruce Washington Parkında Frontier üstüne bahse girenlerin hepsini geri çeviriyor."

Armbruster, "Neler hissetti ini çok iyi anlıyorum" diye yanıt verdi. "Bahisçi olarak bana özel muamele yapaca mını ümit ediyorum. O atı satın alıp, biraz yarı lara soktuktan sonra damızlık olarak kullanmayı çok isterim. İlgilendi imi Bruce'a söyler misiniz?"

Minna, "Memnuniyetle" dedi. "Fakat korkanm Bruce için teklifiniz bir ey de i tirmeyecek Bay Armbruster."

"Emin misiniz?"

Minna, "Kesinlikle" diye yanıt verdi.

"İmdilik cebindeki yirmi be bin dolar delikanlıya büyük bir servet gibi gelir, ama daha sonra fazla paraya ihtiyacı olacak."

"Ayrıca oynadı ı bileüerden de on be bin dolar kazandı."

Armbruster konu maya devam etti. "O para da kısa zamanda erir. Ona gelece i için iyi para kazanaca ı yöneticilik görevi teklif etti imi söylemek istiyordum. Yapmı oldu um teklif hâlâ geçerli."

"Yani kızınız Judith ile evlenirse geçerli demek istiyorsunuz."

"Evet, tabii. Aileden birisi olacak. çimizden biri olacak. O zaman en hassas para i lerinde dahi ona güvenebilece imi anlayaca ım."

Minna, "Sanınm Bruce yerine size yanıt verebilirim" dedi.

"Kızınız çok tatlı ve iyi bir genç kız, ama Bruce'un imdilik evlenmeyi düşünmedi ini sanıyorum. imdilik yalnızca Kentucky'de at çiftli i kurmaktan ba ka düşünce yok."

"Çok yazık. Ülkenin en büyük et pakeüeme irketlerinin birisinin yöneticisi olmak pek burun kıvnlacak i de il."

"Bay Armbruster, bu bakımdan Bruce'un hâlâ etyemez oldu unu size hatırlatınm. Gelecek hafta bu konuyu onunla yüz yüze düşün töreninde konu ursunuz. Fakat çiftte düşün de il, ancak bir düşün töreni yapaca ınızı size söyleyebilirim."

Armbruster Minna ile yaptı ı telefon konu masından sonra, ö leden sonrayı irketin i leriyle geçirdi, fakat o ak am yemekten sonra aklı önemli bir konuya takıldı.

Milvaukee'deki kendi düşün töreninin anısı bugün bile tap-taze gözlerinin önünde duruyordu. Veya daha do rusu, yıllarca önce düşün töreninden sonra ba ina gelen olayları unutamıyordu. Babası Armbruster! bir kenara çekip cinsel konular hakkında e itim görmemi bir delikanlının zıfaf gecesinden önce bazı deneyimler elde etmesi gerekti ini söylemi ti. Profesyonel bir kadınla bir gecelik macera, gerilen sinirlerini gev etecek ve kansı Pearl ile evlendi i zaman neler yapması gerekti ini bilecekti. Onun için, düşün öncesi arma anı olarak babası Armbfuster'ın kolundan tutup, Milwaukee'nin en ünlü genelevlerinden birisine götürmü tü. Armbruster da hayatında ilk kez bir kadınla yatıp cinsel e itimini almı tı.

Armbruster o gün ne kadar korktu unu anımsıyordu. Fakat babasına da kar ı koyamamı tı. Ayrıca, merakını da tatmin edip bir an önce bu i i bitirmek istiyordu.

Genelevdeki kadına mü terisinin deneyimsiz oldu u daha önceden haber verilmi ti. Ona büyük dikkat ve alâka gösterilmesi istenmi ti.

Genelev macerası çok iyi geçmi ti, hatta Armbruster'ın tahmininden de çok iyi geçmi ti. Pearl ile evlendikleri gece, yatak odalarında soyunurlarken, Armbruster kendisinden bekleneni

yerine getirmeye hazırdı. Yeni gelinin yanında deneyimine güvenip seksten korkmadı inı hissediyordu.

imdi Alan evlenmek üzereydi, Armbruster o lunun da düünden önce, gençli inde kendisinin yaptı ı gibi seksin gizeminin keyfinden yararlanmasını istiyordu.

Ertesi gece Alan'a bir seks e lencesi düzenlemeye karar verdi. Ertesi sabah ırkete gidince o lunu götürebilece i kentin en iyi genelevini soru turdu. Çünkü, Armbruster'm genelevler hakkında fazla bilgisi yoktu, arada sırada arkada lannın geneleve gittiklerini anlatıp övünmelerine kulak misafiri olurdu. Pearl ile evlendi inden beri asla bir genelevden içeriye adımını atmamı tı. Bütün ya antısı süresince bir kez olsun karısına ihanet etmemi ti. Bazı kez gazetelerde kentin dillere destan genelevleri hakkında haberlere rastlardı, ama muzır çöplük diye de erlendirip asla okumazdı. Do rusu, Chicago'daki bir genelevin adını dahi bilmiyordu, ama en iyi genelevin hangisi oldu unu da ö renmeden duramayacakü.

Ertesi gün ırketin iki ayrı yönetici ve kıdemli i çi ba ları ile ayn ayn görü tü.

Hepsine açıkça o lu Alan'ı evlenmeden önce geneleve götürmek istedi ini açıkladı. Bu açıklamayı yaptıktan sonra her birine ilk cinsel deneyimin çok önemli oldu unu genç damat adayına Chicago'daki hangi genelevi tavsiye edeceklerini sordu.

Konu tu u adamların sanki hepsi a ız birli i etmi çesine "O lunu Dearborn Soka ındaki Everleigh Kulübüne götür" dediler.

Armbruster, Everleigh Kulübünü dü ününce bu adı bir yerden duydu unu anımsadı. sim hiç yabancı de ildi. Ama nerede duydu unu bir türlü anımsayamadı. Deve ku u gibi kafasını kuma gömüp, gözlerini ve kulaklarını bazı olaylara tıkayıp inden ba ka bir ey dü ünüyordu. inin dı ında herhangi bir olaya fazla ilgi duymazdı.

Everleigh Kulübüne nasıl gidilece ini arkada lanndan ö renmi ti. Önce Alan ile kendisine kulübün pahalı restoranında bir masa ayırtacaktı. Alan ile birlikte ampanyalı filan güzel bir

yemek yiyeceklerdi. Ondan sonra o lunun üst katta e lendirilmesini isteyecekti.

Armbruster ak am eve dönünce, çalı ma odasına çekilip kapalı kapılar ardında o lu Alan'a dü ündü ü teklifi yaptı. Aslında teklif de il de, bir emirdi.

"Alan" diye söze ba ladı. "Birkaç güne kadar Güneyli güzel bakire ile dünya evine gireceksin. in bu kısmı çok güzel. Güzel olmayan kısmı ise, Alan sen de bakiresin. Gerdek gecesi böylesine deneyimsiz olmak hiç de ho bir ey de il."

Alan, "Neden olmasın?" diye yanıt verdi. "Dü ün gecesinden sonra Cathleen de ben de deneyim kazanacağız."

"O lum beni dinle, ben de evlenmeden önce babamın sözünü dinlemi tim. E er ne yaptı nı veya yapacağını bilmezsen dü ün gecesi hüsrarla sona erer. Beceriksizce davranırsın, bütün i i berbat edersin. Kötü ba langıç, kötü evlili e yol açar."

"Sen bana ne söylemek istiyorsun?"

"Evlenmeden önce iyi bir cinsel deneyimden geçmelisin. Sonra Cathleen ile birlikte cinsel ya antınızın çok daha büyük anlamı olur. Evlenmeden önce bir kadına —profesyonel bir kadına— ihtiyacın var."

Alan kar ı koydu. "Benim kimseye ihtiyacım yok, kanından önce ba ka bir kadınla yarmak istemiyorum. Baba, sana söz veriyorum, Cathleen ile en ufak sorunumuz olmayacak. Kolejdeki biyoloji derslerinden kadın anatomisi hakkında çok ey ö rendim. Ayrıca bildi im daha önemli bir ey var. Ne zaman Cathleen'in yüzüne baksam cinsel organım sertle iyor. Samnm bundan ba ka bir ey bilmeme gerek yok."

Armbruster ısrarla, "Evlenmeden önce ba ka bir kadınla yatmalısın" dedi. "Bak benim dü ündü üm gibi yapalım. Chicago'daki en lüks genelevin Dearborn soka ındaki Everleigh Kulübü oldu unu ö rendim. adamları ve ünlü ki iler sık sık oraya e lenmeye giderlermi . Yann gece ak am yeme i için orada bir masa ayırttım bile. in adabı, usulü böyleymi . Everleigh Kulübünde önce yemek yiyip, içki içip seni gev etece iz, sonra seni üst kata yollayıp oradaki güzel kızlardan birisiyle zevkli

dakikalar geçirmeni ayarlayaca ım. Ben seni a a ı katta beklerim. O lum tam bir erkek olarak a a ıya ineceksin ve sana zevkli dakikalar ya amayı sa ladı ım için bana minnettar kalacaksın. Yann ak am saat sekizde birlikte Everleigh Kulübüne gidece iz."

O gece Everleigh Kulübünün içinde deh et havası esiyordu.

Edmund hemen ko up Aida ile Minna'ya ertesini gece için Harold T. Armbruster'in kendisi ve o lu adına ak am yeme inde restoranda bir masa ayırttı ı haberini vermi ti.

Edmund, "Rezervasyonu ben yaptım, ama Bay Armbruster'in burada en son görmek istedi inin insan oldu unu biliyorum" dedi.

Aida haberi duyar duymaz hemen pani e kapıldı. "Derhal o masayı iptal et. E er bizi burada göreceksin ve yapt ı ımları i i anlayacak olursa, bir an tereddüt etmeden dü ünü iptal eder. Ona bu kapının e i inden adımı içeriye attırmayın çünkü..."

Minna kız karde inin sözünü kesti. "Hayır, böyle davranırsak üphe çeker." Sonra Edmund'dan yana döndü. "Buraya yalnızca ak am yeme i için mi geliyorlar?"

Edmund bo azını temizledi. "Pek de il, Bayan Minna. Tabii yemek yiyecekler, ama yemekten sonra o lunun üst katta e - lenmesini istedi ini söyledi. O lunun birkaç gün sonra evlenece ini açıklayıp, delikanlının bakire oldu unu, evlenmeden önce hiç olmazsa ba ından bir deneyim geçmesini istedi ini söyledi." •>

Aida korkuyla Minna'ya, "Buna izin veremeyiz" dedi. "Gerçek her an ortaya çıkabilir."

Minna zorbalıkla, "Hayır çıkmaz" dedi. "Emin ol bu olay baba ile o ul arasında kalacaktır. Alan'ın yukarı kata çıkıp kızlardan birisiyle a na fi na yapmasına ben kesinlikle kar ı çıkmam. E er babası böyle arzu ediyorsa, onun istedi ini yapmalı. Bu i ten Cathleen ile Brace'un asla haberi olmaz. Aida biraz mantıklı ol, kızlardan ço u güvenilir me terileri üst katta e len

diriyor. Aralarından birisinin de Alan Armbruster ile biraz oynama masında ne zarar var." Minna sonra aklına gelen diğer düncesini ölçüp biçti. "En önemlisi bu olayın Everleigh Kulübünde yer alması. Onlara sosyete hanımı iki halanın genelevi letti ini fark ettirmemek. Aida sen ve ben çalınma odasına gizlenip, Arbruster'ın gözüne gözükmeyiz ve onlar kulüpten çıkıp gidene dek saklanınız. Bunu yapmak da çok kolay."

"Yani yarın akşam bu odada kilit altında mı oturacağız demek istiyorsun?"

Minna, "Hayır canım" dedi. "Her günkü normal yaşamımızı sürdüreceğiz. Fakat, Edmund, Armbruster'ın kulübün kapısında karılayıp içeriye buyur ettikten sonra, onları bir an yalnız bırakıp piyanonun başındaki Profesör Vanderpool'un yanına koar. Tehlikeyi bize haber vermesi için ona önceden öğrettiğimiz bütün müzikli ifreleri sen biliyorsun değil mi? Evet, Armbruster'lar gelince profesör piyanoda o arkılardan birisini çalar. Böylece Armbruster'lann geldiğini bize haber verir. Bu arkıyı duyunca sen ve ben hemen buraya çalınma odasına koşup saklanınız. Onlar gittikten sonra profesör Vanderpool tekrar aynı arkıyı çalıp bize gittiklerini haber verir. Buna ne dersin?"

Aida bir süre düündü. "Bana göre fena değil."

Minna, "Hayır değil" dedi. "Haydi artık endişelenme. Bırak Armbruster'lar gelsin gitsinler. Cathleen ve Bruce Lester'in isimlerine leke sürülmeyecek, sana söz veriyorum."

Ertesi gün öleyin Bruce Lester, Karen'i aramaya çıktı. Onu restoranda masaları düzenlerken buldu.

Onun yanına gitti. "Karen bir dakika konuşabilir miyiz?" diye sordu.

Karen, "Tabii istediğin kadar konuşabiliriz" diye yanıt verdi. "Akşam yemeğine kadar yapacak işim yok."

"Çok iyi. Biraz önce çıkıp konuşabilir miyiz?"

Aradan Karen Bruce'un peşine takılıp restorandan dışına çıktı. Koridorda, "Burada konuşabiliriz" dedi.

"Oyle yeri gö ü oynatacak bir ey de il, yalnızca merakımı yenmek istiyorum."

"Ne hakkında?"

Bruce, "Burada halalanmın evi konusunda" diye yanıt verdi. "Bu evi do ru dürüst görmedim. Ne zaman Minna halama bana evi dola tırmasını söylesem hep i i oldu unu söylüyor. Aida da da aynen onun gibi davranıyor. Bu belki rastianü belki de de il. Her neyse, ben bu evi ba tan ba a dola mak istiyorum. Aida ve Minna hala uyuyorlar. Sanırım sen beni dola tırabilirsin."

Karen hemen tereddüt etti. "Burası benim evim de il. Seni dola nnp dola tırmayaca ıma emin de ilim."

Bruce ısrar etti. "Burada gizlenecek bir ey olmadı ına eminim. Tabii e er sen bir eylerin gizlendi im biliyorsan."

Minna ve Aida'ya duydu u sadakat ile Bruce'a duydu u sevgi arasında bocalayan Karen çekinerek, "Tabii, ben de onla nn evini pek iyi bilmiyorum. Ama birkaç kez gezip dola tı ım odaları sana gösterebilirim."

Bruce, " te benim de istedi im o kadar" dedi. " ki ufak tefek hanım için burası koskoca, saray gibi bir ev. Burayı nasıl dö ediklerim görmek istiyorum. Sakıncası var mı?"

Karen, "Evet, sanırım yok" dedi. Bruce'un elinden tuttu. "Kütüphaneden ba layabiliriz. Minna orasıyla iftihar ediyor."

Öne geçip Bruce'a yol gösterdi. Restorandan çıkıp kütüphaneye gittiler.

Bruce kütüphaneye girince kitap raflanm gözden geçirdi. "Bütün bu kitaplar beni ürkütüyor" dedi.

Karen, "Gerçekten ürkütücü" diye onayladı. "Minna'nın burada a a ı yukan üç bin tane kitabı var. u Shelley'in bütün eserlerine bak. urada, on sekiz ciltlik Çin iirleri var. Onların yanında Guy de Maupassant'ın eserleri. Edgar Ailen Poe'nun tüm eserleri. Minna bana Poe'nun anne tarafından akraba olduğunu söyledi.

"Bunu bilmiyordum."

Karen, "Minna halanın kitap yazdı ım biliyor musun?" diye sordu. "Hatta kitabından bazı bölümleri bana gösterdi. Eserin

adı airler, Peygamberler ve Tanrılar olacak."

Bruce hayreüe baını salladı. "Minna'nın erkek karde i, yani benim babam.... Ailedeki en büyük beynin o oldu unu sanırdım. imdi hiç olmazsa Minna halamın da ondan a a ı kalmadı ını söyleyebilirim."

Kütüphaneden çıkarırken, Karen sanat galerisini aüamala nnı önerdi. "Sanattan pek fazla anlamam" dedi. "Yalnızca Bernini'nin Apollo ve Daphne heykelinin kopyasını tanıyorum. Duvardaki ya lıboya tabloların kimlere ait oldu unu bilmiyorum. Minna'nın en sevdi i yere, Altın Odaya gitmek ister misin?"

Bruce, "Hani u som altın piyanolu, altın a k heykelciklerinin bulundu u odadan mı söz ediyorsun?" diye sordu. "Orayı daha önce gördüm. Ömrümde o kadar cicili bicili süslenmi bir yer dü ünemiyorum."

Karen güldü. "Eh artık dü ün" diyerek öne geçip yol gösterdi. Altın Odanın önünden geçtiler. "Bakır Odasını gördün mü?" "Hayır ama görmek isterim."

Karen Bruce'u Bakır Odasından içeriye soktu. Odanın duvarları çekiçle dövülmü bakır kaplıydı, içindeki e yalar Arap bakınnan yapılmı tı. Odanın ortasındaki maun masanın üstü talyan mermeri ile kaplıydı. Odanın dört bir yanındaki kafeslerin içindeki san kanaryalar hep bir a ızdan ötü üyorlardı.

Sonra duvarlarında pembe rokoko i lemeler asılı, pembe am ipe i kuma larla dö eli divanlann ve koltuklann bulundu u Pembe Odaya girdiler.

Daha sonra tavandan a a ıya dev avizenin kesme kristal ta lanndan binbir renkli ı ıklar yansıyan, nadide a açların tah talanndan mozaik gibi i lenmi parke dö emeli balo salonuna girdiler.

Dola maya devam ederlerken Bruce hayretier içinde "Daha bitmedi mi?" diye sordu.

Karen, "Burası Çin Odası" dedi.

Bruce Uzakdo u i lemelerini ve perdeleri inceledi. Odanın ortasındaki büyük tik a acı masanın üstündeki kocaman bakır sürahinin içinde kırmızı kâ ıtlar sanlmı ufak paketleri görünce

Bruce, "Bunlar ne?" diye sordu.

Karen onların kızlar tarafından kullanıldı nı açıklamak üzereyken birden bire kendisini tuttu. "O paketler Çin havai fi ekleri. Ak am yeme ine gelen mü teriler bu odada ampanya içerlerken Minna halan birkaç havai fi e i gökyüzüne fırlatır. E er fi ekler ampanyanın mantarından daha çok ses çıkartırlar sa Minna mü terilerden birisine — akadan — yana nı öptürür."

Bruce, "Çok garip bir oyun" dedi.

Sonra Bedevi Odasını dola tılar. Bu oda da derin Afrika koltukları ile dö enmi ti. Odanın ortasındaki havuzdan insanın ba nını döndüren a ır kokulu bir parfüm fi kırıyordu. "Minna halan bu odada kutuların içine canlı kapattı ı kelebekleri havaya salmaktan pek ho lanır" dedi.

Bruce elinde olmadan ba nını salladı. Di er odaya açılan kapılan i aret etti. "Orada ne var?" diye sordu.

Karen, "Do rusunu istersen, ben de bilmiyorum" diye yanıt verdi. " çeriye hiç girmedim. Birlikte bakalım mı dersin?"

"Neden olmasın?"

Karen kapılan açıp Bruce'u içeriye soktu. Sonra, "Aman Tannm" diye solu unu tuttu. "Bütün oda aynalarla kaplı."

"Çok a ırtıcı."

Karen, "Aynalı odadan söz edüdi ini duymu tum. Herhalde burası" dedi.

Bruce'un yanından geçip merakla yerleri ayna dö eli odadan içeriye girdi ve durup aya nın altındaki aynalara büyülenmi gibi baktı.

Bruce Karen'e bakıyordu. Gözleri kızın etekli inin ucundan ayakkabılannın burnuna kaydı.

"Karen" diye seslendi. "Etekli inin altına ne giydi ini gördüm" dedi. "Ne demek istiyorsun?"

"Sen... Etekli inin altına dantelli kombinezon giymi sin" deyip yutkundu. "Bacaklanmn arasını görüyorum."

Karen, "Aman Tannm!" diye heyecanla ba ırdı. Sanki yalın ayak kızgın ate in üstünde yürüyormu çasına tela la üstüne bastı ı aynalardan uzakla tı. Kapının önünde durup elleriyle a zını

kapattı. "Halalarının evinde böyle ayna dö eli odanın ne i i var?"

"Veya bir evin içinde restoranın ne i i var?"

Bruce Karen'in kolundan tuttu, uzakla tılar. Yürürlerken Bruce dü ünüyordu.

Sonunda Bruce dayanamadı, "Karen biliyor musun, burasının Minna ve Aida halamın evi oldu una emin de ilim" dedi. "Burası daha ziyade o biçim evlere benziyor."

Karen, "O biçim evler mi?" diye yineledi. "Ne demek istiyorsun?"

Bruce, "Yani" dedi. "Louisville'de bir kez beni o evlerden birisine götürdüler. Bunun kadar büyük ve ık de ildi, ama hemen hemen aynı lükse sahipti. Karen o kötü öhretli evlerden birisiydi. Bu ev de oraya benziyor. Biliyorsun, ev her zaman yuva demek de ildir."

"Bruce! Sen neden söz etti inin farkında mısın?"

Bruce, "Pek emin de ilim" diye yanıt verdi.

"Pekala öyleyse lütfen sus, lütfen sus!"

Aynı gece saat dokuzda Everleigh Kulübünde, Armbruster'lar baba o ul yemeklerini bitirdiler. Alan kahverengi yünlü kostümü ve papyon kirası ile kendisini pek rahatsız hissediyordu.

Harold Armbruster ise o lu Alan'ın kadehine ampanya doldurdukça gev eyip rahatlıyordu.

Armbruster sınırlarını yatı tırmak için o luna hafif bir yemek yiyip, çok içmesini ö ütleme ti. Her ikisi de kızarmı piliç yemi lerdı. imdi Armbruster'lar koltuklarına yaslanmı keyifle puolarını tüttürürlerken Alan sürekli ampanyasını yudumlu yordu.

Armbruster, "Bu Everleigh Kulübü esaslı yermi " diye itiraf etti.

"Evet."

"Hiç kimse bana genelevin bu derece görkemli olabilece i

ni söylememi ti. Kalıbımı basarım ki kızlar da ev kadar güzeldir."

Alan son bir kez daha kararı koyma cesareti gösterdi. "Baba, bunu yapmak zorunda değilim. Cathleen ile beraber kalınca ne yapacağımı biliyorum. Haydi şimdi eve gidelim."

Armbruster iddetle bakanı iki yana salladı. "Ya şimdi veya asla. Eğer aslaya izin verirsem, gelecek hafta bakanın belaya girer ve işler berbat olur. Alan, bu işten yüzünün akıyla sıyrılmaya yardımcı olacağım. Daha sonra bana nasıl teşekkür edeceğimi bilemeyeceksin."

Alan, "Eğer ısrar ediyorsan" diye mırıldandı.

"Daha önce bakan hiçbir şekilde bu kadar ısrar etmemi tim."

Armbruster elini sallayıp Edmund'u çağırınca, uşak hemen koştu. Armbruster, "Yemeğinizi bitirdik" dedi. "O lum gitmeye hazır oluncaya kadar ben burada oturup bir içki daha içip bekleyeceğim. Eğer lenmesi için o lumu yukarı kata çıkartır mısınız?"

"Başüstüne efendim" diyerek Edmund en yakındaki hostes kızlardan birisine el etti, Karen geldi. "Hostesimiz o lumuzu yukarı kata çıkartacak efendim." Karen yanına gelince Edmund e ilip onun kulağına fısıldadı. "Delikanlıyı Margo'nun odasına götür. Hangisi olduğunu biliyorsun, Margo onu bekliyor."

Karen elini uzatınca, Alan gönülsüzce yerinden kalktı. Son bir kez babasına ümitsiz bir bakış fırlattı. Sonra Karen'in peşine takılıp restorandan çıktı.

Merdivenlere doğru aşağı yürürlerken, Karen, "Sanki gityotine gidiyor gibisin. Yoksa buraya ilk defa mı geliyorsun?" diye sordu.

Alan titrek sesle yanıt verdi. "Evet ilk defa."

Karen, "Belki çok sıkıcı olabilir, ama gevedikten sonra çok hoşuna da gidebilir. Sonunda pişman olacağını sanmıyorum. Margo işinin ehlidir" dedi.

"Ben... Ümit ederim siz haklısınız."

Merdivenin başına çıkınca, Karen öne düşüp odaların numaralarına baktı.

Karen a zının içinden, "Margo, Margo" diye mırıldandı. "Sekizde mi yoksa dokuzda mı. Dokuzda oldu una eminim."

Kapıyı hafifçe aralayıp içeriye göz attı. "Herhalde banyoda. Aslında suyun aktı nı duyuyorum. Pekala Alan, artık içeriye tek ba ına girebilirsin. Giysilerini çıkart ve yata ın üstüne otur. Margo banyodan çıkar çıkmaz sana ne yapaca nı söyler."

Karen kapıyı sıkıca kapatıp a a ı kata inerken zavallı delikanlının i inin rast gitmesine dua ediyordu.

Ayrıca Bruce'un halaları hakkında gerçe i ö renmemesine de dua ediyordu.

Yatak odasında, Alan ayakta durmu çaresizlik içinde ba larını odanın içinde dola tırıyordu, ama üstü ka mir battaniyen pirinç karyoladan ba ka bir ey görmüyordu.

Banyodaki su sesi kesilince, bütün gece burada giysileri sırtında ayakta duramayaca nı fark etti. Uyu mu parmaklarıyla giysilerinin dü melerini çözüp sırtından çıkarıp yere atmaya ba ladı. Önce ceketini, sonra papyon kırvatını, sonra gömle ini ve sonunda pantolonunu çıkarttı. Sırtında yalnızca aüetiyle külotu kaldı.

Çıplak ayakta durmaktan utanınca, yata a do ru ilerleyip, tam battaniyenin altına süzölmek üzereyken banyo kapısının açıldı nı duydu.

Kalbi yerinden fırlayacakmı gibi çarpmaya ba ladı. Ba nı çevirip baktı. Banyo kapısı açılınca lo ı ıkta yüzünün hatlarını pek seçemedi i ufak tefek, çekici bir kız belirdi. Kızın sırtında süt beyaz ince bir sabahlık vardı. Alan onun bacaklarını, güzel vücudunu hatta bacaklarının arasındaki siyah üçgeni dahi görebiliyordu. Bir an solu unun kesildi ini hissetti. Sonra gözlerini kızın ince kuma ın altında iyice belli olan dolgun memelerine takıldı. Sonra bakı lan kızın yüzüne takıldı.

Kızın yüzünü görünce Alan neredeyse bayılacaktı. Yüksek sesle inledi.

Kar ısında duran Margo adındaki orospu de ildi.

Kar ısında Cathleen, ni anlısı Cathleen Lester, birkaç gün sonra evlenece i bakire duruyordu.

Alan aya a fırlayınca, Cathleen odasında yan çıplak bir erkek oldu unu fark etti, sonra o da yüksek sesle inledi. Bo ulur casına, "Alan!" diye heyecanla ba ırdı.

Bir an a kına dönen Alan sonunda konu abildi. "Cathleen! Burada senin ne i in var?"

"Burada senin ne i in var da ne demek? Evleninceye kadar burada halalanmın evinde kalıyorum" diyerek hayretle gözlerini iri iri açıp baktı. "Pekala sen bana yanıt ver, benim odamda ne aradı nı sorabilir miyim?"

"Cathleen burası senin halalannın evi de il. Burası çok ünlü bir genelev. Burası Everleigh Kulübü."

"Sen çıldırmı sın. Burası Everleigh Kulübü de il. Olamaz. imdi bunu nereden çıkarttın, burası..."

Alan onun sözünü kesti. "Burası bir genelev, hayat kadınla nnın çalı tı ı bir genelev. Bunu dünya âlem biliyor. Halanlar sana ne söyledilirse söylesinler, bu evi onlar i letiyorlar. Bu evin patronçeleri."

"Bana böyle eyler söylemeye nasıl cesaret edersin?"

"Söylüyorum çünkü do ru. Beni dinle Cathleen. Tanrı a kına beni dinle. Gerde e girmeden önce babam benim biraz cinsel deneyimim olsun istedi. Modası geçmi bir dü ünçe. Kadınları yakından tanınması için o lunu geneleve getirdi. Chicago'daki en büyük genelevin de adı Everleigh Kulübü. Minna ve Aida Everleigh adındaki iki kız karde in i letti i Everleigh Kulübü. Onla nn isimleri Lester de il, Everleigh. Babam buraya beni zorla getirdi. Ben senden ba ka bir kadınla yatmak istemiyordum. Ama babam ısrar etti. Kolumdan sürükleyerek beni buraya getirdi. Önce yemek yiyip içki içtik —yani özel bir evde restoranın i i ne demek istiyorum— sonra beni yukanya Margo adındaki bir orospuyla yatmaya gönderdi. Beni buraya getiren ki i yanlı odaya sokmu . imdi anladın mı?"

Cathleen'in yüzü kül gibi solmu titriyordu. Ba nı salladı. " nanamıyorum, gerçekten inanamıyorum. Yani halalarım Min

na ve Aidâ gerçekten genelev patroniçeleri mi ve bunca yıldır bize yalan mı söylediler? Babam bizi buraya çok iyi niyetle yolladı. Dü ünden önce halalarımızın yanında kalmamızı istedi. Babam da bilmiyor..."

"Benim babam da Minna ve Aida'nın kim olduklarını bilmiyor. Müstakbel gelininin bir genelevde ya adı inı asla ö ren memeli."

Cathleen yalın ayak Alan'ın yanına yakla tı. Kısık sesle, "Alan babanın ne dü ündü ü benim için önemli de il. Benim için yalnız senin dü üncelerin önemli" diyerek bir an tereddüt etti. " n allah buradayım diye benim de orospu oldu umu dü ünmüyorsun de il mi?"

"Kesinlikle hayır!" Alan iddetle ba ım iki yana salladı. "Senin kim oldu unu biliyorum. Burada çalı madı ını da biliyorum."

"Ama belki emin de ilsın" diyerek elini uzatıp Alan'ın gö süne dokundu. "Sevgilim, evlenmeden önce emin olman gerek. Yalan söylemiyorum. Ben bakireyim. Alan, bunu sana kanıtlayabilirim."

Bu sözlerden sonra, Cathleen omuzlarını silkip sırtındaki sabahlı ı ayaklarının dibine kaydırđı. Çırılçıplak Alan'ın kar ısına dikildi.

"Alan bırak kanıtlayayım" dedi. Sonra arkasını dönüp yata a yürüdü, yatak örtüsünü açıp sırt üstü yattı.

Kar ısında Cathleen'i çini çıplak gören Alan büyülenmi gi bi ayakta sallandı. Heyecandan neredeyse bo ulacaktı. Yatakta yatan Cathleen'e bakıp göz ziyafeti çekti. Kasıklarımı arasındaki sertle meyi hissediyordu. Birden bire kalın cinsel organı iyice sertle ti ve kilotunun önündeki yarıktan dı anya fırladı.

Cathleen'in gözlerinin hayretle irile ti ini gördü.

Alan için artık saklayacak veya çekinecek bir ey yoktu. Mahcubiyetin sırası de ildi.

Sırtından iç çama ırlarını parçalarcasına çıkartıp bir kenara attı.

>

Duydu u heyecandan titriyordu. Cathleen'e do ru yakla ır

ken onun üstüne atılmamak için kendisim tutuyordu.

Yata a yakla ıp, Cathleen'in yanına uzandı. Birbirlerine öylesine yakındılar ki çıplak kalçaları birbirine de iyordu.

Alan ba ını kaldırıp, dudaklarını Cathleen'in memelerinin ba lanna yapı tınp öpmeye ba ladı. Sonra onu dudaklarından öptü. Dilleri birbirine de di ve bir süre sonra Cathleen kesik kesik solumaya ba ladı.

Alan dirseklerinin üstünde do rulup, Cathleen'in bacaklarının arasına giriyordu. Cathleen ise, "Alan seni seviyorum" diye inliyordu.

"Ben de seni seviyorum" diye fısıldadı.

Sevi melerini izleyen zevkli dakikalann sonunda, nikâhları kıyılmadan gerde e girdiler.

A a ıda restoranın bir kö esinde Edmund, Karen Grant ile kar ıla tı. "Evet, genç Armbruster'ı yukarıya çıkardın mı?" diye sordu.

"Yani Margo'nun odasına çıkardım mı diye soruyorsun? Evet çıkardım. Onu dokuz numaralı odaya sokup Margo ile ba ba a bıraktım. Herhalde imdiye kadar hayatın gerçeklerini öğrenmi tir."

Edmund gözlerini kırpı tırıp Karen'e baktı. "Ne dedin? Onu dokuz numaralı odaya mı koydun?"

"Evet. Sen bana onu dokuz numaralı odaya götür dedin."

Edmund a ırmı tı. "Hayır, demedim. Onu altı numaralı odaya sok dedim. Margo altı numaralı odada kalıyor."

"Oh, hayır...."

Edmund öfkeyle, "Ziyanı yok" dedi. "Dokuz numaralı odada kim kalıyor biliyor musun? Buradan bir yere kıvıldama. Hemen gidip Minna'yı bulmalıyım!"

Edmund hızla arkasını dönüp tela lı adımlarla restorandan çıktı ve Everleigh'lerin çalı ma odasına do ru ko tu.

Kapıyı tıklatmadan açıp içeriye daldı.

Minna ve Aida divanda yan yana oturmu çene çalıyordu.

Minna ba ını kald ınıp bakt ı. "Ne var? htiyar Armbruster gitti mi? Profesörün ald ı ı müzi i duymadım" dedi.

Minna'nın sordu u sorulara ald ırmayan Edmund alı ma odasına içeriye girip Everleigh kız karde lerin kar ısına dikildi.

"Bayan Minna" diye nefes nefese konu tu. "Size çok kötü bir haberim var. Korkunç bir hata oldu. Ben de imdi duydum."

Minna korkuyla yerinden fırlayıp, "Ne var?" diye sordu.

"Birisi Alan Armbruster'ı yukarı kata götürmü alt ı numaralı odadaki Margo ile oyna sın diye. Ama bir yanlı lık olmu . Alü nunlara yerine Alan'ı yanlı lıkla dokuz numaralı odaya sokmu ."

"Dokuz!" diye heyecanla ı lık atan Minna'nın yüzü kül gi bi soldu. "Orası Cathleen'in özel odası. nanamıyorum. Emin misin?"

"Kesinlikle Bayan Minna."

Minna ellerini kald ınıp ba ını tuttu. "Oh, aman Tannm, ne büyük bir felaket. Alan imdi Cathleen'in halalannın Minna ve Aida'nım genelev sahibi oldu unu anlam ı tır. imdi Cathleen'in de evdeki orospulardan birisi oldu una inanacak. Ba ımıza bundan daha büyük bir felaket gelemezdi. Hemen bu i i durdurmalıyım, bir eyler aaklamalıyım...."

Aida aya a kalktı. "Minna lütfen d ı anya ıkma, Armbruster d ı arda...."

Fakat Aida karde ini uyarmakta geç kalm ı tı. Minna alı ma odasından ko arak d ı arıya ıkm ı tı bile.

Bir an önce giri holündeki merdivene ula abilmek amacıyla, Minna restorandan geçti. Masalann arasındaki yoldan hızla geçerken kendisine selam veren eski mü terilerini görmedi.

Tam restoranın di er ucuna gelmek üzereyken, kö ede tek ba ına oturan bir adam gördü. ri yan bir erkek Minna'ya bakarken bir yandan da purosunu tütürüyordu. Adam gözlerini kısıp dikkatle Minna'ya bakt ı.

Sonra elindeki purosunu yere fırlatıp aya a fırladı. Masanın arasındaki bo lu a çıkıp Minna'nın yolunu kesti.

"Bayan Lester!" diye heyecanla ba ırd ı. "Kar ımdaki Min

na Lester olabilir mi? Bu rezalet yuvasında siz ne anyorsunuz? Burada ne yapıyorsun?"

Minna oldu u yerde kalıverdi. Armbruster'm cüssesinden ürkmü tü. Bir an konu amadı. Sonunda kendisini toparladı. "Ben buranın sahibiyim" dedi. Zaten daha ba ka bir açıklama da yapamazdı.

Armbruster, "Buranın sahibi misiniz?" diye kükredi. "Bu genelevin sahibi siz misiniz?"

Minna, "Sahibi benim, kız karde im ve ben buranın sahibiyiz" diye yineledi. Kendisini bir açıklama yapmak zorunda hissetti. "Kentucky'deki a abeyimin böyle bir yer i letti imizden haberi yok. Onun için dü ünden önce Cathleen ile Bruce'u yanıma yollamakta sakınca görmedi. Böyle bir ev i letti imizi ona asla açıklayamayız. Ayrıca Cathleen de bilmiyor. Anlamasın diye her eyi, hemen hemen her eyi de i tirdik. Onun için lütfen...." ' '

Armbruster, " nanılacak gibi de il" diye gürlledi. Ve Minna'yı kolundan yakaladı. "Haydi gelin, o lumu bu çirkef yuvası evden bir an önce çıkartmak istiyorum" dedi.

Minna'yı sürükleyerek restorandan giri holündeki merdivenlere do ru sürükledi.

Ba larını kaldırıp yukarıya baktıklarında merdivenlerin üst basama ında Alan'ın giyinmi yüzünde mutlu bir gülümsemeye la a ıya indi ini görünce oldukları yerde kaldılar.

Merdivenlerin alt basama ına gelince, Alan babasına sırttı. "Te ekkürler baba. Sen haklıymısın. Bir kızla birlikte oldum, imdi artık dü ünden sonra gerde e yeterince deneyimli gireceğim."

Armbruster Minna'mn kolunu bırakıp, bu kez hı ımla o lunun koluna yapı tı. "Dü ün mü dedin? Hangi dü ün? O lumu bir genelev patroniçesinin ye eniyle evlendirecek kadar budala de ilim. Bu dü ün gerçekte irse Chicago'daki tüm saygınlı ımı yitiririm. Bugüne dek yapmaya çalı tı im her eyimi yitiririm. Haydi gel evimize gidelim." Armbruster dönüp Minna'ya çattı. "Size gelince, sakın benim veya ailemin yanma yakla maya ça

lı mayın. Benim evime tekrar asla ayak basamayacaksınız. Dün ün filan yok. Bu evlilik kesinlikle gerçekte meyecek."

Bu sözlerden sonra o lunu kolundan çekip sürüklercesine uzakla tırdı. Minna onların arkalarından baka kaldı. Sonra a lamaya ba ladı.

8

Belediye Ba kanı Carter Harrison her sabah saat tam dokuzda Belediye Sarayına gelirdi.

Bu sabah yine saat dokuzda odasından içeriye girdi i zaman kendisini bekleyen ziyaretçiyi görünce a ırdı. Yarım saat önce Belediye Ba kanını ziyarete gelen Harold T. Armbruster'ı ba kanın yardımcısı odasına almı tı.

Ba ından apkasını çıkartan Harrison, Armbruster'ın elini sıkıp kar ısındaki koltu a oturdu. "Hayrola, seni hangi rüzgâr buraya attı?"

Armbruster, "Sanırım sana yaran dokunacak bir haberim var" diye yanıt verdi.

"Lütfen hemen anlat."

"Bu sabah sizin seçim kampanyanızı dü ünüyordum Sayın Ba kan. Sizinle ilk kez seçim kampanyası sırasında.tanı mı tık."

"Evet o günü dün gibi haırlıyorum."

"Fakat benim hatırladı ım ba ka bir konu. Demiryolu sistemimizi geni letece iniz için size ilgi duymu tum. Fakat o günden beri bu projenizden hiç söz etmez oldunuz. Yalnızca reformlardan söz ediyorsunuz ve kentteki genelevleri kapatma tela ı içindediniz."

Belediye Ba kanı, "Evet, haklısın" diye yanıt verdi. "Verdi

im sözü sonuna dek tutaca ıma yemin ettim."

Armbruster ba mını salladı. " ki gün öncesine dek Everleigh Kulübü hakkında pek bilgim yoktu. Ama imdi çok eyler ö - rendim. Sayın Ba kan neden Everleigh Kulübü kapatmadınız?"

Belediye Ba kanı yeisle içini çekti. "Bay Armbruster, yasal yönden somut bir kanıt buluncaya kadar elim kolum ba lı. Everleigh kız karde lerin genelev i lettiklerini kanıtlamam gerek. Fakat kız karde ler karda yürüyüp izlerini belli etmiyorlar. imdiye kadar, kulübün restoran olarak faaliyet göstermesinden ba ka hiçbir ey kanıtlama olana ı bulamadım."

Armbruster aya a kalktı. "Sayın Belediye Ba kanı, Everleigh kız karde lerin hâlâ hayat kadını ticareti yaptıklarını size kanıüayabilirim, bildi iniz gibi o lum bu hafta evlenecekti. Ben dü ünmü tüm ki —bana çok itici geldi i halde— o lum evlenmeden önce bir hayat kadınından bazı tecrübeler edinsin. Kime sorduysam, bana o lumu Everleigh Kulübüne götürmemi salık verdiler. Onun için geçen gece o lumu alıp Everleigh Kulübüne götürdüm."

Belediye Ba kanı büyülenmi gibi dinliyordu. "O lunuzu Everleigh Kulübüne mi götürdünüz?"

"Evet bir kadınla yatsın diye."

"Peki o lunuz orada bir kadınla yattı mı? Bunun için para ödediniz mi?"

"Kendisi bir kız seçti. Ama bana fazla detay anlatmadı. Yalnızca bana cinsel ili kide bulundu unu söyledi. Ve evet, ben o lumun yattı ı kadının ücretini ödedim. O lumun yattı ı kadının ücreti yemek faturama eklendi. Fatura imdi cebimde."

Belediye Ba kanı heyecanla aya a fırladı. Masasının etrafından dola ıp Armbruster'ın yanına gelip omuzlarından tuttu. "Bay Armbruster duyduklarım do ru mu? Yani bana Everleigh Kulübünün — imdi bu anda— genelev gibi çalı ü mını kanıtlayacak birinci sınıf delilin elinizde oldu unu mu söylemek istiyorsunuz?"

"Evet genelev gibi çalı ıyor, gerçek bir genelev gibi çalı ıyor."

Belediye Ba kanı heyecandan yerinde duramıyordu. "Siz bunu elinizdeki delil ile kanıtlayabilir misiniz?"

"Kesinlikle. Sizi ziyarete geli sebebim bu. Reform hareketlerinizde sizinle aynı cephede çarpı aca ım. Dün gece o lum profesyonel kadınlardan birisiyle yukarı kata yatmaya çıkınca, ben de bir rastlantı sonucu kulübün bana kendilerini iki sosyete kadını gibi yutturan Minna ve Aida Everleigh'e ait oldu unu örendim. O lumun evlenece i kız onlann ye enleriyimi gelin olarak bize vereceklerdi. Nasıl ok oldu umu bilemezsiniz. Ve tabi derhal dü ünü iptal ettim. Benim o lum asla genelev i leten patroniçelere damat olamaz. Dü ün iptal edildi."

"Bunu duydu uma üzüldüm, ama evinizde verece iniz ziyafet... Prusya Prensi için hâlâ ziyafet vermeyi dü ünüyor musunuz?"

"Evet ziyafeti verece im. Yalnızca dü ün töreni iptal edildi. Ve Everleigh'leri hapse attırıp, i lettikleri genelevi kapattırınca ya kadar rahat yüzü görmeyece im."

Belediye Ba kanının zevkten a zı kulaklarına varıyordu. "Sadece polis müdürü Francis O'Neill'in önünde sizin ifade vermeniz gerek. Böylece kulübü hemen kapattırıp, Everleigh'leri hapse attınız."

Armbruster sa elini havaya kaldırdı. "Kulüp ve Everleigh'ler hakkında ifade verip tanıklık yapacama söz veriyorum."

Belediye Ba kanı Armbruster'ın koluna girdi. "Haydi a a ı kata Polis Müdürünün odasına inelim, siz yeminli ifadenizi verin. Ve ben de haftalardır u ra tı ım sorunu bir anda çözümlerim. Minna ve Aida Everleigh karde lerin maskelerini yüzlelerinden dü ürdük. Meslekleri sona erdi."

Minna Altın Odada oturmu bir gece önce kulüpte Harold T. Armbruster ile kar ıla masını dü ünmemeye çalı ıyordu. U ak Edmund odanın kapısında belirdi i zaman Shelley'nin i ir antolojisini okuyordu.

Edmund, "Evet Bayan Everleigh sizi her yerde aradım, demek buradasınız. Birisi sizi görmeye geldi."

"Peki kimmi ?"

"Polis Müdürü Francis O'Neill."

Minna elindeki bir kitabını bir yana bıraktı. "Pek iç açıcı bir haber de il. Pekala, onu içeri al bakalım."

Edmund gözden kayboldu ve bir dakika sonra tumbul Polis Müdürünü Altın Odadan içeriye buyur etti.

O'Neill paytak paytak iki yana salınarak yanına gelirken Minna elini uzattı.

Polis Müdürünün elini sıkıp, " efuzun süredir görü medik" dedi. Eliyle divanın üstüne vurup Polis Müdürüne yanına oturmasını i aret etti. "Lütfen otur."

Polis Müdürü soluyarak Minna'nın yanına oturdu. "Böyle paldır küldür haber vermeden geldi im için özür dilerim Minna" diye af diledi. "Ama gelmek zorundaydım."

Minna istifini bozmadan, "Neden?" diye sordu.

"Emin ol buraya kendi arzulla gelmedim. Sanırım beni buraya kimin yolladı nı tahmin edebilirsiniz."

"Bay Armbruster sanınm."

O'Neill ba nını salladı. "Ve de Belediye Başkan. Teknik açıdan bakarsan Armbruster'ın fi teklemesiyle Belediye Başkanı Carter Harrison beni buraya yolladı." Polis Müdürü, üniformasının dü meleriyle oynadı. "Minna, ye ininin dü ününün iptal edildi ini duydum. Çok üzüldüm."

Minna, "Büyük kayıp sayılmaz" diye yanıt verdi. "Ama Alan'ı çok özleyece iz. Armbruster ailesinin içinde en iyisi o idi. Cathleen Armbruster'sız da ya ayabilir. Kentucky'c dönünce kendisine uygun birçok koca adayı bulabilir."

"Bulaca ına eminim Minna."

Minna, "Ama buraya benim ye enim hakkında konu maya gelmedin. Aklında daha ba ka eyler var."

"Do ru, haklısın Minna."

"Ve bana kötü bir haber getirdin."

Fazlasıyla üzüldü ü açıkça belli olan Polis Müdürü üzüntü

içinde ba nını a a ı yukan salladı. "Evet haklısın."

Minna bu Polis Müdürünü ve ondan öncekileri çok yakından tanıyordu. Genellikle ne zaman kötü bir haberle gelseler, bu kötü haberin ne oldu unu anlamak çok basitti. Everleigh Kulübünü kapatmamak için ya ilave rü vetler veya daha fazla rü vet isterlerdi. Minna bu ziyaretin çok daha ciddi bir konu oldu unu tahmin etti.

Minna, "Haydi çekinme söyle" diye Polis Müdürünü dür tükledi, "Kötü haberi hemen ver. Yoksa Belediye Ba kanının reform kampanyası ile mi ilgili?"

Polis Müdürü usançla içini çekti. "Belediye Ba kanı Harri son Everleigh Kulübünü kapatmamı emretti."

"Bu benim için sürpriz de il."

"Minna, kulübün kapısına ebediyen mühür vurulacak."

Minna'nın yüzünün ifadesi hiç de i medi. Beklenmedik bir haber de ildi. Ama yine de kulübün ebediyen mühürlenmesini tahmin etmiyordu. Buna benzer badireleri sürekli atlatmı tı. Fakat ba ındaki bu beladan kolay kolay sıynlamayaca nını hissetti.

"Armbruster'ın yeminli ifadesine dayanarak mı kapatıyor lar?"

"Evet."

Minna ba nını iki yana sallamaya ba ladı. Ve sallamaya devam etti .Öfkeden de il, olayların akı tarzının haksızlı ından ba nını sallıyordu. "Biliyorsun yaptıkları do ru de il. Armbruster o lunu buraya kendi eliyle getirdi. Onu gazetelerde gördüğümüz resminden tanırdık, bir kez de evine ziyarete gittik ve ona iyilik yaptık. Öyleyse bana cephe almasının sebebi bu de il. Ona kendimi sosyete kadım olarak tanıtmamı kabul edemiyor ve onun için bana cephe alıyor. Benim sosyete hanımı olmadı mı ö renince, • buna dayanamadı ve o lunun evlenmesiyle onların ailesine katılaca mı kabul edemedi. Tabii onun durumunda hiç kimse kabul edemez. Ama bu haksızlık. Ben kendi içimde onun kendi i inde oldu undan daha namuslum."

Polis Müdürü O'Neill üzüntüyle ba ım salladı. "Minna se

ninle aynı fikirdeyim. Ama bana verilen emri yerine getirmek zorundayım."

" ef ben seni suçlamıyorum."

"Minna daha da kötüsü, Aida ile seni tutuklamak zorundayım."

Bu kez Minna gerçekten çok a ırdı. "Bunu yapabilece ini bilmiyordum."

O'Neill, "Yasa kitaplarında böyle yazıyor. Her zaman da yazardı ama toz toprak tuttu tu. Hiç kimse bu yasaya kulak a - mazdı. Harrison tozlan süpürdü. Sen ve Aida Levee semtine iyi bir ders olacaksınız."

"Biz tutuklandıktan sonra ne olacak?"

"Sizi hapishaneye götürüp fi leyece iz. Avukatlarınız gelip belirlenen kefaleti ödeyene kadar, herhalde çok yüksek bir rakam belirleyecekler, sizi hücrede tutmak zorundayız. Ondan soma mahkeme gününe kadar serbestsiniz."

Minna derin derin içini çekti. "Ne feci bir durum."

"Gördü ün gibi Minna kontrol benim elimden çıktı."

"Eskiden senin elinde miydi? Bu evi kapatmak senin elinde miydi?"

"Önce burayı kapatmak. Sonra da sizin tutuklama emrinizi çıkartmak. Belediye Ba kanı Prusya Prensi kehte ayak basmadan bu evin kapanmasında ısrar ediyor."

"Prens ne zaman geliyor?"

"Yann de il öbür sabah. Yani e yalan toplamak, yanında çalı an kızlan sa a sola yerle tirmek için bu gece ve bir de yann var. Bu i ler tamamlandıktan sonra evin kapısının önüne yazılı emri asaca ız ve adamlarımdan ikisi Aida ile sana hapishaneye kadar e lik edecekler."

Minna, "Eyleme geçmek için fazla vaktimiz yok" dedi.

Polis Müdürü yerinden kalktı. "En fazla bu kadar yapabiliyim. Benim görevim Prusya Prensi namus kumkuması kente ayak bastı ı zaman Everleigh Kulübü ve Everleigh kız karde - lerin isminden eser kalmamasına göz kulak olmak. Minna senden tekrar özür dilerim. Lütfen beni ba ı la. Ama emir emirdir.

imdi kalk ve burayı terketmeye hazırlan."

Minna, kız karde ine ümitsiz geleceklerinden ancak ertesi gün ö leden sonra söz etmeye karar verdi. Yarınki u ra lara ba lamadan önce Aida 'nın gece rahat uyumasını istiyordu.

Ertesi sabah, masasının gözlerini bo altırken, bütün yapıla- cak i leri dü ünmeye çalı ıyordu,

Önce, Edmund'a talimat verip, evde kalan kızlara ö leden sonra üçte Bedevi Odasında toplanmalarım söylemeliydi.

kincisi, Kentucky'ye dönene kadar Cathleen ve Bruce'un kalabileceklere do ru dürüst temiz bir otel bulmalıydı.

Üçüncüsü, Dr. Holmes'u ça ırıp kötü kaderin kendisine oynadı ı oyunu, kulübün kapandı ını ve onun i ine son verdi ini açıklamalıydı.

Sonra gelecek için belirli bir plan yapmadan önce Aida ile birlikte kalabileceklere kendilerine uygun bir otel daresi bulmalıydı.

Ayrıca, kulübün e yalarını ve de erli mallarını koyabilece i bir depo bulmalıydı. Bu i i hiç olmazsa, Aida ile hapiste kefa- letle serbest bırakılmayı bekledikleri zaman yapabilirlerdi.

Yapacaklarını sıraya koyarken, Minna di erlerinden önce yapması gereken bir planı unuttu unu fark etti.

Dünden beri görmedi i ye enleri ile ba ba a bir toplantı düzenlemeliydi. Alan odasına girdikten sonra Cathleen'in ba ına gelenleri ö renmeliydi. Cathleen ve Bruce'un halaları hakkındaki gerçe i bilip bilmediklerini anlamalıydı —belki de bü- yük bir ans eseri halaları hakkında gerçe i ö renmemi lerdı— ama Minna onlara gerçe i ilk ve son kez açıklamak zorunda ol- du unu biliyordu.

Çalı ma odasından çıkan Minna, Edmund'u aramaya koyul- du ve onu hemen buldu.

Edmünd üzüntüyle, "Kapımıza kilit asıyorlar de il mi?" di- ye sordu.

"Haklısın Edmund. Ama sakın gelece in konusunda endi e

etme. Bunun icabına bakacağım. İmdilik, çok elimiz var. Hemen git ve bütün kızları bul, hepsini buraya çağır. Bu gün öğleden sonra saat üçte Aida ile birlikte onları Bedevi Odasında bekliyorum. Fakat daha önce Cathleen ve Bruce ile konuşmak istiyorum. Onları aradım ama bulamadım."

Edmund, "Dün gece geç vakte kadar dışarıda kaldılar" diye yanıt verdi. "Bu sabah yine erkenden dışarı çıkıyorlar. Çok telaşlı bir haldeydiler. Ama şimdi geri döndüler."

Minna, "Onları Altın Odaya yolla" dedi. "Birbirleriyle yeterince tartışsınlar. İmdi onlarla konuşma sırası bana geldi."

Edmund, Cathleen ve Bruce'u Altın Odadan içeriye sokana dek Minna bekledi.

Yeşil odadan çıktıktan sonra Minna, "Sizinle tartışmak istediğim çok önemli konular var" dedi. "Nereye gittiniz?"

Bruce, "Öyle çıkıp dolaştık, konuştuk ve Chicago'nun görüşülecek yerlerini gezdik" diye yanıt verdi. "Daha çok geleceğimiz hakkında konuştuk."

Minna, "Öyleyse düğün ertelendi mi biliyorsunuz" dedi.

Cathleen perili bir halde başını salladı. "Karen Bruce'a anlattım. Bruce da bana söyledi. Aida hala ve senin hakkında gerçeği öğrenince Armbruster düğünü iptal etmiş."

Minna, "Öyleyse her şeyden haberiniz var" dedi.

Bruce, "Sadece burasının sizin eviniz olmadığını biliyoruz" diye yanıt verdi. "Burası genelev mi. Aida ile senin sosyete hanımını da il de genelev patroniçesi oldu unuzun örendik. Patroniçeler hakkında pek fazla fikrim yoktu. Onları çok aklıma getirdim. Fakat seni tanıyınca fikrimi de değiştirdim."

Minna başını salladı. "Bu şekilde veya başka bir şekilde öğrenmen senin için çok kötü oldu. Doğrusunu isterseniz sizin gerçeği bilmenizi asla istemezdim. Alan'ı yanlışlıkla senin odana yolladıklarını duyunca kendimizi ele verdiğimiz anladım. Cathleen, korkanım aklımı kaçırmıştım. Armbruster beni tanıyınca çılgına döndü. Onun durumunda birisi, o lunu iki genelev

lev patroniçesinin ye eniyle evlendiremez. Çok sersemce bir rastlantıydı ve bunun için pi manım."

Cathleen gülümsemeye çabaladı. "Bir kere ben asla pi man de ilim. Karen Bruce ile benden özür dilemeye çalı tı. Halbuki özür dilenecek bir durum yok. Nikâhım kıyılmadan gerde e girdim, o kadar. Harika bir olaydı."

Minna, "O olaydan sonra Alan ile konu tun mu?" diye sordu.

Cathleen, "Tabii yüz yüze gelip konu amadık. Kendi evinde hapsedilmi durumda. Fakat bana iki kez telefon etti. Babasının fikrini de i tirmeye çalı ıyormu . Ama imdilik ansımız yok. Alan benimle birlikte kaçmak istiyor. Bunun olanaksız oldu unu biliyorum. Alan'ın gelece ini berbat etmek istemem."

Minna aya a kalkıp, huzursuzca odanın içinde dola maya ba ladı. "Ba ından beri babanıza yalan söyledi im için her ey bir anda mahvoldu. Ama yalan söylemek zorundaydım. A abeyimize kız karde lerinin bir genelev açıp i letti ini söyleyemedim. Onun durumunda birisine söyleyemedim. Bir yerine daha felç inerdi. Özellikle her zaman kendisini bize kar ı sorumlu hissetmi tir. Böylece, Chicago'ya ta ınınca sosyete hanımı yalanını uydurdum. Babanız bana inandı. Tabii kızı da Chicagolu birisiyle evlenirken, sizleri bizim evimize yollaması çok do aldı. Buraya geldi iniz günden beri, yaptı ımız i in gerçek yüzünü sizden saklamaya çalı tım. Ve neredeyse ba aracıktım." Yenelerinden özür dilercesine ellerini iki yana açtı. "Sonunda yenilgiye u radım."

Cathleen ısrarla, "Minna hala seni suçlamıyorum" dedi.

"Te ekkür ederim Cathleen. Aida ile beni yalnız bir ey için suçlama mesle imiz için suçlama. Bu çok eski ve Armbruster'inki kadar erefli bir meslektir. Burada saygın bir müessese i letiyoruz. Aldı ımız her eyin kar ılı nı hakkıyla öduyoruz." Minna omuzlarını silkti. "Fakat artık her ey bitti."

a kına dönen Bruce aya a fırladı. "Bitti mi? Ne bitti?"

"Everleigh Kulübü bu gece kapatılacak. Aida ile ben hapse gidece iz. Hiç olmazsa geçici bir süre hapiste kalaca ız. Arm

bruster, Belediye Ba kanına bizi ikâyet ermi . Belediye Ba kanı da Polis Müdürüne bu evin kapatılması görevini vermi . Polis Müdürü dün gece kapatma emriyle kapımıza dayandı."

Bruce heyecanla, "Bunu yapamazlar" diye ba ırdı.

"Yapıyorlar Bruce. Yasal olarak onları engelleyemiyoruz. imizi elimizden aldılar. Ama ikiniz de sakın Aida ve beni düşünüp üzülmeyin. Biz ikimiz nasıl olsa idare ederiz. Bizi geçindirecek kadar paramız var. Ya emekli oluruz ya da seyahat ederiz, veya bir ba ka kente ta ınıp yeniden genelev açarız. Daha önemlisi, siz ikiniz ne olacaksınız?" Cathleen'e bakıp ilave etti. "Sen ne düşünüyorsun Cathleen?"

"Bruce ile birlikte Kentucky'ye dönece iz. Dü ünün iptal olması hakkında babama bir eyler söylerim. O bana inanır."

Minna, "Nasıl olsa bir ba kasını bulursun" diye ye enine güvence verdi. "Kentucky'de yeterince erkek var."

"Benim için Alan'dan ba ka kimse yok" diye Cathleen yanıt verdi. "E er Alan ile evlenmeyeceksem, evde kalmayı ye lerim,"

Minna ye eninin fikrini de i tirmek için fazla ısrar etmedi. Sonra Bruce'a döndü. "Peki ya sen Bruce?"

Bruce, "Ben Cathleen'den biraz daha anslıyım" diye yanıt verdi. "Derby yarı larından elde etti im kazançla Kentucky'ye dönüp küçük bir at çiftli i kurabilirim."

Minna, "Evlenmeyi düşünmüyor musun?" diye sordu.

"Hayır, ben...."

Cathleen onun sözünü kesti. "Do ru de il" diye ba ırdı. Bakı lannı a abeyinin yüzüne dikti. "Karen Grant'a â ık olduunu neden Minna halama söylemiyorsun...."

Minna ka lannı çatıp, "Bir orospuya mı â ık oldun? diye sordu.

Bruce kar ı koydu. "Orospu de il. Karen Grant Belediye Ba kanının sekreteri. Minna Everleigh Kulübünde yasa dı ı faaliyetlerde bulundu unu kanıtlayacak deliller bulması için yolları lar. Benimle tanı üktan sonra, Belediye Ba kam adına ca susluk yapmaktan vazgeçti."

Minna usulca, "Anladım" dedi. "Karen ile evlenmeyi dü ü-
nüyor musun?"

Bruce bir an dü ündü. "Evet istiyorum. Evet, hem de çok istiyorum. Ama evlenecek kadar param yok. Ye ayrıca Karen'in Kentucky'deki çiftlik ya antısına nasıl ayak uyduraca ını bilmiyorum."

Minna, "Sor ve ö ren" dedi.

"Belki soranm."

Minna ye enlerine bakıp dü ündü. "Ne zaman Louisville'e döneceksiniz?"

Bruce, "Birkaç gün sonra" dedi. "Frontier'i Washington Par-
kından Kentucky'ye götürecek bir vasıta ayarlamalıyım."

Minna, "Öyleyse burası kapandıktan sonra size kalaca ınız
bir yer bulmalıyız." dedi. Durun bir dü üneyim. Önce çözülme-
si gereken ba ka sorunlar var. Ak am üstü tekrar konu uruz. Bu
arada gidip e yalannızı toplayın."

Ö leden sonra saat üçü çeyrek geçe Everleigh kızlarının
hepsi Bedevi Odasında Minna ve Aida'nın etrafına toplandılar.

Minna yirmi yedi kız saydı.

Bakı ları Karen Grant'a takılınca onu saymaktan vaz geçti.
Minna Karen'e "Sen buraya ait de ilsin. Gerçe i ö rendim. Sa-
na sadece fikrinden vazgeçti ini ve az sonra açıklayacaklarımdan
sorumlu olmadı ını söyleyip te ekkür ederim. Yukarı kata
Cathleen ile Bruce'un yanına çık ve onlara arkada lık et. Senin-
le daha sonra konu urum" dedi.

Karen odadan dı arıya çıktıktan sonra, Minna dikkatini kar-
ısında toplanan kızlara verdi.

Minna, "Bu tatsız konu mayı çok kısa kesece im" dedi.
"Aida ve kendi âdımına konu uyorum. Bundan böyle Everleigh
Kulübü diye bir kulüp olmayaca ını bilmenizi istiyorum. Kulüp
bu gece kapatılıyor —süresiz— sanırım Belediye Ba kanı Har-
rison'un ve Polis Müdürü O'Neill'in emriyle bu güzelim yer ka-
patılacak. Ve hepimiz i siz kalaca ız."

Kızların ço undan acı feryatlar yükseldi. Bazılan a lamaya ba ladı.

Minna, "Biliyorum, biliyorum" diye konu maya devam etti. "Feci bir haber. Birlikte çok iyi günler geçirdik de il mi? Hepiniz çok iyi kızlarsınız."

Kızları kadar kendisini kötü hisseden Minna cebinden koku lu ucu altın yaldızlı sigarasım çıkartıp yaktı ve asabiyetle içmeye ba ladı.

"E er Belediye Ba kanı buranın kapatılmasını emrediyorsa kapatacaktır" diye özetledi. "Dün gece Polis Müdürüyle bana haber yolladı. Kapatma emri ak am saat altıda kapıya yapı tırılacak. Sonra Âida ile ben hapse gidece iz. n allah orada fazla kalmayız. Bildi im kadanyla Belediye Ba kanı ve Polis Müdürü hapiste çok fazla kalmayaca ımızı söylediler. Bizi hapse tıktıklarına da kızmayaca ım. Eskiden beri hiçbir eyden yakınmazdım, bu kentnin poliükacılan ve polis müdürü de ne yaparlarsa yapsınlar beni huyumdan vazgeçiremezler. Dükkânın kepenklerini indirip yüzümde gülücüklerle buradan geçip gidece im."

Kızlardan birisi, "Peki Minna biz ne olaca ız?" diye sordu.

"Çalı abilece iniz çok ev var."

Kız, "Ama hiçbirisi burası gibi de il" diye yanıt verdi.

Minna onu onayladı. "Evet burası gibi de il. Korkanm Everleigh Kulübünün bir benzeri olmayacaktır. Sizi bir iki ay geçindirecek kadar para verece im. Paralarınızı aldıktan sonra, hemen Levee'den uzakla manızı salık veririm. Önerim pek öyle ahım ahım bir ey de il. Reformcular bizim kulübümüzü kapattıktan birkaç ay sonra di er evleri kapatmaya ba layacaklar. Hepiniz çok gençsiniz. Kendinize bir i bulun. Koca bulun, ama hayatınızın sonuna kadar bu mesle e ba lanıp kalmayın. Sahne hayatında söyledi imiz gibi bu meslek insanı bitirir. Yaptı ın sürece iyi yap ve sonra çekil. Hepimiz ba ka ya am yollan bulmalıyız."

Minna bakı larını son bir kez odanın içinde dola tırdı.

"Otellerinize veya nerede kalıyorsanız oraya dönün. Hepinizin haftalık lanm verdim. Edmund gelip iki aylık maa lannızı

ödeyene kadar bir yere kımdamaym." Bo azına bir yumru tı-kandı neredeyse bo ulacaktı. "Hepinizi çok özleyece im, bu güzel rahat evi de çok özleyece im. Hepinizi çok seviyordum. Minna ve Aida Everleigh'den hepinize iyi anslar, ho ça kalın."

Aynı gün ak amüstü geç saatlerde, Minna tek ba ına oturma civardaki otellere telefon edip Bruce, Cathleen ve geçici olarak pansiyondaki odasını birisine kiraya veren Karen Grant'ın kalabilecekleri bir yer an yordu.

Tam bu sırada, çalı ma odasının kapısı açıldı ve a kına dö-nen Dr. Herman Holmes kapıdan içeriye girdi. Bir iskemle çe-kip Minna'nın masasının yanına oturdu.

Minna telefonu kapattıktan sonra, Dr. Holmes, "Beni gör-mek istemi siniz" dedi. "Burada neler oluyor? Kulübün içindeki e yaların sandıklara, kutulara dolduruldu unu gördüm. Ba ka bir yere mi ta ınıyorsunuz?"

"Bir yere ta ınaca ız, ama imdilik nereye ta ınaca ımızı bilmiyorum" diye Minna yanıt verdi. "Dr. Holmes bir saat sonra polis müdürü gelip kulübü mühürleyecek. Evimizi kapatıyor-lar."

Doktor gerçekten çok a ırdı. "Ne olacak?" diye sordu.

Minna, "Kapatılıyoruz" diye yineledi. "Aida ve ben i siz kaldık. Kızlar i siz kaldı. Ve Dr. Holmes siz i siz kaldınız, hiç olmazsa Everleigh Kulübü i iniz elinizden gitti."

Holmes ok geçiriyordu. "Ne oldu?"

Minna ona polis müdürü Francis O'Neill ile bir gece önce yaptıkları konu mayı en ince noktasına kadar anlattı.

" te böyle, korkarım hepimiz i siz kaldık" diye özetledi. "Bize çok yarannız dokundu, sizi kaybetti ime üzüldüm. Size yüz yüze gelince te ekkür etmek istiyordum" dedi.

"Te ekkürler Minna."

Minna tekrar telefonu kaldırdı. " imdi yine otellere telefon etmeliyim. Hepsi tamamen dolu. Ye enim Bruce'a küçük bir oda buldum. Fakat ye enim Cathleen ve arkada ı Karen'e iki ki-ilik bir oda bulamıyorum. Bütün otellere telefon etmeye de-
vam."

Dr. Holmes aya a kalkmı gitmek üzereyken durup geri döndü.

"Minna e er Cathleen için bir yer arıyorsan benim evimde kalabilir. Çok fazla bo yatak odam var. Cathleen ba mını sokacak bir yer arıyorsa, istedi i kadar benim evimde kalabilir. Karen de onunla birlikte gelip kalabilir. Ne dersin?"

Minna sevinçle aya a fırladı. "Harika, Dr. Holmes yaptı ınız teklife minnettanm. Sizin evinizde yalnız birkaç gün kalacaklar. Sonra Cathleen Kentucky'ye dönecek... Size yeterince nasıl te ekkür edece imi bilemiyorum."

Dr. Holmes gülümseyerek, "Onları evimde konuk etmek benim için zevk" dedi. "E er burada iseler, onları imdi götürebilirim. Hem onları ak am yeme ine çıkartırım. Sonra gece evime götürürüm."

Ertesi sabah saat altıyı çeyrek geçe Belediye Ba kanı Harrison Carter'in resmen düzenledi i kar ılama komitesi Union Garının platformunda Prusya Prensi Henry'yi New York'tan getirecek treni bekliyordı.

Prensi kar ılamak için gara gelen on iki saygın Chicagolunun ilk sırasında Belediye Ba kanı Carter Harrison'nun iki yanında eski Belediye Ba kanı C P. Walbridge, adamları Derne i Ba kanı ve Chicago'nun en lüks oteli Palmer House'un sahibi Potter Palmer duruyordu. Belediye Ba kanının hemen arkasında sinir içinde kıvranan Harold T. Armbruster vardı. Di er tarafta ise bir düzine gazeteci bekle iyordu. Aralarında en co - kulu ve heyecanlısı ise Chicago Tribune'nun genç muhabiri Chet Foley idi. Bu Chet'in ilk önemli göreviydi.

Prensi getiren tren on be dakika sonra gara girecekti. Foley günün en iyi öyküsünü yakalamak için fırsat kolluyordu. Basma ayrılan bölümden dı ariya çıkan Foley hiçbir kurala aldırılmadan Belediye Ba kanı Harrison'a yana tı.

Foley, "Sayın Ba kan" dedi. "Ben Tribune gazetesinden Chet Foley. Prens Henry'nin geli ini izlemekle görevliyim."

Prens hakkında uzun bir yazı yazmak istiyorum. Bana birkaç dakikanızı ayırıp bazı detayları anlatır mısınız?"

Belediye Ba kanı Harrison, kendisini açıkça reklam edecek konularda beyanat vermemeyi prensip edinmişti. Ama böyle anlardan da yararlanmak istiyordu, özellikle böyle unutulmayacak bir olayda adından söz edilmesini istiyordu. Belediye Ba kanı sevimli bir tavırla, "Bay Foley fazla yardımcı olabilecek miyim bilmiyorum, ama size seve seve yardım etmeye hazırım" dedi.

Foley, "Prens hakkında çok az bilgi edinebildim. Onun yalnızca Kayzer Wilhelm'in kardeşi ve güçlü Alman donanmasının baş kumandanı olduğunu biliyorum."

Belediye Ba kanı, "Çok doğru" dedi. "Aslında benim bildiğim kadıyla Prens Henry çocukluğundan beri denizciliğe çok meraklıymış. Yelken kullanmayı çocuk yaşta öğrenmişti. Babasının için Potsdam Sarayı'nın bahçesinde bir deniz salonu kurmuş sanki gerçek bir yelkenli gemi gibi kuşlara ipli direkler dikilmişti. Ve böylece kendisini denizde bir geminin içinde sanmıştı. Delikanlılık çağına gelince, hemen hemen her gün denize açılmıştı."

Foley, "Ne ilginç" dedi. "Anladım kadıyla Prens Henry Kronprinz Wilhelm zırhlısı ile New York'a deniz kuvvetleri konusunda görüşmeler yapmak için geldi."

"Evet, öyle diyebiliriz. New York'a Metior III adlı yatın suya indirilmesi törenlerinde bulunmak üzere geldi. Biliyorsunuz kardeşi Kayzer bu yatı Amerika'ya ısmarlamıştı."

"Prens Henry de suya indirilmesi törenlerine katıldı mı?"

"Tabii. Kısa bir süre New York'ta kalıp Metropolitan Operasında erefine verilen bir temsile katıldı, sonra Washington D.C.'ye bir ziyaret yapıp Başkan Theodore Roosevelt'e saygınlığını sundu ve Almanya'nın Güney Amerika'yı egemenlik altına almak gibi bir emeli olmadığını açıkladı. Prens ve Başkan birlikte bir öğle yemeği yedikten sonra, Başkanın kızı Alice yatı resmen suya indirdi."

"Ve şimdi prens Chicago'ya geliyor."

Belediye Ba kanı, "Onu Chicago'da konuk etmek bizim için

büyük bir eref diye yanıt verdi. "Amerika'ya yaptı ı on iki günlük ziyaret sırasında, yalnızca birkaç günü New York'un dında geçiriyor. Chicago'da bir gün bir gece kaldıktan sonra Doya dönüp Deutschland Kruvazörü ile tekrar Almanya'ya dönecek." Belediye Ba kanı sözlerine bir süre ara verip ba nı uzatıp baktı. "Tren geliyor. Tekrar yerime dönsem iyi olacak."

Foley, "Te ekkürler Sayın Ba kan" diyerek basına ayrılan bölüme çekildi.

Bir süre sonra New York'tan gelen tren uzaktan göründü. Lokomotif buharlar saçarak gara girdi.

ki kondüktör tela la kırmızı halıyı lokomotifin arkasına takılı özel vagonun çıkı kapısının önüne kadar serdiler. Belediye Ba kanı halının di er ucunun önüne gelip bekledi.

Kondüktör yataklı vagonun kapısını içerden açtı ve kapının önündeki küçük taburenin üstüne çıkıp bekledi. Prens'in yanındaki heyetten yarım düzine kadar sırmalı üniformalı subaylar trenden indiler.

Ve en sonunda vagonun kapısının önünde uzun boylu, saçları ortadan yana ayrımı , pos bıyıklı, sık sivri sakallı, sırtındaki sırmalı madalyalı üniformasının üstüne bir pelerin giyen çarpıcı bir erkek belirdi. Bu adamın Prusya Prensi Henry oldu una üphe yoktu.

Belediye Ba kanı Harrison öne do ru birkaç adım atıp Prensi sevgiyle kar ıladı. ki erkek el sıkı tıktan sonra, kırmızı halının üstünde yürüyüp, sonra basın mensuplarına ayrılan bölümün önünde birdenbire durdular.

Belediye Ba kanı ceplerini karı tırıp, yazdı ı kısa ho geldin mesajım yüksek sesle okudu.

"Prusya Prensi Sayın Henry'e Chicago kenti adına ho geldin demek isterim. Sayın konu umuzun bizi ziyaret etmesiyle, birtakım kötü niyetli ki iler politik çıkarlar adına ortaya attıkları asılsız sözler yalanlandı. Almanya ile Amerika arasında en ufacık itilaf yoktur. Almanya'nın Amerika'yı etkisi altına almak gibi kötü bir niyeti de yoktur. Amerika Birle ik Devletleri Almanya'nın e it güçlere sahip karde devlet gözüyle bakmakta

dır. Biz Prens Henry'ye ho geldiniz deriz."

Bu sözler üzerine Prens de te ekkürlerini bildirdi. Bundan sonra Belediye Ba kanı Prens'i kenara çekip onu resmi kar ılma komitesinin üyeleriyle tanı tırdı.

Prens, çok nazik, herkesin elini sıktı. Tanı ürma merasimi sona ermek üzereydi. Belediye Ba kanı Prens'i heyecanından yerinde duramayan Harold T. Armbruster ile tanı tırmaya çabalar larken Prens üniformasının ceplerini kan ün p küçük bir kâ it parçası çıkarttı.

Birkaç kez katlanmı ka ıdı açtı ve Prens Henry, "Chicago'da kaldı ım sürece benim için hazırladı nız e lence program ı hakkında bir ey söylemek istiyorum" dedi.

Belediye Ba kanı ba ını salladı. "Evet, bu programı onayla manızı bekliyorduk."

Prens bo azını temizledi. "Birkaç de i iklik önerebilir miyim?"

Belediye Ba kanı tela la, "Tabii efendim" diye yanıt verdi. Ve Prensi basın mensuplarının yanından uzakla tırdı. "Her ey sizin iste inize göre ayarlanacaktır."

"Birincisi, bugün gündüz için hazırlanan programın hepsi iptal edilsin. Yorgunum ve bu ak amki ziyafet için dinlenmek istiyorum."

Belediye Ba kanı, "Harika!" dedi. "Bizi davet eden di er ev sahiplerinden özür dileriz. imdi, e er izin verirseniz, bu geceki ziyafete ev sahipli i yapacak centilmeni sizinle tanı tırayım. Sayın Prens bu Bay Harold T. Armbruster."

Et paketleyicisinin elini sıkan Prens, "Beni evinize davet etmek lütfunda bulunmanız ne büyük nezaket. Çok te ekkür ederim ama benim aklımdan ba ka bir yerde e lenmek geçiyor. Ziyafetin ba ka bir. yerde yapılmasını istiyorum."

Armbruster neredeyse a layacaktı. Belediye Ba kanının da a kınıktan a zı bir kan açık kaldı.

Belediye Ba kanı kendisini toparlayıp, "Sayın Prens aklınızdan geçen ne?" diye sordu.

Prens Henry, "Chicago'da görmek istedi im bir yer var" di

ye belirtti. "Bütün Avrupa'da ve hatta bütün dünyada sözü edilen bir yer. Görülmeye değer bir yer mi ."

Belediye Başkanı, "Neresiyimi ?" diye sordu.

Prens Henry, "Everleigh Kulübü" diye yanıt verdi. "Bu gece görüşmek istediğim yer orası!"

9

Union Gannın platformunda Prens Henry'nin a irtıcı iste-
inden sonra, Belediye Başkanları Harrison ile Harold Arm-
bruster, bu konuyu tartışacak zaman bulamadılar.

Prese e lik edip Palmer House'daki dairesine yerle tirdik-
ten sonra, Belediye Başkanları ve Armbruster kar ılama komitesi-
nin di er üyeleriyle birlikte Belediye Sarayına gittiler. Asansör-
de yanlarında başkanları oldu u için konu amadılar.

imdi, Belediye Başkanlarının çalı ma odasında, Harrison ve
Armbruster sonunda başkan başkanla kalabilmi lerdiler.

Belediye Başkanları çalı ma odasının önündeki antrede oturan
resepsiyon memuruna Armbruster ile yaptı ı toplantı sırasında
hiç kimse tarafından rahatsız edilmek istemedi ini söyledi.
Armbruster divana yerle irken, Belediye Başkanları da koltu una
oturdu.

ki adam bir süre sessizce birbirlerine baktılar. •

Sonunda Armbruster sessizli i bozdu. "Sayın Başkan ımdı
ne yapacağız?"

"Bilmiyorum."

"Bu gece gitmek istedi i tek yer Everleigh Kulübü. Everle-
igh Kulübü kapalıyken, prensi orada nasıl a ırlanz?"

Belediye Başkanları yine sesini çıkarmadı.

Armbruster, "Belki onu ikna edip benim evimdeki ziyafete

davet ederiz" dedi.

Belediye Ba kanı, "Hayır, onu ikna edemeyiz. Everleigh Kulübünden nasıl co kuyla söz etti ini kulaklarıyla duydu. Onu kentimizi ziyareti nedeniyle alelacele kulübü kapattı ını nasıl söyleyebilirim?"

Armbruster içini çekti. "Evimdeki ziyafeti iptal edebilirim. Hatta e er Prensi mutlu edece ini bilsem Everleigh Kulübünde bir davet bile verebilirim."

Belediye Ba kanı, "Ben bile orada ev sahipli i yapmaya razıyım, ama nasıl olacak?" dedi.

"Pekala, Everleigh Kulübü oldu u yerde duruyor."

" üphesiz duruyor. Üstünde de Belediye Ba kanının emriyle kapatıldı ını bildiren koskocaman bir levha asılı. Herhalde kulübün içindeki e yaların hepsi depoya kaldırılmak üzere paketlenmiştir. Ayrıca Everleigh kız karde lerin de hapiste olduklarını sana hatırlatırım."

"Sayın Ba kan peki ne yapmak niyetindesiniz?"

Belediye Ba kanı Harrison a ır hareketlerle cebinden puro-sunu çıkartıp, kâ ıdını yırttı, ucunu kesip yaktı. Harrison, "Yapabilece im tek bir ey var" dedi. Purosundan birkaç nefes çekip bekledi ve Armbruster'ın yüzüne baktı.

"Gece olmadan kulübü açacağız."

" kimiz bu i i beceremeyiz."

Belediye Ba kanı Harrison aya a kalktı. "Fakat o iki kız karde pekala açabilirler."

"Yani Minna ile Aida mı?"

"Evet, onlar hizmetkârlarının da yardımıyla kulübü eskisi gibi düzenlerler. E yaları eski yerlerine yerle tirip, kızları ve müzisyenleri geri ça ırırılar. imdilik ziyafeti onların restoranında düzenleriz."

Armbruster ka larım çattı. "Peki ya bizim isteklerimize boyun e mezlerse? Bize duydukları öfkeden ricamızı geri çevirirlerse?"

"Öyleyse onları Everleigh Kulübünü açmaya ikna etmek bizim görevimiz. Yapacağımız ilk i " —yerinden fırlayıp aya a

kalktı, masasının yanına gidip telefona uzandı— "onlan hapisten çıkarmak olacak."

"Peki sonra?"

Belediye Ba kanı yanıt vermedi. Santrale emniyet müdürlüğünün numarasını yazdırıyordu. Birkaç dakika sonra, Polis Müdürü Francis O'Neill'in hattın diğer ucundan sesi duyuldu.

"Müdür bey, ben Belediye Başkanım" diye Harrison konuşmaya başladı. "Acil bir durum var. Hemen harekete geçmenizi istiyorum."

O'Neill, "Emredersiniz efendim" dedi.

"Minna ve Aida Everleigh'i kapatıldıkları hücreden hemen çıkartmanızı istiyorum. Onları alıp ofisinize getirin ve beni bekleyin. Hemen oraya geliyorum. Onlarla konuşacaklarım var. Harold Armbruster da benimle birlikte gelecek."

"Onları az önce hapse atmıştık! İmdi serbest bırakmamızı mı istiyorsunuz?"

Belediye Başkanım, "Hem de hiç vakit yitirmeden" diye yanıt verdi. "Yaptığımız operasyon yanlış mı. Bu hatamızı hemen bu dakika tamir etmek istiyorum. Sebepini size daha sonra açıklanırım" dedikten sonra bir süre sustu. "Sahi bütün geceyi hapis hane hücrelerinde geçirdikten sonra ne haldeler?"

Polis Müdürü, "Pek mutlu de iller" diye yanıt verdi. "Ah, tabii durumu biraz yumuşatmak istedim."

Belediye Başkanım, "Onları yumuşatmamızı hiç sanmıyorum" dedi. "Armbruster ile birlikte hemen oraya geliyoruz."

Telefonu kapattıktan sonra Belediye Başkanım gidip anahtarını aldı.

Armbruster, "Onlarla konuşurken neler söyleyeceksiniz" diye sordu.

Belediye Başkanım, "Onlardan özür dileyenler" dedi. "Özür dileyip, sonra onlarla adice pazarlık yapacaklardır."

Belediye Başkanımın yanına giden Armbruster, "Onlarla fazla uzun pazarlık yapmamızı sanmıyorum. Ne de olsa sonunda kulüpleri açılacak. Buna sevinmeleri gerek."

Belediye Başkanım Armbruster'ı kapıya götürdü. Kapıyı açar

ken et paketleyicisinin yüzüne baktı. "Sanırım onları sevindirmek pek kolay olmayacak. Gönüllerini etmek için epeyce u-raca imızı tahmin ediyorum."

Belediye Ba kanı ve Armbruster'ı Polis Müdürü O'Neill çalı ma odasına buyur ederken, Minna ve Aida Everleigh'in bir gece önce hapishane hücrelerinde buru an giysileriyle divanda dimdik oturmu ate saçan gözlerle kendilerine baktıklarını gördüler.

Belediye Ba kanı Harrison hiç vakit yitirmeden onlara do - ru ilerleyip Minna'nın önünde durdu.

Belediye Ba kanı Harrison, "Bayan Everleigh, önce sizi ve kız karde inizi rahatsız edip üzdü üm için içtenlikle özür diliyorum. Bir hata yaptık ve burada sizden özür dileyerek bu hatamı tamir etmek istiyorum" dedi.

Minna'nın yüzünde Belediye Ba kanını ba ı ladı ını belirten bir ifade yoktu. Hemen savunmaya geçti. "Sayın Ba kan bizi uzun süredir taciz ediyordunuz. Sonunda kulübümüzü kapatıp bizi hapse attınız. imdi ba ı lanmayı dilyorsunuz. Bu o kadar kolay de il."

"Kolay olmadı ını biliyorum."

" imdi bize özgür oldu umuzu söylüyorsunuz."

Belediye Ba kanı, "Bu haberi ahsen verebilmek için aya ı nıza kadar geldim" dedi. "Özgürsünüz ve kulununuzu tekrar açabilirsiniz."

Minna yumu amadı. "Anlamadım. Bunun arkasında ne var?"

Belediye Ba kanı kendisini toparlamaya çalı tı. Sonunda, konu maya ba lamadan önce bo azını temizledi. "Bayan Everleigh sizinle açık konu aca ım. Dolambaçlı yollara, kaçamaklara gerek yok. Bana neye mal olursa olsun, yalnızca gerçe i anlataca ım." Tekrar bo azını temizledi. "Bu Prusya Prensi Henry'yi ilgilendiriyor. Onun Chicago'ya geldi inden haberiniz var de il mi?"

Minna, "Benim her eyden haberim var" diye terslendi. "Gazeteleri okuyorum. Tabii ki prensin kim oldu unu biliyordum ve onun Chicago'ya gelece ini de biliyordum."

Belediye Ba kanı Minna'nın sözünü düzeltti. "Geldi bile. Bu sabah geldi. Bay Armbruster ve ben onu resmen kar ılayanlar arasındaydık. Onun için düzenledi imiz programı birlikte gözden geçirdik. Bu ö leden sonra yaptı ımız programı kesinlikle reddetti. Ak am ziyafetine gelince, bunu size açıklamaya çok utanıyorum. Ak am ziyafetinin Everleigh Kulübünde verilmesini istiyor."

Minna ve Aida bir a ızdan, "Ne istiyor?" diye ba ırdılar.

"Prens Chicago'da görülmeye de er tek yerin sizin Everleigh Kulübünüz oldu unu ve oradan ba ka yere gitmek istemediğini açıkladı."

Minna eliyle almna vurup, "Aman Tanm!" diye heyecanla ba ırdı. " nanamıyorum" diye kakhahalarla gülmeye ba ladı, bir yandan da yanında kakhahalarla gülen Aida'yı dürtüklüyor du.

Belediye Ba kanı Harrison yutkundu. "Komik oldu unu biliyorum. Sizin kulübünüzü kapatabilmek için gece gündüz demeden u ra tım. Prensın bunu duyup bana kızaca ından çok korkuyorum. Sizin kentimiz için neler yaptı nınızı imdi bamba ka bir açıdan görüyorum. Bayan Everleigh acaba mü fik kalbinizde beni ba ı layabilecek kadar yer var mı ve bu gece kulübünüzü açar mısınız? Tekrar i inizin ba ına dönemeniz sizi memnun etmiyor mu?"

Minna Ba kanın yüzüne baktı. "Hayır pek etmiyor" dedi. Tekrar a ır a ır "Hayır etmiyor" diye yineledi. " yi bir ba lanğıç ama yeterli de il. Kulübü açmam için bana daha ba ka teklifler de yapmamz gerek."

Belediye Ba kanı Harrison tela la, "Ne?" diye sordu. "Dileyin benden ne dilermeniz."

Minna bakı lannı Belediye Ba kanının üstünden çekip Armbruster'a döndürdü. "Bay Armbruster'ın benim için bir eyler yapması gerek. Yoksa kulübü kesinlikle açmam."

Armbruster, "Sizin merhametinize sı ındım. Prens Henry, için kulübü açın da ne isterseniz isteyin. Sizin için ne yapabiliyim?" dedi.

Minna bakılarını Armbruster'in yüzünden çekmedi. "Son kez kar ıla tı ımız zaman söyledi iniz sözleri geri alın. O lunuzla ye enimin evlenmesini iptal ettiniz. Ni anın bozuldu unu ilan ettiniz. Aida ile ben bu evlili in gerçekle mesini istiyoruz. Nikâhın kıyılmasını ve dü ün töreninin Everleigh Kulübünde yapılmasını istiyoruz. te bizim artımız bu. Buna ne diyeceksiniz?"

Armbruster kıpkırmızı kesilmi ti ama rahatlamı görünüyordu. "Kulübü açmak için bu ko ulu mu öne sürüyorsunuz?"

"Evet, o lunuzla ye enim evlenmeli."

"Öyleyse kulübü açabilirsiniz. Nikâh töreni bugün ak amüstü sizin evinizde yapılacak." Sonra bir an tereddet etti. "Bunun karılı nda benim de sizden bir iste im var. Benim dünyadaki en büyük arzum Almanya Büyükelçisi olmak. Bu bakımdan Prens Henry'nin kula na kar suyu kaçırmayı dü ünüyordum. imdi anlıyorum ki Bayan Everleigh, sizin sözünüzün Prens Henry üstünde büyük etkisi olacak. Benim için bunu yapar mısınız?"

Minna tatlılıkla güldü. Aya a kalkıp Polis Müdürünün odasının di er kö esine gidip Armbruster'in kar ısına dikildi. "Neden olmasın?" dedikten soma, birden bire a kına dönen Armbruster'in yana na ap diye bir öpücük kondurdu. "Hep ye enimin bir büyükelçinin o luyla evlenmesini hayal ederdim."

Everleigh Kulübüne dönünce, Minna, —duvarların parlaklığı ve hâlâ ınl ırıl akan havuzlann dı ında— evin bir depoya benzedi ini dü ündü.

imdi kulübü eski normal haline döndürebilmek için yalnızca birkaç saatleri vardı.

Minna hemen harekete geçip ilk i Aida'yı hizmetkârları toplamaya gönderdi. Paketlenen e yaları açıp yerle tirmek, goblenleri ve tabloları duvarlara asmak, kitapları kütüphanenin raflarına yerle tirmek gerekiyordu, hizmetkârlar bulunup i e koyulduktan sonra, Aida'nın ikinci görevi bu geceki ziyafette

konser verecek müzisyenleri bulmaktı.

Sonra Minna, Edmund'a gidip otele yerle en kızları Everleigh Kulübünün bu gece tekrar i ba ı yapü ını haber verip onları toplayıp geri getirmesini emir verdi.

Minna sonra telefonla Bruce'u aradı. Onu tam yataktan kal ı karken yakaladı. Everleigh Kulübünün bu gece tekrar açılaca ını ve Prusya Prensi Henry'nin erefine bir ziyafet vereceklerini, Cathleen ile Alan Armbruster'ın nikâhlarını kıyacak bir papaz ayarladı ını haber verince Bruce bir anda uyku sersemli inden sıynlıverdi.

Minna, "Alan Armbruster'a telefon et ve nikâhın bu gece kıylaca ını haber ver" dedi. "Babasının yaptıklarına pi man olduğunu ve bu geceki dü ün törenine i tirak edeceğini de söylemeyi unutma Aman Tanrım, bu gece evlenece inden henüz Cathleeriin haberi yok. Dün onu Karen Grant ile birlikte geceyi Dr. Holmes'in evinde geçirmeye yolladım. Onlara bir otel ayarlayınca ya kadar doktor kızları evinde konuk etme nezaketini gösterdi. Bu iyi haberi vermek için Dr. Holmes'un evine gidip onlara sürpriz yapmaya ne dersin? Sonra onları alıp buraya getir. Alân'ı de yanma al. Bak ne diyece im, ikiniz buraya gelin, benim arabamla Dr. Holmes'un evine gidin. Size adresini veririm."

Evin tekrar eski haline gelmesini beklerken Minna tela la çalı ma odasını düzene koydu.

Bir düzine hizmetkârın yardımıyla ev yava yava düzene girmeye ba ladı. Minna'nın direktifi altında paketlerden çıkanları e yalar eski yerlerine yerle tirildi. Odalar eski göz kama tı ncı görkemlerine kavu tular. Restoranda masalar birle ip uzun bir ziyafet sofrası hazırlandı.

Sonra müzisyenler aletlerini getirip eski yerlerine yerle tir diler.

Daha sonra Edmund'un otelden toplayıp getirdi i birbirinden güzel Everleigh kızları ne eyle kulübe dönüp, e yalannı üst kata ta ımaya ba ladılar.

Bütün bu eylemleri dikkatle izleyen Minna güven içinde kuarmla dola ıyordu. Everleigh Kulübünün birkaç saat içinde eski

haline dönece inden ve gece olmadan dü ün töreninin konukla nm ve Prensi a ırlayacak duruma gelece ine inanıyordu.

Minna evin düzenlenmesini dikkatle izlerken Edmund'un kendisine bir eyler söylemek istedi ini fark etti.

"Ne var Edmund?"

"Bir bay sizi görmek istiyor Bayan Everleigh. Israrla çok önemli bir konu hakkında görü mek istedi ini söylüyor. Bana ismini söylemedi ama, kartını verdi."

a kına dönen Minna kartı alıp okudu:

PINKERTON ULUSAL DEDEKT FL K
BÜROSU

Göz ambleminin altında öyle yazıyordu:

Biz Asla Uyumayız
William A. Pinkerton
Ba Dedektif
Chicago. ubesi

Minna gözlerini kırpı tırıp kartı tekrar okudu. William Pinkerton. Kaybolan üç kızı bulması için bir dedektiftuttu unu tamamen unutmu tu. e ba ladı ı zaman adam hiçbir bilgi toplayamamı tı. Minna onun i in pe ini bırakmayıp ara tırmaya devam edece ini ve bunun kar ılı nda ekstra bir ücret almaya ca ını söyledi ini hayal meyal anımsıyordu tabii e er yeni bilgiler edinirse buna kar ılı k ücret isteyecekti.

imdi Pinkerton kapıya dayanmı kendisini görmek istiyordu yeni bilgiler edindi i anla ılıyordu. Minna u anda çok me guldü, ama Pinkerton da 'çok acil' bir durumda kendisi ile görü mek isliyordu.

Minna adamın iste ine kar ı koyamayaca ını anladı. Ona birkaç dakikasını ayırmalıydı.

Edmund'a, "Beyefendiye söyle onu çalı ma odamda kabul edece im. Edmund onu odama getir. Orada sizi bekliyorum" dedi.

Birkaç dakika sonra, Minna masasının arkasındaki koltu a

yerle ti. Gözlerini odanın içinde dola tınp düzgün oldu unu görünce sevindi. Edmund kapıyı tıklatıp, William Pinkerton'un geldi ini haber verip onu odaya soktu.

Minna adamı sokakta görse tanımazdı. Onu unutm tu. Fakat William Pinkerton paldır küldür odaya girince onu hemen amsadı. Uzun boylu, iriyan, temiz düz saçlı, pos bıyıklı bir erkekti. Koltu onun altına kaim bir dosya sıkı tırmı tı. Hiç vakit yitirmeden bir iskemle çekip Minna'nın kar ısına oturdu.

Dosyayı kuca ına koyup açtı ve ba ım kaldırıp baktı.

"Anımsayaca ınız gibi Bayan Everleigh, telefondaki son konu mamızdan sonra, bir ipucu bulana dek sizden ücret almadan bu olayın pe ini bırakmayaca ımı söylemi tim."

"Evet."

"Bayan Everleigh bir ipucu buldum."

"Kaybolan üç kız hakkında mı?"

"Hayır, sizin ev doktorunuz Dr. Herman Holmes hakkında. Size Dr. Holmes hakkında soru turma yapaca ımı söylemi tim."

"Evet bunu söyledi inizi hatırlıyorum. Fakat neden onun hakkında soru turma yaptınız?"

"Dürüslü ü veya dürüst olmadı ı için" diye Pinkerton yanıt verdi. "Deneyimlerime dayanarak insanların gerçe i söylemediklerini hemen anlarım. Görür görmez Dr. Holmes'dan üphe ettim. Ve onun dürüslü ünü soru turdum."

"Ne hakkında?"

"Sizin kaybolan üç kızınız hakkında hiçbir ey bilmedi ini iddia etmesi konusunda, Dr. Herman Holmes'un geçmi ini ara tırmaya ba ladım. Pek kolay olmadı ama büromuzun di er ubeleri sayesinde bazı bilgiler edindim."

"Ne gibi bilgiler Bay Pinkerton?"

"Korkanm ö rendiklerim sizi çok a ırtacak."

Minna'nın kalbi heyecanla atmaya ba ladı. "Anlatın... Bana neler buldu unuzu anlatın."

Pinkerton ba ını kaldırmadan elindeki notlarını kar ı tırdı. "Birincisi adamın ismi Herman H. Holmes de il. Asıl ismi Her

man Webster Mudgett. Bugüne dek rastladı m en tatsız geçmi- e sahip birisi. Dr. Holmes'un sahtekâr, bigamist, at hırsız, çıl- gın bir zalim, dolandırıcı ve muhtemelen, çok muhtemelen ama henüz kanıtlanmadı, bir tür Mavi Sakal, zorunlu bir katil."

Minna titremeye ba ladı. " nanamıyorum. Nazik, sakın ve bir doktor olarak mesle inin ehli. Bay Pinkeiton elde etti in iz bilgilerin do ru olduklarına emin misiniz?"

"Buna kendiniz karar verin." Pinkeiton notlardan okumaya ba ladı. Aslında notlara göz gezdirip edindi i bilgileri Minna'ya özetliyordu. "Holmes on sekiz ya ında New Hampshire'lı zen- gin bir çiftçinin kızıyla kaçmı . Küçük bir kolejdeki tıp e itimi- nin parasını yeni karısı ödemi . Sonra Michigan Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne transfer olmu . Holmes ile birlikte çalı an ve on iki bin be yüz dolar de erinde ya am sigortası sahibi sınıf arkada ından birisi ölümünden sonra ya am sigortasından Hol- mes'un yararlanmasını vasiyet ettikten birkaç gün ortadan kaybolmu . Sonra Holmes kansını terk edip New York eyaleti- ne ta ınmı . Bir çiftçinin evinde pansiyon kalmı ve çiftçinin kansını ba tan çıkartıp, onu hamile bırakmı ve ortadan kaybol- mu . Sonra onun izine Chicago'da rastlıyoruz. İlk kansını bo a- madan Myrtle Belknap adında bir kadınla ikinci kez evlenmi ve iki kez kayınpederini zehirlemeye kalkı mı , sonra St. Lou is'e kaçmı . Benjamin Piezzel adında bir dolandırıcıyla yakın dostluk kurmu . Tekrar Chicago'ya dönüp ismini de i tirip Hol- mes adını almı ve mucit pozuna girmi . Dokuz bin dolar borç takarak çalı tı ı i ten kaçmı . Wallace ve Altmı Üçüncü Soka- ın kö esindeki imdi ya adı ı evi satın alıp, Dünya Fuan için onu otel ekline sokmu . Fakat otelde kalan mü terilerin ço u- nu bir daha gören olmamı . Mü terilerden birisi sekiz ya ındaki kızıyla birlikte kaybolan Julia Connor isminde bir kadın. Bayan Connor ortadan kaybolmadan önce Holmes'un metresi olmak için kocasını terk etmi . Texas'a giden Holmes Minnie Willi- ams adında birisiyle tanı mı . Minnie ve kız karde i Nannie yetmi be bin dolar kıymetinde bir araziye sahipmi ler. Hol- mes kadınlan ortadan kaldınp parayı alıp yok olmu . Sonra

Emily Van Tassel ve Emeline Cihrand adındaki kadınlar hayatı na girmi . Ve bir süre sonra onlar da ortadan yok olmu lar. Holmes arkada ı Pietzel'i St. Louis'den getirip evin idaresini ona bırakmı . Bir süre sonra Pietzel ölü bulunmu . Belki de Pietzel hayat sigortası yaptınp, Holmes'u da kendisine varis tayin etmi tir. ki kadınla evli oldu u halde Denver'e kısa bir yolculuk yapan Holmes, Georgianne York adında bir kadınla evlenmi . Soma di erleri geliyor..."

Heyecandan yerinde duramayan Minna elini kaldırıp Pinkerton'u susturdu. "Artık anlatmayın. Ortadan kaybolan bu insanların hepsini öldürdü ünü mü tahmin ediyorsunuz?"

"Siz ne dü ünüyorsunuz Bayan Everleigh?"

Minna heyecandan yerinde duramıyordu. Sesi titreyerek, "Ben... ben sanırım korkunç bir hata yaptım. Dün ye benim Cathleen ve arkada ı Karen Grant'a uygun bir otel buluncaya kadar onları Dr. Holmes'un yanına yolladım."

Pinkerton ka larını çattı. "Ye eniniz ve Bayan Grant Dr. Holmes'un evinde mi kalıyorlar?"

"Evet korkanm öyle. Everleigh Kulübü geçici olarak kapatıldı. Cathleen ile Karen'e kalabilecekleri uygun bir yer bulamadım. Dr. Holmes onları birkaç gün seve seve evinde misafir edebilece ini söyledi. Onun bir canavar oldu unu nereden bilebilirdim?"

Pinkerton, "Bilemezsiniz" dedi. " imdi onları oradan kurtarmaya çalı alım, tabii e er çok geç kalmadıysak."

"Cathleen'in ni anısını ve ye enimi kızları alıp buraya getirmeleri için Dr. Holmes'un evine yolladım bile."

Pinkerton ba mını salladı. "Eminim onları kapıdan geri çevi-recektir. Kadınların evden ayrıldı m ve onların nereye gittiklerini bilmedi ini iddia edecektir. Delikanlılar onunla ba a çıka-mazlar. Bayan Everleigh bu polisin i i. Hemen telefonunuzu kullanmama i zin verin. "

Minna uyurgezer gibi ba mını salladı. Pinkerton telefona uzanıp santrale Merkez Polis karakolunu ba lamalarını söyledi.

Hat ba lanınca Pinkerton telefona yanıt veren Komiser Zu

bukovic'e hemen Polis Müdürü Francis O'Neill ile konu mak istedi ini söyledi.

"Özür dilerim efendim, Polis Müdürü birkaç saat burada olmayacak. Dı arda. Ben size yardımcı olabilir miyim?"

Pinkerton, "Acil bir durum var. Sanırım siz yardımcı olabilirsiniz" dedi.

"Evet sorun nedir?"

Pinkerton lafı a zında gevelemeden kendisini tanı tırıp, Komiser Zubukovic'e Dr. Herman Holmes hakkında ö rendiklerini ve imdi onun evinde bulunan iki genç kadının hayatlarının tehlikede oldu unu anlattı. "Sanırım Holmes'un evine hemen bir devriye arabası göndermelisiniz Holmes adam öldürebilir."

"Dr. Holmes'un katil oldu unu kanıtlayacak delilleriniz varmı?"

"Somut delil yok ama elimizdeki bilgiler çok inandırıcı."

Komiser, "Telefon konu masıyla alınan bilgiler harekete geçmem için bana göre yeterli de il" diye yanıt verdi. "Hemen buraya gelip elinizdeki delilleri bana göstermenizi öneriyorum. Baskın emrini vermeden önce elinizdeki delilleri görmem gerek."

"Oyalararak bo una vakit kaybediyoruz."

"Bay Pinkerton, müdürden emir almadan harekete geçmem. Elinizdeki dosyanızla birlikte hemen buraya gelmenizi öneriyorum."

" imdi geliyorum" diyerek Pinkerton telefonu kapattı. nsanı a irtacak kadar çevik bir hareketle aya a kalktı. "Bayan Everleigh kaybedecek bir dakikamız bile yok. Yalnızca dua edelim de sizin Bruce ve Alan'ın Dr. Holmes'a kar ı ansları olsun. Yoksa, Cathleen ve Karen'in hayatta olduklarına dair güvence veremem."

Bu sözlerden sonra, Pinkerton ko ar adımlarla odadan dı arıya çıktı.

Korkudan paralize olan Minna yerinden kıvıldamadan oturdu.

atosundaki yatak odasında Dr. Holmes bu sabah geç uyandı.

Ba ucundaki saat on biri gösteriyordu. Yata ında yatıp, konuklarının uyanıp uyanmadıklarını dü ündü.

Dün ak am onları Everleigh Kulübünden aldıktan sonra Holmes Pacard arabasıyla Cathleen ve Karen'i Saratoga Restoranına götürüp nefis bir ziyafet çekmi ti.

Nefis bir ziyafet çekmi ti, çünkü ertesi gün için kızları yumu atıp i manlatmak istiyordu.

Ve imdi o gün gelip çatmı ü. Holmes günün olanaklarını dü ündükçe zevkinden dört kö e oluyordu.

Kendisini bekleyen zevklerin kuca ına bir an önce atılma hevesiyle, yata ından kalktı. Kızlarla ayrı ayn sevi ecekti. kisinin de bakire oldu una emindi. ki bakire ile sevi mek hiç unutulmayacak bir eydi. E er kendisini reddedecek olurlarsa, onların gazla bo up öldürecek, soma her birinin cesedini parçalayacaktı. Bunun da cinsel heyecandan hiç farkı yoktu. Hatta belki daha güzeldi.

Özenle giyindikten sonra, aynada kendisine çeki düzen verdi. Sonra uzanıp her zaman ba ucundaki komidinin gözünde dolu sakladı ı 45'lik Cölt tabancasını aldı. Tabancayı kullanacağım tahmin etmiyordu, ama her ihtimale kar ı yanında olmalıydı. Kadınlardan birisi pani e kapılır ve kar ı koymak isterse, elinin altında bir silah olmasının yaran vardı.

Colt'u ceketinin cebine yerle tirip odasından çıkü ve ikinci kattaki Cathleen'in yatak odasına do ru yürüdü. Önce Cathleen'e sahip olmaya karar vermi ti. Kızın yumu ak ba lı oldu unu ve arzulanna daha çabuk boyun e ece ini tahmin ediyordu.

Bir gece önce, Cathleen'in yatak odasının kapısını'dı andan kilitlemi ti kızın gece kalkıp evin içinde, dola ıp ba ını belaya sokacak bilgiler edinme tehlikesini göze alamazdı.

imdi Cathleen'in kapısının kilidini açıp içeriye girdi.

Cathleen etekli inin belindeki dü meyi ilikliyordu.

Korkuyla, "Oh" dedi. "Böyle birden bire odama girece inizi tahmin etmemi tim."

Dr. Holmes koltu a oturup, "Kalkıp giyindi inizi sanıyor

dum" dedi. Dikkatle Cathleen'i süzdü. Ufak tefek, narin ve sevimliydi. Holmes onun harika bir yatak arkadaşı olacağından emindi. "Cathleen" dedi. "Giyinmekle boynuna vakit kaybetme."

Cathleen bir an durdu, düşüncelerini iliklemeyi bıraktı. "Ne demek istiyorsunuz?"

"Demek istediğim, düşüncelerin iptal edildiğini biliyordun. Artık bir erkeğin yok. Sana zevk verecek bir erkeğin olmalı. İmdi artık özgür bir kadınsın, her istediğini yapabilirsin. Beni arzu edeceğine düşünüyordum."

Cathleen'in elleri iki yana düştü ve hayretle Dr. Holmes'un yüzüne baktı. "Siz neden söz ediyorsunuz?"

"Soyunup tekrar yatağına girmenden söz ediyorum. Ben de yanına geleceğim. Benim gibi deneyimli bir erkek seni çok mutlu eder."

Cathleen, "Benimle böyle konuşmaya nasıl cesaret ediyorsunuz!" diye öfkeyle başladı.

"Kendini o Armbruster denilen oğlana teslim edecektin."

"Ben onunla evlenecektim."

Holmes, "Ben de seninle evlenmeye hazırım" dedi.

"Siz çıldırdınız mı? Sizinle evlenmek istemiyorum. Sizi doğru dürüst tanımıyorum bile. Yalnızca Minna halam sizin bana bir beyefendi olduğunu söyledi. İmdi onun yanıldığını anladım."

"Pekala, benimle evlenmek zorunda değilsin. Sadece benimle seviş."

"Hayır, asla! Bin yıl geçse asla! Minna halam bunu duyunca bana ne gelecekleri düşünün:"

Dr. Holmes soğukkanlılığını bozmadan ayağına kalktı. "Minna halam bunu asla duymayacak. Eğer beni reddedersen öleceksin."

Cathleen korkuyla, "Ölmek mi?" diye fısıldadı. "Üpşesiz bana bakıyorsunuz, benimle dalga geçiyorsunuz."

Holmes, "Öleceksin" diye yineledi. "Eğer isteklerime boyun eğmezsen öleceksin. Birkaç dakika düşünmen için sana izin veriyorum. İmdi Karen'i ziyarete gideceğim. Onun senden

çok daha anlayı lı oldu una eminim."

Cathleen'e arkasını dönüp, odadan dı arıya çıktı, kapıyı kapatıp, dikkatle kilitledi.

Koridorda ilerleyip di er yatak odasına do ru yürüdü. Kapının kilidini açıp içeriye girdi.

Karen giyinmi , koltu a oturmu , bacak bacak üstüne atmı , bir aya ını öfkeyle yere vuruyordu. "Demek geldiniz" diye homurdandı. "Ne halt etmeye beni bu yatak odasına kilitlediniz? Biraz temiz hava almak için dı anya çıkmak istedim. Bizim gardiyanımız de il, ev sahibimiz oldu unuzu sanıyordum."

Holmes gülümsedi, "Minna Everleigh ne dü ünürse dü ün-sün, ben sizin ev sahibiniz de ilim."

"Bana ne istedi inizi söyleyin ve beni buradan dı arıya çıkartın."

Dr. Holmes, "Seni" dedi. "Seni istiyorum. stedi im bu. Uzun süredir bakiresin. Seni kadın yapmak istiyorum."

Karen oturdu u koltuktan aya a fırladı. " stedi ini elde etmen için benim ırzıma geçmen gerek."

Dr. Holmes a ır a ır aya a kalktı. Hakarete u radı ı açıkça belliydi. "Ben asla kimsenin ırzına geçmem, asla. Bir kadınla zorla sevi meyi dü ünemem bile. Bütün hayatım boyunca bir kez olsun bir kadının ırzına geçmedim."

"Öyleyse beni hemen buradan dı anya çıkartın!"

Holmes usulca, "Bunu da yapamam" dedi. "Ben seni istiyorum. E er sana sahip olamazsam ba kasının da sahip olmasını istemem. Karen sana ömür boyu güzel bir ya am teklif ediyorum. Yoksa sana ancak ölüm verebilirim."

Karen Dr. Holmes'un ate gibi yanan gözlerinin içine baktı. "Sanırım söyledikleriniz gerçek" dedi.

"Evet gerçek. Daha önce de yaptım."

"Siz gerçekten çılgınsınız! Ben buradan gidiyorum!"

Karen Holmes'un önünden geçmeye çalı rken, doktor onu kabaca kolundan tutup iddetle çevirdi.

Karen korkuyla onun yüzüne baktı.

Dr. Holmes elini ceketinin cebine sokup 45'lik Colt taban

casını çıkarttı. "Ben nereye gidebilece inizi söylemedikçe bir yere gidemezsiniz. imdi Cathleen'in odasına onun yanma gidiyoruz. Beni bekliyor. Koridora çık ve sola dön."

Tabancasını Karen'den yana sallayıp, onu zorla odadan dı anya çıkarttı. Sonra silahın namlusunu Karen'in sırtına dayayıp dürtükleyerek onu koridorda ilerletti. Cathleen'in yatak odasının önüne getirdi. Orada yine tabancanın namlusunu Karen'in sırtına dayayıp, anahtan kilidin içinde döndürdü, kapıyı itip açtı.

Cathleen yata ın ayak ucuna oturmu tu, deh et ve korku içinde bekliyordu. Karen'in sırtına dayalı silahı görünce çözüldü.

Holmes Karen'e yatak odasından içeriye girmesini i aret ederek, gidip onun Cathleen'in yanına oturmasını buyurdu.

Dr. Holmes alçak sesle, "Pekala, siz ikinize son bir ans daha tanıyorum" dedi.

Karen usulca, "Neden bunu yapıyorsunuz?" diye sordu.

Dr. Holmes, "Çünkü ikinize de bir teklif yaptım" diye yanıt verdi. "E er sizi serbest bırakırsam, ey, bana kar ı tanıklık edip beni mahvedersiniz."

Karen, "Pekala e er sizin isteklerinize boyun e ersek ne olacak? Bu bizi nasıl koruyacak?" diye sordu.

Holmes gizemli bir yanıt verdi. "Bir yolunu bulurum. Sizi mutlu edebilirim —teker teker— birinizi ba ladıktan sonra di erinizle sevi irim. Buna ne dersiniz?"

Cathleen Karen'e baktı. "Ben yapmam" dedi.

Karen bakı larını Holmes'un gözlerinin içine dikip kelimelerin üstüne basa basa, "Ben de yapmam" dedi.

Dr. Holmes homurdandı. "Salaklar" dedi. "Ama seçimi siz yaptınız." Tabancayı önce birine sonra di erine ni an aldı. "kiniz de aya a kalkın."

Geri geri yatak odasından dı anya do ru yürüdü, onlara da kapıdan dı arıya çıkıp önünde yürümelerini i aret etti.

Karen, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

" u tarafa koridordan a a ıya. Sonra merdivenlerden a a ı

ineceksiniz. Ben hemen arkanızdayım. E er kaçmaya çalı ır sa nız kur unu beyninize yersiniz. Merdivenlerden a a ıya inince sa a dönün ve bo duvara do ru yürüyün."

Tek sıra halinde koridoru geçip merdivenlerden a a ıya indiler. Holmes arkalarında silahın namlusunu ba lanna ni an almı tı.

Merdivenlerin son basama nda sa a dönüp bo duvara do ru yürümeye devam ettiler. Bo duvarın önüne gelince durup Holmes'un verece i talimatı beklediler.

Silahın namlusunu hâlâ ba lanna do ru tutan Holmes, duva nn di er ucuna gidip bir dü meye bastı.

Duvann bir kısmı yana kayarak açıldı. ki genç kadına ür küntü veren, yan yanya aydınlık, içinde muayene masasından ba ka e ya bulunmayan bo odaya baktılar.

Holmes, " çeriye girin" diye emir verdi. "Muayene masasının üstüne çıkıp bekleyin. Sakın kaçmaya kalkı mayın. Zaten kaçamazsınız."

Karen, "Ne ne olacak?" diye sordu.

Holmes, "Az sonra anlarsın" diye yanıt verdi.

Dü meye basınca duvar tekrar yana kayıp kapandı. Oda havasız kaldı.

Dr. Holmes yaptı ı i ten çok mutluymuştu. Kıkırdayarak güldü, tabancayı ceketinin cebine yerle tirdi. Parmaklarının ucunda dönüp çalı ma odasına do ru yürüdü. Odasından içeriye girip, gaz muslu unu çevirmek üzereyken ön kapının zili çalmaya ba ladı.

Hiç beklemedi i anda ön kapının zilin çalması, Holmes'u bir an a ırttı. Eli gaz muslu unun üstünde kalıverdi. Ön kapının zili tekrar tekrar ısrarla çalmaya devam ederken omuzunun üstünden kapının önündeki antreye baktı.

Acaba kapıyı açmalı mıydı?

Yoksa ba ladı ı i i bitirmeli miydi? Muslu u çevirip gazı vermeli miydi? Bir süre oldu u yerde kaldı. Bir türlü ne yapacağına karar veremiyordu.

10

T~\r. Holmes gaz muslu unu mu çevirsin, yoksa gidip ısrarla * ^çalan kapıyı mı açsın bir türlü karar veremiyordu. Holmes kendi kendisine kapıyı çalan kimsenin önemli olmadığını söyledi. Kimseyi beklemiyordu. Olsa olsa, randevu almadan gelen bir hasta olabilirdi veya küçük, önemsiz ikâyeti olan birisi.

E er kapıdaki ziyaretçi, ufak tefek ikâyeti olan bir hastaysa, Holmes onu hemen bından savabilece im dü ündü. Di er yandan, e er kapıyı ısrarla çalan ki inin gerçekten acil yardıma ihtiyacı varsa, içeriye girmek için elinden geleni yapacaktı.

Tek ba ına tela a kapılmadan Cathleen ve Karen'i ortadan kaldırmak isteyen Holmes sonunda kapıyı açmaya karar verdi. Az sonra dalaca ı zevklere kendisini kaptırmadan önce kapıyı çalan ki iden kurtulmalıydı.

Dr. Holmes çalı ma odasından çıkıp, giri teki antreye gitti, ön kapının tokma ını sıkıca tutup kapıyı açtı.

Kar ısında oldukça sa lıklı, ık giysili iki genç erke i görünce a ırdı. Birisi uzun boylu ve iriceydi, di eri ise biraz daha kısa boylu ve zayıftı.

Önce iri yarı üzün boylu genç konu tu. "Dr. Herman Holmes mu?"

"Evet, ben Dr. Holmes" diye yanıt veren doktor kar ısındaki erkeklerin kimliklerini merak etti.

Hafif Güneyli aksanıyla konu an, "Benim adım Bruce Lester" dedi. "Bu bay da Alan Armbruster" dedi.

Holmes ikisini de tanımıyordu, içinde bulundu u gergin durumdan çok da sinirliydi, delikanlıların isimlerini hayal meyal anımsadı m sandı.

Holmes sabırsızca, "Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu.

"Bizi buraya Minna Everleigh yolladı."

"Minna Everleigh mi yolladı?"

"Evet. Belediye Ba kanı Kulübün açılmasına izin verdi. Kulüp bugün tekrar açılacak. Minna —yani benim halam— evi eskisi gibi düzene sokma tela ı içinde deli gibi çırpıyor. Bu gece Prusya Prensinin erefine bir ziyafet veriyor. Bütün hizmetkârlar, müzisyenler ve kızlar dönüp i ba ı yaptılar. Cathleen ve Karen'i evinize alıp onları korudu unuz için size minnettarım. Halam Minna bize arabasını ödünç verdi. Kızları buradan alıp oldu unca çabuk tekrar kulübe götürmemizi istiyor. Özellikle arkada m Alan bu ak am Cathleen ile evlenecek. Sizi rahatsız etti imiz için özür dileriz, ama buraya evinizdeki konukları almaya geldik."

Dr. Holmes bir an duyduklarına inanamadı. "Pekala, bilmiyorum yani biraz geç kaldınız" diye sonunda konu abildi. "Cathleen ile Karen geceyi benim evimde geçirdiler, ama imdi burada de iller" diyerek Holmes eliyle arkasını i aret etti. "Gördü ünüz gibi burada tek ba ımayım."

Birdenbire doktorun davranı ından üphelenen Bruce, kapıdan içeriye girip, Holmes'un arkasına geçip içeriye baktı. Hemen pe inden de Alan onu izledi.

Bruce ve Alan doktorun kapısı açık duran çalı ma odasından içeriye girerlerken, Holmes onları arkasından tela la odaya daldı.

Eliyle havada geni bir kavis çizip, "Gördü ünüz gibi burada kimse yok. Kızlar yanm saat önce buradan gittiler. Aynlıklarını Minna'ya haber vermemeleri çok garip."

Alan ba mı salladı. "Hiçbir haber vermeden çıkıp gittiler öyle mi? Buna anlam veremiyorum." Gözleriyle çalı ma odası

nın içini taradı.

Beklenmedik ziyaretin okundan kendisini kurtaran Holmes eski so ukkanlılı ım takındı, Alan'ı kolundan tutup çalı ma masasına do ru yürüttü. " kiniz de oturun da size açıklayayım."

Alan masanın yanındaki koltu a oturdu, Bruce da isteksizce döner koltu una yerle en doktorun kar ısına geçti.

Bruce, hızla gözlerini doktorun çalı ma odasının içinde do la tırdı. Görünürde orta halli bir odaydı düz me e bir masa, muayene masası, ömine, üstünde tıp kitaplarının yı ıldı ı kare bir masadan ba ka bir ey yoktu. Fakat, Bruce'un sezileri burasının gerçek bir doktorun çalı ma odası olmadığını fısıldıyordu. Sanki burası göz boyamak için düzenlenmi ti. Odada insanın içine ürküntü veren, korku salan garip bir hava vardı. Dr. Holmes'un kendisi de pek güven veren bir tip de ildi.

Bruce Alan ile göz göze gelince arkadaş ının da kendisi gibi aynı tepkileri gösterdi ini sezinledi.

Her neyse, kar ılarındaki Dr. Holmes ve burası da onun çalı ma odasıydı. Aslında doktorun ve odanın garip bir yanı yoktu.

Bruce tüm dikkatini bir kez daha Dr. Holmes'a yöneltti.

Bruce, "Kızların yarım saat önce buradan gittiklerini söyle diniz de il mi?" diye tekrarladı.

Holmes, "Ü ç a a ı be yukarı öyle" diye yanıt verdi.

Bruce ısrarla, "Fakat onların burada beklemeleri gerekti" dedi, "Minna'nım onlarla ili ki kurmasını bekleyeceklerdi. Neden gittiler?"

Artık davranı larına tamamen hâkim olan Holmes, "Sanı nm burada rahatsız oldular" diye yanıt verdi. "Belki biraz yalnız kalmak istiyorlardı. Bana sadece buradan gideceklerini söylediler. Bayan Everleigh'den haber alana kadar burada beklemelerini ısrarla istedim ama beni dinlemediler. Hayır, gidece iz diye tutturdular. Uh, geri döndü ünüz zamart belki de onları Everleigh Kulübünde bulacaksınız. Belki de halanıza yardım etmeye gitmi lerdir."

Alan tekrar ba mını iddetle salladı. "Bu olanaksız, Dr. Hol

mes. Everleigh Kulübü kapandı ı için siz onlara ev sahipli i yapıyordunuz. Kulübün bu sabah tekrar açılmasına izin verildi im ö renmelerine olanak yok."

Dr. Holmes çaresizlik içinde omuzlarını silkti. "Öyleyse nereye gittiklerini ben de bilmiyorum —en ufacık fikrim yok— nereye gittiklerini bilmiyorum. Belki de dü ün için sizi arama ya çıkmı lardır Bay Armbruster."

Alan, "Yüz yıl dü ünseler bunu akıllanmn ucundan dahi geçiremezler. Çünkü dü ünün iptal edildi ini biliyorlar" diye yanıt verdi.

Holmes, "Öyleyse ne diyece imi bilemiyorum" dedi.

Bruce aya a kalkıp, "Ben de ne diyece imi bilemiyorum" dedi. Alan da aya a kalktı. Birlikte koridora çıktılar, hâlâ a kın bakı larını bo duvarın üstünde dola tırıyorlardı.

Holmes tela lı adımlarla onlann yanına geldi. "Gördü ünüz gibi —ve duydunuz— burada benden ba ka kimse yok, Bayan Lester ile Bayan Grant'ın nereye gittiklerini bilmiyorum. Sizi bunca zahmete soktuklarına üzüldüm. Genç bayanlan ba ka bir yerde aramanız gerekecek."

Bruce kararlı bir ifadeyle, "Tabii ki onları bulmadan kulübe dönmeyece iz" dedi. "Onları nerede arayaca ımızı bilmiyorum, ama yerin altım üstüne getirip onları bulaca ız."

Holmes iki delikanlıyı kapıya do ru yürüttü. "Belki Bayan Everleigh onları benimle birlikte yollamadan önce, kendisini nerede ve nasıl bulacaklarını söylemi olabilirler. Hiç olmazsa böyle oldu unu ümit ediyorum. Her neyse, ikisi de bana nereye gittiklerini söylemediler" diyerek sa lam sokak kapısını açtı. "E er onların nerede olduklarını ö renirsem Bayan Everleigh'e hemen telefon ederim."

Bruce ba mını salladı. "Sizi rahatsız etti imiz için özür dileriz doktor Holmes" dedi.

Holmes, " yi günler, iyi anslar" diye mırıldandı.

Ve iki delikanlı çıkar çıkmaz arkaalannndan kapıyı sıkıca kapattı.

Dı arı çıkınca Alan ve Bruce atoya benzer evin önünde bı

raktıkları Minna'nın arabasının önünde durdular.

Bruce, " imdi ne yapaca ız?" diye sordu. "Buradan nereye gidece iz?"

Alan esrarengiz tavırla, "Hiçbir yere gitmiyoruz" dedi.

Bruce yakla masını i aret etti. Alan yumru unu Bruce'a uzattı. Parmaklarını a ır a ır açtı, avucunun içindeki bir deste anahtarı gösterdi.

a kına dönen Bruce, "Bunlar ne?" diye sordu.

"Dr. Holmes'un anahtarları, ümit ediyorum. Masanın kenarındaki kancaya asılıydılar. Onunla konu urken dizim kazayla de di. Doktor ba nını çevirince elimi masanın altından uzatıp anahtarları cebime indirdim. Sanırım ön kapının anahtarları bunların arasında."

yice afallayan Bruce, "Ön kapının anahtarı mı?" diye sordu.

"Tekrar evin içine girip tepeden tırna a ara tırma yapacağız."

"Ama ne için?"

Alan sesini iyice alçalttı. "Bruce bu i ho uma gitmedi. Cathleen ile Karen'in burayı terk edip bir yere gittiklerine inanmıyorum. Böyle davranmalarının bir anlamı yok. Her ikisinin de gidece i bir yer yok. Everleigh Kulübünün tekrar açıldığını bilmiyorlar. Karen ya adı ı odayı kiraya vermişti. Dün gece bir tek bo otel odası yoktu. Minna üe Aida'nın nerede kaldıklarını bile bilmiyorlar. Nereye gittiklerini söylemeden neden bu evden ayrılırsınız?"

"Sen bana ne anlatmak istiyorsun?"

Alan iyice Bruce'a yakla tı. "Sanırım kızlar hâlâ içerde bu evde."

"Peki doktor neden onların burada olmadıklarını söyledi?"

"Belki de doktorun kızları arzulanan hilafında burada alıkoymak istemesinin bir sebebi var.:"

"Ne gibi?"

"Seks, beyaz kadın ticareti, daha buna benzer bin türlü sebep ama bilemiyorum. Bildi im bir ey varsa, o adamdan hiç

ho lanmadım ve ona güvenmiyorum. Tekrar eve girip ba tan a a ıya arayaca ız."

"Peki adam bizi yakalarsa?"

Alan avucundaki anahtarları ıngırdattı. "Anahtar destesinin cebime takıldı nı, elimi cebime atınca onları buldu umu ve ia de etmek için geri döndü ümüzü söyleriz."

"Bu yalana asla inanmaz."

"Öyleyse evine tecavüz etti imizi iddia edip polis ça ınr."

Bruce, "Polis ça ıraca ından ku kuluyum" diye yanıt verdi.

Alan Bruce'un gözlerinin içine baktı. "Benimle birlikte gelmek istiyor musun?"

Bruce gülümseyip, Alan'ın avucunun içindeki anahtar destesini aldı. Holmes'un evinin ön kapısına do ru yürümeye ba la dı. Alan da onun pe ine takıldı.

Bruce, "Bu çok sessiz bir operasyon olmalı" diye fısıldadı.

Anahtarları ayırıp birincisini kapının kilidine soktu. Fakat kapı açılmadı. kinci anahtarı denedi. Yine aynı sonucu aldı.

Üçüncü anahtar kapıyı açtı.

Bruce ön kapıyı usulca itip açtı, içinden gıcırdamaması için dua ediyordu. yice ya lanmı kalın demir kapı çit çıkarmadan açılıverdi.

kisi birbirlerine sokulup usulca kapıdan içeriye girince, Alan ba ıyla önlerinde bir eyi i aret etti.

Dr. Herman Holmes holde arkası dönük sanki derin dü ün ceye dalmı gibi duruyordu.

Bruce ve Alan sessizce lo antreye girip kapıyı kapattılar. Bruce Alan'a eliyle i aret edip birlikte sütunun arkasındaki ka ranlık kö eye saklanmalarını i aret etti.

Bir süre sonra, ümitsizce saklanmaya çalı tıktan halde, Bru ce tehlikeyi göze alıp ba nı sütunun arkasından dı anya uzattı.

Tekrar içeriye girdikleri zaman Dr. Holmes'un yine aynı yerde dü ünür gibi durdu unu gördü. Fakat imdi Holmes çalı ma odasına bakmıyordu. Onun yerine bo duvara bakıyordu:

Davetsiz konuklardan kurtulduktan sonra, Dr. Holmes tek rar eski so ukkanlılı na kavu mu tu. Bundan sonra ataca ı

adım için ba ka bir karara vardı.

Tutsak aldı ı iki genç kadını ortadan kaldırmak için gaz muslu unu açmak üzereyken davetsiz konuklar kapıya dayanmı lardı. ki gencin beklenmedik ziyaretiyle ba ladı ı i i ertelemek zorunda kalmı tı. Dr. Holmes aradan geçen bu zaman süresinin Cathleen ve Karen'i nasıl etkiledi ini tahmin edebiliyordu. Her ikisi de bir an önce can vermeye hazırdı. Tabii bekleme süresince içine dü tükleri tuza ın i kencesini çekmi lerdı. Böylece kar ı koyma güçleri zayıflamı tı. Belki artık ölmeyi pek istemiyorlardı. Holmes'un isteklerini tekrar dü ünecek fırsat bulmu lardı. Ve belki de onun isteklerine boyun e -menin ölümden daha iyi oldu unu fark etmi lerdı.

Karen'in yumu ak taze vücudunun kendi altında kıvrandı ını ve sonra da Cathleen'in vücuduna sahip olaca ım dü ünerek Holmes ataca ı adımın yönünü de i tirdi.

Kızlara bir ans daha tamyacaktı.

Holmes a ır a ır, bo duvara yakla tı, iri yapraklı kauçuk bitkisinin arkasına uzanıp yana açılan kapının dü mesine bastı. Kapı kayarak açılırken, Holmes elini cebine sokup 45'lik Colt tabancasını aldı. Silahın namlusunu önündeki odaya yöneltip yürüdü.

Odanın sol tarafında Karen'in dört ayak üstü odanın dö emesini inceleyerek kaçacak bir yol aradı ını gördü. Cathleen muayene masasının üstüne oturmu sessizce a lıyordu.

Kapının açıldı ını duyunca iki kadın da yerlerinden fırlayıp aya a kalktılar. Holmes'un içeriye girdi ini fark edince korku ve tiksintiyle yüzüne baktılar.

Holmes, "Karen!" diye ba ırdı. "Hemen Cathleen'in yanına muayene masasının üstüne çık. Ve oradan kımıldama."

Karen hemen doktorun istedi ine boyun e ip, aya a kalktı ve muayene masasına do ru yürüyüp, Cathleen'in yanına oturdu.

Holmes, "Pekala, beni dinleyin" dedi. "Sizlere ikinci bir ans tanıyorum. Bu sizin için son fırsat, e er aklınız varsa kabul edersiniz. Sen Cathleen benimle birlikte yukarıya yatak odama

gelmeni istiyorum."

Cathleen yüksek sesle hıçkırarak a lamaya ba layana dek arada uzun bir sessizlik oldu. "Hayır, hayır, yapamam, yapamam" diye Cathleen inledi.

Holmes tekrar konu tu. "Pekala, Cathleen sen ölüm fermanınını kendi elinle imzaladın. Sen ne dersin Karen? Ölüm fermanınının ertelenmesini istiyor musun?"

"Defol kar ımdan i reñç serseri, bırak da rahat öleyim!" diye Karen ba ırdı.

Holmes homurdandı. " imdi ikiniz de dile inize kavu acaksınız. Sizi buraya kilitliyorum. Zehirli gazın muslu unu bo ulup ölünceye kadar açık tutaca ım. Ho çakalın budalalar!"

Bu sözler üzerine, Holmes odadan dı arıya çıktı ve dü meye bastı, duvarın kurbanlarının üstüne kapanmasını bekledi.

Halinden pek ho nuttu. Tabancasını cebine yerle tirip, ölçülü adımlarla çalı ma odasına döndü.

Bruce ba ını tekrar sütunun arkasındaki gölgelerin içine çekti.

Fısıltıyla, "Söylediklerini duydun" dedi. " imdi elimizi çabuk tutup hızla harekete geçmeliyiz."

Alan fısıltıyla, "Elinde tabancası var" dedi. "E er yakalanırsak, bizi vurur, kızlan da öldürür" dedi.

Bruce çizmelerini çıkartmaya ba lamı tı bile. "Alan sen de papuçlarını çıkar. Sessiz yürürsek bizi duymaz."

Birkaç saniye içinde ikisi de ayaklannda çoraplarla ilerlemeye ba ladılar.

Bruce tela la, "Haydi gidelim" diye fısıldadı.

Antreye çıkıp usul usul sürünerek holün ortasına do ru ilerlediler.

Bir an duraksadılar.

Lo holün so tarafında Dr. Holmes'u çalı ma odasından içeriye girdi ini gördüler. Bruce'un kontrol paneli oldu unu tahmin etti i levhaya do ru yürürken adam zevkten ellerini ovu turuyordu.

Bruce sessizce Alan'a kendisini izlemesini i aret etti ve ço

raplı ayaklarıyla tela la koridarda ilerleyip Holmes'un çalı ma odasına do ru yürüdü.

Dr. Holmes elini gaz muslu una do ru uzatıyordu.

Bruce birden bire Alan'a Dr. Holmes'ın arkasından dola ıp di er yanma geçmesini i aret etti.

Holmes'un parmaklan gaz muslu unu yakalamı tı.

Bruce ba nını Alan'a do ru salladı.

Alan bir çı lık atıp Holmes'un üstüne sıçradı, yumru unu doktorun koluna vurup elini gaz muslu unun üstünden çekti.

a kına dönen Holmes gözlerini çılgın gibi açıp yumru unu sıkıp Alan'ın üstüne saldırıp adamın bile ini yakaladı; ve hızla bükü. 45'lik Colt Holmes'un elinden kurtulup, yere dü tü.

Holmes hızla dönüp Bruce'a saldırmak istedi. Bruce'un yü züne salladı ı yumruktan kurtuldu, sa ve sol eliyle Bruce'un çenesine iki okkalı yumruk indirdi. Yumruklann gücüyle Bruce bir an ayakta salladı ve kendisini kaybedip lök gibi sırt üstü ye re dü tü.

Holmes bir anda fırlayıp yerdeki 45'lik Colt'u aldı ve hızla arkasına dönüp üstüne do ru gelen Alan'a ate etmek istedi.

Bruce çılgın gibi sendeleyirik aya a kalktı, bakı lannı oda nın içinde dola tırıp a ır bir ey aradı. öminenin üstünde du ran, içinde kurumu çiçekler bulunan Milo Venüsü ekindeki kalın vazoyu gördü. Bruce iki elini uzatıp vazoyu kavradı ve ar kasına döndü ü zaman Holmes'un Alan'a ni an aldı nını gördü.

Bruce vazoyu havaya kaldırıp bütün gücüyle doktorun kafa sına vurunca bo uk bir ses çıktı.

Ve vaso kındı.

Dr. Holmes'un kafatasının kındı ı anla ılıyordu.

Dr. Holmes iki büklüm oldu, sonra baygın yere serildi. Bru ce ile Alan'ın arasında yerde yatıyordu.

Hiç vakit yitirmeden, Bruce dizlerinin üstüne çöküp, dokto run cansız parmaklarının arasında 45'lik Colt tabancayı aldı ve kendi cebine soktu. Doktoru sırt üstü çevirip bakınca, Hol mes'un kendinden geçip bayıldı nını ve alnından akan kanlann saçlarını ıslattı nını gördü.

Bruce soluk solu a, "Bayıldı" dedi.

Alan de güçlkle nefes almaya çabalarken, "Tanrıya ükür" dedi.

Bruce güçlkle aya a kalktı. "Kızlar..." diye çatlak sesle ba ırdı. "Haydi ba ımıza ba ka bir dert. açılmadan onlan hemen buradan uzakla tırahm. n allah korkudan ölmemi lerdir."

Alan çalı ma odasından dı anya fırlamı , bo duvara do ru ko uyordu. Alan ümitsizce kayar kapının dü mesini aradı. Sonunda bulunca kuvvetle dü meye bastı.

Duvann bir kısmı açıldı.

Alan ba ını uzatıp odanın içine baktı.

Cathleen ve Karen muayene masasının yanında ayakta durmu lar, birbirlerine sarılmı , ölecekleri anı bekliyorlardı. Kapının kayarak açıldı ını duyunca, a kın gibi, hayretle, sanki rüya görüyorlarmı gibi açılan kapıya baktılar.

"Oh, Alan... Alan... Sensin" diye Cathleen inledi. Karen'in kollarının arasından sıynldı. Alan ölüm odasından içeriye girerken sendeleyerek ona do ru ko tu. Kollanm Alan'in boynuna dolayıp onu kucaklayıp öpmeye ba ladı.

imdi Bruce da odaya girmi tir tir titreyen Karen'e do ru yürüyordu. Kollarıyla kadının beline sarılıp dudaklarını Karen'in dudaklarının üstüne kapattı. Karen bin bir güçlkle nefes alıncaya kadar onu defalarca öptü.

Karen, "Nasıl... Buraya nasıl girdiniz?" diye ö renmek istedi.

Bruce, "Minna halam sizi almaya gönderdi" diye yanıt verdi. "Dr. Holmes bizi kandırmaya çalı tı. Sizin buradan gitti inize bizi inandırmaya çabaladı. Fakat onun davranı larından üphelendik. Dı arda saklanıp onu gözetlemeyi ba ardık. Bir de gördük ki sizi öldürmeye çalı ıyor. Sonra onun üstüne saldırdık."

Cathleen Alan'in kollan arasından sıynldı. Hâlâ korkudan titreyerek, "Dr. Holmes nerede?" diye sordu. "O manyak nerede?"

Bruce, "Haydi gelin" dedi.

Dördü birlikte ölüm odasından dı anya çıktılar.

Holü geçip doktorun çalı ma odasına girdiler. Dr. Holmes hâlâ odanın ortasında yere serilmi baygın yaüyordu.

Bruce Alan'a bakıp, "Onu bir yere kilitlemeliyiz" dedi. "Alan bana yardım et. Onu gaz odasına ta ıyalım. Soma üstüne kapıyı kapatıp, polisi ça ırırız."

Her ikisi de yere e ilip doktoru kollarının altından ve bacaklarından tutup, onu dı arıya ta ıdılar. ki kadın da nefretle onun uzakla masını izlediler.

Birkaç dakika sonra, dördü doktorun çalı ma odasında toplandılar.

Bruce Alan ile göz göze geldi. "Ne yapmak istedi imi biliyorsun" diye Bruce konu tu. "Hergeleyle kendi ilacından tattırmak istiyorum. Ama yapamayız."

Alan öfkeyle, "Neden?" diye sordu.

"Biz yapamayız. Holmes'un planladıklarını biz gerçekte ti remeyiz. Onun gibi cinayet isteyemeyiz. Yasaların onu mahkûm etmesi için elimizde yeterli kamt var. Onu adalete teslim edece iz. imdi polise telefon edece im."

Bmce, vakit yitirmeden polis karakoluna telefon edip olup biteni anlattı, komiser oraya hemen birisini gönderece ine söz verince telefonu kapatı ve dönüp iki genç kadına baktı. "Kendinizi daha iyi hissediyor musunuz?" *

Cathleen ve Karen tereddütle ba larını salladılar.

Bmce, "kiniz de otursamz iyi olur" diye buyurdu. "Siz kulüpten ayrıldıktan sonra olayların nasıl geli ti ini bilmiyorsunuz. Alan sen anlatmaya ba la."

Alan bakı larını, Cathleen'in gözlerinin içinden ayırmadan, "Sevgilim bu ak am evleniyoruz. Babamın hayırduasını aldık."

Cathleen heyecanla oturdu u koltuktan aya a fırlayıp, "Ne?" diye ba ırdı.

Alan ona sarılıp dudaklarından öptü ve tekrar koltu a oturttu. "Minna halan Everleigh Kulübünü ancak bu artla açmaya yana tı."

Karen ok geçiriyordu. "Minna Everleigh Kulübü tekrar açmak için pazarlık mı yaptı? Belediye Ba kanının kulübü kapatmak için gösterdi i bunca gayretten sonra bu nasıl olur?"

Alan Bruce'u i aret etti. "Bruce haydi artık sen anlat."

Bruce sıntarak geçen saatler içinde meydana gelen a irtıcı olaylan birer birer sıraladı.

"Prusya Prensi bu sabah Chicago'ya geldi. Belediye Ba kanı, Bay Armbruster, ve bütün kar ılama komitesi Prensi kar ılamaya gitti. Prens Belediye Ba kanının ziyareti sırasında hazırladı ı program defterini trenin penceresinden dı arıya fırlatmı . Kendisi için hazırlanan programı uygulamak istemedi ini açıkça söylemi . Herkese ne yapmak istedi ini açıkça anlatmı . Chicago'da tek görmek istedi i yer Everleigh Kulübüymü ."

Anlatılanları önce Karen kavradı. "Oh, hayır!" diye a zından kaçırıp kakhahalarla gülmeye ba ladı. "Ve Everleigh Kulübü i ten el çektirilip kapatıldı."

Bruce, "Aynen" dedi. "Evet, Belediye Ba kanı oradaydı, Almanya'ya Amerikan elçisi olmak isteyen Alan'ın babası da Prensi kar ılayanlar arasındaydı. Her ikisi de Prensi dü kırıklıma u ratamayacaklarını biliyorlardı. Prensın arzusunu yadsıyamazlardı. Böylece Belediye Ba kanı ile Bay Armbruster birlikte Everleigh Kulübünün tekrar açılmasına karar vermi ler. Fakat kulübü açabilecek yalnızca iki ki i var."

Cafhleen, "Minna ve Aida hala" dedi.

"Evet ama ikisi de hapiste" dedi. "Tabii onlan hemen serbest bıraktılar. Sonra Minna onlarla sıkı bir pazarlı a oturdu. E er Prense ho geldin partisi düzenleyip ev sahibeli i yapacaklarsa Aida ile birlikte kulübü hemen düzene sokabileceklerdi, ama Prens adına düzenlenen e lenceler ba lamadan önce Cathleen ile Alan'ın evlenmelerine izin verilirse, Belediye Ba kanının istedi im yerine getireceklerdi." Bruce sıntarak kız karde ine baktı. "Belediye Ba kanı Harrison ile Bay Armbruster bu iste e kar ı koyamadılar. imdi Everleigh Kulübü ak amki e lenceler için hazırlanıyor. Ve sen, Cafhleen bu gece Alan ile orada evlilik dü ümünü atacaksınız."

Tam o sırada ön kapının zili çalmaya başladı ve çalmaya devam etti. Bir yandan da kapı yumruklanıyordu.

Bruce, "Polis bu kadar çabuk gelemez" dedi. "Acaba kim olabilir?"

Bruce ihtiyatla kapıyı aralayıp baktı sonra ardına kadar açtı. Karısında üniformalı bir polis ve sivil giysili iri yan bir adam ve mavi üniformalı beş polisle karşılaştı.

Sivil giysili adam, "Sen kimsin?" diye sordu.

Arkasına dönen Bruce, "Benim adım Bruce Lester. Sizin burada ne işiniz var?" diye sordu.

"Benim adım William Pinkerton, özel dedektifim. Bayan Minna Everleigh adına çalışıyorum. Siz herhalde onun yeğenisiniz. Bu bay Polis Müdürü Francis O'Neill. Dişçileri de yardımcıları." Pinkerton birkaç kez yutkundü. "Buraya bayanlar için geldik—Cathleen Lester ve Karen Grant—işler mi?"

Bruce, "İmdi artık emniyetler. İçeriye gelin de gözlemlerinizle görün" dedi.

Bruce yedi adamı içeriye buyur etti. Polis Müdürünün yardımıyla herkesi birbirine tanıttı.

Polis Müdürü sanki birisim ararcasına gözlerini odanın içinde dolaştı. "Dr. Herman Holmes nerede?" diye sordu.

Bruce, "Yandaki odada baygın yatıyor" diye yanıt verdi. "Tam zehirli gazla kadınları boğup öldürmek üzereyken Alan ile birlikte üstüne saldırmayı onu etkisiz hale getirdik. Holmes'un elinde silah vardı. Alan'a ateş etti ama ıskaladı. Tekrar nişan alıp ateş etmek üzereyken, ben başına ağır bir vazo ile vurup onu bayılttım. Ve sonra onu yandaki odaya kilitledik."

Polis Müdürü, "Bir dakika, onun ölmediğine emin misiniz?" diye sordu.

"Benim bildiğim kadıyla ölmedi, belki de ölmüştür. Kendiniz bakmak ister misiniz?"

Polis Müdürü, "Hemen" dedi.

Bruce, "Haydi öyleyse gidelim" diyerek öndüdü. "Yandaki odanın kapısını açalım." Alan, Polis Müdürü ve Pinkerton onun peşine takılıp odadan dışarı çıktılar. Bruce he

men bo duvarın önündeki kauçuk bitkisinin yanma gitti. "Holmes uraya gizli bir dü me yaptırımı . Basınca duvann bir kısmı otomatikman açılıyor ve havasız bir odaya giriyorsunuz i te Holmes bu odada Karen ile Cathleen'i gazla bo up öldürmek istedi. Bakın."

Bruce kolunu bitkinin dallannm arasına sokup dü meyi buldu ve bastı.

Hafifçe gürültü çıkartarak duvann bir kısmı hızla yana kaydı.

Bruce odayı gösterdi. " te Dr. Holmes orada muayene masasının üstünde bıraktı ımız gibi yatıyor. Sanırım hâlâ baygın."

Polis Müdürü homurdandı. " n allah ölmemi tir. Durun bakayım."

Bruce ve di erleri kenara çekildi. Polis Müdürü O'Neill tek ba ina odaya girdi. Dosdo ru hareketsiz yatan Dr. Holmes'un yanına gitti. E ilip yüzüne baktı. Adamın gözlerinin kapalı, yüzünün de kül gibi beyaz oldu unu gördü. Soma onu bile inden tutup elini kaldınp nabzına baktı.

Bir süre sonra Holmes'un kolunu indirdi. Arkasım dönüp muayene masasının yanından uzakla ttı. Odadan dı anya çıkıp Bruce, Alan ve Pinkerton'nun yanına geldi. "Ya ıyor ama pek yakında öbür dünyayı boylayacak. Nabzı çok yava atıyor. Bilmem dayanabilir mi? Onu bir an önce devlet hastanesine kaldır sak."

Tam o sırada ön kapının zili tekrar çaldı. Alan gidip kapıyı açtı. Bruce'un telefonla ça ırdı ı polisler hızla içeriye daldılar.

Çalı ma odasına giren Polis Müdür, "Sorenson, Prescott, Nadler, sizin burada ne i iniz var?" diye seslendi.

"Bay Lester adında biri telefon edip, Dr. Holmes.."

Polis Müdürü, "Evet biliyoruz" diye adamın sözünü kesti. "Geldi inize sevindim. Üçünüz Dr. Holmes'u arabanıza ta ıyın. Onu devlet hastanesine götürün. Adamın hali berbat. Onu kaybetmek istemeyiz. Onu ta ırken dikkat edin, ama oyalanıp vakit kaybetmeyin. Doktorun durumunu ö renene kadar hastanede bekleyin. Ya ayacak mı yoksa ölecek mi, durumunu ö renir ö renmez bana telefon edip haber verin. u numarayı kaydedin ba

kalım."

Polis memurlarından birisi telefon numarasını yazdı, sonra hızla uzakla ıp yandaki odada yan cansız yatan Holmes'u ta ıyan arkada larına yardıma seyirtti.

Polis Müdürü tekrar Bruce'un kar ısına geçip soru ya muruna ba ladı. " imdi olup bitenleri bir kez daha anlatın. Neden doktorun kafasına öyle a ır bir eyle vurdunuz?"

"O Alan'ı öldürmeden önce doktoru etkisiz hale getirmem gerekti."

Polis Müdürü ka lannı çattı. "Bir adım daha atalım ve bana Dr. Holmes ile bu i e nasıl bula tı ımızı anlatın."

Bruce kendisini kontrol edip sabırsızlanmamaya çalı tı. "Minna halam Karen ile Cathleen'in gece kalabilecekleri bir yer anyordu. Dr. Holmes da kızlan kendi evinde konuk edebileceğini söyledi. Kulüp tekrar açılınca, halam, Alan ile beni buraya kızlan almaya yolladı. Bize kapıyı açan Dr. Holmes, Cathleen ile Karen'in gittiklerini söyledi. Öylesine havadan sudan yanıtlar veriyordu ki Alan adamın bizi kandırmak istedi inden üphelendi. Alan doktorun anahtar destesini gizlice ele geçirmeyi ba ardı. Doktor bizi kapıdan u urladıktan sonra, dönüp tekrar geldik ve usulca içeriye girip tekrar evi ara tırmak istedik. Giri teki holde gizlenip bekledik. Holmes'un Karen ile Cathleen'e e er kendisi ile yata a girip sevi mezlerse onlan öldürece ini söyledi ini duyduk. Kızlann her ikisi de onun iste ini reddettiler. Holmes onlan o deli odasına kilitleyip gaz ile bo mak üre reydi. Alan ile saklandı ımız yerden çıktık ve onun üstüne saldırdık. te o zaman ben Holmes'un kafasına vazo ile vurdum."

Polis Müdürü ka lannı çatıp öfkeyle, "Böyle bir ey yapmamalıydın" dedi. "Adamı öldürebilirdin."

Bruce, "Ama o kızlan öldürecekti" diye kar ı koydu.

Polis Müdürü, "Ama öldürece inden emin de ildiniz" dedi. "Öldürece ini söylemi olabilir. Fakat bu gerçekten onlan öldürece i anlamına gelmez."

Bruce dayanamayıp patladı. "Ne demek istiyorsunuz? Onun gaz muslu unu çevirmeye gitti ini gördüm."

"Evet çevirmeye gidebilir ama çevirmeyebilir de."

Bruce, "Kulaklarıma inanamıyorum" diye ba ırdı.

Pinkerton araya girip onunu sözünü kesti. "Durun bir dakika" diyerek Polis Müdürüne döndü. "Polis karakoluna gelip size Holmes hakkında topladı ım kanıtları gösterince, benimle birlikte buraya gelip kızların emniyette olup olmadıklarını kendi gözlerinizle görmeye razı oldunuz."

Polis Müdürü onaylarcasına ba ını salladı. "Razı oldum çünkü Dr. Holmes'un iyi işler yapmadığından üphelendi inizi söylediniz, ama elinizde somut bir kanıt yoktu, Bay Pinkerton. Holmes'un katil oldu unu gösteren hiçbir kanıtınız yok."

Pinkerton, "Bruce size tanık oldu u olayları anlattı" diyerek kararı koydu. "Bana göre bu kanıtlar onun katil oldu unu yeterince kanıtlıyor."

Bruce söze kan tı. "Eğer Holmes ya arsa, mahkemede onun Karen ve Cathleen'i öldürmeye çalış tığı na dair yemin edebilirim. O zamana kadar, Sayın Müdür, bizler hepimiz Everleigh Kulübüne dönmek istiyoruz."

Polis Müdürü olumsuzca ba ını salladı. "Korkunm gidemezsiniz, Bay Lester. Yasaları kendi elinize alıp Dr. Holmes'a saldırdınız. Dr. Holmes'un cinayeti ledi i veya i leyeceğini kanıtlayacak elinizde en ufak somut bir kanıt yok. Eğer böyle bir kanıt bulamazsak delikanlı sen suç lü olacaksın. Tabii arkadaşların da. Tabii eğer Dr. Holmes ölürse."

Bruce, "Ama bu çok saçma" dedi.

Polis Müdürü öfkeyle yanıt verdi. "Hiç de saçma değil. Eğer Dr. Holmes'un gerçekten katil oldu unu kanıtlayabilirsek, senin için sorun kalmaz." Bakılan odanın içinde dola tırdı. "Ben burada ceset filan göremiyorum."

Karen öne çıktı. "Cathleen ile beni oraya kilitleyince, bir kaç yolu aradım, ama bulamadım. Fakat yerde belki iki tane mahzen kapısı buldum. Eğer isterseniz o kapakların nereye açıldığını bana bir bakın."

Polis Müdürü O'Neill eliyle memurların yanına ça ırdı. "Komiser Zubukovic, bayan size sözünü etti i mahzen kapakla

nnı gösterebilirsin. Eğer öyle kapaklar varsa onları açın ve nereye gittiklerini bulun." Karen polis memurlarıyla gaz odasına doğru yürürken, Müdür Bruce'a döndü. "Eğer o mahzen kapakları Dr. Holmes'un gerçekten katil olduğunu kanıtlanmazsa başın belada olacaktır."

Hepsi doktorun çalıştığı odasında toplanıp mahzen kapaklarının aramasının sonuçlarını beklediler.

Pinkerton Polis Müdürüyle oturmuş Dr. Holmes hakkında yaptıkları soruşturma ve aratırma dosyasını tekrar gözden geçiriyordu.

Bruce, Alan, Karen ve Cathleen bir köşeye çekilmiş, düünden, Minna ve Aida'dan ve tekrar açılan Everleigh Kulübünden söz etmeye çalışıyorlardı. Fakat sohbet kesik kesik devam ediyordu. Bruce ve Alan olayların aldığı eklerle gerçekten endişe ediyorlardı. Polis Müdürünün yasaları çarpıtmasını da haksız buluyorlardı.

Bir an geldi Bruce dayanamadı, Polis Müdürü ile Pinkerton'a "Ayrıca acaba neler oluyor?" diye seslendi.

Polis Müdürü, "Belki hiçbir şey olmuyordur" diye yanıt verdi. "Veya bir şeyler oluyor. Az sonra öğreniriz."

Polis Müdürü tekrar Pinkerton'dan yana döndü. Bruce, Alan, Karen ve Cathleen konuyu devam ettirmeye çalıştılar. Korkudan sınırları bozulan kızların ellerinden geldiince yatırılmaya çalışıyorlardı. Onlara artık emniyette olduklarını söyleyip, biraz gevşemelerini öneriyorlardı.

Aradan belki bir saatten fazla zaman geçtikten sonra, üç polis memuru toz toprak içinde geri döndüler. Üçü de penceresiz odadan çıkıp ana holü geçip çalıştığı odasına girdiler.

Çalıştığı odasındakiler hemen sustu. Bütün gözler polis memurlarının üstüne dikildi.

Önce Polis Müdürü konuştu. "Komiser Zubukovic neler buldunuz?"

Zbukovic, "Bayan Grant haklıymı" dedi. "Çerçeve iki mahzen kapakları var. Birisi dar merdivenle bodrum katına iniyor. Burayı Dr. Holmes'un sık sık kullandığını anlıyor. Diğer mahzen

kapısı da insan cesetlerini bordum katma indiren bir tür kaygan olu a açılıyor."

Polis Müdürü, "nsan cesetleri mi?" diye tekrarladı. "Bu sonuca nasıl vardınız?" diye sorup kelimeleri vurgulayarak, "Fantazilerinizi de ü, gerçekleri dinlemek istiyorum" dedi.

Komiser Zubukovic, "Elimde gerçek kanıtlar var sayın müdürüm" dedi. "Bodrum katında neler buldu umuzu anlatmamı ister misiniz?"

Polis Müdürü, "Anlatın" dedi.

"Bir ameliyat masası bulduk —üstündeki kanlar yıkamp temizlenmi ti, ama bir kısmı kurumu tu— herhalde bu masanın üstünde Dr. Holmes gazla bo du u kurbanlarının vücutlarını parçalara ayınyordu. çinde sönmemi kireç artıklan bulunan büyük bir tekne var. Dr. Holmes'un kurbanlarını bu teknenin içine sokup çıkardı inı tahmin ediyorum."

Polis Müdürü öfkeyle komiserin sözünü kesti. "Komiser tahmin istemiyorum. Size gerçek kanıtlar istedi imi defalarca söyledim."

Zbukovic inatla sözlerine devam etti. "Soma büyük bir fırın bulduk. Kocaman bir fırın. Benim içine girebilece im büyüklükte. Fırının içinde yirmi yedi kafatası, tepeleme yı ılmı yanık kaburga kemikleri, kalça kemikleri, bacak kemikleri, omuz kemikleri ve di er insan, artıklan ve daha fazla anlatmaya dayanamayaca ım korkunç eyler."

Polis Müdürü aya a kalkmı ü. Kulaklarına inanamıyordu. "Yirmi yedi kafatası" diye yineledi. "Yirmi yedi mi?"

Zbukovic, "Evet efendim" diye yanıt verdi. "Bizim saydık lanmız bu kadar. Samnm ço u kadın. Doktor herhalde onlan kandınp buraya getirmi sonra onlardan yararlanmaya çalı mı . Sanınm kötü emellerine nail olduktan ya da olmadıktan sonra onlan gaz ile bo up, sonra cesetleri sönmü kireçle eritip, parçalara do rayıp, onlan fınnda yakmı . te gerçek bu saym müdürüm. E er isterseniz kendiniz a a ıya inip bakın. Bayan Lester ve Bayan Grant'ın büyük anslan varmı ki hâlâ hayattalar."

Polis Müdürü O'Neill sessizce durup duyduklannı kavrama

ya çalı ıyordu.

Birdenbire masanın üstündeki telefonun zili çalmaya başladı. Polis Müdürü girdi i oktan silkinip masaya do ru yürüdü ve telefonu açtı.

Hatun di er ucundaki ses, "Devlet hastanesinden polis memuru Sorensin arıyor" dedi.

Polis müdürü, "Ben O'Neill. Dr. Holmes'dan ne haber? Yaıyor mu, yoksa öldü mü?"

"Yaıyor efendim. Kafatası zedelenmi . Onu tedavi edecekler." *

Polis Müdürü, "Evet hemen etseler iyi olur" dedi. "Onu ömür boyu hapse mahkûm ederken sapasa lam olmasını istiyorum."

Gözlerini kısıp Cathleen ile Karen'e baktı. Sonra bakı lannı Bruce ile Alan'a çevirdi.

Polis Müdürü, bakı lannı iki gencin üstünden ayırmadan yükses sesle tane tane, "Holmes iyile ir iyile mez onu mahkemeye çıkartacağız. Foresenik uzmanlanmızı buraya gönderip kalıntılan inceletece im."

Bir süre susup sınttı. "Bruce artık özgürsün. Everleigh Kulübüne dönebilirsin aslında hepiniz özgürsünüz. Minna ve Aida sizi görünce sevinecekler. Ayrıca ben de size te ekkür borçluyum. Serbest kaldı ınıza sevindim."

Bruce Minna'nın Ford arabasını South Deorborn Soka ı 2131 numaranın önünde durdurup Everleigh Kulübünün önünde araba parkına ayrılan yere park etti.

Alan Cathleen'in arabadan inmesine yardım ederken, Bruce da Karen'in kaldırırma inmesine yardım etti. Hep birlikte ko ar adımlarla Everleigh Kulübünden içeriye girdiler.

Tela la kulübün kapısından içeriye girince parlak aynalara yansıyan gökku a ı rengindeki çiçekleri gördüler. Cathleen, Karen, Alan ve Bruce'u holde onların dönü lerini bekleyen Minna ile Aida kar ıladı.

Minna kapıdan içeri girenleri görür görmez, rahatladı. Yüzü ne eyle aydınlandı.

One do ru ko up, kollannı Cathleen ile Karen'in boynuna doladı.

Minna co kuyla, "Hayattasınız ve güvencedesiniz!" diye ba ırdı. "Bay Pinkerton Dr. Holmes'un geçmi i hakkında bize bilgi verince Aida ile ben neredeyse aklımızı kaçıracaktık. Sizin hayatta oldu unuzu duyuncaya kadar diken üstünde oturduk. Tamıya ükür Bruce telefon edip haber verdi."

Bruce, "Evet ya ıyorlar" dedi. "Ama ölümle aralarında kıl payı kalmı tı. nan bana."

Aida, "Neler oldu?" diye sordu. "Holmes size sulandı mı?"

Cathleen, "Evet bana ve Karen'e sulandı. Sarkıntılık etti" diye yanıt verdi. "Fakat onu reddedince, bizi öldürmeye kalkı tı. Son dakikada Alan ve Bruce bizi kurtardı. Alan, yaptıklarımızı halama anlatın."

Alan Bruce'u i aret etti. "Ben hâlâ olayların etkisinden kurtulamadım. Do ru dürüst anlatamam. Sanırım bu i i Bruce ben-den daha iyi becerir."

"Korkunç bir eydi, kızların ölümle aralarında kıl payı kalmı tı. Size olayı kısaca özetleyece im. te öyle oldu."

Alan ile birlikte «korkunç dakikalar» adını verdikleri, Holmes'un atosundaki olayları Bruce hızla anlatmaya ba ladı. Cathleen ile Karen'i Holmes'un elinden nasıl kurtardıklarını, doktorun onları gazla bo maya çalı masının öyküsünü dile getirdi.

"Onu ba ına vurup bayılttık" diye Bruce sözlerine devam etti. "Sonra kızları ölüm odasından dı arıya çıkarttık ve baygın doktoru o odaya ta ıyıp kapıyı üstünden kilitledik. Polis Müdürü O'Neill ve Pinkerton gelinceye kadar Holmes'u orada tuttuk. Polis Müdürü, Alan ile benim elimizde somut kanıt olmadan yasalara çi neyip suç i ledi imizden korktu —yani elimizde somut kanıt yoktu— Dr. Holmes'un insanlara zarar verdi ini ka nıtlayamıyorduk."

"Fakat sonra polis aradı ımız kanıtı bodrum katında buldu.

Dr. Holmes'un akıl hastası bir katil oldu u meydana çıktı" diye Alan söze karı tı.

Bruce ba ını sallıyordu. "Minna hala, Aida hala polis bodrum katında tam yirmi yedi ceset buldu."

Aida ellerini yüzüne kapadı. Titreyerek, "Yirmi yedi ceset" dedi.

Deh ete dü en Minna da üzüldü. "Ve bizim kaybolan üç kızımız —Everleigh Kulübünün kızîan Fanny, Avis, Greta— onlar da di er kurbanlann arasında olmalı."

Bruce içini çekti. "Korkanm ki öyle Minna hala."

Minna, "Ne korkunç" dedi. "Beni burada bekleyin" diyerek koridora çıkıp gözden kayboldu, kısa süre sonra u a ı ile birlikte geri döndü. "Edmund içerde Chicago Tribüne muhabiri Chet Foley'i bulur musun? Sonra dı arıya çık ve arabamdan genç bayanların valizlerini yukarıya odalanna ta ı ve içindekilere dolaplara yerle tir. Cathleen'in gelinli inin hazırlanmasına dikkat et. Ama önce Bay Foley'i bul." Edmund dı an çıkınca, Minna Bruce'a döndü. "Bu genç delikanlıya bir öykü borcum var. Buraya ilk geldi i gün Everleigh Kulübü hakkında yazı yazmasına izin vermemi tim. O zaman ba ımız beladaydı. imdi o günün borcunu ödeyece im. Bruce, gazeteci gelince Dr. Holmes hakkında bize anlattıklarını tek kelimesini unutmadan ona da anlatmam istiyorum. Gördüklerini ve Bay Pinkerton'dan ö rendiklerinin hepsini anlat."

Edmund yanında a kına dönmü Foley ile çıkageldi. Minna genç gazeteciye odadakilere tanı tırdı, sonra onu Bruce'un yanına götürdü. "Chet, ye enimin sana anlatacakları var. Gerçekten büyük bir haber yakaladın. Sana her eyi anlatacak."

Foley hevesle cebinden hiç ayırmadı ı not defterini kalemini çıkartıp beklemeye ba ladı.

Bruce, biraz özetleyerek fakat hiçbir eyi atlamadan Dr. Herman Holmes ile ba larından geçen macerayı ve Pinkerton ile polisin onun hakkında neler ö rendiklerini anlattı.

Foley ba ını iki yana sallayarak, "Yirmi yedi ceset" diye not defterine yazdı. "Bu duydu um en korkunç haber. Ama gerçek

ten büyük bir öykü. Te ekkürler Bruce. Hemen bu haberi gazete ye vereyim ki gelecek baskıya yeti sin. Minna telefonu kullanabilir miyim?"

"Lütfen keyfine bak" diye seslenen Minna di erlerine elini sallayıp Aida ile birlikte kulübe geçmelerini i aret etti.

Herkesten önce odadan çıkan Minna, Foley'in telefonda haberi gazeteye geçti ini duydu. Bir an durup Foley'in Dr. Holmes'un akli durumunu açıklamaya çalı masını dinledi. "Adamm so ukkanlılı ı, her eyi en ufak noktasına kadar planlaması ve gaddarlı ının ba ka bir benzeri olmaz" diye Foley'in dikte ettirdi ini duydu. "Cinayet adamın en do al e ilimi. Bazı kez sırf kazanma hırsıyla öldürmü , ama daha ziyade insanlık dı ı kana doymak bilmeyen açlı ından öldürmü . Bildi imiz kadarıyla, cinayetlerinden hiçbirini, birdenbire öfkeye kapılıp gözü dönererek i lememi , «ate li kan» dedikleri öfkeye kapılmamı . Bütün cinayetler, bilinçli, planlanmı ve büyük bir beceri ve ustalıkla sonuçlandımlmı . Dr. Holmes için cinayet gerçekten bir sanattı, anormal zekâsı sayesinde bu korkunç sanatın zirvesine eri ti. Önünde cinayetlerini gerçekle tirece i büyük bir alan vardı. Everleigh Kulübünün ve orada çalı an otuz güzel kızın dokto ruydı. Kızları a ına dü ürüp, onları...."

Minna daha fazla dinlemedi.

t

Tela lı adımlarla ilerleyip, Aida ve di erleri, sevgili Altın Odasına girerlerken onlara yeti ti.

Altın Odadan içeriye girince Aida âdeti oldu u üzere duruma hemen hâkim oldu.

Oda çok kalabalıktı. Bir saat önce gelen Prusya Prensini etrafında beraberinde getirdi i adamlan vardı —her yerde sırmalı ve madalyalı üniformalar göze çarpıyordu— ve en azından Everleigh Kulübünün en güzel bir düzine kızı konuklann arasında dola ıyorlardı. Yüksek yakalı görkemli bir üniforma giyen Prens Henry iki yanında iki güzel kadınla altın divana serilmi oturuyordu. Everleigh Kulübünün güzel kızlarından ço u da aya ının dibine oturmurlardı. Kızların iç çeki leri, cilveleri ve i veleri müzik ve erefe kalkan kadehlerin arasına kan ıyor

du. Odanın uzak bir kö esinde be ki ilik bir orkestra günün ta nınmı melodilerini çalıyordu.

Minna, çevik adımlarla salonun içinde dola ıp yanındaki Cathleen, Karen, Alan ve Bruce'u Alman konuklarla tanı tırdı.

Prens Henry'nin yamna yaklaınca, Minna durup Prens'in ilgisini çekmeyi bekledi. Sonra Cathleen'in elinden tutup öne çekti. "Ha metmaap " diye Minna konu maya başladı.

Prens Henry hemen aya kalktı.

"Bu gece buradaki di er eref konusu ile tanı manızı istiyorum" diye Minna konu maya devam etti. "Bu Bayan Cathleen Lester, az sonra sizin huzurunuda. Alan Armbruster ile dünya evine girecek."

Prens Henry hafifçe elip Cathleen'in uzanan elinin üstüne küçük bir öpücük kondurdu: " erefyap oldum, erefyap oldum"

Minna tekrar hızla konu maya başladı. "Ha metmaap, ye enimin dü ün töreni sizin erefinize hazırlanan ziyafetten önce olacak. Biliyorsunuz önce bayanlar. Dü ün töreninden sonra sizin erefinize verilen ziyafete geçece iz."

Prens Henry, "Çok memnun oldum" dedi. "Everleigh Kulübüne uzun süredir gelmeyi arzuluyordum —ne muhte em bir kulüp, içinde ya ayanlar ne harika insanlar— ülkenize yaptım ziyaretin doruk noktası."

Minna yanındakileri prens ile tanı tırıp, sonra onu tekrar altın yıldızlı divana götürdü.

Minna arkasını dönünce Cathleen'i kolundan tutup bir kenara çekti. "Haydi gelinli ini giymenin zamanı geldi" diye fısıldadı. "Git, çok çabuk giyin."

Cathleen halasını kucaklayıp ona sarıldı yanaklarından öptü.

Holmes'un atosunda olup bitenlerden sonra, Bruce Lester —eskisinden daha çok— Karen Grant ile bir süre ba ba a kalmak istiyordu.

Karen'in elinden tutup onu önce Japon Odasına, sonra da

Mavi Odaya götürdü ama her ikisi de Everleigh kızlarıyla sohbet eden erkeklerle doluydu.

Sonunda Bedevi Odasına girince Bruce burada kimsenin olmadığını gördü. Ve Karen'i elinden tutup içeriye çekti.

"Seninle konu mak istiyorum."

ahane ark halısının üstünden yürüyüp, buhurdanlıkların arasından geçip küçük divanın yanına geldiler. Bruce Karen'in divana oturmasına yardım etti. Sonra onun yanına sokulup oturdu.

"Karen" diye söze başladı. "Biliyorsun tanıdığımızdan beri—bunu gizlemeye dahi gerek duymadım— sana âşıkım."

"Oh, Bruce" diyen Karen'in sesi titredi, kollarını erkeğin boynuna sarıp onu öptü. "Benim de seni sevdiğimi biliyorsun."

Karen'in kollarından sıyrılan Bruce, "Seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum. Fakat Holmes'un evinde seni kaybetmek üzereyken ne kadar çok sevdiğimi fark ettim. İmdi bizi, bizi konu mak istiyorum."

Karen, "Ben hazırım" dedi.

"Benimle evlenmeni istiyorum. Seninle evlenmekten başka isteğim yok..."

"Bruce sevgilim.."

"Hayır, Karen beni dinle, sözümü kesme. Bazı sorunlar var. Sen büyük kentte yeti mi bir kızsın. Ben ise taralıyım. Sen çalı an bir kadınsın ve kazancınla kimseye muhtaç olmadan rahatça yaşıyorsun, sanırım. Ben ise Kentucky'de küçük bir çiftlik sahibiyim ayrıca yan felçli babama bakmak zorundayım. Dünyadaki bütün varlığım küçük bir damızlık çiftliği ile Derby'den elde ettiğim kazanç. Zamanla bu paraları tekrar kırsaklara ve damızlık hayvanlara yatıracam. Derby yanlarını kazanacak yan atları yeti tirmeyi ümit ediyorum. Bu benim en büyük düşüm. Eğer benimle evlenirsen, seni Kentucky'deki eski bir eve götüreceğim. Babamla birlikte yaşıyacak, çok iyi bir adamdır ama bakıma ihtiyacı var. Buradaki kent ya antısından uzakta kalacaksın. Böyle bir yaşantıyı benimle paylaşmanı istemeye hakkım var mı bilmiyorum."

Karen derin derin içini çekti. "Bruce, birçok bakımdan çok

akıllısın da, bu konuda nasıl böyle aptal olabiliyorsun? Seni seviyorum. Bunu sana daha kaç kez söylemem gerek? Sen nerede ya ıyorsan ben de seninle birlikte olmak istiyorum. Bruce, eekli i bırak da benimle hemen evlenmek istedi ini söyle. Ne kadar çabuk evlenirsek o kadar iyi, hemen imdi burada evlenelim."

Bruce'un tüm korkuları bir saniye içinde uçup kayboldu. "Gerçekten mi?"

"Bunu sana kanıtlayacağım. Hemen bu gece evlenelim. Papaz kız karde inle Alan'ın nikâhlarını kıyar kıymaz, onu kolundan yakalayıp, bizim nikâhımızı kıydırırım."

"Karen bu harika!"

Bruce aya a kalktı, Karen'i de elinden tutup kaldırdı. Onu kollarının arasına alıp öpücüklere bo du. "Haydi gel" dedi. "Gidip papazı bulalım."

Karen'in elinden tutup Bedevi Odasından dı anya çıkmak istedi, ama Karen yerinden kımıldamamakta inat etti.

"Bu kadar acele etme. imdi olmaz."

Bruce Karen'in kar ısına dikildi. "Neden? Ne oldu?"

Karen tatlı tatlı gülmüsed i. "Bir bakire ile evlenmek isteyece ini sanmıyorum. Dü ün gecemizde deneyimli bir kadının zevkini çıkartmalısın. Öyle de il mi?"

a kına dönen Bruce tereddüt etti. "Pekala, vallahi, bilemiyorum."

Karen, "Ben biliyorum" dedi. " nan bana Bruce böylesi çok daha iyi olacak. E er ikimiz de tecrübeli olursak beceriksiz hareketlerle aramızda gerginlik yaratmayız. Ve dü ün gecemizden sonra, her geçen gün biraz daha tecrübe kazanıp mükemmelle iriz."

"Bunları kalpten, yürekten, inanarak söylüyorsun de il mi?"

"Evet inanarak söylüyorum. Ben hazırım. Yatak odam yukarda. Bir bakireyi mutlu etmek istemez misin?"

Bruce onu öptü. "Tabii isterim." Karen'in elinden tuttu. "Hemen imdi."

Yava yava Everleigh Kulübü dolduran davetlilerin arasından usulca kaçıp, Karen ve Bruce üst kattaki Karen'in yatak

odasına çıktılar.

Odadan içeriye girince Karen kapıyı kilitledi. Odayı lo bir ık aydınlatıyordu. Odanın di er yanı karanlıktı.

Hiç konu madan soyunmaya ba ladılar.

Önce Bruce çırılçıklak kaldı. Ondan biraz uzakta duran Karen de sırtındaki giysilerini çıkartıp yere attı.

Karen'in kar ısında çırılçıklak durdu unu gören Bruce, "Aman Tannm hayatımda hiç bu kadar güzel bir kadın görmedim" dedi.

Karen de ona baktı. "Ben, ben yanımda soyunan bir erkek görmemi tim...." dedi.

Bruce ona yakla ıp Karen'i kollannm arasına aldı ve vücudunu vücuduna yapı tırdı. Karen'in kalbinin ku gibi çırpındı ını hissediyordu.

Karen'in elinden tutup yata a götürdü.

Bruce usulca, "Ne yapaca ını biliyor musun?" diye sordu.

"Sanmm."

Karen yata a sırt üstü yattı. Hem korkuyor, hem de heyecandan titriyordu.

Bruce onun yanma uzandı, dudaklarından öpmeye ba ladı. Sonra yanaklarına öpücükler kondurup, dudaklarını boynuna de dirdi, sonra memelerinin uçlarını bulana dek dudaklarını Karen'in boynunda ve gö sünde dola ürdü.

Bruce'un dudaklarını de dirir de dirmez Karen'in memelerinin ba lan sertle ti. Bruce dudaklarıyla Karen'i uyanyordu. Bruce Karen'in üstüne çıkınca, eliyle erke in ensesinden tutup, "Lütfen, lütfen oh, lütfen artık bekleme" diye soluk solu a inledi. "Dayanamayaca ım. Lütfen yap, hemeh yap."

Bruce sertle en cinsel organını yava ça Karen'in bacakların arasına sokup usul usul içine girdi.

Karen, "Ahhh" diye ba ırdı. "Ahh daha derine, daha derine."

Bruce usul usul iyice Karen'in içine girdi.

Bir an durdu, geri çekildi ve yata ın çar aflanna bakü.

"Sevgilim artık bakire de ilsin" diye ilave etti. "Deneyimli

bir kadınsın."

Karen soluk solu a, "Beni biraz daha deneyimli yap" dedi. Ve tekrar sevi meye ba ladılar.

Yarım saat sonra, giyinip süslenmi ler, hiçbir ey olmamı gibi gayet sakin el ele, birbirlerine biraz daha â ık, yatak odasından dı anya çıktılar.

A a ı katın koridoru bo ve sessizdi. Kulübün içinden gelen alçak seslerden ve gülü melerden, herkesin Altın Odada toplandı nı anladılar.

Karen ve Bruce kapının a zına yana tılar. Beyaz dantel ve saten gelinli i içinde Cathleen'in Alan'ın yanında Luteryan papazının kar ısında durdu unu gördüler. Bu arada konuklar — Prusya Prensi Henry dahil— herkes nikâh törenini izliyordu. Minna ve Aida geline gülümsüyorlardı. Armbruster ve kansı da damadın arkasında duruyorlardı.

Papaz monoton bir sesle, "Alan Armbruster, bu kadını Allanın huzurunda nikâhlı karın olarak kabul ediyor musun? Onu sevip,¹ sayıp, sa lıkta ve hastalıkta rahatını temin edip, hiçbir e-ye aldırılmayıp, ya adı nız sürece yalnızca ona bakmaya söz veriyor musun?"

Alan, "Veriyorum" dedi.

"Cathleen Lester, Allanın huzurunda nikâhlı kocan olarak bu erkekle evlenmeyi kabul ediyor musun? yi ve kötü günde, sa lıkta, hastalıkta, onu sevip sayaca ına, hiçbir eye aldırılmadan ya adı nız sürece ona bakaca ına söz veriyor musun?"

Cathleen herkesin duyabilece i kadar net sesle, "Evet ediyorum" dedi.

Papaz onlara do ru e ilip kulaklarına bir eyler fısıldadı.

Alan Cathleen'in sa elini avucunun içine aldı ve konu maya ba ladı. "Ben, Alan Armbruster. Sen Cathleen Lester'i ölüm bizi ayıncaya kadar nikâhlı karım olarak kabul ediyorum."

Sonra Cathleen sesini yükseltip konu maya ba ladı. "Ben Cathleen Lester. Sen Alan Armbruster'ı ölüm bizi ayırana dek nikâhlı kocam olarak kabul ediyorum."

Papaz, "Yüzük lütfen" dedi.

Harold Armbruster cebinden mavi kadife kutuyu çıkartıp kapa nı açtı ve nikâh yüzü ünü alıp o luna verdi.

Alan yüzü ü Cathleen'in sol elinin dördüncü parma ına taktı ve, "Evlili imizin bir ni anesi olarak bu yüzü ü kabul et" dedi.

Papaz, "Sa ellerinizi birle tirin" dedi.

Cathleen ve Alan birbirlerinin sa ellerini tuttular, papaz da onların ellerini avuçlarının arasına alıp, "Alan Armbruster ve Cathleen Lester Tanrının huzurunda kutsal evlilik ba ı yemini ettiler. Ben onları Allanın ve O lunun ve Kutsal Ana'nın adına karı koca ilan ediyorum. Amin" dedi.

Cathleen yüzündeki duva nı kaldırıp Alan'ın kollarının ara-sına atıldı. Kan koca uzun uzun öpü tüler.

Altın Odanın bir kö esinden müzik sesi, duyuldu. Küçük gruplar halinde toplanan konuklar gelinle damadı alkı layıp ne-yle ba n maya ba ladılar. Nikâh törenini izleyen Karen, Bru-ce'un kolunu çeki tirip, " imdi sıra bizde" dedi.

Bruce, "Hemen imdi" diye yanıt verdi.

"Nikâhımızın Bedevi Odasında kıyılmasını istiyorum. Ora-da daha rahat oluruz. Papaz —ve tanıklanmız olarak Minna ve Aida— tabii e er papaz bu nikâhı kıymaya razı olursa."

Bruce, "Olur" dedi. Altın Odanın ortasına do ru ilerledi, pa-pazın yanına gidip onun kula ına bir eyler fısıldadı.

Papaz kula ına söylenenleri dinledi, ba nı kaldırıp Bruce ile Karen'e baktı ve kabul etti ini bildirmesine hızla ba nı salladı.

Everleigh Kulübünün uzun ziyafet masasının ba nda her-kes yerini aldı ı zaman saat on bir buçu u gösteriyordu^

Ziyafet masasının ba kö esinde mutluluktan yüzü ı ıl ıl parlayan Prens Henry dimdik oturuyordu. Sa tarafında saçlan nı son moda taratmı Minna, Armbruster, Cathleen ve Alan otu-ruyorlardı. Sol tarafında ise Aida, Belediye Ba kanı Harrison, Karen ve Bruce oturuyorlardı.

Restoranın uzak bir kö esinden müzisyenler günün moda arklannı çalmaya ba ladılar.

Garsonlar ellerindeki büyük servis tabaklarıyla gecenin ilk yeme i soslu alabalı ı tabaklara da ıtmaya ba lamı lardı. .

Belediye Ba kanı Harrison iskemlesini geri itip aya a kalktı ve cebinden bir kâ ıt çıkarıp açtı. Prens Henry'ye hitaben Orta batının mücevher kenti Chicago'ya ho geldin konu ması yaptı.

Belediye Ba kanını hiç kimse dinlemedi. Yüksek sesle konu malar ve kahkahalar birbirine kan ıyordu. Everleigh Kulübünün kızları ampanya kadehlerini erefe kaldırıp, yanlarında oturan erkek konukları daha yakından tanımaya çalı ıyorlardı.

Prens Henry Minna'dan yana dönüp, "Harika, harika" dedi. "Hiç unutmayaca ım harika bir gece. Benim için böyle bir e lence düzenledi iniz için çok mutluyum."

"Ha metmaap sizin için elimden gelen her eyi yapanm" diye Minna yanıt verdi. "Siz gerçek bir beyefendisiniz, ve sizin isteklerinizi yerine getirmek her zaman benim için bir zevk olmaktadır."

Prens, "Siz çok kibar bir hanımefendisiniz" diye yanıt verdi.

Armbruster'in yanında oturdu unu fark eden Minna dönüp Prens Henry'nin yüzüne baktı. "Ha metmaap" diye söze ba ladı. "Sizin için böyle bir e lence düzenledi ime sevindi inizi söylediniz."

Prens Henry, " üphesiz" dedi. "Gerçekten çok sevindim."

Minna, "Öyleyse bana bir iyilik yapmanızı isteyece im" dedi.

Prens Henry, "Emredin" dedi. "Ne isterseniz yaparım."

Minna, "Pekala, istedi imi açıklayaca ım" diye yanıt verdi. "Almanya'da bir Amerikan elçimiz var. Onun durumu nedir?"

Bu sözleri duyan Prens Henry, biraz afalladı. "Sorunuzu anladı ımı sanmıyorum" dedi. "Ne demek istiyorsunuz?"

"Yani Amerikan elçisinin görevi daha ne kadar sürecek?"

"Ne yazık ki, kısa süre sonra görevi sona eriyor. Aslında, sizin hükümetiniz istedi i sürece elçi kraliyet sarayındaki diplomatik görevinin ba ında kalır. Fakat elçiniz rahatsız. Kısa süre içinde ba kanınıza istifa mektubunu göndermeyi planladı ını biliyorum. Belki birkaç ay içinde görevinden istifa edecek."

Minna, "Öyleyse, Almanya'da yeni bir Amerikan elçisine ihtiyacınız olacak de il mi?" diye sordu.

"Üp-hesiz. stifa mektubunu alır almaz, eminim ki Ba kan Roosevelt dı i lerinden birisini elçi atayacaktır."

"Kayzer acaba Ba kan Roosevelt'e Almanya'da bizi temsil edecek bir Amerikalıyı tavsiye edebilir mi?"

Prens Henry bir süre dü ündü. "Normal olarak, Bayan Everleigh bu i ler böyle yürümez. Sizin ba kanınızın bu görevi layıkıyla yerine getirece ine inandı ı kaliteli birisini seçer. Sonra onun yaptı ı seçimin yalnızca burada de il Almanya'da da onaylanması gerek. Kayzer onayını bildirince, yeni elçi Berlin'in yolunu tutar."

Minna, "Anladım" dedi. "Fakat i i ters yönden ele alırsak ne olur? Farzedelim ki Kayzer Amerika'da Amerikan elçisi olmasını istedi ini birisi tanıyor? Kayzer böyle bir tavsiye yapabilir mi —tabii gayri resmi— Ba kan Roosevelt'ten böyle bir istekte bulunabilir mi?"

Prens Henry ka larını çatıp, bu konuyu bir süre dü ündü. "Umm. Biraz usule aykırı. Ama buna kar ı koyan bir art da \ok. Fakat, karde im Kayzer, tavsiye edece i bir Amerikalı tanımıyor."

Minna ba tan çıkarıcı uh bir hareketle Prens Henry'ye yakla tı. veyle, "Sayın Prens, Kayzerin önerebilece i birisini ben tanıyorum" dedi.

"Siz mi?"

"Neden olmasın? Dünyadaki erkeklerin karakterlerini Minna Everleigh'den daha iyi kim, bilebilir? Evet, ben size birisini önerece im."

Prens Henry kıkırdarak güldü. "Neden olmasın ki? üp-hesiz, Amerika Birle ik Devletleri'ni temsil edecek kimseyi sizden daha iyi tanıyan olamaz."

"Ben öyle dü ünüyorum. Size bir isim önerece im. Siz de bu ismi Kayzer'e söyleyeceksiniz. Ve Kayzer de bu ki inin ismini Ba kan Roosevelt'e önerecek. Tabii böyle bir ey Ba kan Roosevelt'i çok etkiler. Kayzer'i memnun etmek istedi inden,

tabii ki onun önerdi i ki iyi bu göreve atar."

Prens Henry, "Evet bu olabilir" dedi. "Anladı ım kadarıyla aklınızda böyle birisi var."

"Evet var."

Minna uzanıp Armbruster'm elinden tutup çekti ve sohbeta katılmasını sa ladı. "Ha metmaap, bu Bay Harold T. Armbruster. Chicago'nun ünlü et paketleyicisi. Almanya büyükelçisi olmak istiyor. Orijini Almandır. Lutheryan mezhebine mensuptur. Elçilik görevini layıkıyla yürütece ine inanıyor. Öyle de il mi Bay Armbruster?"

Armbruster yutkundu. "Evet, evet" dedi.

"Daha önemlisi, Bay Armbruster benim ye enimin kayın-pederi. Böylece ben de akrabalık yoluyla bu i e dahil oluyorum."

Prens Henry önce Minna'ya sonra da Armbruster'a sırttı. Prens, "Harika bir fikir" diye söylendi. Sanki bu konuyu enine boyuna dü ünüyormu gibi bir an sustu sonra büyük ciddiyetle, "Kayzer'e seve seve bu öneriyi yapaca ım, yalnız bir artım var" dedi.

Minna ka larını çattı. " artınız nedir efendim?"

"Amerika'ya gelecek ziyaretime kadar Everleigh Kulübü açık kalacak. E er kulübün burada faaliyetine devam etti ini bilirsem, pek kısa süre sonra ülkenizi tekrar ziyaret edece im. Kulübün kapandı ını ve bu gece yalnızca benim erefime açıldı ını duydum. Bu kulübün gelecek yıllarda da aynı görkem içinde çalı masını dilerim. Bayan Everleigh, kulübünüzü kapatmayaca ınıza bana söz verir misiniz?" <

Minna, "Söz veriyorum efendim" dedi. "Ama benim sözüm yeterli de il. Bu tamamen Belediye Ba kanına ba lı." Prens Henry'nin üstünden uzandı. "Aida Belediye Ba kanı Harri son'un dikkatini çeker misin?"

Aida nazıkçe Belediye Ba kanının kolunu dürtükledi. Ba - kan hemen dönüp Aida'ya baktı, sonra Minna'nın kendisine bir ey söylemek istedi ini fark etti.

Belediye Ba kanı Harrison, "Bayan Everleigh ne var?" diye

sordu.

"Harold Armbruster'ın Almanya büyükelçisi olmasıyla ilgili" diye Minna yanıt verdi. "Konuyu az önce Prens Henry'ye açtım. Bize ancak bir artla yardımcı olabilece ini söyledi. Everleigh Kulübünün yalnız bu geceye mahsus olarak açılmasına karar verildi. Prens kulübün bundan sonraki aylar ve yıllar içinde de faaliyet göstermesini istiyor."

Minna'nın kına dönün Belediye Başkanı Harrison, "Hepsi bu kadar mı?" diye sordu. Prens Henry ile göz göze geldiler. Boş azım temizleyip bütün içtenlikle, "Harold metmaap, size bütün kalbimle söz veriyorum ki, ben iktidarda kaldığı sürece Everleigh Kulübü asla kapatılmayacak ve eskisi gibi faaliyetine devam edecektir. Ben seçmenlerimi idare ederim."

Prens Henry dönüp sevinçle Minna'ya gülümsedi. "Bayan Everleigh—siz Amerikalıların dediği gibi — anladık."

Sabah saat ikiye doğru ziyafet sona erdi. Birisi ayağa fırlayıp eliyle orkestraya işaret verdi ve arkı söylemeye başladı.

Kıdemli Belediye Meclisi üyesi John Coughlin arkı söylüyordu.

Minna yüzünü ek itip, Prens Henry'ye doğru eğildi ve açıkladı. "Kıdemli Belediye Meclisi Üyesi kendi yazıp bestelediği arkıyı söylüyor. Bu arkıyı her fırsatta söyler. 'Sevgili Geceyanısı A kısı' adlı bir arkı. Bunun için sizden özür dilerim efendim...."

Arkıyı dinleyen Prens Henry Minna'yı susturup, "Adama bir fırsat verelim" diye fısıldadı.

Konukların hepsi Coughlin'in söylediği arkıyı dinlemeye başladılar:

«Sevgili geceyanısı a kısı, biz neden karışık? / Sevgili geceyanısı a kısı, yüzün çok tatlı. / Gökteki melekler kadar saf, tabii ki tekrar bulup konu açmaz, / Kumrular gibi sevişmez, sevgili geceyanısı a kısı. / Aıkların kalbi bir olunca, samanlık seyran olurmu. / Geceyanısı uyku bizi birbirimizden ayırmıyor, ama bu birbirimize veda etmek de ildir. / Yıldızlar! Yıldızlar bize ne

anlatmaya çalı ıyorlar? Senin uyumanı istiyorlar. / Bak, anne, bu sahneye bak, a kım sana söylenecek. / Verdi im a k sözleri, etti in yeminler, kalbimi titreten tatlı sözlerin. / Hâlâ güldür güldür akan bir nehir kadar canlı, ben her zaman senin en sadık dostun olarak kalaca ım. / imdi zalimce sana veda ediyorum. Neden kar ıla tık? / imdi ne yapaca ız? Lütfen söyle, ne zaman yemek yiyece iz?»

Prens Henry kahkahalarla gülmeye ba ladı. "Haklısınız, Bayan Everleigh. Özür dilemenizi kabul ediyorum."

arkı sona erince, Prens Henry e ilip Minna'nın baca mını tuttu ve ayakkabısını çıkartıp eline vermesini istedi.

"Ayakkabım mı?"

"Evet, lütfen çıkarıp bana verin" diye Prens Henry yanıt verdi.

Minna'nın ayakkabısını eline alan Prens aya a kalkıp, ayakkabının içine ampanya doldurdu.

Prens Henry, " erefe!" diye ba ırdı. "Everleigh Kulübünün sahiplerinin erefine ve sa lı ına. Daha uzun yıllar genç ve sa lıklı ya amaları dile iyle, Amerika'da bana en güzel geceyi geçirten Aida ve Minna Everleigh'in erefine!"

Masanın etrafındaki herkes aya a kalktı, kadehlerini erefe kaldırdı.

Konuklar ayakta Prensın masadan kalkıp uzakla masını beklediler.

Fakat Prusya Prensi Henry tekrar Minna'nın yanına oturdu. Ona iyice sokulup ba mını e di. "Bu gece yâlnız bir ey eksik" dedi.

Minna, "Nedir o?" diye bilmek istedi.

"Erkeklerin ço u Everleigh Kulübünün ikram etti i zevklerin tadına baktılar. Ben de bu zevklerin tadına bakmak isterim."

Minna eliyle masanın etrafındaki kızları i aret etti. " stedi inizi seçin Ha metmaap. stedi iniz kızı seçebilirsiniz."

Minna'nın gözlerinin içine bakan Prens Henry, "Ben yalnızca birisini istiyorum. Sizi istiyorum" dedi.

Minna da Prensın gözlerinin içine baktı. "Beni gerçekten istiyor musunuz?"

Prens Henry, "Sadece sizi istiyorum Bayan Everleigh" diye yanıt verdi.

Minna aya a kalktı. "Öyleyse bana Minna deyin. Ve ben de size Henry diyece im."

Minna, Prens Henry'nin koluna girdi. Belediye Ba kanı Harrison'un da kolunu Aida'ya uzattı ını görünce çok sevindi.

Dördü birlikte restorandan çıkıp koridora yürüdüler. Sonra merdivenlere do ru ilerlediler.

Hep birlikte merdivenlerden üst kata çıktılar.

SON